

บันทึกห้อง
นรกภูมิ

หนังสือธรรมะแจกฟรี

หนังสือเล่มนี้

จัดพิมพ์ขึ้นด้วยเงินบริจาคของผู้มีจิตศรัทธา

ขอให้ท่านที่ได้รับหนังสือเล่มนี้

ได้โปรดตั้งใจศึกษา

หวังว่าคงจะก่อเกิดประโยชน์สูงสุด

สมเจตนารมณ์ของผู้ร่วมบริจาคทุกๆ ท่าน

พิมพ์ที่ : บุญศิริการพิมพ์ 02-561-1379, 02-9416650-1

บุญสิบองค์

บุคคลใดที่ได้สร้างหนังสือเล่มนี้ สามารถอธิฐานขอ
บุญนี้แก้กรรมเก่าในอดีตชาติของตนกับพญายมได้ทุกอย่าง

ใครก็ตามที่ได้สร้างหนังสือเล่มนี้ จำไว้หรือแม่เขียน
เพื่อระลึกถึงก็สามารถตัดกรรมตัดเวรได้ ๕ ส่วน

ข้อที่สาม ท้ายสุดนี้เราขอให้พรแก่ผู้ทำหนังสือเล่มนี้
ให้มีความเจริญสุขด้วยบุญลาภ ผลฤทธิ์สิทธิ์อันเจริญด้วย
บุญนี้จงประสิทธิ์

องค์อัมรินทร์ทราธิราช

คำนำผู้จัดทำ

หนังสือ “บันทึกท่องนรกภูมิ” เล่มนี้ ทางคณะผู้จัดทำต้องการจะแสดงประจักษ์หลักฐาน ที่เกี่ยวกับบาปบุญนั้นมีจริง เพื่อให้ทุกท่านได้เข้าใจเรื่องบาปเวรกรรม จะได้ไม่สร้างเหตุแห่งบาปเหล่านั้น ที่สำคัญประจักษ์หลักฐานส่วนใหญ่มารจากคนไทย จึงน่าจะง่ายต่อการเข้าใจ เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจสำหรับท่านที่คิดจะสร้างบาปเวรกรรม ให้หยุดการกระทำเหล่านั้นเสีย

ขอให้ทุกท่านหมั่นสร้างบุญกุศลไว้มากๆ

โครงการหนังสือธรรมะแจกฟรี

www.mindcyber.com

คำหาญเขี้ยว

เมื่อมนุษย์เกิดอุบัติมาในโลกนี้ ย่อมมีกฎแห่งกรรมเป็นผู้ลิขิตชีวิตท่าน แม้ท่านตายหรือแม้แต่สิ้นจิต (รูปกายแตกสลายดำรงอยู่พร้อมด้วยกายวิญญาณ) ในภพชาตินี้ ยังต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ต่อไป แต่ท่านไม่รู้ว่าท่านนั้นจะต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ที่ชาติ แม้สิ้นชาติจากนี้ไป ก็ยังไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไรในอนาคตกรรม ขอท่านจงสำนึกเถิดว่า **กรรมนั้นจริง**

สุดท้ายบทนี้ ผมขอฝากถึงมนุษย์ทั้งหลาย ที่ว่าตัวตนนั้นไม่กลัวบาปกรรมที่ก่อ ไม่มีกรรมใดที่ทำแล้วสนองจริง มนุษย์ทั้งหลายมักพูดว่า **“กรรมทั้งหลายไม่มีจริง ใครเป็นผู้ก่อ ใครทำบาปแล้วได้ดีมีมากไป”** แต่ท่านรู้ใหม่ว่า พวกเขาเหล่านั้น จะต้องรับเสวยบุญกรรมก่อนที่เขาจะรับกรรมในผลกรรมที่เขาได้ทำ แต่ถ้าหากผลบุญกรรมนั้นสิ้นลง ท่านจงดูเถิดว่า ชีวิตเขานั้นเป็นเช่นไรในอนาคต

จงหยุดเถิด....เวรกรรมทั้งหลายนั้นจักสิ้นด้วยภพชาติ
แห่งการปฏิบัติเริ่มภพชาติปฏิบัติในตอนนี้ และปฏิบัติเพียร
ต่อไปอย่างไม่มีท้อ เวลานั้นท่านจักแจ้งในธรรม และรู้ในผล
แห่งกรรมที่มนุษย์ปฏิบัติเวรกรรมทั้งหลายนั้น สิ้นชาติด้วย
กรรมที่ได้ก่อ จงเพียรสิ้นกรรมด้วยการปฏิบัติ ขอจงสำนึก
เถิด

อนันตนิมิตฺตมณีสร จงฟังธรรม กรรมนี้มีจริง **“ใคร
เป็นผู้รับกรรมนั้นจักมีอยู่ เห็นจริงในภพชาติที่กระทำ”**
จงฟังเถิด อนันตมมณีเทพเวลาศรประทาน

“ปิยราช ไกรนรภพ”

สารบัญ

	หน้า
ครั้งที่ ๑ นรกรูมที่ ๗ แคนลงทัณฑ์ ๙ (พระภิกษุตกรนรก)	15
ครั้งที่ ๒ นรกรูม ๒ แคนลงทัณฑ์ (คติลามก)	21
ครั้งที่ ๓ นรกรูม ๖ แคนลงทัณฑ์ ๔ (คติลามก)	25
ครั้งที่ ๔ นรกรูมที่ ๒ แคนลงทัณฑ์ ๘	31
ครั้งที่ ๕ นรกรูม ๓ แคนน้ำกรด	37
ครั้งที่ ๖ นรกรูม ๕ แคนหลุมพิษ	43
ครั้งที่ ๗ นรกรูม ๖ แคนประหาร	49
ครั้งที่ ๘ นรกรูม ๔ แคนดับจิต (คติลามก)	53
ครั้งที่ ๙ นรกรูม ๕ แคนเพลิงพิษ	57
ครั้งที่ ๑๐ นรกรูม ๕ แคนลงทัณฑ์ ๗	64
ครั้งที่ ๑๑ นรกรูม ๗ แคนลงทัณฑ์ ๕	71
ครั้งที่ ๑๒ นรกรูม ๘ แคนลงทัณฑ์ ๖	85
ครั้งที่ ๑๓ นรกรูม ๕ แคนลงทัณฑ์ ๑๒	93
ครั้งที่ ๑๔ นรกรูม ๘ แคนลงทัณฑ์ ๙	98
ครั้งที่ ๑๕ นรกรูม ๘ แคนน้ำวน	105
ครั้งที่ ๑๖ นรกรูม ๑๗ แคนไอ้อัน	113
ครั้งที่ ๑๗ นรกรูม ๖ แคนลงทัณฑ์ ๗ (คติโก่งทรัพย์)	120
ครั้งที่ ๑๘ นรกรูม ๘ แคนทะเลโคลน	129
ครั้งที่ ๑๙ นรกรูม ๑ แคนลงทัณฑ์ ๓ (คติลักทรัพย์)	136
ครั้งที่ ๒๐ นรกรูม ๔ แคนงจักร	142
ครั้งที่ ๒๑ นรกรูม ๗ แคนลงทัณฑ์ ๘	150
ครั้งที่ ๒๒ นรกรูม ๕ แคนโลกันต์ แคน ๓	155

ครั้งที่ ๒๓	นรกขุม ๑๑ แดนอเวจี	162
ครั้งที่ ๒๔	นรกขุม ๖ แดนประหาร	169
ครั้งที่ ๒๕	นรกขุม ๑ แดนทัศนียภาพ (สถานย้อนอดีต)	175
ครั้งที่ ๒๖	นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๓	179
ครั้งที่ ๒๗	นรกขุม ๗ แดนลงทัณฑ์ ๑๑ (คดีค้าสาวท)	184
ครั้งที่ ๒๘	นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๓ (คดีฆ่าสัตว์เล็ก)	189
ครั้งที่ ๒๙	นรกขุม ๕ แดนกาเม (คดีทำแท้ง)	196
ครั้งที่ ๓๐	นรกขุม ๖ แดนไฟนรก	199
ครั้งที่ ๓๑	นรกขุม ๒ แดนลงทัณฑ์ ๓	205
ครั้งที่ ๓๒	นรกขุม ๖ แดนลงทัณฑ์ ๒	211
ครั้งที่ ๓๓	นรกขุม ๓ แดนลงทัณฑ์ที่ ๑๑	214
ครั้งที่ ๓๔	นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๓ (คดีข่มขืน)	219
ครั้งที่ ๓๕	นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๓ (คดีผิดเพศ)	222
ครั้งที่ ๓๖	นรกขุม ๖ แดนลงทัณฑ์ ๗ (คดีล่วงเกินผู้มีพระคุณ)	225
ครั้งที่ ๓๗	นรกขุม ๔ แดนลงทัณฑ์ ๖	227
ครั้งที่ ๓๘	นรกขุม ๕ แดนนรกอเวจี	233
ครั้งที่ ๓๙	นรกขุม ๓ แดนการดาณี	239
ครั้งที่ ๔๐	นรกขุม ๖ แดนโลภภัย	241
ครั้งที่ ๔๑	นรกขุม ๒ แดนน้ำทองแดง	244
ครั้งที่ ๔๒	นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๓	248
ครั้งที่ ๔๓	นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๑๒	255
ครั้งที่ ๔๔	นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๗	262
ครั้งที่ ๔๕	นรกขุม ๗ แดนลงทัณฑ์ ๑๖	265
ครั้งที่ ๔๖	นรกขุม ๓ แดนลงทัณฑ์ ๕ (คดีสาม)	274

ครั้งที่ ๔๗ นรกขุม ๑ แดนลงทัณฑ์ ๑๑	279
บันทึกกรรมมนุษย์	285
ครั้งที่ ๔๘ นรกขุม ๑๐ สถานทัณฑ์ราช	294
ครั้งที่ ๔๙ นรกขุม ๑๑ แดนลงทัณฑ์ ๙ (ลูกอกตัญญู)	299
ครั้งที่ ๕๐ นรกขุม ๖ แดนนรกโลกันตร์	305
ครั้งที่ ๕๑ นรกขุม ๗ ที่ลงทัณฑ์ ๖ (ส่วนหนึ่งของแดนลงทัณฑ์)	311
ครั้งที่ ๕๒ นรกขุม ๗ ที่ลงทัณฑ์ ๖	314
ครั้งที่ ๕๓ นรกขุม ๒ แดนลงทัณฑ์ ๓ (ผีแห่)	316
ครั้งที่ ๕๔ นรกขุม ๔ ล็อก ๕ (ผีพนัน)	319
ครั้งที่ ๕๕ นรกขุม ๕ ห้องลงทัณฑ์ ๓ (ผีอกตัญญู)	322
ครั้งที่ ๕๖ นรกขุม ๗ แดนลงทัณฑ์ ๖ (คติศาสกรรม-มารศาสนา)	327
ครั้งที่ ๕๗ นรกขุม ๔ ที่ลงทัณฑ์ ๙ (คดีข่มขืน)	332
ครั้งที่ ๕๘ นรกขุม ๖ แดนลงทัณฑ์ ๒ (ข่มขืนสามี)	336
ครั้งที่ ๕๙ นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๔ (คดีเนรตคนรก)	339
ครั้งที่ ๖๐ นรกขุม ๓ แดนลงทัณฑ์ ๑ (พระตคนรก)	341
ครั้งที่ ๖๑ นรกขุม ๖ แดนสายะสิตาจิต	345
ครั้งที่ ๖๒ นรกขุม ๘ แดนลงทัณฑ์ ๔	349
ครั้งที่ ๖๓ ท่องเที่ยวนรก ตอน ยมทูตหญิง	351
ครั้งที่ ๖๔ นรกขุม ๗ แดนปรโลก	353
ครั้งที่ ๖๕ นรกขุม ๙ วังพญายมราช	356
บทอนุโมทนา	367
รายนามผู้ร่วมบริจาคพิมพ์หนังสือเล่มนี้	369

คำแจ้งแก่ฆราวาส

อุบัติทานบุญคุณพลั้ง ในผลบุญร่วมที่ได้สร้างร่วมกัน
ในนี้จึงตอบสนองท่านด้วยสิ่งสมหวังในความหวังสิ่งประสงค์
ในที่หวัง ขอจงประสิทธิ์ในภพชาติภูมินี้ ขอท่านจงได้ในสิ่ง
เหล่านั้นเถิด

อนุโมทนาบุญร่วมในทานบุญคุณพลั้งหนี้

“ปิยราช ไกรนรภพ”

“วิญญาณนั้นเป็นอยู่อย่างไรในภพภูมิเทวดา มนุษย์
นั้นควรสังวรอยู่ว่าตนเป็นมนุษย์ สิ่งใดที่ล่วงจากไปแล้วยอม
หวนไปกลับระหว่างโลกวิญญาณกับโลกมนุษย์ ความเปลี่ยนแปลง
แปรแตกต่างย่อมมี คำพูดในหนังสือเล่มนี้ มีคำกล่าวที่เป็นคำ
เบื้องสูงระหว่างคนกับยมทูต คำนี้มีเรื่องมาเป็นอยู่อย่างไร
ขอให้ผู้มีวิจรรย์ญาณ จงหวนคิดตามคำกล่าวข้างต้น ย่อม
แจ้งในเหตุผลดังนั้น ผลขอกกล่าวไว้ด้วยความนัย”

“ปิยราช ไกรนรภพ”

ข้อความในหนังสือเล่มนี้ เขียนขึ้นจากการปฏิบัติตาม คำสอนขององค์สมเด็จพระสมณโคตม ผู้ได้ตรัสสอนคำสอน แก่เวไนยสัตว์ให้รู้แจ้งเห็นจริง ซึ่งพระธรรมอันบริสุทธิ์ เพื่อ ความหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดในภพชาติ ด้วยการ ปฏิบัติตามคำสอนจนรู้แจ้งเห็นจริงในธรรมะที่พระพุทธองค์ ทรงตรัสไว้อย่างชัดแจ้ง ดังมีหลักฐานยืนยันปรากฏชัดในพระ อภิธรรมปิฎก

อนึ่ง การปฏิบัติกรรมฐานที่ยึดถือนำมาปฏิบัติเพื่อ ความรู้แจ้งนี้ ก็ได้นำมาจากคำสอนของพระพุทธเจ้าในเรื่อง การปฏิบัติกรรมฐาน วิธีแห่งกรรมฐานนี้มีมากมายหลายวิธี ซึ่งสุดแล้วแต่จริตของแต่ละบุคคล ย่อมยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ ได้โดยเลือกเอาแต่โดยชอบใจ สิ่งที่ผมได้ยึดถือนำมาเป็นวิธี ปฏิบัติกรรมฐานนั้น ได้ใช้หลักของการเพ่งกลืนเป็นอารมณ์ ซึ่งกลืนนี้พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่ามี ๑๐ อย่าง อันได้แก่ ปฐวีกลืน อาโปกลืน เตโชกลืน วาโยกลืน นีลกกลืน ปิตกกลืน โลหิตกกลืน โอทาทกกลืน อากาศกกลืน อาโลกกกลืน ดังนี้ ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมแก่บุคคลทุกจริต ด้วยอำนาจฌาน ที่เกิดขึ้นจากการเพ่งกลืน ๑๐ นี้ ยังผลให้ได้ฤทธิ์ ๕ อย่าง ฤทธิ์อภิญาที่เกิดขึ้นนี้ จัดอยู่ในชั้นโลกียอภิญา ซึ่งถือว่าเป็นธรรมะชั้นกลางไม่สามารถหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตาย เกิดได้ หากบุคคลผู้ใดต้องการหลุดพ้น เพื่อพระนิพพาน ความดับ จะต้องกระทำตนให้รู้แจ้งเห็นจริงในรูปฌาน

อรุณมาน และภาวะแห่งจิตที่เกิดขึ้น ในระดับนี้จะเรียกว่า
“**กระทำวิปัสสนากรรมฐาน**” เพื่อให้หลุดพ้นโดยแท้จริง

จากแนวกรรมฐานปฏิบัติด้วยการเพ่งกลิ่นเป็นอารมณ์
กรรมฐานนี้ (จัดเป็นสมถะกรรมฐาน ซึ่งมีกล่าวไว้ในโดยชัดแจ้ง
ในหนังสือของอภิธรรมมหาวิทยาลัย ชื่อ สมถกรรมฐานที่ปณี
ในปริเฉทที่ ๙ หลักสูตรมัชฌิมอภิกัมมิกะโท)¹ ผลของการ
ปฏิบัติทำให้ผมได้รู้ได้เห็นสิ่งที่ไม่เคยเห็น ได้ทราบว่าบุคคล
นั้นกระทำการกรรมเช่นไร จะต้องรับผลกรรมเช่นไร ในสภาพใด
และได้ศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ได้ทรงตรัสสอนไว้ ใน
บาลีต่างๆ ที่ปรากฏ

สิ่งที่ผมได้รู้ได้เห็นนั้นมีมากมาย จากที่ผมไม่เคยรู้ว่า
วิญญานต่างๆ มีสภาพเช่นไร กรรมต่างๆ นั้นจักต้องเสวย
กรรมเช่นไร ความสว่างที่ผมได้รับจากการปฏิบัติกรรมฐาน
ผมสามารถนำไปเป็นความรู้ เพื่อการสอนแนะนำให้แก่ผู้
ที่ยังไม่รู้ได้ว่า ผมศึกษาตามแนวคำสอนของพระพุทธเจ้า และ
ได้รับผลธรรมแห่งการปฏิบัติ ที่สามารถบรรลุถึงคำสอน
ของพระพุทธเจ้า และได้รับผลธรรมแห่งการปฏิบัติที่สามารถ
บรรลุถึงคำสอนของพระพุทธองค์ ในเรื่องการใช้กรรมของ

1 สำหรับผู้ที่สนใจคำสอนในเรื่องการปฏิบัติกรรมฐาน อีกทั้งศึกษาพหุมิตต่างๆ
ในนรก สวรรค์ สามารถหาซื้อหนังสืออ่าน เพื่อปฏิบัติด้วยตนเองได้ที่อภิธรรม
มหาวิทยาลัย วัดระฆังโฆสิตาราม ธนบุรี หรือที่อภิธรรมมหาธาตุ วัดมหาธาตุ
กรุงเทพฯ

สัตว์มนุษย์ที่ต้องรับผลแห่งกรรม จากการกระทำของตนเอง ซึ่งเป็นการพิสูจน์คำสอนของพระพุทธเจ้า ว่าที่พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสไว้ว่า **“กรรมใดนั้น มีสัตว์ใดได้กระทำบาปกรรมอย่างไร ตัวเขานั้นย่อมได้รับผลแห่งบาปกรรมนั้นในนรกภูมิ บุคคลใดได้กระทำให้รู้ในอริยสัจจรรคผลที่ตถาคตได้กล่าว กรรมทั้งหลายจะไม่เกิดขึ้นแก่เขาผู้นั้น กรรมทั้งหลายจะไม่หวนกลับสู่เขาผู้นั้น ขอเจริญธรรม”**

วิญญานต่างๆ ที่ต้องทุกข์ทรมานในอบายภูมิเพราะว่ากิเลสตัณหาพาให้กระทำ คำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระสมณโคตม ได้ประกาศพระศาสนาแห่งพระองค์ไว้เมื่อสองพันห้าร้อยกว่าปีก่อน เพื่อมุ่งหวังให้สัตว์ทั้งหลายได้กระทำตนให้รู้แจ้ง ในหนทางที่พระองค์ทรงค้นพบและชี้แนวได้ ผู้ใดได้ยึดถือปฏิบัติตามคำสอนนั้น ก็จะได้ในผลแห่งธรรมนั้นโดยชัดแจ้งด้วยตน

หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อบอกกล่าวมนุษย์ชนทั้งหลายให้รู้ว่าบาปบุญคุณโทษนั้นมีจริง ผลแห่งการกระทำไว้มีรู้สูญหาย บุคคลใดกระทำบาปกรรมเช่นไร เขาผู้นั้นจักต้องรับผลแห่งกรรมนั้นด้วยผลกรรมอย่างไร นรกภูมินั้นมี สวรรค์ภูมินั้นมี จงแจ้งเถิดคำสอนขององค์พระสมณโคตมได้กล่าวไว้โดยชัดแจ้งแล้ว จงยึดถือนำมาปฏิบัติเป็นอาจิม ด้วยวิริยะความเพียรประดามี

ความรู้ต่างๆ ที่ได้เขียนขึ้นมาเนี่ย ผมได้เขียนจากประสบการณ์ชีวิตจริงที่เกิดขึ้นกับตัวผม โดยไม่มีการเสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาแต่อย่างใด ขอท่านผู้อ่านจงมีวิจารณญาณในการอ่าน ขอให้มึสติสัมปชัญญะในการพิจารณา ว่าบุคคลนี้ได้ปฏิบัติตามแนวคำสอนของพระสมณโคตมพุทธเจ้า ผลแห่งการปฏิบัติจักให้ผลตอบสนองอย่างไรขึ้นอยู่กับบุญบาปมีแต่ละบุคคล สิ่งใดที่ได้กล่าวอ้างไว้โดยละเอียดในภพภูมิแห่งการเกิดของวิญญูณได้มีการกล่าวอ้างคำบางคำที่ไม่มีแก่นมนุษย์ปุถุชน แต่ผมมี ขอจงคิดไว้เถิดว่า บุคคลใดได้กระทำความผิดเขาผู้นั้นย่อมรับผลแห่งกรรมนั้น ตามบุญบาปมีแห่งการปฏิบัติ

สรรพสิ่งใดที่ได้กล่าว ขอกกล่าวอ้างคุณครูบาอาจารย์ที่ได้สั่งสอนศิษย์ ให้รู้ว่าการมรณานันมีอยู่ เป็นแนวทางที่พระพุทธเจ้าได้ทรงตรัสไว้ ขอผู้ที่ต้องการกระทำตนให้รู้แจ้งว่า ตัวตนนั้นมีสภาพเช่นไร เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในภพภูมิใด กระทำความผิดเช่นใด สรรพสิ่งที่เกิดขึ้นย่อมอยู่ในความเปลี่ยนแปลงของกรรมภาวะ จงตั้งสติคิดตำริกระทำตนให้รู้แต่บัดนี้ เพื่อยังผลให้เกิดความรู้แจ้งในการปฏิบัติ ได้หลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดโดยชัดแจ้ง ในผลนี้ผมขอกกล่าวคุณครูบาอาจารย์ที่ได้สั่งสอนผมมาให้มีความรู้ทางธรรมะ ที่ผมระลึกอยู่มิรู้ลืมนั่นคือ อุบาสิกาพิมพา อุ้มปรีชา ผมขอทราบระลึกถึงคุณครูบาอาจารย์ ณ ตรงนี้ ขอความระลึกถึง

ใครที่มีความประสงค์ ต้องการจะฝึกกรรมฐานแนว
กสิณปฏิบัติ ขอเชิญได้ที่กุฏิฝึกกรรมฐานประชาชน วัดกำแพง
บางจาก แขวงปากคลอง เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
๑๐๑๖๐ โทรศัพท์ (๐๒) ๔๕๓/๐๙๕๘

ครั้งที่ ๑

นรกขุมที่ ๗ แดนลงทัณฑ์ ๙

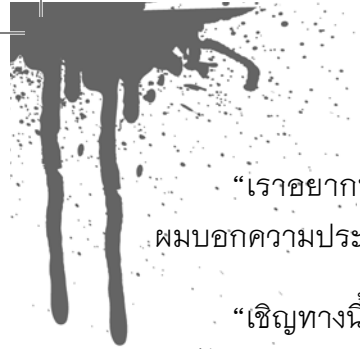
(พระภิกษุตกนรก)

วันพฤหัสบดีที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

กายธรรมกายของผมพุ่งลงสู่นรกขุม ๗ บรรยากาศรอบ ๆ ตัวผมมีแต่ความมืดสลัว ทิวบริเวณนั้นมีไอขึ้น และมีกลิ่นเหม็นเน่าอับส่งกลิ่นอยู่ทั่วบริเวณนั้น ผมมองไปทางขวาของผมเห็นยมทูตองค์หนึ่งเดินตรงเข้ามาหาผม และหยุดยืนตรงหน้าผม นุ่งผ้าหนักรั้งสีแดงไม่สวมเสื้อ ที่แขนมีผ้าถักสีแดงสวมอยู่ที่แขน หน้าตาตุ และไว้หนวด

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคมเดชฤทธิ์อิทธิศรั ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระพุทธเจ้าข้า” ยมทูตกัมลงถวายบังคมด้วยความเคารพ

“เราอยากพบพระภิกษุที่ตกนรกอยู่ในขุมนี้สักหน่อย”
ผมบอกความประสงค์กับยมทูต

“เชิญทางนี้ พระพุทเจ้าข้า” ยมทูตพูดพร้อมกับเดิน
ตรงไปข้างหน้า

ทางข้างหน้าที่เดินไปยังคงเป็นสภาพเดิม บรรยากาศ
สลัวมืด มีกลิ่นเหม็นสาบคล้ายกลิ่นซากศพ จากทางนี้มอง
ออกไปข้างหน้า มีแสงสว่างพอสลัวอยู่เบื้องหน้า ทางขวาของ
เส้นทางที่เดินไปมีป้ายปักเอาไว้ว่า “แดนมรณะ” ผมเดินไป
อีกสักครู่ ก็เห็นยมทูตสององค์กำลังนำตัวพระภิกษุรูปหนึ่ง
เดินตรงมาทางผม

พระภิกษุรูปนี้สวมจีวรสีเหลือง จากหน้าตาดูคร่ำๆ ก็
ประมาณอายุสักสามสิบกว่าปีเล็กน้อย ที่คอสวมสร้อยประ
คำร่างกายของพระภิกษุรูปนี้ดูอืดโรย และซีดเขียวที่ตรงหน้า
ผากมีรอยสักด้วยหมึกแดงว่า “**นรกขุม ๗**”

“มึงทำกรรมชั่วอะไรเอาไว้บนโลกมนุษย์ มึงพูดไปให้
หมด อย่าปิดบังนะมึง” ยมทูตตวาดภิกษุรูปนั้น

“ข้าพระพุทธเจ้าเป็นคนจังหวัดกาฬสินธุ์ บวชเป็นพระ
มาประมาณ ๑๕ ปี กระทำกรรมผิดไว้มากมาย ข้าพระพุทธ
เจ้าเคยล่อลวงหญิงสาวมาข่มขืนหนึ่งคน และทอดทิ้งเธอไป
แล้วข้าพระพุทธเจ้าก็หนีมาบวช แต่เพราะอาภรณ์ชั่วรูปทำให้

ต้องสร้างบาปเอาไว้ในพระพุทธศาสนา ข้าพระพุทธเจ้าได้
ขโมยเงินที่ชาวบ้านนำมาทำบุญไปใช้บำเรอความสุขส่วนตัว
ไม่สนใจกิจสงฆ์ในพุทธศาสนา ทำให้ข้าพระพุทธเจ้าต้องได้
รับทุกข์กรรมเช่นนี้”

“ยังมีอีก มึงว่าไปให้หมด” ยมทูตตะคอกใส่พระภิกษุ
ด้วยเสียงอันดัง

“ข้าพระพุทธเจ้าเคยข่มขืนตัวเองในขณะเป็นพระภิกษุ
กรรมนี้ทำให้ข้าพระพุทธเจ้าต้องถูกยมทูตลงโทษให้ใช้มือที่
เคยทำข่มขืนตัวเองวันละ ๓ วัน และให้กลืนน้ำเชื้อของตัวเอง
เข้าไป”

“เอาตัวพระรูปนี้ไปลงโทษตามกฎแห่งกรรม เราอยาก
เห็นสภาพตอนลงโทษ เพื่อจะได้นำไปเขียนให้มนุษย์ได้รู้ถึง
บาปกรรม”

ยมทูตทั้งสองก็เอาตัวพระภิกษุรูปนี้ไปลงโทษ เมื่อถึงที่
ลงโทษยมทูตก็ดึงจิวรอก ทำให้ภิกษุรูปนั้นต้องมีสภาพ
เปลือยกาย หน้าตาของภิกษุรูปนั้นแสดงถึงความตกใจ และ
หวาดกลัว ยมทูตได้ผลักภิกษุรูปนั้นล้มนอนลงบนพื้นดิน

“มึงทำอย่างที่มีเคยทำ” ยมทูตออกคำสั่งกับภิกษุรูป
นั้น

ภิกษุหนุ่มรูปนั้น ก็เอามือทั้งสองข้างจับอวัยวะเพศแล้ว
ทำการข่มขืนตัวเองจนน้ำเชื้อเคลื่อนออก แล้วภิกษุรูปนั้นก็
เอามือป้ายน้ำเชื้อของตนแล้วเอามาเลีย ภิกษุรูปนี้ได้กระทำ
ดังเดิมจนครบ ๓ วัน

ทางด้านซ้ายมีสุนัขยืนอยู่ตัวหนึ่ง ตัวสูงเหนือเข่าเล็กน้อย
ขนสีน้ำตาล ตาสีมันวาว ท่าทางดุร้าย มันได้วิ่งเข้าหา
พระภิกษุรูปนั้นแล้วกัดอวัยวะเพศ

“โหย้ ๆ กลัวแล้วครับ ผมกลัวแล้วครับ” ภิกษุรูปนั้น
ร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง และเดินไปเดินมาด้วยความเจ็บปวด
และทรมาน อวัยวะเพศของพระภิกษุรูปนั้นถูกสุนัขกัดจน
เหลวไหล

แล้วยมทูตก็นำตัวสุนัขตัวนั้นจากไป เสียงพระภิกษุร้อง
ขึ้นด้วยความเจ็บปวด และทรมานอย่างยิ่ง น้ำตารินไหลออกมา
อาบแค้น ยมทูตได้นำตัวภิกษุรูปนี้จากไปจากที่นี่ ผมเดิน
ตามยมทูตไปจนถึงที่แห่งหนึ่ง ยมทูตก็ได้ผลักภิกษุรูปนั้นลง
บนพื้น เบื้องหน้ามีแสงรัศมีสีน้ำตาลแผ่เป็นแสงสว่างออกมา
รอบ ๆ เมื่อรัศมีได้ส่องมาถูกตัวพระภิกษุรูปนั้น ภิกษุรูปนั้น
ก็ตื่นตระหนกเหมือนได้รับ ความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส
ได้ส่งเสียงครวญครางอย่างโหยหวน เมื่อผมฟังไปในใจกลาง
รัศมีนั้นก็มองเห็นเป็นผลึกสีชาก่อนใหญ่วางอยู่บนหิน

“ยมทูตทำไมพระรูปนี้รับกรรมแบบนี้ล่ะ” ผมถามยมทูต

“ภิกษุรูปนี้ ไม่ปฏิบัติตามวินัยสงฆ์ ต้องอาบัติ จึงต้องได้รับกรรมเช่นนี้พระพุทธเจ้าข้า”

ยมทูตได้นำตัวภิกษุรูปนี้เดินตรงไปอีก สภาพข้างหน้า ที่ปรากฏอยู่นั้นเป็นบ่อน้ำกรดหลายบ่อ มีคนอยู่ในบ่อมากมาย ในบริเวณนั้นยมทูตได้ทิ้งตัวภิกษุรูปนั้นลงไปบนพื้น แล้วร้องสั่ง

“มึงเอามือแช่ลงไปบ่อเดี๋ยวนี้ อย่าเอาขึ้นมาก่อนกูจะสั่งนะมึง” ยมทูตสั่งด้วยความเหี้ยมขาด

เสียงร้องด้วยความเจ็บปวดดังอยู่ทั่วบริเวณนั้น ทุกคนกำลังถูกยมทูตลงโทษอยู่ บางคนก็เอามือแช่ลงไปบ่อได้รับความเจ็บปวดจนร้องออกมาด้วยเสียงอันดัง และโหยหวน ตาเหลือกขึ้น หน้าตาบูดเบี้ยว เนื้อที่ติดกับกระดูกก็ละลายไปกับน้ำกรดเหลือแต่โครงกระดูกสีขาวโพลน

ภิกษุรูปนี้ถูกใช้กรรมที่เขาได้นำเงินอันเป็นทรัพย์สินที่ประชาชนบริจาคให้กับวัดไปใช้ จึงต้องได้รับกรรมอย่างนี้

ความเจ็บปวดที่วิญญูณได้รับ เสียงร้องที่ดังโหยหวน เพราะความเจ็บปวดสภาพทุกขเวทนา มันเป็นผลกรรมที่

ต้องได้รับ - ผลแห่งกรรมที่ตนได้กระทำขึ้นมาเองทั้งสิ้น

“ยมทูต เอาตัวภิกษุรูปนี้ขึ้นมาซิ”

ยมทูตก็เอาตัวภิกษุรูปนั้นมาอยู่ตรงหน้าผม สภาพของภิกษุรูปนี้เสมือนซากศพเดินได้ก็ไม่ปาน

“เราอยากจะให้เธอ บอกถึงความรู้สึกที่ต้องรับผลกรรมในนรกขุมนี้”

“มันสุดแสนจะทรมาน ข้าวก็ไม่ได้กิน ได้กินแต่ขี้วันละ ๕ ชั้น ไม่กินก็ไม่ได้ ยมทูตก็บังคับ” ภิกษุบอกถึงความรู้สึกด้วยน้ำตานองหน้า

“เอาล่ะ เมื่อเธอสารภาพความจริง ซึ่งก็ตรงตามทีบัญญัติของเขาไว้ เธอจะได้รับการผ่อนโทษนะ และเราจะแบ่งบุญให้เธอด้วย จงพนมมือขึ้น”

“เราขอแบ่งบุญให้แก่วิญญาณตนนี้...”

ฉับพลันนั้น เบื้องหน้าของภิกษุรูปนี้ก็มิอาหารวางอยู่ตรงหน้าพร้อมกบน้ำ นี่เป็นผลบุญที่วิญญาณตนนี้ได้รับตามที่ผมอธิษฐานไว้ ด้วยความดีที่ภิกษุรูปนี้ได้สารภาพถึงบาปกรรมที่ตนได้ก่อขึ้นโดยไม่ปิดบัง จึงได้รับการใช้โทษให้ไปรับกรรมในนรกขุม ๔ ต่อไป

ครั้งที่ ๒

นรกขุม ๒ แดนลงทัณฑ์

(คดีลามก)

วันอังคารที่ ๓๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

กายธรรมกายของผม ปรากฏอยู่ท่ามกลางต้นไม้สูงใหญ่หลายๆ ต้น ต้นไม้นี้เป็นต้นไม้กลปลูกขึ้นเพื่อป้องกันวิญญานหลบหนีเหนือขึ้นไปบนกิ่งไม้ยังมี “อีทากเหล็ก” เกาะอยู่ ผมเดินออกจากต้นไม้กลนี้ตามเครื่องหมายที่ปรากฏบนต้นไม้

เมื่อผมเดินพ้นออกมา เบื้องหน้าผมมียมทูตยืนอยู่สององค์ ยมทูตสององค์นี้สวมกางเกงขาสั้นสีทากี้ ไม่สวมเสื้อ รูปร่างบึกบึน มีผมสีทองออกน้ำตาล ไว้หนวดเครามีขนขึ้น อยู่บริเวณหน้าอก ที่แขนขวาของยมทูตจะมีเครื่องหมาย บอกไว้ว่าอยู่นรกขุมไหน ที่คอ และเท้ามีห่วงเหล็กคล้องอยู่ บนคอ และข้อเท้าห่วงเหล็กจะแสดงถึงยศของยมทูต ยมทูตแต่ละชาติจะถืออาวุธ และมีเครื่องหมายบอกยศไม่เหมือนกัน

การแต่งกายในแต่ละองค์ก็จะผิดกัน ยมทูตอีกองค์หนึ่งที่ยืนอยู่ข้างๆ นั้นผมดำหยุกเหมือนนิโกร ที่หน้าอกมีเส้นขนขึ้นเป็นกลุ่มอยู่ทั่วไป และแต่งกายด้วยเครื่องแบบเดียวกับยมทูตองค์ที่ยืนข้างๆ ยมทูตทั้งสององค์นี้เป็นยมทูตประเทศอังกฤษ และถืออาวุธเป็นหอกยาวเหน็บอาวุธด้วยเหล็กเรียกว่า **“ปืนยาวไรท์ธ์”**

ข้างๆของยมทูตมีผู้หญิงสองตนมีชื่อว่า **“ผีลามก”** เป็นผีที่มีอวัยวะเพศใหญ่เกินตัว ผีทั้งสองตัวกำลังคุกเข่าชั้นมีอชันช่ากับพื้นดิน ผีหญิงตัวหลังกำลังใช้ลิ้นเลียอวัยวะเพศของผู้หญิงตนข้างหน้า ความรู้สึกของผีทั้งสองตนในตอนที่กำลังเฝ้ากับความทุกข์ของตน เขาได้รับกรรมทาสเสมือนหนึ่งดังตัวเองได้เข้าไปร่วมเพศกับเพศชายจริงๆ เพราะกรรมเก่าที่เขาได้เคยทำในอดีต เขาทั้งสองจะเป็นผีที่มีอวัยวะเพศใหญ่ยาวในลักษณะของเพศหญิง เพราะเขาได้ร่วมเพศกับเพศเดียวกันกับตน

อดีตชาติของหญิงสองตนนี้ เป็นผู้หญิงที่มีอาชีพขายบริการให้กับชายกล้าดมั่น ที่เข้ามาเที่ยวหาความสุขกับตน หญิงทั้งสองตนนี้ได้สร้างกรรมหนักไว้กับชายหลายคน เขาได้แพร่กระจายเชื้อโรคจากกายของตน เข้าสู่ร่างกายผู้อื่น ด้วยการร่วมเพศ และแพร่พันธุ์เชื้อให้เขา

เขาได้ถูกลงโทษในนรกขุมนี้อยู่นาน จนกว่าเขาจะพ้นกรรม นั่นเป็นบาปกรรมที่พวกเขาได้รับเนื่องจากกรรมลามก

จากการลงทัณฑ์ในที่นี้ เขาจะถูกนำตัวไปที่อื่นอีกตามกำหนดกรรมที่กำหนดไว้ ผมเดินตามไปเรื่อย ๆ ยมทูตได้นำวิญญาณสองตนไปสู่สระน้ำกว้างใหญ่มีชื่อเรียกว่า “**สระกาเม**” ฝั่งทั้งสองตนนี้เมื่อเห็นสระน้ำต่างก็วิ่งลงไปเล่นน้ำ ด้วยความไม่รู้น้ำนั้นเป็นอย่างไร เขาได้ถูกน้ำกรดในน้ำกัดกินร่างกายจนขาดวิ่น เขาทั้งสองได้โผล่ขึ้นมาจากน้ำด้วยความทรมานทรมาย บนใบหน้าของพวกเขอได้แสดงถึงความบูดเบี้ยวด้วยความเจ็บปวดอันสุดจะทน และได้รับรองออกมาอย่างสุดเสียง ผิวหนังของพวกเขอถูกกัดกินด้วยการกัดของกรดในน้ำจนแหลกเหลว เมื่อฝั่งทั้งสองรู้สึกตัวเช่นนั้นต่างก็กระเสือกกระสนหนีอย่างสาละวน โดยหารู้ไม่ว่าการลงทัณฑ์นี้เขาไม่สามารถหลบหนีได้แม้มีชั่วเวลาว่าง รูปร่างที่ออกมาใหม่ของพวกเขา ผมเห็นแล้วแทบจะวิ่ง ดวงตาเขอหลุดออกมาอกเบา ปากของเขอ หูของเขอ ขาของเขอขาดหายไปจากร่างไม่ว่าหายไปไหน แต่ผมสันนิษฐานว่าคงจะถูกน้ำกรดกัดกินจนหมดแล้ว นี่เป็นความคิดเห็นของผม ผมออกจากแดนนี้ไปด้วยความรู้สึกหดหู่ใจ คิดว่าเขาจะพ้นกรรมเมื่อไหร่ สักวันหนึ่งคงไม่นาน... เขาทั้งสองคนพ้นกรรมในเร็ววัน

เขาทั้งสอง ได้ถูกไฟนรกในขุมนี้เผาทำลายร่างกายจนหมดเก้าถ่านเหลืออยู่บอกได้เพียงว่ากองนี้เป็นของใครเพราะไฟนรกนั้นเป็นไฟกรดที่มีอำนาจกรรมบังคับอยู่ไม่อาจบอกได้ว่ามีอำนาจภาพเพียงใด ผมเดินตามยมทูตไปอีก เธอทั้งสองถูกนำตัวไปในบ่อซึ่งหนองอยู่เต็ม หนองแต่ละตัวนี้มีความยาวห้านิ้วคน ความยาวของหนองนี้จะทำให้ร่างกายของคนหดสั้นเข้าด้วยน้ำลายของหนองนี้ (หนองนี้เมื่อเกาะคนก็จะคายน้ำลายออกมาตามร่างกาย) คนที่ถูกหนองนี้เกาะจะมีสภาพเหมือนเปรตไม่มีสติ เน่าเปื่อยไม่มีเหลือ บาปกรรมที่ได้ก่อได้ชดใช้กับตอหนี่ ใครหนอ.... กล่าวว่บาปกรรมนั้นไม่มีผมว่าบาปกรรมนั้นมี แต่มีใครเล่าจะรู้ว่ามันมีเช่นไร ไปไหนและในสภาพใด (นี่เป็นคำพูดที่ผมกล่าวไว้เพียงผู้เดียว)

“สิ่งทั้งหลายเกิดขึ้นแล้ว ย่อมเป็นไปตามกฎแห่งกรรม ไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงไปได้”

ครั้งที่ ๓

นรกขุม ๖ แดนลงทัณฑ์ ๔

(คดีลามก)

วันพุธที่ ๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๒

กายธรรมกายในกายมนุษย์ยืนอยู่ข้างล่าง บนพื้นพิภพ
ยมโลก ในนรกขุมนี้ผมยืนอยู่เบื้องล่างพร้อมกับยมทูตสอง
องค์ ยมทูตสององค์ที่ยืนอยู่ข้างผมมีลักษณะเหมือนยมทูต
ทั่วไป แต่มีผมสีทอง เมื่อผมมองไปที่ตายมทูต มองไม่เห็น
แววตาที่เขามอง เนื่องจากกรรมที่เขาได้ทำไว้บนพื้นมนุษย์ตั้ง
แต่ครั้งในอดีต นี่เป็นกรรมที่เขาต้องได้รับภพนี้ ยมทูตองค์นี้
ไม่สวมเสื้อ ร่างกายกำยำ บึกบึน ด้วยกล้ามเนื้ออย่างได้สัดส่วน
โดยถือปืนยาวเป็นอาวุธ มีผมสีทองไว้หนวดตกยาว หน้าตา
ดูหี้ย่มเพราะจะต้องลงโทษวิญญูณอยู่เสมอ

ยมทูตที่ยืนอยู่สององค์ กำลังลงทัณฑ์วิญญูณคู่หนึ่ง
อยู่ เป็นผู้ชายหนึ่งและผู้หญิงหนึ่ง ทั้งสองกำลังได้รับการ
ที่เขากระทำอยู่บนพื้นพิภพ อาการของคนทั้งสองอยู่ใน
ลักษณะช้อนกายด้วยเพศ (เป็นการร่วมเพศของสัตว์ในนรก)
เขาทั้งสองได้ร่วมเพศกันด้วยอาการเมามัน และเหนียวอ่อน

“ยมทูต เราต้องการเอาอาการของชายหญิงสองตนนี้
มาร่วมบันทึกในบาปกรรมของมนุษย์ธรรมดา ที่เรานับถือไว้ใน

หนังสือบาปกรรม (เป็นหนังสือที่รวมเรื่องราวต่าง ๆ ในนรกไว้หมด) เนื่องจากเราได้รับพระบัญชาจากองค์มหาเทพให้แต่งหนังสือจากการปฏิบัติกรรมฐานส่วนตัว เรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์ที่ทำบาปกรรม และตกนรกได้ไว้บนโลกมนุษย์ เพื่อเป็นอุทธาหรณ์สอนใจมนุษย์ที่คิดจะทำบาป จะได้รับรู้ตัวว่าทำไปแล้วจะได้รับผลกระทบเช่นไร”

“เราต้องการทราบเรื่องของเธอ ที่เธอทำไว้บนโลกมนุษย์จ๊ะ” ผมถามวิญญูณหญิง

“เกล้าหม่อมฉันกล่าวคำสัตย์คำกล่าวที่เกล้าหม่อมฉันจะกล่าวต่อไปนั้น ขอกล่าวด้วยความสัตย์จริงหากเท็จแม้แต่คำเดียวขอให้อายตนะในกายเกล้าหม่อมฉันนี้สิ้นสลายไป ณบัดนี้เทอญ สาธุ เกล้าหม่อมฉันขอกล่าวคำสัตย์”

“เกล้าหม่อมฉันได้ทำกรรมหนักไว้กับตน เนื่องจากเกล้าหม่อมฉัน และเพื่อนชายคนนี้เป็นคนมีกรรมหนักเนื่องจากเกล้าหม่อมฉันทั้งสอง ได้ร่วมกันก่อกรรมในทางเพศ เพราะกรรมเก่ามากระทำ ดังนั้นเกล้าหม่อมฉันทั้งสองจึงได้ร่วมกันทำกรรมในครั้งนี้”

“เกล้าหม่อมฉันได้กล่าวคำสัตย์ครั้งนี้ ด้วยความเกรงกลัวในบาปแห่งตนครั้งนี้ เกล้าหม่อมฉันเคยประมาทกับตน ทำให้ตนเองรับทุกข์กรรมอยู่ในขณะนี้”

เมื่อสัปดาห์นั้นได้กล่าวกรรมเช่นนั้นแล้ว ผมเห็นว่ากรรม
นั้นสมควรจะช่วยให้จึงช่วยไป สัตว์ตนนี้ได้กล่าวคำจริงใน
ความจริงที่ตนได้กระทำสิ้น ดังจากความจริงที่ปรากฏ

“เกล้าหม่อมฉันเป็นเพศหญิงมีกรรม เนื่องจากเกล้า
หม่อมฉันเป็นหญิงลามก อาศัยร่างกายหลอกชายหลายคน
รวมทั้งชายคนนี้ได้เข้ามาร่วมเพศกับตน แล้วหลอกเอาเงินเขา
ด้วยการใช้เพศเข้าล่อ ทำให้เขาลุ่มหลง เกล้าหม่อมฉันจึงต้อง
ตกนรกขุมนี้”

“ข้าพระพุทธเจ้าได้สร้างกรรมเวรไว้หนัก” ผู้ชายหัน
มาตอบคำถาม

“เธอได้สร้างกรรมเวรไว้หนักเนื่องจากกรรมอะไร”

“เนื่องจากข้าพระพุทธเจ้าได้สมสู่กับหญิงตนนี้ อาศัย
ความเป็นชายทำลายร่างเธอ”

“เธอจงจำไว้ แม้เธอกระทำผิดเพียงนี้ แต่ด้วยความ
เมตตาของสวรรค์ได้มีบัญชาราช ให้ตัวเรารับหน้าที่ช่วยเหลือ
พวกเธอพ้นจากขุมนรก จากการสอบถามบัญชีกรรมที่ตัวเธอ
ได้รับ และการกระทำของเธอกับการแสดงออกของเธอน่าจะมี
ความเป็นจริงเช่นไร หากแม้มีความเป็นจริงเราสามารถช่วย
เธอให้พ้นจากขุมนรกนี้ได้ หากไม่มีความจริงโดยเธอโกหก
มตเท็จ เธอจะได้รับกรรมตอบแทนเพิ่มสองเท่า เข้าใจไหม”

ชายคนนี้ได้สมสู่กับเพศสมรส (แปลว่าได้สมสู่กับเพศที่มีตัวตนด้วยความเป็นเจ้าของ) และได้ใช้อำนาจกรรมกายที่เกิดกับตนเข้าร่วมการกระทำนั้นโดยมิชอบ และได้สร้างความทรามด้วยความงามในร่างกายของตน นี่เป็นกรรมที่เขาจะต้องได้รับ

ในกรรมเก่าของชายคนนี้ ชาตินี้มีส่วนช่วยให้สวรรค์สงบ แต่จากการกระทำของเขาในบางชาติเขาได้กระทำบาปไว้ และได้มีการติดสินใช้โทษไป เขาจึงต้องรับผลกรรมนั้นอยู่ก่อนจนเขาได้รับตนกรรม (กรรมที่ตัวเองทำขึ้น) สามชาติ จากนั้นเขาจะต้องจบชีวิตด้วยการเป็นเพศดิถี (ชายที่มีสองเพศ) ในภพมนุษย์สองเพศ มนุษย์ผู้นี้คงจะต้องถูกทรามด้วยกรรมทัณฑ์ไปอีกนาน จนกว่าพระศรีอารย์มาตรัสบนโลกมนุษย์จึงจะพ้นกรรมนั้นได้

จากที่ที่ผมยืนอยู่ที่นี่ผมอาศัยแสงสว่างที่พอมองเห็นเดินไปตามทางที่เห็นด้วยความระมัดระวัง อากาศรอบ ๆ หนาวเย็นอย่างรู้สึกได้ ผมเดินไปถึงจุดลงทัณฑ์ที่สอง ผมเห็น “แดนต้นจิว” ขึ้นอยู่เบื้องหน้า ที่ข้าง ๆ นั้นมีเจ้าหน้าที่ยมทูตหนึ่งองค์นั่งอยู่กับโต๊ะ บนโต๊ะนั้นมีสมุดเล่มใหญ่วางอยู่หนึ่งเล่มพร้อมกับขนนกสำหรับเขียนเสียบอยู่ในที่เสียบ ยมทูตที่นำวิญญาณทั้งสองไปข้าง ๆ โต๊ะ มียมทูตองค์หนึ่งแยกตัวไปลงบันทึกในสมุดเล่มนั้น และย้อนกลับมาพร้อมกับนำ

วิญญาณทั้งสองไปลงโทษ

วิญญาณทั้งสองได้ถูกนำตัวไปยืนใต้ต้นจิวตันหนึ่ง ยมทูตสั่งให้วิญญาณทั้งสองปีนขึ้นไปบนต้นจิว ต้นไม้จิวแต่ละต้นมีวิญญาณชายหญิงเปลือยกาย กำลังปีนป่ายบนต้นจิวอยู่มากมายหลายคน วิญญาณบางคนถูกหนามของต้นจิวเสียบทะลุกลางอกตายคาต้นจิวก็มี และก็มี **“อีกาปากเหล็ก”** หลายตัวบินโฉบเข้าจิกตีตามร่างกายวิญญาณเหล่านั้น จนร่วงตกลงสู่พื้น และยมทูตก็เอาน้ำทิพย์ที่ถืออยู่เข้าพรมไปตามร่างกาย สักครู่วิญญาณเหล่านั้นก็ฟื้นกลับขึ้นมา วิญญาณเหล่านี้จะถูกลงโทษเช่นเดิมอีก จนกว่าจะหมดกรรมถ้าหากวิญญาณไม่กลับปีนขึ้นไป ยมทูตก็เอาปืนยิงไล่(ยมทูตต่างชาติให้ปืนเป็นอาวุธ-ตามแต่ตนมี) ในส่วนการลงโทษนี้เป็นการลงโทษวิญญาณชาติอื่น

ต้นจิวเหล่านี้ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยธาตุทิพย์ จึงมีความพิเศษ และแตกต่างไปจากต้นไม้ธรรมดา คือจะเจริญงอกงามแหลมได้เองดั่งมีชีวิต ด้วยเหตุนี้วิญญาณที่ปีนป่ายขึ้นต้นจิวจึงถูกหนามแหลมของต้นจิวทิ่มแทง

วิญญาณทั้งสองที่ถูกนำตัวมาลงโทษนี้ ก็ได้รับกรรมเช่นเดียวกันนี้ทุกคน จากการลงทัณฑ์นี้ผมได้เดินตามยมทูตไปอีก ในระหว่างทางมีเสียงครวญครางของวิญญาณ และเสียงด่าอย่างหยาบ ๆ ของยมทูตสลับกันสักครู่ก็ถึงที่ ๆ หนึ่ง

ที่แห่งนี้คือ “แดนกระทะทองแดง” มีกระทะขนาดใหญ่
อยู่มากมายมีไฟสุ่มเป็นเชื้อเพลิงอยู่ข้างใต้กระทะ ไฟที่ลุกโชน
อย่างร้อนแรง หนึ่งในไฟนี้เป็นไฟกรดที่มีเฉพาะในยมโลก มี
วิญญาณหลายตนตกอยู่ในกระทะมากมาย วิญญาณบางตัว
พยายามปีนป่ายออกนอกกระทะ แต่ก็ถูกยมทูตคอยไล่ให้
กลับเข้าไป ในนั้นมีแต่การลงโทษไม่มีการปราณี จะหนักก็หนี
ไม่ได้ ตกอยู่ในสภาพที่แสนจะทุกข์ทรมาน ผิวหนังลอก
เปื่อย ออกมาต่างร้องไห้ครวญครางเสียงระงม วิญญาณบาง
ตัวก็หมดสติจมลงไปใต้น้ำเดือด ยมทูตก็เอาตัววิญญาณนั้น
ออกมา และพรมน้ำมนต์ เพื่อให้วิญญาณนั้นฟื้น และยมทูตก็
จะนำตัวเขาไปลงโทษอีก วิญญาณที่ยมทูตนำตัวมาพร้อมกัน
นั้นก็ถูกยมทูตบังคับให้ลงไปกระทะเช่นกัน แม้เขาจะมีการ
ลงทัณฑ์ก็ตาม ยมทูตก็มีความปราณีให้เขาได้พักในยามที่ไม่
มีการลงทัณฑ์

สภาพของวิญญาณต่าง ๆ ที่ถูกลงโทษนั้น เกิดจากบาป
กรรมในความลามกของตนเอง ฉะนั้นขอให้ผู้ที่กระทำความ
ชั่วไว้ จงรีบสร้างบุญ และอย่าทำความชั่ว สวรรค์ก็จะลดโทษ
ให้แก่ผู้นั้นให้รับโทษเบาบาง

“ดวงตาสวรรค์นั้นมี” สามารถเห็นการกระทำของ
มนุษย์อยู่ทุกเมื่อ จงอย่าคิดว่าสิ่งที่ตนทำนั้นไม่มีใครรู้ ไม่มี
ใครเห็น ขอให้คิดเสียใหม่ว่ากรรมนั้นมี มีตัวตนจริง

ครั้งที่ ๔

นรกขุมที่ ๒ แดนลงทัณฑ์ ๔

วันจันทร์ที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๒

สภาพรอบกายผม มีแต่ความมืดสลัวปกคลุมอยู่รอบ ๆ ด้วยอากาศที่ชื้นเย็น บริเวณรอบ ๆ ที่ผมยืนนั้นมีกอหญ้าขึ้นประปราย ตรงที่ผมยืนอยู่ก็คือทางเข้าของแดนลงทัณฑ์ในนรกขุม ๒ แดนลงทัณฑ์แต่ละแดนจะมีอยู่มากมายเป็นส่วนๆ อยู่ในยมโลก โดยจะแบ่งเป็นส่วนการลงทัณฑ์ออกไป ข้างหน้าผมมีป้ายไม้ปักอยู่หนึ่งอันอ่านว่า **“ทางเข้า”** ซึ่งเขียนด้วยหมึกสีแดง

มองไปข้างหน้า ยมทูตประจำอยู่ขุมนี้เดินเข้ามาหาผม สององค์แต่งกายเหมือนยมทูตไทยทั่วไป คือนุ่งผ้าหยักรังสีแดง ไม่สวมเสื้อ มีผ้าถักคล้ายเชือกสีแดงรัดอยู่ที่แขน เรียกว่า **“ผ้าถักแขน”** ถักอยู่ทั้งสองข้าง บนใบหน้าไว้หนวดดกดำ ใบหน้าเหี้ยม เหนือหัวของยมทูตมีแสงสว่างเรือง ๆ สีแดงลอยอยู่บาง ๆ เรียกว่า **“แสงมรณะ”** ซึ่งที่ทำหน้าที่ลงทัณฑ์ วิญญาณจะมีแสงอยู่ทุกองค์ อำนาจของแสงมรณะนี้จะทำให้วิญญาณหรือผี เปรต เกิดความรู้สึกเกรง

“เราต้องการมาสัมภาษณ์วิญญาณ ที่ได้รับกรรมในนรกขุมนี้”

ยมทูตนำผมไป มีวิญญาณเปรตตนหนึ่งอยู่เบื้องหน้า เป็นเปรตผู้หญิงสภาพร่างกายเน่าเปื่อยจนแทบสลาย ผมเผ้ารุงรัง ตามเนื้อตัวของเปรตตนนี้มีน้ำเหลืองไหลเยิ้ม ออกทางร่างกาย ส่งกลิ่นสาบอยู่ทั่วบริเวณนั้น เปรตตนนี้ มีรูปร่างผอมลีบ สูงประมาณเกือบเท่าต้นตาล นัยน์ตากลมโต รูกลมๆ ที่ปากทำให้เขาพูดไม่ได้ มีเสียงแหลมเล็กออกมา นั่นเป็นเสียงของเปรตตนนี้ นมของเปรตตนนี้เหี่ยวแห้งหย่อนยานติดหน้าอก ที่ขาของเปรตตนนี้มีโซ่ขนาดใหญ่ล่ามติดไว้ทั้งสองข้าง สายของโซ่ผูกติดไว้กับต้นไม้ใหญ่ข้าง ๆ วิญญาณตนนี้มีชื่อ่ว่า **“เปรตอาจม”** บนพื้นดินข้าง ๆ เท้าเปรตมีขันใบใหญ่ วางอยู่สามชั้น เป็นภาชนะที่ใช้ใส่ให้เปรตกิน ผมมองดูต่อไป เบื้องล่างของกายมีอวัยวะหนึ่งที่สะดุดตาผม ผมมองเห็นอวัยวะเพศชายงอกออกมาจากอวัยวะเพศหญิงของเธอ ทำให้ผมสงสัยมาก

“เบื้องหลังของหญิงตนนี้ เป็นหญิงกาลีมีอาชีพเป็นหญิงบริการในสถานเริงรมย์แห่งหนึ่ง ได้ใช้ความสวยของตน เข้าล่อผู้ชายให้มาหลง และได้หลอกลวงทรัพย์สินของชายนั้น มาปรนเปรอความสุขของตนเอง ความสวยงามของหน้าตาที่เสริมแต่งขึ้น ทำให้เธอ (เปรต) ตนนี้คิดว่าผู้หญิงคนอื่นชายมากมายที่หลงไหลในความงาม ก็ถูกเธอหลอกล่อให้อยู่

กินกับเธอ และใช้เงินของเขาอย่างสุรุ่ยสุร่าย ไม่มีความเกรงกลัวต่อกรรมที่ทำความชั่ว เมื่อชายใดไม่สามารถให้ความสุขกับเธอได้อีก เธอก็จะทอดทิ้งไปพร้อมกับดูแลนอกลูกเลี้ยงเยื่อใยสตรี เช่นนี้สมควรที่จะได้รับโทษในนรก ต้องเกิดเป็นเปรตที่อดอยาก และได้รับโทษอย่างสาสม พระพุทธเจ้าข้า” ยมทูตเล่าความผิดของหญิงผู้นี้

ผมมองไปที่ใบหน้าของเปรตนั้น ใบหน้าเศร้าสลดในกรรมที่เธอก่อ ถึงรู้ตัวก็สายเสียแล้ว น้ำตาของวิญญาณตนนี้รินไหลออกจากดวงตาทั้งสองข้าง และส่งเสียงสะอื้นเบา ๆ

“เอาหละ ด้วยผลกรรมในการอธิบายความผิดของเธอ เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับมนุษย์ได้ทราบว่ามีมนุษย์ใดทำกรรมชั่วเช่นนี้ ก็จะต้องรับโทษในลักษณะนี้ทุกคน เธอจงพ้นกรรมนี้เถอะ” ผมกล่าวไปด้วยความสงสาร

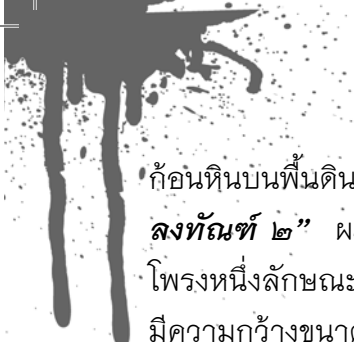
ยมทูตก็เข้าไปถอดโซ่ตรวนที่ล่ามเปรตเอาไว้ และนำตัวไปถวายตัวต่อองค์พญายมเพื่อพิจารณากกรรมต่อไป

“เราต้องการสัมภาษณ์พวกผีอื่นอีก”

“พระพุทธเจ้าข้า” ยมทูตรับคำ และเดินนำผมไปทางซ้าย

ทางเดินที่ผมเดินผ่านมาเริ่มมืด คล้าย ๆ กำลังเข้าไปในถ้ำ มีเสียงซ่า ๆ ดังขึ้น เมื่อเท้าเหยียบย่างลงไปบน

“ก่อนหินบนพื้นดินข้างหน้าผม มีป้ายปักไว้เขียนไว้ว่า **“แดน
ลงทัณฑ์ ๒”** ผมเดินผ่านป้ายนี้ไปชั่วครู่ ก็มองเห็นโพรงอยู่
โพรงหนึ่งลักษณะคล้ายถ้ำเล็ก ๆ เป็นโพรงใหญ่พอประมาณ
มีความกว้างขนาดคนเข้าไปอยู่ได้ ที่หน้าโพรงนั้นมียมทูตถือ
ตรีศูธ (สามง่ามยาวคล้ายหอก) เป็นอาวุธอยู่องค์หนึ่ง

ยมทูตนั่งคุกเข่าลงพร้อมกับพนมมือขึ้น พร้อมกับกล่าว
ถวายบังคม

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระ
หม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคม
เดชฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระ
พุทธเจ้าข้า”

“เราต้องการมาสัมภาษณ์ผีที่อยู่ในนรกแดนนี้ เรียกผีที่
อยู่ในโพรงนั้นออกมาชียมทูต”

“เฮ้ย ไอ้ผีโพรง มึงออกมาหน่อยซิ” ยมทูตเรียกผีตัว
นั้นพร้อมกับกระตุกไซ้

มีผีตัวหนึ่งเป็นผู้ชายไม่ใส่เสื้อผ้า ค่อย ๆ คลานออก
มา ที่มือและขาของผีตัวนี้ถูกล่ามไซ้เอาไว้ สภาพร่างกาย
ของผีตัวนี้พอมแห้ง ผิวหนังเป็นปุย ๆ คล้ายเป็นโรคผิวหนัง
ที่คอมีป้ายแขวนคอบอกชื่อผีตัวนี้ว่า **“ผีโพรง”** ที่หูของผี
ตัวนี้มีลักษณะใหญ่ผิดปกติ ขนาดเท่ากับพัดที่ใช้พัดถ่านไฟ

หุงข้าว ที่รู้หูของเขามีน้ำหนองไหลเยิ้มออก เพราะอยู่ในโพรง
ที่มีตตลอดเวลา มือทั้งสองข้างของเขาบวมพอง มีรอยแผล
อยู่มากมาย แผลนี้เกิดจากการลงโทษของยมทูต

“เธอจงเล่าการกระทำของเธอ เมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์
ออกมาให้หมดซิ” ผมถามด้วยอำนาจจิต เพราะหูของเขา
ไม่ได้ยินเสียงอะไรอีกแล้ว

“เมื่อสมัยเป็นมนุษย์ ข้าพระพุทธเจ้าเป็นลูกของคนมี
อันจะกินคนหนึ่ง เนื่องด้วยเป็นคนร่ำรวยมีกิจการงานมาก
มาย แต่ข้าพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นลูกกลับมิได้สนใจใฝ่ใถ้ในกิจ
การของพ่อแม่เลย เอาแต่เที่ยวเตร่สนุกเฮฮาไปกับเพื่อนฝูงทุก
เช้าค่ำ จนแม่ตรอมใจตาย แต่ข้าพระพุทธเจ้าก็ยังเที่ยวอยู่
เหมือนเดิม ข้ายังเที่ยวหนักกว่าเก่าเพราะถือว่าไม่มีใครมา
คอยควบคุมเราอีกแล้ว กิจการของครอบครัวก็เริ่มทรุดพอก็
ล้มป่วย ญาติ ๆ ก็เริ่มเข้ามาครอบครองทรัพย์สินสมบัติของคุณ
พ่อ ในบั้นปลายสุดท้ายของคุณพ่อ คุณพ่อได้เรียกข้าพระพุทธ
เจ้า เข้ามาอบรมสั่งสอนถึงเรื่องต่าง ๆ แต่ข้าพระพุทธเจ้า ก็ไม่
สนใจที่จะฟัง กลับทำหูทวนลมเสีย อยู่มาวันหนึ่งข้าพระพุทธ
เจ้าเมาเหล้ากลับมา และเอ่ยปากขอเงินคุณพ่อเพื่อไปเล่น
การพนัน แต่คุณพ่อไม่ให้ข้าพระพุทธเจ้าจึงใช้กำลังทำร้าย
คุณพ่อบังเกิดเกล้าด้วยมือทั้งสองข้างนี้ และหลบหนีออก
จากบ้าน จากนั้นไม่นานคุณพ่อก็เสียชีวิต ทรัพย์สินต่าง ๆ ของ
คุณพ่อที่เหลือไว้ ก็ถูกข้าพระพุทธเจ้าล้างผลาญจนหมดสิ้น

เพื่อนที่ข้าพระพุทธเจ้าเคยช่วยเหลือกลับปฏิเสธ เมื่อข้าพระพุทธเจ้าไปขอร้องให้ช่วย ทุกคนหมางเมินอย่างสิ้นเยื่อใย ข้าพระพุทธเจ้าเริ่มรู้แล้วว่าบาปกรรมที่เคยกระทำกับพ่อแม่ นั้นได้มาถึงแล้ว ชีวิตสุดท้ายของข้าพระพุทธเจ้าต้องเป็นขอทาน ลมหายใจเฮือกสุดท้ายของข้าพระพุทธเจ้าลั่นลง เพราะทนความหิวไม่ไหว ซากศพของข้าพระพุทธเจ้าได้ถูกนำไปฉาปนกิจโดยผู้ใจบุญช่วยกันเรียกร้อยเงินค่าทำศพ จากคนแถวๆ นั้น มาทำศพข้าพระพุทธเจ้า ทุกวันที่พระสวดอธิษฐาน วิญญาณของข้าพระพุทธเจ้า จะถูกนำตัวมาฟังพระสวดอธิษฐานจนวันสุดท้ายของการฉาปนกิจ ข้าพระพุทธเจ้าก็ถูกตัดสินให้มารับโทษในนรกขุมนี้”

ผลกรรมที่ทำให้หูทั้งสองข้างโตผิดปกติ และใช้การไม่ได้ เพราะบุพการีอบรมสั่งสอนแต่แก่งัดทำเป็นหูทวนลม มือทั้งสองข้างที่เคยใช้ทำร้ายบิดา ทำให้เขาต้องรับโทษอย่างทรมาน มือที่บวมพองเพราะบาดแผลที่ถูกยมทูตลงโทษ

“เมื่อเธอสารภาพถึงความผิดที่เธอได้ก่อไว้ เพื่อเป็นอุทธาหารณ์แก่มนุษย์ทั้งหลาย เราจะช่วยให้เธอพ้นจากขุมนี้จ๊ะ”

เราจะขอลับสู่ยมโลกแดนสอง (แดนมนุษย์) แล้ว
กายธรรมกายกลับสู่โลกมนุษย์...

ครั้งที่ ๕

นรกขุม ๓ แดนน้ำกรด

วันศุกร์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๒

ผมอธิษฐานจิต “ขอโปรดสัตว์ในนรก” ภายธรรมกาย
ของผมแสดงฤทธิ์ขอต่อนรก (ขอไปนรก)...ด้วยกายธรรมกาย
และปรากฏอยู่ ณ **นรกขุม ๓**

เบื้องล่างในพื้นยมโลก มียมทูตยืนอยู่สององค์เป็นยม
ทูตชาวจีน สวมกางเกงขายาวหรือขาสั้นผมมองไม่แน่ แต่เมื่อ
ลงไปข้างล่างความสงสัยต่าง ๆ ก็กระจ่าง ผมเห็นยมทูตทั้ง
สองสวมกางเกงขาสั้นสีแดง และถืออาวุธเป็นหอกจีนเหมือน
ในหนังจีนโบราณ

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วย
กระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคม
เดชะฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกหม่อมพระพุทธ
เจ้าข้า”

นรกขุม ๓ แดนน้ำกรด

37

“เราต้องการสัมภาษณ์วิญญาณ ที่รับกรรมอยู่ในนรก
แดนนี้”

“พระพุทธเจ้าข้า”

แล้วยมทูตก็เดินนำหน้าผมไป เดินย้อนไปตามทางที่
ยมทูตเขาเดินมาเมื่อสักครู่ มีกลิ่นคาวเลือดลอยลมมาจาก
โซยมากับสายลมเบื้องล่าง กลิ่นนี้มีต้นเหตุมาจากซากวิ
ญญาณบริเวณนั้น ช่างหน้าผมมีบ่อน้ำอยู่บ่อหนึ่งมีขนาดใหญ่
พอสมควร น้ำในบ่อเดือดจัดจนเป็นฟองอากาศเต็มไปหมด
ทั่วผิวน้ำ มีควันสีขาวลอยอยู่เหนือผิวน้ำบาง ๆ ผมสังเกตเห็น
ความร้อนของน้ำในบ่อคงจะร้อนมาก รอบ ๆ ขอบบ่อมี
เส้นสีขาวติเส้นอยู่รอบ ๆ เส้นนี้หมายถึง เตือนว่าอย่าเคลื่อน
ตัวเข้าไปใกล้กว่าเขตกำหนดนี้ จะเดือดร้อน บ่อน้ำนี้คือ
“บ่อน้ำกรดพิษ” ผู้ที่ต้องรับโทษในแดนนี้คือวิญญาณที่โง
งหรือเขลาผู้อื่นด้วยเจตนาที่จะนำทรัพย์สินนั้น มาเป็นของตัว
หรือเบียดเบียนผู้อื่นด้วยเจตนาที่จะลักทรัพย์สิน ของมีค่า
อันมิใช่ของตน

เมื่อผมลงไปสู่นรกเบื้องล่าง มีวิญญาณหลายตนร้อง
ขอ ขอให้ผมช่วยบอกกล่าวแก่มนุษย์ที่มารอรับกรรมรับเว
รอยู่ในโลกมนุษย์ให้มาสร้างบุญด้วยตนเองให้เร็วที่สุด เพราะ
เวลาในโลกมนุษย์นั้นมีน้อย หากใครมีบุญน้อยก็จะมีเวลา
อยู่ในโลกมนุษย์นั้นน้อย นอกจากเป็นผู้มีกรรมที่จะต้องมา

รับกรรมรับเวรในโลกมนุษย์เท่านั้น จึงจะมีเวลาอยู่ใช้กรรมจนกว่าจะหมดจากตัวในชาตินั้น นี่เป็นคำขอรับรองให้บอกแก่มวลมนุษย์ทั้งหมด

สักครู่ก็มียมทูตสององค์ นำตัววิญญาณตนหนึ่งเดินตรงเข้ามาหาผม ยมทูตองค์ทางซ้ายมือของผมมีอาวุธถืออยู่ในมือเป็นอาวุธทิพย์ ลักษณะเป็นหอกปลายคู้รูปรางคล้ายหอก แต่เมื่ออาวุธทำเป็นรูปคล้ายพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว อาวุธนี้เรียกว่า **“จันทร์วงเสี้ยว”** ที่บนหัวของยมทูตมีเขาสีปรากฏอยู่ ซึ่งเขานั้นเป็นเครื่องหมายบอกถึงยศอำนาจของยมทูตองค์นั้น

ส่วนยมทูตอีกองค์หนึ่งแต่งกายคล้าย ๆ กัน แต่ไม่มีเขาสีปรากฏอยู่บนหัว ถือหอกยาวเป็นอาวุธ วิญญาณที่ถูกนำตัวมาเป็นผู้ชายอายุประมาณสามสิบเศษไม่เกินสี่สิบ ไม่สวมเสื้อผ้ามีป้ายแขวนอยู่ที่คอบอกชื่อว่า **“มีกระหายทรัพย์”** หน้าตาหมองเศร้า บนใบหน้ามีหนวดเคราขึ้นบางๆ

“มึงลงไปในปีนั้นเดี๋ยวนี้” ยมทูตตวาดด้วยเสียงอันดังพร้อมกับชี้มือไปที่บ่อ

แต่วิญญาณตนนี้ไม่กล้าลงไป ยมทูตจึงใช้เท้าเตะเข้าไปที่ตรงท้อง ศีตนนั้นล้มกลิ้งตกลงไปในบ่อ มีเสียงเหมือนวัตถุตกลงไปในน้ำ สักครู่ในน้ำตรงที่ศีตนนั้นตกลงไปมีฟอง

อากาศพรูขึ้นมา แล้วมีโครงกระดูกขาวโพลน มีเนื้อเยื่อของ
ร่างกายติดมาคู่กับกระดูก

ยมทูตที่ถือหอกก็ใช้หอกที่ถือนั้นดึงเอาโครงกระดูกขึ้น
มาบนพื้นดิน และมียมทูตองค์หนึ่งถือน้ำทิพย์บรรจุน้ำขึ้นมา
ราดลงไปทีโครงกระดูกนั้น จากโครงกระดูกก็แปรเปลี่ยนรูป
ร่างเป็นรูปร่างเดิมของชายผู้นั้น ที่มีเนื้อหนังมังสาประกอบ
อยู่

“ยมทูต เอาตัวเขาขึ้นมาซิ”

“เธอทำกรรมอะไรเอาไว้ในสมัยที่เป็นมนุษย์ จึงต้องมา
ตกนรกขุมนี้ จงเล่าไปตามความจริง”

“เอ๋อ...เอ๋อ...อ” ไม่มีเสียงพูดออกมา ผมจึงบอกให้ยม
ทูตเอาน้ำให้ผีตัวนี้ดื่ม

“ข้าพระพุทธเจ้าเป็นชาวสิงคโปร์ ครั้งหนึ่งข้าพระพุทธ
เจ้าร่วมทำธุรกิจกับญาติของตนเอง จนมีกำไรพอที่จะสร้าง
เนื้อสร้างตัวได้ แต่ด้วยความโลภของข้าพระพุทธเจ้า จึงได้
ยักยอกเงินส่วนหนึ่งของบริษัทมาเป็นของตัวเอง โดยเก็บเป็น
ความลับแต่ผู้เดียว ต่อมาธุรกิจที่ทำก็ล้ม ญาติคนนั้นต้อง
ขายบ้าน รถ และทรัพย์สินอื่นเพื่อผ่อนใช้หนี้ ต่อมาข้าพระ
พุทธเจ้าได้อพยพย้ายครอบครัวไปอยู่ที่สหรัฐอเมริกา ภาย
หลังได้ข่าวว่าญาติคนนี้ได้เสียชีวิตลงด้วยความตรอมใจครอบ

ครีวของเขาต้องแยกย้ายที่อยู่ นับเป็นความผิดที่ข้าพระพุทธเจ้าได้ก่อไว้อย่างมหันต์ เมื่อข้าพระพุทธเจ้าตายวิญญานก็ถูกนำตัวมาตัดสินให้ได้รับโทษ เพื่อให้ใช้กรรมที่ตนเองได้ก่อไว้ในนรกขุมนี้”

“เมื่อเธอสารภาพความจริงออกมา เธอก็จะได้รับอภัยโทษ เนื่องด้วยสวรรค์ได้ประกาศว่าจะลดกรรมให้แก่วิญญาน ที่ให้สัมภาระถึงความผิดที่ได้ก่อขึ้น เมื่อครั้งเป็นมนุษย์ ด้วยความเมตตาของสวรรค์ในครั้งนี้ เราจะให้เธอพ้นจากนรกขุมนี้ไปเกิดใหม่... เธอจงพนมมือขึ้น แล้วว่าตามที่เราพูด”

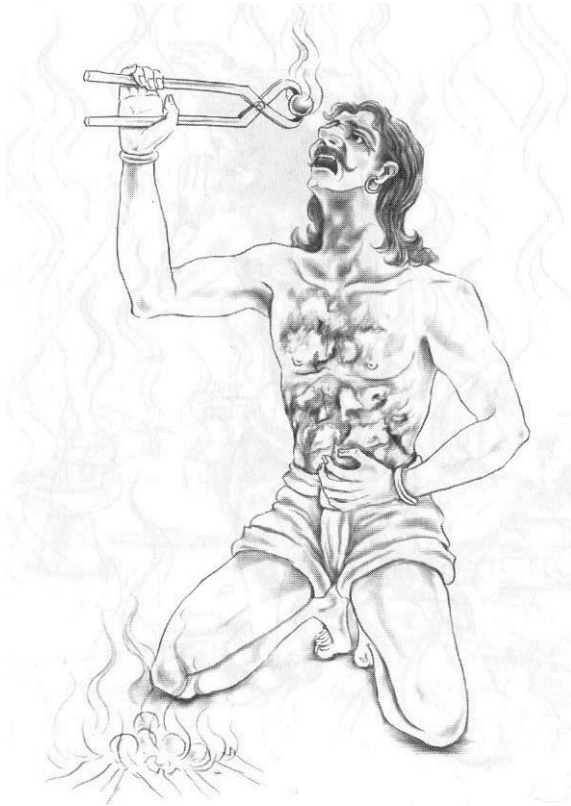
“สาธุ ข้าเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะไม่ประพฤติดนเียงเดิมอีก และจะพยายามสร้างกรรมดีให้ปรากฏ เพื่อชดใช้กรรมที่ก่อไว้ในชาตินี้ หากเมื่อใดข้าพเจ้าผิดคำสัตย์ที่ให้ต่อสวรรค์ในครั้งนี้แล้ว ขอให้สวรรค์ลงทัณฑ์ข้าพเจ้าเพิ่มสองเท่าเถิด”

“ดีเมื่อเธอให้สัตย์ต่อสวรรค์แล้ว เราขออวยพรให้ชีวิตใหม่ของเธอได้อยู่ภายใต้บารมีแห่งพระพุทธศาสนาเถิด”

“ยมทูตนำตัวเขาไปชำระคดีให้เสร็จสิ้น แล้วส่งไปเกิดใหม่เป็นคนที่ต้องสร้างฐานะตั้งแต่เริ่มแรกจนตั้งตัวได้ แล้วใช้กรรมผูกพันของเขาที่ได้ทำเอาไว้เมื่อครั้งเป็นมนุษย์”

“เมื่อมนุษย์ทั้งหลายเกิดลงมาสู่มนุษยโลก ได้สู่กรรม วาระกรรม (การเข้าสู่วาระกรรมแห่ง *กรรมทาส*) (กรรมทาส คือการใช้กรรมในภพชาติแห่งภพมนุษย์) ภพภูมิแห่งมนุษย์นี้ มีผู้ชายผู้หญิงอยู่ร่วมกัน เพื่อเป็นการเกิดต่อกันของมนุษยชาติ ดังนั้นเมื่อชายหญิงใด ได้มีการผิดเพศ ผิดกรรม หรือ ผิดเพศ ผิดชาติ ก็จะต้องรับกรรมในยมโลกแน่... นี่คือ ความจริงในยมโลก” นี่เป็นความหมายของธรรมชาติกฎ

ข้อความนี้สลักบนก้อนหินในยมโลกแดน ๒ ของมนุษย์โลก ณ ห้องศิลา

ครั้งที่ ๖

นรกขุม ๕ แดนหลุมพิษ

วันอังคารที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๒

โลภะ คือ **ความโลภ** ด้วยความหลงผิดคิดอยากได้ในทรัพย์สินอันมิใช่ของของตนมาครอบครอง ด้วยอำนาจหน้าที่หรือการกระทำอันมิชอบแล้ว ผลกรรมที่จะได้รับตั้ง เช่น อุทธาหรณ์ตัวอย่างจากการสัมภาษณ์วิญญาณในนรกนี้ มีปรากฏให้เห็นเป็นที่ประจักษ์

กายกรรมกายปรากฏอยู่ ณ เบื้องล่างบนพื้นพิภพยมโลกในนรกขุม ๕ บริเวณนั้น พื้นดินเป็นทางลูกรังสีแดงฝุ่นละอองจากดินลอยคั่งอยู่ทั่วบริเวณนั้น ข้างหลังผมมียมทูตสององค์เดินเข้ามาหาผม

“เราต้องการสัมภาษณ์วิญญาณบาป ที่ตกนรกขุมนี้หน่อย”

“พระพุทธเจ้าข้า”

ยมทูตก็นำทางผมเดินไปข้างหน้า เส้นทางข้างหน้า
เดินไปนั้นมีตพอสสมควร แต่ก็พอที่จะมีแสงที่ช่วยให้มองเห็น
เส้นทางได้รำไร ตรงข้างทางมีป้ายปักไว้ว่า **“แดนหลุมพิษ”**
เมื่อเดินเข้าไปสักหน่อยก็มองเห็นเงาดำ ๆ สามสี่คนจมอยู่ใน
พื้นดิน ลำตัวของเขาจมอยู่ในพื้นดิน ส่วนหัวกับแขนโผล่อยู่
เหนือพื้นดิน เมื่อผมมองอย่างเพ่งพินิจก็เห็นผีผู้ชายหลายคน
อยู่ในดิน ผิวหนังตามแขน และใบหน้ามีแผลเป็นอยู่หลายแห่ง
ชายเหล่านี้หายใจอย่างรวยรินเหมือนคนไม่มีแรง ผีทุกตัว
มีชื่อว่า **“ผีหลุมดิน”**

“วิญญาณเหล่านี้เป็นใคร” ผมถามยมทูต

“วิญญาณเหล่านี้เป็นพวกที่กินสินบน พระพุทธเจ้าข้า”

“เราคือ.....ได้รับพระบรมราชโองการจากสวรรค์
ให้แต่งหนังสือท่องนรกขึ้น จากการสัมภาษณ์วิญญาณบาป
ในภูมินรก วิญญาณบาปตนใดที่ให้สัมภาษณ์ถึงการกระทำ
ของตนในโลกมนุษย์จะได้รับการลดหย่อนโทษจากสวรรค์”

“ข้าพระพุทธเจ้าเป็นคนไทย อาศัยอยู่ที่จังหวัดนครศรี
ธรรมราช เป็นข้าราชการชั้น ๓ ทำงานอยู่ที่สถานข้าราชการ
แห่งหนึ่ง...มีคนเข้ามาติดต่อขอให้ข้าพระพุทธเจ้าช่วยจัดการ
โอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ที่เป็นของญาติเขาให้มาเป็นของเขา โดย
เขาให้เงินตอบแทนข้าพระพุทธเจ้าจำนวนสามพันบาท และ

ให้ใช้ชื่อของเขาว่าเป็นผู้ครอบครองกรรมสิทธิ์ที่ดิน โดยถูกต้องตามกฎหมาย ด้วยกรรมอันนี้ทำให้ข้าพระพุทธเจ้าต้องมารับโทษในนรกขุมนี้”

“เธอได้รับสิ่งใดเป็นอาหาร” ผมถาม

“ข้าพระพุทธเจ้าต้องกินกรวดกินดินห้าจานทุกวัน รสชาติของดินนั้นเหมือนกับกรวดทรายทั่วไป แต่เมื่อตกถึงท้องจะปวดท้องทรมานมาก เมื่อข้าพระพุทธเจ้าไม่กินก็ถูกยมทูตสองท่านนี้ลงโทษ”

“เธอได้สารภาพถึงกรรมที่ได้ก่อไว้ ตามความเป็นจริง เราตรวจดูกับบัญชีกรรมแล้วตรงกันกับที่เธอพูด เธอจะพ้นโทษตามสัญญาสวรรค์จะ เธอจงพนมมือขึ้นแล้วว่าตามเรา”

“สาธุ ข้าพเจ้าให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าประพฤติตัวเป็นคนดี ไม่กินสินบนอีกต่อไป หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์ที่ให้ต่อสวรรค์แล้ว ขอให้ข้าพเจ้าต้องตก **“นรกหมกไหม้”** จนกว่า พระศรีอาริยมตไตรตรัสรู้เป็นสมเด็จพระเจ้าสัมมาสัมมาพุทธเจ้า” ผิดนี้กล่าวพร้อมกับพนมมือขึ้นจรดเหนือศีรษะ

“ยมทูต นำตัวชายผู้นี้ไปนรกขุม ๙ ที่ **“ศาลพิพากษา”**

ยมทูตก็ได้นำตัววิญญาณตนนี้ไป

จากนั้นผมก็เดินเลี้ยวขวาไปตามป้ายลูกศรชี้ ผมพบทางเข้าทางหนึ่งมีป้ายเขียนบอกไว้ว่า **“แดนล่งทัศน์ ๓”** ผมเดินตรงเข้าไปตามทางเดินจนถึงสถานที่ล่งทัศน์ มีวิญญาณบาปตนหนึ่ง กำลังนอนกอดตำราดึ้นไปดึ้นมาอยู่บนพื้นพร้อมกับร้องให้ไปด้วย ปากก็พูดแต่คำว่า “ฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้...” ผมดูตามวัยของวิญญาณตนนี้ก็ประมาณหกสิบกว่า ๆ รูปร่างเปลือยเปล่า ไร้สิ่งปกปิดร่างกาย ที่คอมีป้ายแขวนบอกชื่อไว้ว่า **“ผีปุจฉา”**

“ยมทูต วิญญาณตนนี้ทำกรรมอะไรไว้หรือ” ผมถามยมทูต

“พระพุทธเจ้าข้า”

“ชายผู้นี้ในอดีตเคยบวชเป็นพระภิกษุ ศึกษาพระธรรมจนนึกว่าตัวเองเป็นพระอรหันต์กลับชาติมาเกิด จึงตั้งตัวเป็นอาจารย์สอนหลักธรรมผิดจากเดิม มักจะโต้แย้งหลักธรรมกับพระภิกษุสงฆ์หลายท่าน ด้วยเล่ห์กลทำให้พระภิกษุเหล่านั้นต้องขายหน้า และด้วยความลำพองฮึกเหิม ทำให้ต้องมารับกรรมอยู่ในนรกขุมนี้นาน ๙๐ ปี พระพุทธเจ้าข้า”

“เธอทำกรรมอะไรไว้ จึงต้องมารับผลกรรมเช่นนี้ เธอจงเล่าไปตามความจริงเถอะจ๊ะ”

“ข้าพระพุทธเจ้าเป็นชาวกรุงเทพ เคยบวชเรียนอยู่

ที่วัด ด้วยความอวดตัวอวดฉลาดว่าตนเป็นผู้รู้วชเรียนมาหลายพรรษา จึงถกเถียงหลักธรรมกับพระภิกษุรูปอื่นด้วยความคิดว่าตนเองคือพระอรหันต์กลับชาติมาเกิด จึงใช้คารมเอาชนะพระภิกษุอื่นด้วยเล่ห์ และใช้ให้ลูกศิษย์ป่าวประกาศว่าข้าพระพุทธเจ้าคือ **“พระโมคคัลลานะ”** กลับชาติมาเกิดเพื่อช่วยมนุษย์ ทำให้คนแตกตื่นกัน แล้วพากันมาหาข้าพระพุทธเจ้า ลาภสักการะต่างๆ มีมาไม่ขาดทำให้ข้าพระพุทธเจ้ามีลูกศิษย์ลูกหามากมาย ด้วยกรรมดังกล่าวทำให้ข้าพระพุทธเจ้าต้องมารับผลกรรมที่ก่อไว้เช่นทุกวันนี้” ผีตนนี้สารภาพบาปพร้อมกับร้องไห้ไปด้วย

“เธอได้สารภาพถึงบาปกรรมที่เคยก่อไว้ ตามความจริง เบื้องบนมีมติให้เราสัมภาษณ์วิญญาณบาปต่าง ๆ ที่ใช้กรรมอยู่ในนรก แล้วให้ช่วยเหลือเมื่อวิญญาณนั้นสารภาพถึงบาปกรรมที่ได้ก่อไว้ในอดีต”

“หากวิญญาณนั้นเคยก่อกรรมในอดีตไว้มากมาย ทั้งยังอวดอ้างว่าตนคือพระอรหันต์กลับชาติมาเกิด เป็นการลบหลู่พระศาสนาอย่างมาก เราจึงไม่สามารถช่วยเธอให้พ้นจากนรกไปได้ ด้วยผลกรรมที่เธอได้สารภาพความจริงถึงบาปกรรมที่เธอได้ก่อเอาไว้เราจะให้เธอได้ไปสู่นรกภูมิขุมที่ ๓ เพื่อให้เธอใช้กรรมที่เคยก่อไว้ให้หมด เมื่อนั้นเธอจะพ้นกรรม” ผมงกล่าวกับผีตนนั้น

“ยมทูต นำตัวชายผู้นี้ไปเผาไฟให้ไหม้เกรียมเพื่อใช้
กรรมที่ได้ลบหลู่พระศาสนาตามเวลาโทษแล้วนำตัวไปตัดลิ้น
ใหม่”

กายกรรมกายกลับสู่โลกมนุษย์

“กรรมให้ผลทันตา หลบหลีกเลี่ยงไม่พ้น ใครก่อกรรม
ใดไว้ ก็ต้องได้รับผลกรรมนั้นตอบสนองทุกคน จงอย่า
เพเลียดเพลินในกิเลสตัณหา รู้ไว้เถิดว่ากรรมสนองนั้นมี
จริง ให้ผลทุกกัลป์กาล”

ครั้งที่ ๓

นรกขุม ๖ แดนประหาร

วันพุธที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

เบื้องล่างบนพื้นดินพิภพยมโลกที่นี้คือนรกขุม๖ในแดนหนึ่งของนรกภูมิในอีกหลายแดนนี้มีชื่อว่า **“แดนประหาร”** เป็นแดนที่มีการประหารวิญญาณบาป เพื่อให้ร่างกายเดิมแตกสลาย จิตวิญญาณของกายก็จะแยกออกจากกายนั้น เพื่อจะไปเกิดใหม่ตามวาระกรรมของแต่ละบุคคล กายใหม่ที่แยกออกไปนี้จะเข้าสู่ภาวะดับจิต จนกว่าจะได้เกิดใหม่

ข้างหน้ามียมทูตเดินเข้ามาหาผมสององค์ เป็นยมทูตชาวโปรตุเกสทั้งสององค์ แต่งกายเหมือนยมทูตทั่วไปแต่สวมกางเกงสีแดง ไม่สวมเสื้อ ถือหอกเป็นอาวุธทั้งสององค์ และมีห่วงเหล็กรัดอยู่รอบศირษะ เป็นเครื่องหมายบอกถึงตำแหน่งหน้าที่ที่ท่า ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคมเดชฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระพุทธเจ้าข้า

“เราต้องการสัมภาษณ์วิญญาณบาป ที่ตกนรกขุมนี้
หน่อย”

“พระพุทธเจ้าข้า”

ยมทูตนำทางผมไปจนถึงที่แห่งหนึ่ง ตรงหน้าผมมีชาย
รูปร่างใหญ่ยืนอยู่องค์หนึ่ง ดูจากรูปร่าง และเครื่องแต่งกาย
ไม่ใช่ยมทูต และวิญญาณบาปแน่นอน เมื่อเดินเข้าไปใกล้
ชายคนนั้นก็หันหน้ามาทางผม พร้อมกับยิ้มให้อย่างเป็นทางการ

“ท่านท้าวเวสสุวรรณ” ผมเอ่ยชื่อออกมา

ท่านก็รับคำผมว่า “ใช่ เราคือ *เวสสุวรรณ*”

รูปลักษณ์ของท้าวเวสสุวรรณ เป็นชายรูปร่างสูงใหญ่
ใบหน้าเป็นยักษ์ สวมเสื้อผ้าสีเขียว ท่อนบนหรือเสื้อผ้าที่
สวมอยู่ท่อนบนเป็นผ้าสีเขียวอ่อน และสวมผ้าโจงกระเบน
สีเขียวแก่ เนื้อผ้ามีลายทองบนเนื้อผ้าพราวระยิบระยับห้อย
สังวาลย์เพชรพาดเฉียงซ้ายเป็นเครื่องประดับกาย และใช้เป็น
อาวุธด้วย เบื้องล่างของท่าน สวมรองเท้าทองคำปลายอน
ในมือถือบัวชื้ออยู่เล่มหนึ่ง

“สวัสดิ์.....สบายดีหรือ” ท่านท้าวเวสสุวรรณถามผม

“สบายดี.....(มีข้อความต่อจากนี้แต่ผมมีอาจเขียนได้)

หลังจากลาทำนเวสสุวรรณแล้ว ผมก็อธิษฐานไปนรก
ขุม ๕ และผมก็เดินเลี้ยวขวาไปตามทางที่ยมทูตเดินนำทาง
อยู่ ลักพักของเวลาก็ถึงสถานที่ลงทัณฑ์ ผมเห็นคนสองคน
กำลังนอนอยู่บนพื้น ชายคนนี้นอนอยู่ทางซ้ายสวมเสื้อยืดสี
ขาวเก่า ๆ สกปรก แต่ไม่สวมกางเกง อีกคนหนึ่งเป็นผู้หญิง
ไม่สวมเสื้อผ้า ลักษณะของคนทั้งสองคล้ายคนบ้า ที่คอของผี
ทั้งสองตนนี้มีป้ายบอกชื่อว่า “ผีปัญญาอ่อน”

ผมจึงเรียกยมทูตมาถาม “ผีพวกนี้ทำกรรมอะไรไว้หรือ
ยมทูต”

“ผีพวกนี้ ชาดิก่อนเป็นคนที่มีสติสมบูรณ์เช่นมนุษย์
ทั่วไป แต่ไม่สนใจที่จะศึกษาเล่าเรียน เอาแต่เที่ยวเตร่หา
ความสนุกไปวันๆ ทำให้พ่อแม่ต้องทุกข์ทรมาน จึงต้องมา
เกิดเป็นผีปัญญาอ่อน พระพุทธเจ้าข้า”

“เราต้องการรู้ว่า ทำไมผีผู้ชายตัวนี้จึงมีเสื้อใส่”

“แม่ของชายผู้นี้ เคยทำบุญ และอุทิศบุญกุศลให้แก่เขา
ด้วยผลบุญนั้นสนองให้ชายผู้นี้มีเสื้อใส่พระพุทธเจ้าข้า

“แล้วผีผู้หญิงตัวนี้ล่ะ” ผมถาม

“หญิงผู้นี้เคยเป็นหญิงคนงามมาก่อน แล้วถูกฆ่าข่มขืน
จนตาย เนื่องจากในอดีตหญิงผู้นี้เคยหนีออกจากบ้าน เทียบ

เร่ร่อนไปตามสถานที่ต่างๆ ถูกชายล่อลวงไปข่มขืนหลายครั้ง หนีพ้นมาได้ครั้งหนึ่ง พ่อแม่ของหญิงผู้นี้ก็ได้ออกตามหาจนหมดเงินหมดทองไปหลายแสนบาท แต่ก็หาไม่พบ จึงแจ้งความต่อตำรวจท้องที่ หลายปีผ่านไป หญิงผู้นี้ก็ตายลงเนื่องจากถูกฆ่าข่มขืน บาปกรรมที่เธอได้ก่อไว้กับพ่อแม่ทำให้เธอต้องตกนรกขุมนี้ห้าสิบปีพระพุทธเจ้าข้า”

พวกเธอสร้างบาปกรรมตามที่ยมทูตว่ามาจริงหรือไม่ ผีทั้งสองตัวพยักหน้าตอบรับ

“พวกเธอทั้งสองได้สารภาพว่า บาปกรรมต่างๆ ที่ยมทูตเล่ามานั้นเป็นความจริงทุกประการ และพวกเธอก็ได้รับผลแห่งกรรมนั้นแล้ว เราจะช่วยพวกเธอให้พ้นจากนรกนี้ไป พวกเธอจงพนมมือขึ้นแล้วว่าตามที่เรากล่าว”

“สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะประพฤติตนเป็นคนดีไม่เกรงตั้งเช่นก่อนอีก และจะพยายามสร้างบุญกุศลเพื่อลบล้างบาปกรรมที่เคยก่อไว้ในอดีต หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์ที่ให้ต่อสวรรค์แล้ว ขอให้ข้าพเจ้าได้ทุกข์เป็นที่สุดเถิด”

“ยมทูตเอา “น้ำคีนสติ” ให้พวกเขาดื่มซิ”

น้ำคีนสตินี้ จะช่วยให้ความทรงจำเก่ากลับคืนมาเหมือนเดิม

ครั้งที่ ๔

นรกขุม ๔ แดนดับจิต

(คดีลามก)

วันพฤหัสบดีที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

กายกรรมกายของตนยืนอยู่เบื้องล่างบนพื้นพิภพยมโลก ที่ข้างหน้าผมมียมทูตกำลังควบคุมการลงโทษวิญญาณบาปอยู่ มีวิญญาณบาปสองตนกำลังสมสู้กันด้วยร่างกายอันเปลือยเปล่า

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคมเดชฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระพุทธเจ้าข้า”

“ยมทูต เราต้องการสัมภาษณ์วิญญาณบาปที่ถูกลงโทษอยู่ในนรกขุมนี้”

“พระพุทธเจ้าข้า” ยมทูตรับคำสั่ง

“วิญญาณบาปพวกนี้ ทำกรรมอะไรถึงต้องตกนรกขุม
นี้”

“วิญญาณทั้งสองนี้เป็นชาวเขมรอพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในประเทศไทย หญิงผู้นี้ทำงานเป็นสตรีหาเวลาตามบาร์ ใช้ความสวย และเรือนร่างทำมาหากิน ปอกลอกเงินทองของชายจนหมดเนื้อหมดตัว แล้วทอดทิ้งไปหาชายคนใหม่ ต่อมาได้พบกับชายผู้หนึ่งรับเลี้ยงดู และอุปการะอย่างมีความสุข แต่เธอก็ไม่พอใจในความสุขนั้น ไม่เพียงพอใจในกามารมณ์ที่ชายผู้นั้นให้กับเธอ เธอจึงออกหาชายคนใหม่ จึงได้พบกับชายผู้นี้ และตกลงอยู่กินกันฉันสามีภรรยาทั่วไป แต่ก็ไม่สามารถทำให้เธอพอใจในสิ่งที่เธอมีได้ ความรักไม่มีความหมายต่อเธอ แต่ความสุขที่ได้จากการสมสู่กับชายนั้นเธอปรารถนายิ่ง ทำให้เธอต้องทนทุกข์ทรมานรับกรรมตามกฎหมายแห่งกรรม อยู่ในนรกขุมนี้พระพุทธเจ้าข้า”

“แล้วชายผู้นี้ล่ะ เขาทำกรรมอะไรไว้”

“ชายผู้นี้เคยเป็นแมงดาคุมช่อง คอยหากินกับผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของเขา แล้วใช้กำลังบังคับเอาทรัพย์สินจากหญิงจนหมด แต่เขาก็ไม่พอใจจึงได้ใช้ให้ผู้หญิงออกหากินเป็นหญิงบริการตามสถานที่ต่างๆ เมื่อได้เงินมา แล้วเขาก็ได้นำไปซื้อเหล้า ก็ชวนมาดื่มกินกับเพื่อนฝูง ทั้งยังคุ้ยหับถมหญิงผู้นี้ว่าเป็นหญิงขายตัว ไม่เหมาะสมที่จะมาเป็นเมียของ

เขาๆ จึงต้องรับผลแห่งกรรมสนองในแดนนี้ พระพุทธเจ้าข้า”

ผมมองไปที่ผีผู้ชายตนนั้นแล้วถามว่า “เธอทำกรรมไว้ตามที่ยมทูตบอกมาใช้หรือไม่”

“ใช่ พระพุทธเจ้าข้า” เขาตอบรับพร้อมกับพยักหน้า

“แล้วเธอหะ ทำกรรมไว้ตามที่ยมทูตบอกมาใช้หรือไม่”

“ใช่ เพคะ” หญิงคนนั้นยอมรับ

“พวกเธอได้รับสิ่งใดเป็นอาหารหรือ”

“พวกข้าพระพุทธเจ้าได้รับ **ชี** เป็นอาหารวันละ ๓ ชั้น”
ผีผู้ชายตอบกับผม

“แล้วความรู้สึกที่พวกเธอได้รับในการสมสู่กันนั้น ตอนนี้เป็นเช่นไร”

“ข้าพระพุทธเจ้า รู้สึกเจ็บปวดอวัยวะเพศไปหมดเหมือนมีเข็มร้อยเล่มมาทิ่มแทง แต่ก็ไม่สามารถหยุดการสมสู่กันได้ ความรู้สึกในขณะนั้นเหมือนมีแม่เหล็กดูดดึงอยู่จนกว่าจะครบห้าชั่วโหมง ตามเวลาโทษ” ผีผู้ชายตอบ

ผมหันไปมองทางผีผู้หญิงแล้วถามเธอว่า “เธอเป็นผีลามกตอนนี้ เธอคิดสำนึกบาปที่เธอก่อไว้บ้างไหม”

“เคยทุกเวลาเพคะ”

“พวกเธอทั้งสองจงฟัง บัดนี้สวรรค์ ได้มีประกาศให้เรา
สัมภษณวิญญานบาปที่ตกรกในขุมต่างๆ และถ้าวิญญาน
นั้นสารภาพถึงบาปกรรมที่ตนได้เคยก่อไว้ในอดีต ที่ทำให้ตน
ต้องตกรก ก็จะได้รับอภัยโทษให้ได้ไปเกิดใหม่เข้าใจไหม
พวกเธอทั้งสองจงพนมมือขึ้นแล้วว่าตามเรา”

“สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ เมื่อข้าพเจ้าได้
เกิดเป็นมนุษย์แล้ว จะขอสร้างความดีเพื่อลบล้างกรรมที่เคย
ก่อไว้ในอดีต หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์ที่ให้ในครั้งนี้อีกก็ขอให้
ชีวิตใหม่ของข้าพเจ้าแตกดับด้วยสายฟ้าเถิด”

“เราขออวยพรให้พวกเธอทั้งสอง ได้เกิดอยู่ในร่มบุญ
แห่งบวรพระพุทธศาสนา และได้ปฏิบัติธรรมเพื่อความหลุด
พ้นของเธอเองเถิดจ๊ะ”

กายกรรมกายกลับคืนสู่โลกมนุษย์

ครั้งที่ ๙

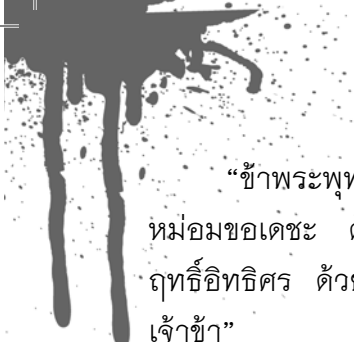
นรกขุม ๕ แดนเพลิงพิษ

วันศุกร์ที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

กายกรรมกายของผมปรากฏว่าอยู่บนพื้นพิภพในนรกขุม ๕ เส้นทางยาวข้างหน้าเป็นทางยาวทอดไปอย่างไม่รู้สุด มีเส้นทางหลายเส้นทางในยมโลก แต่เส้นทางนี้เป็นเส้นทางที่ผมจะเดินไป ผมเห็นคนหลายคนเดินผ่านผมไปสองข้างทาง มีหญ้าขึ้นอยู่มากมาย ผมเดินไปตามทางจนถึงที่แห่งหนึ่ง

มียมทูตสององค์กำลังนำตัววิญญาณตนหนึ่งเดินผ่านผม ผมเรียกให้หยุด ยมทูตมองหน้าผม ผมตอบไปว่า “เราต้องการให้วิญญาณนี้พ้นกรรมจากนรกนี้ มีกรรมอะไรบ้างที่เขาทำ และทำอย่างไร เราอยากให้เขาเล่าไป จงให้เขาหยุดก่อนสิ”

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคมเดชฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระพุทธเจ้าข้า”

“ยมทูต เราต้องการสัมภาษณ์วิญญาณบาปที่ตกนรก ในขุมนี้สักหน่อยวิญญาณตนนี้ทำบาปกรรมอะไรเอาไว้หรือ”

“วิญญาณตนนี้ เมื่ออดีตเคยก่อคดีฆาตพหุหลายศพ ถูกพวกเดียวกันยิงตายพระพุทธเจ้าข้า”

ผมมองไปที่ชายคนนี้ และได้บอกให้ยมทูตนำตัวไปลงโทษ เพื่อดูสถานการณ์การลงโทษนั้นก่อนว่าเป็นเช่นไร แล้วจึงนำมาเขียนเป็นเรื่องราว

ยมทูตนำหน้าผมไปครู่ใหญ่ ก็ถึงสถานที่หนึ่งมีเปลวไฟกองใหญ่ลุกโชนขนาดท่วมศีรษะ คนอยู่เบื้องหน้าเปลวไฟนี้มีอานุภาพรุนแรงกว่าเพลิงในยมมนุษย์ (โลกมนุษย์) นัก ตรงทางเข้าของทางนี้มียมทูตประจำอยู่หนึ่งองค์ ยมทูตองค์นี้ทำการตรวจสอบผู้ที่ผ่านเข้าออก ในแดนนี้ด้วยตนเอง นี่เป็นหน้าที่การของยมทูตบาป (ยมทูตที่มีกรรมอยู่ร่วมกับมนุษย์ แต่ไม่ถึงกับบาป หลังจากตายลงได้ตัดสินใจให้ไปเกิด แต่ยมทูตขอทำหนังสือลดกรรมเพื่อลดกรรมให้หมดเร็วขึ้น นี่เป็นความหมายของ “**ยมทูตบาป**”) บนโต๊ะมีสมุดอยู่เล่มหนึ่ง เป็นสมุด

ที่ใช้เซ็นชื่อ และประทับรอยนิ้วมือเพื่อเป็นหลักฐาน และข้างๆ
สมุดก็มีแท่นน้ำหมึกประทับวางอยู่ และมีปากกา หรือขนนก
ซึ่งแล้วแต่ในแต่ละชุมชน ตรงโต๊ะมีเครื่องหมายป้ายบอกว่า
“**ทัณฑ์เพลิงพิช**” เขียนอยู่บนป้าย

ผมเดินผ่านช่องประตูไป ผมเห็นยมทูตนำตัววิญญาณ
ตนนั้นเข้าไปในห้อง ๆ หนึ่ง ห้องนี้มีสภาพเหมือนห้องทั่วไป
มีเครื่องหมายสี่เหลี่ยมกลม (ที่ ๆ ใช้ลงทัณฑ์วิญญาณบาป)
มีรอยดำ ๆ ปรากฏเป็นรอยไหม้อยู่ทั่วไป บนพื้นนั้นเป็นรูป
วงกลม และยมทูตก็ได้โยนตัวชายตนนั้นไปที่จุดนั้น แล้วนำ
น้ำมันเชื้อไฟใส่เข้าไป โคนกายของผีตนนั้น แล้วยมทูตก็ใช้ไฟ
จากกายใจของตนพุ่งลงสู่กองไฟของนั้น แล้วเกิดเป็นเปลว
เพลิงมาอย่างฉับพลัน ผีตนนี้ดิ้นรนอยู่ในกองไฟอยู่พักใหญ่
เมื่อรู้สึกตนก็ทำให้ความรู้สึกในกาย แล้วจึงกระโดดกายขึ้น
ออกจากกองไฟ แล้วพุ่งลงสู่น้ำอย่างรวดเร็ว

ยมทูตเข้าไปนำตัวชายตนนั้นออกมาจากน้ำ รูปร่างผิ
ทั่วตัวของชายตนนั้นเป็นแผลเหวอะหะและพุพองด้วยพิษไฟ
รอยน้ำไหลเยิ้มออกทั่วตัว เส้นผมบนหัวกลับหายไปอย่าง
ไม่มีที่มาจากจนหมด มีกลิ่นเหม็นลอยอยู่ทั่ว

“ยมทูตนำตัววิญญาณบาปตนนี้ขึ้นมาซิ เราจะถาม
เขาซักหน่อย”

“เธอทำกรรมอะไรไว้ จึงต้องมารับกรรมอยู่เช่นนี้ เธอ
จงเล่าความจริงให้หมดเถิดสัตว์โลก”

ชายคนนั้นมองหน้าผม แล้วบอกว่า “ข้าพระพุทธเจ้า
เป็นมือปืนให้กับผู้มีอันจะกินคนหนึ่งในกรุงเทพฯ ด้วยอำนาจ
เงินที่เขาให้กับผม ทำให้ผมหลงผิดฆ่าคนให้เขามาหลายศพ
ตลอดชีวิตของข้าพระพุทธเจ้า ไม่เคยได้รับความสุขในชีวิต
เมื่อเป็นเด็กต้องออกจากโรงเรียน เพราะทำร้ายเพื่อนนัก
เรียนจนถึงแก่ความตาย ต่อมาก็ถูกนำเข้าสถานดัดสันดาน
จนเติบโตใหญ่ก็ออกมาทำมาหากินเลี้ยงชีพด้วยการรับจ้างเป็น
มือปืน ในชีวิตได้ฆ่าคนมาหกศพแล้ว แต่ก็เพราะความจำเป็น
.....(ชีวิตข้าพระพุทธเจ้าต้องตกกระทบลำบาก ใช้ชีวิตอยู่ท่าม
กลางความวุ่นวายของสังคม แต่ก็เพราะข้าพระพุทธเจ้าต้อง
หาเลี้ยงพ่อแม่ที่แก่เฒ่าในชนบทจึงต้องมารับจ้างเป็นมือปืน)¹

ยมทูตที่อยู่ข้าง ๆ กล่าวขึ้นด้วยความโมโห

“ไอ้สัตว์ มึงยังคิดโกหกอยู่อีกหรือวะ” ยมทูตกล่าวด้วยความ
โกรธแค้น

ผมมองหน้ายมทูตแล้วกล่าวว่า “ช่างเขาเถอะ เรารู้ว่า
เป็นอย่างไร”

“เธอกล่าวมาซิว่า เธอทำกรรมอย่างไรจึงต้องตกนรก

1 คำกล่าวที่โกหก

ขุมนี้ เราอยากได้ความจริงจากเธอ หากเธอโกหกเธอจะได้รับ
การเพิ่มโทษจากเดิมเป็นสิบเท่า”

“ข้าพระพุทธเจ้าพูดผิดไป ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์
หากข้าพระพุทธเจ้าพูดผิดคำใด ขอให้ท่านผู้รู้ช่วยเมตตาแก้
ข้าพระพุทธเจ้าด้วยเถิด พระพุทธเจ้าข้า” เขาเลียนแบบยมทูต
ในศาลงท้ายของข้อความ

“เมื่อเธอกล่าวคำสัตย์ แต่เธอกลับไม่กระทำเช่นนั้น บัง
อาจโกหกเราด้วยความคิดว่าเราไม่รู้ หากไม่รู้ เรานั้นคือ.....
ผู้มาสัมภาษณ์วิญญาณบาปในนรกขุมนี้ เอาหล่ะเมื่อเธอ
คิดกล่าวคำเท็จกับเรา แต่แม้กรรมนั้นจะเป็นไปด้วยกรรม
ใหญ่ เราก็อาจขอลดโทษให้กับเธอได้ เธอจงตั้งสัตย์ว่าจะ
ไม่ทำอีก เราจะช่วยเธอ ขอให้เธอพูดว่า **“เราขอพ้นกรรม
ด้วยตัวเอง”** แค่นี้เธอก็จะพ้นกรรมจ๊ะ”

“ข้าพระพุทธเจ้าขอกล่าวคำสัตย์ ข้าพระพุทธเจ้าผิดไป
แล้วที่บังอาจกล่าวความโกหกแก่ท่านผู้รู้ ข้าพระพุทธเจ้า
กล่าวกว่าด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ข้าพระพุทธเจ้าขอรับผิด
ด้วยตนเอง” เขากล่าวด้วยความเท็จ

เรื่องนี้มีที่มาอยู่ว่า เบื้องแรกแห่งข้อความมีความจริง
อยู่ท่อนหนึ่งแต่ตอนปลายหาใช้ความจริงไม่ ผมจึงจำเป็นต้อง
ลงโทษเพื่อให้เกิดความหลาบจำ นี่เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นใน

ยมโลก

“ไอ้สัตว์นรก ชีชะ มึงนี่คิดบังอาจโกหกเจ้านายกู กูจะฆ่ามึง เอาหละ เมื่อมึงคิดทำดี กูจะช่วยมึง หันหน้ามาให้กูตบ แล้วกูจะไม่เอาความ”

วิญญาณตนนั้นไม่ยอมหันมา ผมจึงต้องจำยอมให้ลงโทษตามใจ

“ไอ้สัตว์.....กูคิดจะช่วยมึง แต่มึงกลับโกหกท่าน กูมีอาจช่วยมึงได้แล้ว มึงสมควรแล้วที่จะไปรับโทษ ฤษ ยมทูตถุยน้ำลายใส่หน้า แล้วคายน้ำลายออกจากปากกรดหน้าด้วยความแค้น แล้วบ่นต่อไปว่า ไอ้สัตว์นรก มึงมันเลี้ยงไม่เชื่อง” ยมทูตกล่าวพร้อมกับตบลงบนใบหน้าของชายตนนั้นอย่างแรง และล้มเซกลงไปตามแรงตบของยมทูต ผมมองเห็นวิญญาณตนนี้กล่าวร้ายออกมาว่า “ไอ้สัตว์” แต่ต้องเบือนหน้าหลบด้วยความอาย เพราะฟันซี่หนึ่งของเขาหลุดออกมาจากปาก เลือดสีแดงอยู่ทั่วปาก นี่เป็นกรรมที่เขาต้องรับเนื่องจากโกหก

ด้วยกรรมนี้เขาจะต้องได้รับกรรมในนรกต่อไป เพราะเขาได้กระทำความอับบังอาจต่อเบื้องสูง

พระราชดำรัส

มหาเทพราช

“ชีวิตสัตว์โลก หลงมัวเมาในกิเลส ก่อบาปสร้างเวรกัน
มีรู้จบสิ้น จงรู้ไว้เถิดว่าสวรรค์นั้นเมตตาช่วยเหลือสัตว์โลก ผู้
ทำความดีตลอดเวลา แต่จะไม่ช่วยเหลือผู้ที่ก่อกรรมชั่วอย่าง
เด็ดขาด

มนุษย์เอ๋ย...จงสำนึกถึงบาปกรรมที่เคยก่อ แล้วหมั่น
สร้างกรรมดีเพื่อผลแห่งความสุขในภพหน้าโน้นเถิด

**เราผู้เป็นใหญ่แห่งสวรรค์ พร้อมที่จะให้อภัยใน
ความผิดที่เคยก่อ หากเขาผู้นั้นสำนึก**

ในบาปกรรมที่เคยก่อ และสร้างความคิดชดเชย เราจะ
รับกลับคืนสู่สวรรค์ดั้งเดิม”

ครั้งที่ ๑๐

นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๗

วันเสาร์ที่ ๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

กายธรรมกายพุ่งลงสู่ นรกภูมิ ด้วยอิทธิฤทธิ์แห่งพระธรรมกายได้บังเกิดอิทธิฤทธิ์แสง บันดาลให้เกิดแสงสว่างทั่วบริเวณนั้น

สตรีตรงหน้าผมเป็นสาว กำลังได้รับโทษจากยมทูตอยู่ ยมทูตที่อยู่กับเธอกำลังลงโทษเธอด้วยการใช้ “หวายพิษ” เชี่ยนตีจนเกิดแผล และใช้สารพิษที่มีในยมโลกโรยทั่วไปให้เกิดพิษทั่วตัว และใช้เกลือเค็มที่มีอยู่ในโลกมนุษย์สาดเข้าที่ร่างของหญิงคนนั้น รอยแผลที่เกิดจากการเชี่ยนตีผสมกับรอยแผลจากผลพิษที่สาดเข้าร่าง ทำให้เกิดรอยเน่าอย่างมิรู้หาย แม้มียาดีก็มีอาจจะรักษาให้หายได้ นี่เป็นกรรมที่เขาจะต้องได้รับในยมโลกในขั้นแรก เนื่องจากสตรีคนนี้เป็น

หญิงกาลิ ได้ใช้รูปเรือนร่างกายมนุษย์โลกของตน บำเรอร่าง
ชายจนอึดหน้าแล้วจากไป

ที่คอของหญิงตอนนี้มีป้ายแขวนอยู่ที่คอบอกว่าชื่อ “**ผี
ล่าสอน**” ผีตนนี้ถูกมัดพันธนาการอยู่กับเสาไม้ดำ สูงเหนือ
พื้นประมาณหนึ่งคอก แขนและขาพันธนาการด้วยตรวน
เหล็ก

ผมถามขมทูต “วิญญาณตนนี้ได้ทำกรรมอะไรไว้หรือ
จึงต้องลงโทษเช่นนั้น”

ขมทูตกล่าวว่า “ผีตนนี้ชาติก่อนเป็นคนไทยหาเลี้ยงตน
ด้วยการขายตัวบำเรอความสุขให้กับชายที่มาเที่ยว โดยแลก
เปลี่ยนกับเงิน ตายลงด้วยพิษไซ้ขึ้นสมอง พระพุทธเจ้าข้า”

“เราอยากจะสอบถามอะไรเขาสักหน่อย เอาตัวเขาลง
มานี่ซิ” และขมทูตก็เอาตัวเขาลงมาตามคำสั่งของผม

“ฟังนะ สัตว์โลกเราอยากจะช่วยเธอ แม้เธอมีจิตคิดจะ
ช่วยตัวเอง ขอให้เธอกล่าวความจริงทุกประการ แล้วเธอจะ
พ้นทุกข์ เอาหละจงกล่าวความจริงมาเถิด เราจะคอยฟัง...”

“เตรียมบันทึกบัญชี” ผมบอกกับขมทูต

“เกล้าหม่อมฉันเป็นหญิงกาลิ สมสู้กับชายไม่เลือกหน้า

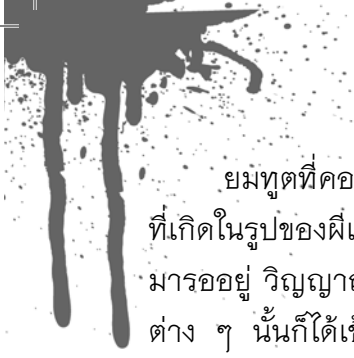
“อาศัยความมั่งมีเงินของชายคนนั้น ด้วยความอยากได้ในทรัพย์สินของเขา เมื่อตายลงต้องถูกยมทูตนำชีวิตมาชำระคดีในนรก และได้ตัดสินให้มาอยู่ในนรกนี้นานสิบปีแล้วเพคะ” เขากล่าวกับผมด้วยน้ำตา

อดีตชาติของหญิงตนนี้ เป็นชาวจังหวัดสกลนคร แต่ด้วยความแห้งแล้ง ที่นาเก็บเกี่ยวได้น้อย ไม่พอค่าที่อยู่อาศัย จึงต้องออกมาทำงานเพื่อส่งเงินให้พ่อแม่ใช้จ่าย เกล้าหม่อมฉันเป็นลูกสาวคนเดียว เมื่อเกล้าหม่อมฉันมาทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ ทำงานเป็นคนใช้ก็ถูกนายจ้างข่มขืน และไล่ออกจากบ้าน ต้องระหกระเหเร่ร่อนไปตามที่ต่างๆ เพื่อขอร้องงานทำ แต่ก็ไม่ได้งาน จึงทำงานเป็นหมอนวด ในสถานที่แห่งหนึ่ง ชายตัวให้กับแขกที่มาเที่ยว ได้เงินทองมาแต่งตัว ที่เหลือรวบรวมเป็นทุนเก็บเอาไว้ แต่ก็ไม่มีความสุขเหมือนคนทั่วไป เพราะต้องกินภายในโรงแรม ไม่สามารถออกไปไหนได้ตามใจเท่าใดนัก นอกจากบริเวณใกล้โรงแรม เกล้าหม่อมฉันชายตัวมาได้เจ็ดปี ก็ต้องออกจากงานเพราะถูกบังคับให้ออก จึงออกขายตัวตามที่สาธารณะ ได้เงินไม่กี่บาทก็เอาจนเป็นโรคภายในช่องคลอด ไม่ได้รักษากับหมอเพราะค่ายาแพง จึงใช้ยากกลางบ้านรักษาแต่ก็ไม่หาย จนคืนหนึ่งเกิดอาการรู้สึกแน่นหน้าอก และดับหายใจถึงจนขาดใจตาย ตอนนั้นก็ถูกท่านยมทูตนำตัวมาสอบสวนคดี และต้องถูกให้มาใช้กรรมในนรกนี้”

หลังจากที่ผีตนนั้น ถูกเขียนดีแล้วเธอก็ถูกนำตัวไปยังอีกที่หนึ่ง ที่แห่งหนึ่งนั้น คือ ที่ ๆ มีชื่อว่า “แดนหมาด” ยมทูตที่นำเธอมา ก็ผลักเธอเข้าไปภายในแดนนี้ วิญญาณถูกขังอยู่หลายคน แต่วิญญาณเหล่านั้นไม่ใช่คน เป็นวิญญาณต่างๆ ที่แปลงร่างเป็นสุนัขด้วยกรรมเก่า ทำให้เขาต้องมาเกิดเป็นสุนัขอยู่ในนรกนี้ (หาใช้ที่วิญญาณพวกนี้จะไม่ต้องรับกรรมเลย ตรงกันข้ามเขากลับต้องรับกรรมด้วยการตัดอวัยวะออก เพราะชาติหนึ่งของเขาก่อนที่มาก็คือเกิดเป็นหมา เขาได้ล่องประเวณีต่อหญิงแพศแม่ และตัวเองก็อาศัยความเป็นชายชาตรีของตนที่ได้มาจากเพศผู้เป็นพ่อ เข้าล้ากายเข้าไปในกายของหญิง ด้วยกรรมนี้ทำให้เขาต้องมาเกิดเป็นผีเปรตอยู่ในนรกขุมนี้) ด้วยกรรมที่เขาได้เคยกระทำความผิดด้วยความเมาเมามัธแห่งชีวิต ไม่ใช่ชีวิตให้เป็นไปในทางที่คุ้มค่าแห่งการเกิดเป็นมนุษย์ ผลกรรมอันนั้นจึงทำให้ตนเองเกิดเป็นเปรตในยมโลกยังแดนต่างๆ ด้วยรูปร่างต่าง ๆ แต่ละคนย่อมมีกรรมเป็นของ ๆ ตนจนกว่าเขาจะหมดกรรมจากไปจากเบื้องบาทกรรมแห่งมนุษย์ หญิงใดชายใดที่เคยล่องประเวณีต่อกัน โดยไม่ได้มีความเห็นจากผู้ใหญ่ของครอบครัว เขาจะต้องรับโทษจากการลงทัณฑ์ในยมโลกด้วยรูปร่างต่างๆ ตามแต่กรรมของตน เขาหมดสิ้นรูปร่างด้วยกรรมนี้ รอวันจนกว่าจะหมดกรรม นี่เป็นกรรมของเขาที่ต้องได้รับกรรมในนรก

ยมทูตที่คอยยื่นควบคุมวิญญาณอยู่ได้ปล่อยให้ผีต่างๆ ที่เกิดในรูปของผีเปรตหมาในกายมนุษย์ เข้าสู่กายมนุษย์ที่ มารออยู่ วิญญาณต่างๆ เมื่อได้รับคำสั่งให้ทำการ วิญญาณ ต่าง ๆ นั้นก็ได้เข้ากัดกินวิญญาณตนนั้น ด้วยกรรมทัณฑ์ที่ บังคับอยู่ เสียงคำรามดังขึ้นอย่างระงม วิญญาณต่างๆ ที่เกิด เป็น **“สุนัขปากเหล็ก”** ผีตนนี้ถูกไล่ขึ้นไปบนต้นไม้ จนยมทูต เขามาไล่สุนัขกลับเข้ากรง เนื่องจากผมได้สั่งให้ยมทูตจัดการ เช่นนั้น

ยมทูตเอาตัววิญญาณตนนั้นมาอยู่ต่อหน้าผม

“ยมทูตเขาลงโทษเธออย่างไรบ้าง เธอจงเล่ามาเถิด”
ผมถามยมทูตต่อ

“เกล้าหม่อมฉันถูกยมทูตเขียนตีทุกวัน แล้วยังโรย
เกลือบนตัวเกล้าหม่อมฉันเพคะ”

“แล้วเธอได้รับสิ่งใดเป็นอาหาร”

“เกล้าหม่อมฉัน ได้รับข้าวสุกเพียงเมล็ดเดียวเป็น
อาหารทุกวันพระ”

เนื่องจากอดีตชาติของหญิงตนนี้ เคยทำบุญในวันพระ และอธิษฐานขอบุญนี้จนถึงแก่ผู้ไม่มีญาติ และบุญนี้ก็ได้อาสนองเธอในนรก หลังจากได้สอบถามบัญชีกรรมจากยมทูต

และขุมนรก พญายม ณ แดนกองบัญชากรรม ก็ได้ตรวจสอบสวน
ร่วมกัน เพื่อหาความถูกต้องของข้อมูล และพบว่าหญิงตนนี้
กล่าวความจริงทุกประการ

“เราอยากทราบความรู้สึกของเธอว่า เธอมีความรู้สึก
เช่นไรที่ได้รับกรรมจากนรก”

“เกล้าหม่อมฉันรู้สึกเจ็บปวดไปหมด และทรมานมาก
ไม่เคยได้รับความสุขเลย แม้มีเวลาว่างก็ต้องรับกรรมด้วย
การแพร่ตัวเองเป็นเชื้อให้แก่ยมทูต ที่จะนำเชื้อไปยังยมโลก
แดนหนึ่ง ณ แดนเพาะเชื้อ และต้องกินขี้กินเยี่ยว ไม่สามารถ
หลีกเลี่ยงได้เลย”

“เธอกล่าวความจริงทุกประการ เราจะช่วยเธอ”

“ยมทูตบันทึกบัญชาไปตามจริง เราได้บอกกับผู้รักษา
บัญชากรรม ใครก็ตามที่ได้บอกความจริงกับเราสัตว์ตนนั้นจะ
พ้นกรรมไปจากนี้ และด้วยบัญชาสวรรค์ที่ให้เราช่วยเหลือ
ชีวิตสัตว์ที่กล่าวความจริงในการกระทำผิดของตน เราจึงมี
สิทธิ์ช่วยเหลือเขาไปจากขุมนรกขุมนี้

“บัดนี้ สวรรค์ได้มีบัญชาให้เราเขียนหนังสือทอมนรกภูมิ
จากการสัมภาษณ์วิญญาณบาปตามความจริง และเธอก็เป็น
คนหนึ่งที่ได้ให้สัมภาษณ์ถึงกรรมนั้นด้วยตัวเอง จงพนมมือ
ขึ้นเถิดสัตว์โลก...”

ผมกลัวว่า “สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะพยายามสร้างบุญกรรมให้มาก เพื่อชดใช้หนี้กรรมที่ข้าพเจ้าได้ก่อขึ้นเอาไว้ในอดีต และหากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์ที่ให้ต่อสวรรค์ในครั้งนี้อีก ข้าพเจ้าขอให้สวรรค์ลงทัณฑ์ข้าพเจ้าเถิด” ผีตนนี้ให้คำสัตย์ต่อสวรรค์

สภาพคำสัตย์ที่เธอกล่าวนั้น กล่าวด้วยความไม่เชื่อ ไม่มีจิตที่จะพ้นทุกข์จริง จึงเร่งรีบสาบานจนผมจับผิดได้ เธอได้กล่าวคำโกหกผม และได้ให้คำสาบานต่อสวรรค์อย่างเป็นทางการเป็นความจริง แต่ความจริงนั้นย่อมมีอยู่ในโลก ไม่มีใครรู้ ไม่มีใครเห็น ตัวเองนั้นแหละเป็นคนเห็นแต่สุดท้ายด้วยตัวเอง

“ยมทูต รับคำบัญชาจากเรา วิญญาณบาปตนนี้ยังไม่รู้สำนึกถึงกรรมที่ตนก่อ เอาตัวเขาไปลงโทษยังขุมนรกขุม ๓ เพื่อรับกรรมที่เขากล่าวผิดกับเรา และเบี่ยงเบน”

ยมทูตทั้งสองรับคำ และนำตัวผีตนนั้นไปตามคำบัญชา

ครั้งที่ ๑๑

พรกขุม ๗/ แตนลงทั้นท์ ๕

วันเสาร์ที่ ๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

นับแต่ครั้งโบราณกาลมา ปู่ย่าตายายของเราใช้วัวควายช่วยไถนาเลี้ยงลูกหลานจนเติบโตใหญ่ แต่ก็จะมีใครเล่าจะรู้ถึงสภาพแท้จริงของวัวควายนั้นว่าเขามีความรู้สึกอย่างไร เจ็บปวดมากแค่ไหนที่ถูกใช้ไถนา ถูกเขี่ยนถูกดุด่า คุณที่มันมีต่อชาวนา และลูกหลานไทยนั้นมีมากกว่ามหาสมุทรเสียอีก จะมีใครบ้างที่นึกถึงคุณของมัน

เมื่อวัวควายเกิดขึ้นจากชีวิต และวิญญานมันมีความรู้สึก มีชีวิตจิตใจ มีร้องไห้ มีเสียใจ แรงงานที่มันใช้ไถนาให้เรานั้น มาจากสายเลือดที่หล่อเลี้ยงภายในกายของมัน ฉะนั้นทุกคนที่กินเนื้อมันก็เท่ากับมีบาปติดตัว เพราะวัวควายนั้นเป็นสัตว์มีคุณกับมนุษย์

เมื่อมันแก่เต่าลงใช้งานไม่ได้แล้ว ก็ควรนำมันเลี้ยงไว้กับบ้าน ไม่ควรนำออกไปไถนาอีก ป้อนข้าวป้อนน้ำให้มันกิน แค่นี้มันก็พอใจแล้ว

กายพุทธธรรมของผมปรากฏอยู่เบื้องล่าง เส้นทางต่อไปจากนี้ เป็นเส้นทางเดินไปสู่แดนลงทัณฑ์ ๕ เป็นสถานที่ ๆ ใช้ลงทัณฑ์มนุษย์ที่ทำบาปเวรไว้กับสัตว์ ผมเดินตรงไปตามทางเรื่อย ๆ ผ่านเส้นทางที่เป็นป่าขึ้นปกคลุมทั่วบริเวณ ไม้ป่านี้เป็นไม้ที่ขึ้นในยมโลกเฉพาะ ไม่มีขึ้นที่อื่นและสุดท้ายก็ถึงที่ๆ ผมต้องการไปที่นั่นคือ สถานลงทัณฑ์

ผมมองเห็นชายสองคน คนหนึ่งเป็นยมทูตที่ประจำอยู่ในนรกขุมนี้ อีกคนหนึ่งเป็นวิญญาณบาปที่ถูกลงทัณฑ์ในสถานที่แห่งนี้ เมื่อเดินเข้าไปใกล้ๆ ผมเห็นชายคนนั้นกำลังใช้แรงลากคันไถไปข้างหน้า มีสายเทียมไว้กับหลังของชายคนนั้น ตรงหลังของเขามีโหนกสูงขึ้นมา มีขนขึ้นประปราย ดูสภาพแล้วก็เหมือนกับวัวควายที่ใช้ไถนา มียมทูตถือคันไถควบคุมและใช้แส้โบยชายคนนั้น ปากก็ร้องว่า “ไป”

ผมบอกให้ยมทูตหยุดลงโทษไว้ก่อน และนำตัววิญญาณนั้นเข้ามาหาผม

ยมทูตได้เดินเข้าไปปลดสายเทียมออก แล้วนำตัววิญญาณตนนั้นเข้ามาหาผม หน้าตาของชายคนนั้นแหลมยื่น

ออกมาข้างหน้า ที่จมูกของเขามีเชือกร้อยจมูกอยู่ อยู่ในลักษณะเปลือยกาย ผิวกายหยาบดำกร้าน มีป้ายแขวนอยู่ ที่คือว่า “ผีโถนา” ปากของเขาเขยื้อนไปมา คล้ายกับกำลังเคี้ยวอะไรอยู่สักอย่าง แต่ในปากของเขาไม่มีอะไร นี่เป็นรายละเอียดที่ผมพอมองเห็นได้

“เธอได้ทำกรรมอะไรเอาไว้หรือ เธอจึงต้องมารับกรรมอยู่เช่นนี้” ผมเริ่มซักถามเธอ

“ข้าพระพุทธเจ้าเป็นคนสุพรรณบุรี มีอาชีพเป็นชาวนา โถนามาเป็นสิบปี ใช้วัวใช้ควายมาหลายตัว พอตายลงมาก็พบว่าวิญญาณต่างๆ ที่ข้าพระพุทธเจ้าใช้มัน มาฟ้องอยู่ ณ ห้องบัญชีกรรมว่าผมแกลิ่งมันต่าง ๆ นา ๆ ให้ทำโน่นทำนี่โดยไม่มีเวลาพักผ่อน ทั้งยังไม่มีเวลาใช้ อาศัยความดีเชื่อว่า มันโกรธมาก เมื่อตายลงก็ผูกพยาบาทอาฆาต ข้าพระพุทธเจ้า และได้บอกกับท่านพญายมว่า ข้าพระพุทธเจ้าขามันเพื่อเอาเนื้อมันมากิน หลังจากมันใช้งานไม่ได้แล้ว นี่เป็นการกระทำของข้าพระพุทธเจ้าที่อยู่บนโลกมนุษย์ โดยเล่าจากปากคอของวิญญาณบาปตนนี้”

“เธอใช้กรรมอยู่ในนรกขุมนี้มานานเท่าไรแล้ว” ผมถาม

“ข้าพระพุทธเจ้าได้ใช้กรรมมาเป็นเวลาสิบปีแล้วพระ

“พุทธเจ้าข้า”

ผมได้กล่าวต่อว่า “เมื่อเธอรับกรรมนี้มา บัดนี้สวรรค์ ได้มีประกาศให้เราจัดการแก้ไขบุญชักรวมแห่งมนุษย์ เพื่อให้ วิญญาณบาปที่ตกนรกได้ขึ้นสู่โลกมนุษย์ ด้วยการโปรดของเรา เมื่อเธอได้รับกรรมนั้นเป็นเวลานาน เราจะช่วยเธอให้พ้น ทุกข์ด้วยการเล่าความจริงจากปากของเธอ เอาล่ะ เธอจง เล่าความจริงมาเถิด ว่าตัวเธอกระทำความผิดเช่นไรบ้าง อย่าง ละเอียดเราอยากฟังจากปากของเธอ”

“ข้าพระพุทธเจ้าได้จากโลกมนุษย์มา ไม่รู้ว่าบัดนี้มีผู้ สร้างธรรมด้วยการโปรดสัตว์ในนรกให้พ้นทุกข์ จึงมีทราบบ ว่าจะถวายบังคมเช่นไร ขอตานผู้เป็นใหญ่ อย่าได้ถือโกรธ ข้าเลย” เสร็จแล้ววิญญาณนั้นก็ได้กราบลงที่เท้าผม

รายละเอียดต่างๆ ถูกพรั่งพรูออกจากปากของวิญ ญาณตนนี้อย่างละเอียด สุดท้ายผมได้ช่วยให้เขาพ้นจากทุกข์ ด้วยการให้เขารับคำสัตย์ต่อคำสัตย์ของตนเอง ที่ให้ต่อสวรรค์ ว่ามาดมั่นตนเองได้กระทำความผิดนั้นอีก ก็ขอให้มันสิ้นสุด แห่งภพมนุษย์ และได้กลับสู่มวลโลกด้วยกายดำในกายมนุษย์ นี้เกิด (กายดำคือกายวิญญาณที่วิญญาณเรียกกัน และรู้ ว่าตนเองมีกายวิญญาณอยู่ในตนหลังจากได้ตายไปแล้ว นั่น คือ สภาพของกายวิญญาณในตน)

“สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ ข้าพเจ้าจะไม่
ประพฤติดนเช่นเดิม จะมีเมตตาคือต่อสัตว์ทั้งหลาย และจะ
พยายามสร้างกรรมดี เพื่อชดเชยบาปกรรมที่ได้ก่อขึ้นมาใน
อดีตชาติ หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์ที่ให้ต่อสวรรค์ในครั้งนี้อย่าง
ขอให้ข้าพเจ้าถูกสัตว์ร้ายกัดกินจนตาย”

“เธอจงประพฤติดนเสียใหม่ให้เป็นคนดี อย่าสร้างบาป
เวรอีก เราขออวยพรให้เธอได้ไปเกิดในร่มประเทศที่รุ่งด้วย
พระพุทธศาสนาจ้ะ”

หลังจากนั้น ยมทูตก็ได้นำตัวเขาไปตัดสินคดีกรรมต่อ
จากนี้

ผมได้อธิษฐานเพื่อขอไปนรกขุม ๙ เพื่อขอเปลี่ยนขุม
หลังจากได้ทราบบัญชีกรรมจากยมทูต ผมก็ได้ไปตามแผนที่
ที่ได้รับจากยมทูต ผมไปสู่นรกขุม ๓ ปลายทางของเส้นทางนี้
เป็นเส้นทางสุดท้ายที่ผมจะไปในวันนี้ ตัวกรรมในกายผมเดิน
กรรมละเอียดเข้ากายกรรมสุทธิฤทธิ์ในกายกรรมกายสุดนั้น
คือกายกรรมกายชั้นละเอียด และได้อธิษฐานตามฤทธิ์กาล
เพื่อโปรดสัตว์ในยมโลก นั่นคือคำอธิษฐานที่ผมใช้ประจำใน
การโปรดสัตว์หลังจากที่ผมได้อธิษฐานฤทธิ์ไปตามกาลแล้ว
อิทธิฤทธิ์แห่งกายนี้ ก็ได้บันดาลให้กายทั้งหลายเข้าสู่กรรม
กาย โดยละเอียดโดยเป็นที่สุด และได้เข้าสู่อธิษฐานกรรมเป็น
กรรมกายอัจฉฤทธิ์แห่งพระกรรมกายญาณ วิญญาณต่างๆ ที่

เห็นกายนี้ จะได้รับการโปรดสัตว์ทุกคน นี่เป็นคำสัญญาของ
สวรรค์

“บัดนี้ได้มีประกาศสวรรค์ ให้ผมเป็นผู้รับหน้าที่ในการ
โปรดสัตว์ในยมโลก จนกว่าในยมโลกจะสิ้นด้วยการลงทัณฑ์
แม้มีสัตว์ตนใดไม่เชื่อ ก็ให้อธิบายธรรมให้รู้แจ้งด้วยธรรม
กายที่ผมมี นั่นเป็นความหมายแห่งสุดท้ายด้วยกายธรรมสิทธิ์”
(สิทธิ์แห่งกายธรรม)

มนุษย์รับฟังธรรม ทุกสิ่งทุกอย่าง ย่อมแจ้งชัดแก่ตน
ด้วยว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนรู้เห็นและแจ้ง ย่อมมีความถูกต้องหรือ
ผิดเป็นธรรม ขอให้ตรัสคิดพึงรู้ภายในความคิดของตน และ
รู้จักพิจารณาสิ่งเกิดด้วยเหตุผลว่า สิ่งที่อยู่ สิ่งที่จะเห็น มีอยู่เป็น
จริงเช่นไร

มวลมนุษย์ทั้งผอง ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ การเคลื่อนไหว
ดับนั้นเป็นสิ่งที่อนิจจังทั้งหมด เป็นเรื่องของกรรมไม่มีใครให้
ใครเป็นอย่างไรได้ ตัวตนเองทั้งสิ้นเป็นผู้ก่อกำเนิดกรรม
ทั้งหมดเป็นเรื่องของกรรมบท (สิ่งที่เป็นไปได้เกี่ยวกับกรรม)
ดังนั้น ขอให้มนุษย์ทั้งผองจงคิด จงรู้ว่าเหตุผลตัวตนนั้น คิด
แจ้งรู้จริงอย่างไร เป็นอย่างไร แล้วจึงคิดจะทำตามเหตุผล
สิ่งที่ตนคิด และรับทราบ

ด้วยธรรมทั้งหมดที่ได้กล่าว ผมขอให้ทุกท่านจงมี

ความพร้อมในญาณ ปฏิบัติตนให้รู้แจ้ง กระทำตนให้เลิศ
ในมรรคผลทางธรรม ปฏิบัติโดยชอบแจ่มแล้วด้วยเหตุวิสุทธิ
สิ่งแจ่มทั้งปวงนั้น จักรวมอยู่เป็นทุกข์ธรรม (ธรรมที่รู้แจ้งใน
ความเป็นทุกข์) วิญญาณธรรม (สรรพสิ่งที่แจ่มในวิญญาณ)
สองสิ่งทั้งสอง ย่อมรวมอยู่เป็นธรรมะที่พระบรมศาสดาได้
ตรัสไว้โดยแจ่มแล้ว

ทุกสิ่งย่อมเกิดมาจากการเคลื่อนตัว เกิดดับในเรื่อง
ของกรรมทั้งสิ้น การเวียนว่ายตายเกิดในภพภูมิของกรรม
ย่อมแจ่มอยู่ในความทุกข์ สิ่ง que เห็นจริงประจักษ์จริง จักเป็น
เหตุผลให้ท่านได้รู้ทราบในสิ่งบอกชัดโดยละเอียด สิ่งทั้ง
ปวงในมวลธรรม ย่อมมีความรู้พร้อมในธรรม อันเป็นทาง
ดำเนินสิ้น แล้วด้วยดีของพระพุทธองค์ด้วยความรู้แจ่ม สิ่ง
ทั้งหมดที่เป็นคำสอนของพระพุทธองค์ย่อมประจักษ์อยู่ ใน
ธรรมสรรพสัตว์ ที่ได้รู้เห็นในกรรมโดยแจ่มแล้ว ขอจงประ
จักษ์รู้ เกิดรู้ธรรมด้วยตนในควมมีพร้อมอยู่ด้วยความแจ่ม
ชัดในธรรม

ขอมวลมนุษย์จงสิ้นกรรม ขอจงรู้เห็นธรรมตามกาลขอ
จงประจักษ์ในคำสอนของพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า

“ปิยราช ไกรนรภาพ”

เรื่องกระจ่างชัดในกรรม สิ่งอรรถาธิบายต่างๆ ย่อมมี
อยู่ให้เห็นรู้ได้ด้วยตน อันความมีพร้อมในกรรมที่สัตว์ทั้ง
หลายได้แจ้งชัดแล้ว จักประจักษ์อยู่พร้อมด้วยธรรม ดำเนิน
ตามอย่างอันดี

ในความรู้พร้อมเรื่องกรรม สัตว์ทั้งหลายจักแจ้งชัดด้วย
การกระทำ อันเป็นหนทางรู้ของผู้ปฏิบัติ มนุษย์ผู้ใดใคร่ใน
การปฏิบัติ จักประมวลธรรมให้แจ้งชัดด้วยการรู้แจ้งเห็นจริง
อย่างถูกต้อง ด้วยคำสอนแห่งองค์สมเด็จพระศาสดาสัมมา
สัมพุทธะเจ้า

คำสอนแห่งองค์สมเด็จพระศาสดา ย่อมมีอยู่ล้วน
ถูกต้องโดยแจ้ง ในสิ่งอันเป็นเครื่องรู้พร้อมในมรรคผลแห่ง
พุทธภูมิ สวรรค์ภูมิ เทวภูมิ มนุษย์ภูมิ เทวโลกภูมิ ทุกสิ่งอันเป็น
เครื่องอยู่แห่งโลกกรรม จักแจ้งด้วยคำสอนอันรู้ได้ด้วยตน

บารมีธรรมแห่งการรู้พร้อมของสรรพสัตว์ จักแจ้งชัด
อยู่ด้วยความดับในกายสูญในภาวะแห่งอารมณ์อันถือเสมือน
หนึ่งเครื่องรู้เห็นในธรรม อันประจักษ์ด้วยตนกระทำ

สิ่งอรรถาธิบายที่ได้แจ้งไว้แล้วนี้ ขอจงรู้เห็นอยู่ด้วยสติ
ปัญญาของท่านเองทั้งสิ้นเทอญ ขอจงถึงพร้อมโดยธรรมกัน
เทอญ

“ปิยราช ไกรนรกพ”

ผมมองเห็นถ้า ๆ หนึ่ง มีแสงสว่างเรืองรองอยู่ภายใน
ผมได้เดินเข้าไปภายใน และได้พบกับยมทูตองค์หนึ่งกำลังทำ
หน้าที่อยู่ภายใน ผมได้เอ่ยนามผมกับเขา และยมทูตก็ได้คุก
เข่ารับบัญชาอยู่เบื้องหน้า

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระ
หม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคมเดช
ฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระพุทธ
เจ้าข้า”

“เรามาสัมผัสภาณวิญญาณบาปที่ทำบาป และตกอยู่ใน
นรกขุมนี้สักหน่อย”

“พระพุทธเจ้าข้า”

ยมทูตเดินนำทางผมไปข้างหน้า และได้เลี้ยวเข้าช่อง
ถ้ำช่องหนึ่งเบื้องหน้าผม ผมเดินตามเขาไปพบว่ามียมทูตอยู่
อีกองค์หนึ่งกำลังลงโทษชายตนหนึ่งอยู่ เขาได้ใช้หอกแทงลง
บนร่างของชายตนนั้นด้วยความรุนแรง

“เดี๋ยวยมทูต หยุดก่อน” ผมร้องสั่ง

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระ
หม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคมเดช
ฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระพุทธ

“เจ้าข้า”

“เมื่อก็เธอทำอะไร เราอยากรู้”

เขาก็อธิบายให้ผมฟังว่า วิญญาณตนนี้กำลังใช้กรรมในการลงทัณฑ์อยู่ในนรกขุมนี้ และเขากำลังลงทัณฑ์อยู่ มีอาชญากรรมรับเบื่องยุคလာทได้ เขาจึงได้กล่าวคำขออภัยว่า “ข้าพระพุทธเจ้าน้อมกราบแทบเบื่องยุคလာท เนื่องด้วยข้าพระพุทธเจ้ากำลังปฏิบัติงานอยู่มีอาชญากรรมรับได้ว่าใครเสด็จมาจึงมิได้ออกไปต้อนรับ

“ฮืม...เราเข้าใจ” ผมตอบไป

“ที่เรามานี้ก็เพื่อสัมภาษณ์วิญญาณบาปตนนี้ เราอยากคุยกับเขาสักหน่อย เอาตัวเขาออกมานี่ซิ”

สักครู่ผมทุตก็เอาตัวเขามาหาผม และได้กล่าวคำถวายเป็นมงคลด้วยความเรียบร้อยอีกครั้งหนึ่ง

วิญญาณตนนั้น ได้กล่าวคำถวายเป็นมงคลที่ไม่ค่อยชัดเจน ผมจึงได้ให้เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญทางด้านนี้ เข้ามาสอนสั่งให้เกิดความรู้ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และเรียบร้อยตามกฎแห่งธรรมบาลเบื่องบนบัญญัติ และเขาก็ได้กล่าวคำที่ถูกต้องออกมา

ผมยิ้มให้ด้วยรอยยิ้มที่ชื่นใจ ที่เห็นเขาสามารถพูดได้ ด้วยความเต็มใจ และเต็มใบหน้าแห่งการพันทุกซ์ที่รอคอย อยู่เบื้องหน้า

วิญญาณเบื้องหน้าของผมตอนนี้ มีสภาพเป็นวิญญาณ ที่ไม่ครบสูตร ผมหมายถึงการเข้าเป็นรูปร่างแห่งการเป็น มนุษย์ที่ไม่สมบูรณ์ และมีสภาพร่างกายเหมือนกับผีเปรตที่มีวิญญาณต่างจากมนุษย์อื่น นี่เป็นความหมายที่ผมกำหนด ให้ไว้ในความหมายนี้ สภาพของวิญญาณที่อยู่เบื้องหน้าผม นี้มีสภาพร่างกายเหมือนไม่มีผิด ผมหมายถึงวิญญาณตอนนี้มี สภาพรูปร่างไม่เป็นคนเท่าใดนัก (นั่นเป็นความหมายที่ผม กล่าวแจ้งไว้)

ใบหน้าที่ซีดแห้ง รูปศีรษะผมลึบ เส้นผมบนหนัง ศีรษะมีอยู่เพียงน้อย ผิวหนังตามตัวเขียวคล้ำ รูปร่างผม ลึบแห้ง อยู่ในลักษณะเปลือยกาย ที่ขาของเขามีตรวนเหล็ก ผูกติดอยู่ที่ขา บนแผ่นหลังของเขาขาวโพลนเหมือนถูกน้ำ ร้อนลวก ผมมองเห็นเส้นเอ็น และเนื้อเยื่อต่างๆ ที่ตรงปลาย ก้นของเขามีอวัยวะอย่างหนึ่งงอกออกมาจากก้น มีขนาดเท่า ผลมะนาว ผิดัวนี้มีป้ายบอกชื่อไว้ว่า “ผีช่องหิน”

“เขาทำกรรมอะไรเอาไว้หรือ ยมทูต” ผมถาม

“ชายผู้นี้ ก่อกรรมคดีฆ่ากบ พระพุทธเจ้าข้า”

“ประวัติกรรมของเขาเป็นมาอย่างไร”

“อดีตชาติชายผู้นี้เป็นชาวจังหวัด “นครปฐม” มีอาชีพทำสวน บางวันก็ออกไปจับกบมาขาย เมื่อจับกบมาได้แล้ว เขาก็หยิบเอาน้ำร้อน ๆ มาลวกกบเหล่านั้น และลอกเอาหนังมันออก จากนั้นเขาก็นำไปขายในตลาด และจะทำอย่างนี้ทุกครั้ง เมื่อฆ่ากบพวกกบทั้งหลายได้ตั้งจิตอาฆาตไว้อย่างมาก มีกบมากมายต้องตายเพราะเขา และมาร้องทุกข์ในนรกให้ลงโทษชายคนนี้ พระพุทธเจ้าข้า”

ก่อนเนื้อที่ออกขึ้นตรงกันของชายตนนี้ก็เพราะ ในอดีตเขาได้ใช้ไม้เสียบอวัยวะของกบทุกตัวที่นำมาขาย และด้วยกรรมนั้นทำให้เขาต้องกรรมด้วยการทรมาณของกบอย่างหนัก

“เธอถูกบาปกรรมตามสนอง เพราะเธอเองเป็นคน ก่อขึ้นมาทั้งสิ้น แล้วจะร้องไห้ให้ใครช่วย เราต้องทรงความยุติธรรมเอาไว้ เมื่อเธอทำผิดจริงก็สมควรได้รับกรรมนั้นตอบสนองใครทำใครรับ ไม่มีทางหลีกเลี่ยงไปได้หรอกเข้าใจไหม”

ผีตัวนั้นร้องไห้คร่ำครวญถึงกรรมที่เคยก่อไว้ ถึงสำนึกผิดก็สายเสียแล้ว

“เราจะช่วยเธอให้พ้นนรกไปเกิดใหม่ แต่เธอต้องให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ก่อนว่า จะไม่ประพฤติดนเช่นเดิมอีก เราจึงจะช่วยเธอ”

“พระพุทธเจ้าข้า” ฆีตวันนั้นตอบผม

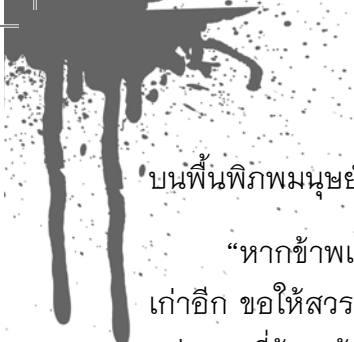
“เอาแหละ จงพนมมือขึ้นแล้วกล่าวตามเราจะ”

“สาธุข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่าข้าพเจ้าจะประพฤติตนเป็นคนดีเสียใหม่ ไม่ขอประพฤติตนอย่างเก่าอีก บาปกรรมที่ได้เคยก่อไว้กับสัตว์ทั้งหลาย ขอให้อโหสิกรรมให้เราด้วยเถอะ ผมขอกราบขอโทษที่ได้ล่วงเกินชีวิตท่านมาก่อนครั้งหนึ่ง แต่บัดนี้ผมจะขอสร้างบุญกรรมเพื่ออุทิศให้แก่ท่านทั้งหลาย ขอให้ท่านไปสู่ภพภูมิอันประเสริฐเถิด...” ฆีตวันนั้นกล่าวตอบไป พร้อมกับก้มกราบวิญญูณกบมากมายที่กลายร่างเป็นคนในยมโลก

วิญญูณเหล่านี้ได้กลายร่างเป็นคน เนื่องจากมีกรรมวาระในการกระทำหมดจากร่างความเป็นมนุษย์ ในร่างของสัตว์ที่มาเกิด ขอให้ทำความเข้าใจว่า ตัวเองมีกรรมเช่นไรเมื่อหมดกรรม ดวงวิญญูณก็จะหลุดพ้นออกจากร่างนั้นไปสู่อ่างใหม่ นี่เป็นสังขารมบนโลกมนุษย์ แต่เป็นความจริงในพิภพยมกภาพ (พิภพที่มีผู้สำเร็จธรรมในภาคมนุษย์เป็นผู้ปกครอง)

เมื่อมนุษย์ลงมากเกิดบนพื้นพิภพ มียมทัณฑ์บังคับอยู่ด้วยกรรมเก่า ทำให้เกิดในรูปร่างต่าง ๆ นี่เป็นความจริงที่ปรากฏอยู่ เมื่อมนุษย์มาเกิดต่างก็หุนกรรมกลับร่างในชาติของตน รววันหลุดพ้นกรรมในชาติต่างๆ นี่เป็นความเป็นไป

บนพื้นพิภพมนุษย์

“หากข้าพเจ้าได้เกิดเป็นมนุษย์แล้ว ประพฤติตนเยี่ยง
เก่าอีก ขอให้สวรรค์ลงโทษให้ข้าพเจ้าให้ตายดั่งอย่างกบ ดิ้น
อย่างกบที่ข้าพเจ้าได้เคยฆ่านั้นเถิด”

ผีตัวนั้นร้องไห้ น้ำตาไหลรินอาบแก้ม เขาสารภาพผิด
ด้วยความทุกข์ในตนที่อยากจะพ้นทุกข์

มีเสียงกบตัวหนึ่งกล่าวขึ้นมาว่า “เราขอโหลิกรรมให้
กับท่าน ขอให้ท่านได้ไปเกิดในที่ ๆ ดีต่อไปเถิด เราขออวยพร
ให้ท่านเป็นสุข”

“เมื่อทุกคนได้อโหลิกรรมให้แก่กันแล้ว เราก็จะจัดการ
ให้เสร็จสิ้นไปเรื่องหนึ่ง”

“สรรพสัตว์ทุกคนมีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่า
พันธุ์ไม่สิ้นสุดแห่งกรรมด้วยบาปเวรที่ตนก่อ ขอให้สัตว์ทั้ง
หลาย จงสำนึกเกิดว่าบุญกรรมนั้นมีจริง ให้ผลจริงตามวาระ
กาล”

“ฉันทโพิศสัตว์กวนอิมขอให้สัญญาว่า จะไม่เข้าสู่พระ
นิพพาน จนกว่าสรรพสัตว์ทั้งหลายจะพ้นทุกข์หมด และจะอยู่
ข้างเคียงท่านเสมอ “

“นำ มอ ออ นี ถ่อ ฮุก”
จากเรา “โพิศสัตว์กวนอิม”

ครั้งที่ ๑๒

นรกขุม ๘ แดนลงทัณฑ์ ๖

วันจันทร์ที่ ๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

รอบๆบริเวณคอกลัศว์เป็นโคลนชื้นแฉะมียมทูตอยู่ข้างหน้าผมมองค้หนึ่งกับวิญญาณบาปตนหนึ่ง ที่นี้คือ “คอกหมู” วิญญาณบาปที่ถูกนำตัวมาลงโทษที่นี่ เป็นพวกที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่คนชรา บรรพบุรุษของตน ญาติพี่น้องเพื่อนฝูงให้ตกระกำลำบาก จะต้องมาใช้กรรมในนรกขุม ๘ ในแดนนี้ก่อน จึงจะพ้นไปเกิดใหม่หรือใช้กรรมในนรกขุมอื่นต่อไป

นรกขุมนี้จะเก็บสัตว์โลกที่ต้องใช้เวรกรรมกับสัตว์ด้วยกันเพื่อให้กรรมนั้นตอบสนอง และวิญญาณนั้นจะรับกรรมอยู่ในนรกนี้นานเท่าใด ขึ้นอยู่กับกรรมที่ตนได้กระทำกับบุคคลอื่นเอาไว้ ฉะนั้น บุคคลที่ต้องมาใช้กรรมอยู่ในนรกขุมนี้ จะไปเกิดใหม่ได้ ต้องมารับผลกรรมให้หมดก่อน

ผมกำลังยืนมองชายคนหนึ่งอยู่ ด้วยความสงสัยว่าเขา กำลังทำอะไร ชายคนนี้ใช้อาการของเขาทั้งหมดร่วมกับชีวิต ในภพนี้ในร่างของเปรต เขาได้ใช้อาการของเขาใช้ปากดุษี่เขี่ย อาหารอยู่กับพื้นด้วยความเอร็ดอร่อย เมื่อเสร็จสิ้นการกินนี้ เขาจะต้องไปกินชื้อ เพื่อเป็นการชดใช้บาปกรรมที่เขาได้ก่อขึ้น ในภพมนุษย์ ที่คอของวิญญาณตนนี้มีป้ายแขวนบอกไว้ว่า **“ผีห่ม”** หรือ **“เปรตห่ม”**

วิญญาณที่ทำบาปกรรมไว้มาก เขาจะต้องรับกรรม ของเขาในยมโลกจนกว่าจะหมดกรรม และเขาจะต้องไปเกิด เป็นเปรต รอกว่าจะหมดร่างจากเปรตไป จึงจะไปเกิดเป็นผี นี้เป็นกรรมช่วงวาระที่มีในยมโลก

วิญญาณบาปที่เกิดเป็นเปรต มีสภาพต่างกันในภาพ ของตนนิมิต (รูปร่างกายที่ตนนิมิตก่อนตาย) เมื่อหมดกรรม จากภพนี้ ดวงวิญญาณเขาก็จะแปรเปลี่ยนร่างตามกรรม วาระของตน นี่เป็นความหมายของผู้ที่เป็นเปรต ดวงวิญญาณ บาป ก่อนที่จะมาเกิดเป็นเปรตเขาได้อธิษฐานไว้ว่า หากแม้ เขามีบุญ เขาจึงได้ไปเกิดเป็นสัตว์ในภพภูมิมนุษย์ เพื่อใช้ กรรมให้หมดสิ้นโดยเร็ว แต่เขาต้องรับกรรมในภพมนุษย์แดน สองนี้เสียก่อน (แดนสองนี้เป็นแดนที่มีความเป็นอยู่ใกล้เคียง กับมนุษย์) ดวงวิญญาณของเขาก็จะพ้นกรรม สภาพของผีจะเป็นอยู่ในสภาพภูมินี้จนกว่าจะหมดกรรม นี่เป็นสภาพสิ้นสุด

ของภพภูมิ

“ยมทูต เราอยากจะถามอะไรเขาลักหน่อย นำตัวเขา
มานี้ซิ”

ลัทธิครุ วิญญาณตนนั้นก็ได้นำมาเข้ามาหาผม

“ข้าพระพุทธเจ้ากราบขอถวายบังคม...” นี่เป็นคำที่
ยมทูต สอนให้ในชั้นต้น

ดังนั้นผู้มีบาปทุกคน จึงได้ทราบการถวายบังคมโดย
ถูกต้องจากยมทูต

“เธอทำกรรมอะไรไว้ เธอจึงต้องมารับผลกรรมอยู่
ตอนนี้”

“ข้าพระพุทธเจ้าทำร้ายนำชายของตัว แล้วก็ผลักไส
ไล่ส่งเขาไปสถานรับเลี้ยงคุณชรา และไม่สนใจความเป็นอยู่
ของเขา ปล່อยให้เขาต้องทนทุกข์ทั้งกาย และใจในสถานแห่ง
นั้น กรรมชั่วอันนี้ทำให้ข้าพระพุทธเจ้าต้องมารับผลกรรมนั้น
อยู่ในแดนนี้”

“แล้วเธอได้รับสิ่งใดเป็นอาหาร”

“ข้าพระพุทธเจ้า ได้รับข้าวหมูเน่าเศษอาหารที่มีกลิ่น
กรวดผสมอยู่ ทุกวันต้องกินช้ำกินเยี้ยวอีกด้วย”

ชายผู้นี้กล่าวด้วยเสียงเครือ สองข้างตามีน้ำตาไหลริน
ออกมาเบาบาง

“ยมทูตเราต้องการรู้ว่าใครถือบัญชีกรรมในนรกขุมนี้”

“ข้าพระพุทธเจ้าขอตอบ ทำวนาคา นั่นคือผู้รักษาสัญชี
กรรมในยมโลกขุมนี้ พระพุทธเจ้าข้า”

“ไปตามเขามาพบเราหน่อยซิ ยมทูต”

ยมทูตก็หายไปแล้วครู่ และกลับมาพร้อมกับชายผู้หนึ่ง
เป็นผู้ชายที่มีฤทธิ์มากจากแสงรัศมีกายของเขา ผมมองเห็น
อยู่มากมาย รูปร่างของชายตนนี้มีสภาพร่างกายเหมือนเทพ
ทั่วไป แต่ที่เคียวมีฆราวาสรูปเคียวขนาดสวมอยู่ ที่ป่าทั้งสองห้อย
สังวาลย์สร้อยทองด้วยกันทั้งสองข้างและมีสายพาดลงมาสู่
เอว ชายนี้สวมเสื้อสีแดงเข้มลายทอง และสวมกางเกงขายาว
ระดับเข่าสีเขียว มีเครื่องประดับแต่งกายหลายชิ้นด้วยกัน

“ข้าพระพุทธเจ้า ขอถวายบังคมพระพุทธเจ้าข้า”

“เธอไม่รู้หรือที่เราเป็นใคร” ชายผู้นั้นมองหน้าผมนิด
หนึ่ง แล้วตอบว่า “ข้าพระพุทธเจ้าไม่ทราบที่ท่านเป็นใคร
ขอท่านช่วยเอ่ยนามออกมาด้วยเทอญ พระพุทธเจ้าข้า”

“เรารู้ว่าเธอไม่รู้ที่เราเป็นใคร เอาหล่ะเราจะบอกให้

วันนี้เรามาสัมภาษณ์วิญญาณบาปในนรกขุมนี้ และต้องการพบเธอเพื่อสอบถามบัญชีกรรมให้ถูกต้องก่อนตัดสิน”

“เราต้องการทราบบัญชีกรรมของชายคนนี้สักหน่อย”

ชายองค์นี้มีนามว่า “ท้าวนาคา” ลักครู่เขาก็เอาบัญชีกรรมมาให้ผม และอ่านให้ฟังว่า “ชายคนนี้เป็นอดีตได้ก่อกรรมเอาไว้กับญาติพี่น้องของเขา เขาได้ทอดทิ้งให้ญาติสนิทไปอยู่ในสถานรับเลี้ยงคนชรา และปล่อยให้เขาอดอยากไม่มีข้าวจะกิน ญาติของเขาได้สาปแช่งเอาไว้ก่อนตายว่า จะขอล้างแค้นเขาผู้นี้ให้ได้ โดยได้ไปเกิดเป็นหมอยุ่ในจังหวัดอุทัยธานี เขาขอให้เรา (ทางยมโลก) ช่วยรับคำร้องของเขา และให้ญาติของเขาคนนี้ (เขาซึ่งมีชื่อไปทีผีตนนั้น) ต้องรับกรรมที่ก่อไว้ในยมโลกด้วย เขาจึงจะอโหสิกรรมให้พระพุทธเจ้าข้า”

เมื่อชายคนนี้ได้ตายลง เขาได้อาฆาตไว้ก่อนตายว่า จะขอสาปแช่งเขาให้ตายลงด้วยกัน แต่ไม่สามารถทำได้ เพราะกรรมเก่าตามมาทัน ในอดีตชาติของชายคนนี้ (ชายคนที่ก่อเวรนี้) ได้เคยเป็นอาของเขามาก่อน และได้กลับชาติมาเกิดเป็นญาติของเขาในชาตินี้ ดังนั้นจึงเป็นการใช้กรรมเก่าในอดีตให้หมดสิ้น

“เอาหละ บัดนี้เบื้องบนได้บัญชาரசย์ให้เรามาจัดการเรื่องภพนี้ โดยให้เราสัมภาษณ์วิญญาณบาปที่ก่อเวร

ไว้ในภพมนุษย์ และตายลงแล้วมาเกิดเป็นผีอยู่ในยมโลก จากการสัมภาษณ์เขา และให้เขียนเป็นหนังสือขึ้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวของเรา และให้จัดแจงกรรมมาให้กับสัตว์ตนนั้น ที่ได้ให้การสัมภาษณ์ หากสัตว์ตนใดให้การสัมภาษณ์ด้วยความ เป็นจริง ปรากฏตรงกันตามบัญญัติกรรม ก็ขอให้เราช่วย สัตว์ตนนั้นขึ้นจากพื้นนรก นี่เป็นสัญญาของสวรรค์”

ผมกล่าวกับวิญญาณตนนั้นว่า “เธอจะสารภาพบาปกรรมได้ไหมว่า ชาติก่อนเธอเคยทำอะไรเอาไว้จึงต้อง มาอยู่ในสภาพอย่างนี้ ถ้าเธอเล่ามาทุกอย่างตามความจริง เราจะช่วยเธอให้พ้นกรรมนี้ไป”

เขาก็เล่าตามความจริง “ในอดีต ข้าพระพุทธเจ้าได้เคย สร้างเวรกรรมเอาไว้กับน้ำชายของข้าพระพุทธเจ้า ทำให้เขา ต้องทุกข์ทรมานอยู่ในสถานรับเลี้ยงคนชราจนตาย ข้าพระพุทธเจ้ามีแม่ที่ต้องรับเลี้ยงดูอยู่สองคน เพราะว่าพ่อของข้า พระพุทธเจ้าเป็นคนเจ้าชู้ จึงมีเมียหลายคน นับจากพ่อของ ข้าพระพุทธเจ้าตายไป สภาพทางบ้านก็ย่ำแย่ลงทุกวัน ข้าวก ก็ไม่ค่อยจะมีกิน ทั้งยังมีภาระเรื่องหนี้สินที่ต้องใช้อีกด้วย จึงต้องหลบหนีหนีมาอยู่กับบ้านญาติ ญาติของข้าพระพุทธ เจ้า คนนี้เป็นพ่อค้าขายเนื้อสดอยู่ในตลาด วันหนึ่งเขาถูก ชนจนขาพิการ ไม่สามารถขายของได้อีกต่อไป ข้าพระพุทธ เจ้าจึงต้องรับภาระเลี้ยงดูครอบครัวของเขาอีกด้วย หนี้สินที่

รูปร่างทำให้ข้าพระพุทธเจ้าเป็นคนหงุดหงิดง่าย โมโหร้าย
พาลเตะข้าวของในบ้านจนเสียหายเกือบหมด แต่ก็ไม่น่าฝึก
ตัว เพราะถือว่าตนเองเป็นผู้เลี้ยงครอบครัวอยู่ อยู่มาวันหนึ่ง
น้าชายของข้าพระพุทธเจ้าเผลอลับบ้าน พุดจาหาเรื่องแม่
ของข้าพระพุทธเจ้า ทำให้เขาต้องตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ ข้า
พระพุทธเจ้าทนไม่ไหวจึงว่าเขาแรง ๆ ว่า “ไอ้สัตว์ มึงว่า
แม่กูทำไมวะ แน่จริงเจอกับกูตัวต่อตัวซิวะ ไอ้หน้าด้านรัง
แกแม่กระทั่งผู้หญิง” ด้วยความโมโห ข้าพระพุทธเจ้าจึง
คว้ามีดในครัวไล่ฟันเขา เขาก็หนีเตลิดไปไม่กลับมาอนบ้าน
ได้ข่าวว่า เขาพักอยู่ที่สถานรับเลี้ยงคนชรา จากนั้นก็ไม่ได้
ติดต่อกันอีกเลย สุดท้ายเขาก็ตายลงด้วยโรคหัวใจวายตาย
วิญญาณเขาสู่มโลกเข้าห้องร้องต่อท่านพญายม ให้ท่าน
ลงโทษข้าพระพุทธเจ้าด้วย เขาจึงจะยอมไปเกิดใหม่ และจะ
อโหสิกรรมให้ เมื่อข้าพระพุทธเจ้าตายลงด้วยโรคโลหิตเป็น
พิษ วิญญาณก็ถูกนำตัวมาสู่นรกเพื่อตัดสินคดีกรรมในชาติ
ปางก่อน ข้าพระพุทธเจ้าได้พบเขาในสภาพของผีเปรตที่รอ
คอยการใช้กรรม หลังจากนั้นข้าพระพุทธเจ้าก็ได้ถูกตัดสิน
ให้ไปเกิดเป็นผีเปรตอยู่ในนรกขุมนี้ พระพุทธเจ้าข้า”

“เธอรับกรรมนี้มานานเท่าไรแล้ว” ผมถาม

“ข้าพระพุทธเจ้า รับเบื่องกรรมนี้มานานห้าปีแล้ว
พระพุทธเจ้าข้า”

ผมหันไปถามเทพองค์นั้นว่า ชายคนนี้จะพ้นกรรมเมื่อ

โหรี เขาตอบผมว่า

“ชายคนนี้จะพ่นกรรมอีกสามชาติ พระพุทธเจ้าข้า”

“เอาแหละเราจะช่วยเธอเธอจงกล่าวกรรมตามเราเถิด”

เขาได้กล่าวตามผม “สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อ
สวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะประพฤติตนเสียใหม่ ไม่ประพฤติตน
เช่นเดิมอีก หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์ที่ให้ต่อสวรรค์ในครั้ง
นี้แล้ว ขอให้ข้าพเจ้าตายอย่างหมูอย่างหมา ไม่มีที่ฝังด้วยเถิด”
และยกมือขึ้นจรดศีรษะ

เขาเงยหน้าขึ้นมามองผมและกล่าวว่า “ข้าพระพุทธเจ้า
กราบเบื้องยุคลบาทพระพุทธเจ้าข้า ข้าพระพุทธเจ้ายินดี
น้อมรับกรรม สุดทายเป็นพระพุทธเจ้าพ้นจากที่นี้ไปด้วยการ
กระทำของท่าน ข้าพระพุทธเจ้าขอกราบทานด้วยใจจริงและ
ศรัทธา” นี่เป็นคำกล่าวของเขา

“ยมทูต เอาตัวเขาไปให้องค์พญายม”

ทุกองค์กราบลาผมกลับสู่โลกธรรมบท *(โลกวิญญาน
ที่ต่อสู้กันด้วยกรรม)*

“สรรพสัตว์ทุกคนก่อกรรมใดไว้ ก็ได้รับผลกรรมนั้น
ตอบสนอง ไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงไปได้ ขอให้ทุกคนจงสำนึกในบาป
กรรมที่ตนก่อ แล้วหันหน้ามาปฏิบัติธรรมมุ่งมั่นสร้างกรรมดี
เพื่อลบล้างบาปกรรมที่ตนได้ก่อขึ้นนั้นเถิด”

ครั้งที่ ๑๓

นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๑๒

วันอังคารที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

“ขอโปรดสัตว์ในนรก” คำอธิษฐานนี้ผมใช้ทุกครั้งที่ในการโปรดสัตว์ ในการสัมภาษณ์วิญญาณบาปในนรก ด้วยการแสดงสักกรรมให้กับตน

เส้นทางเบื้องล่างที่ผมเดินไป เป็นเส้นทางยาวมีแสงสว่างเรือง ๆ ตามทาง ผมใกล้เข้าไปยังถ้ำแห่งหนึ่งเหนือปากถ้ำมีอักษรเขียนบอกไว้ว่า “ถ้ำค้างคาวพิษ” มีเสียงยินแว่วๆ ดังขึ้นว่า “อย่าเข้าไปครับท่าน”

ผมหันมามอง เมื่อยมทูตเห็นหน้าผม เขาก็คุกเข่าลง น้อมกราบถวายบังคมแล้วบอกว่า “ข้าพระพุทธเจ้าไม่ทราบว่าเป็นใครในตอนแรก จึงมิได้ถวายบังคมไป และด้วยกรรมนี้ขออย่าเป็นไป ซึ่งความบังอาจในตนแห่งข้าด้วยเถิดพระพุทธเจ้าข้า”

“เราไม่เอาความเธอหรือก ยมทูต” ผมบอกต่อไป

แล้วเขาก็ได้กล่าวขึ้นมาว่า “ข้าพระเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้าขอ ถวายบังคมเดชฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระ หม่อมพระพุทธเจ้าข้า”

“เธอลุกขึ้นเถิด”

“ทำไมถึงห้ามไม่ให้เราเข้าไป จงบอกเราเถิด”

ยมทูตบอกกับผมว่า ในถ้ำนั้นมีค้างคาวพิษอยู่มากมาย เขาจึงห้ามไม่ให้ผมไป

“ที่เรามานี้ก็เพื่อจะล้มภยันตรายบาปที่ตกนรก ในขุมนี้สักหน่อย”

ผมเดินก้าวไปตามยมทูตชี้ให้ ผมพบทางหลายทาง แยกอยู่ แต่ผมก็อธิษฐานเพื่อรู้เส้นทางในยมโลกก็เกิดความ รู้ขึ้นว่า เส้นทางนี้ไม่ใช่เส้นทางจริง เส้นทางข้างขวาของผม นั่นคือ เส้นทางจริง ผมจึงได้เดินไปตามเส้นทางขวา ผมเดินไป สุดถ้ำแห่งหนึ่ง มีเสียงโอดครวญออกมาจากถ้ำ ผมก็เดินเข้าไปในถ้ำ และเห็นชายคนหนึ่งกำลังถูกลงโทษ ในถ้ำแห่งนั้นมี แสงสว่างพอสมควรมองเห็นสภาพภายในได้ ทรายบนพื้น นั้นทอแสงเป็นประกาย เมื่อต้องกับแสงไฟจากใต้หลายอัน ที่ปักไว้ตามผนังถ้ำ พื้นทรายในถ้ำมีความเป็นหินและทราย

ผสมอยู่ จึงมีทั้งความนุ่ม และความแข็ง

“ไปอีก...” ยมทูตร้องสั่ง

ผมเห็นชายคนนั้นไถตัวไปตามพื้นอย่างแรง และมีเสียง
สียดเสียดดังขึ้นจากการเคลื่อนตัวของเขา

ลักษณะของชายคนนี้ มีลักษณะอยู่หลายอย่างอันเป็น
สิ่งบอกถึงว่าทำกรรมอะไร ชายคนนี้เป็นคนเปลือยกายอยู่บนพื้น
ดินในลักษณะนอนคว่ำราบอยู่กับพื้น เขาสองข้างชันอยู่กับ
พื้นเพื่อที่จะคีบคลานไปข้างหน้าตามคำสั่งยมทูต เบื้องหลัง
ของเขามีเท้าของยมทูตเหยียบอยู่บนแผ่นหลังเขา

หลังจากที่ผมได้ยื่นคุณภาพการลงโทษอยู่พักใหญ่ ยม
ทูตก็ได้เงยหน้าขึ้นมามองผม และรีบทรุดลงนั่งทันทีพร้อมกับ
ถวายบังคมผม

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทานด้วยเกล้าด้วย
หม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคับเดช
ฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระพุทธ
เจ้าข้า”

ผมรับคำพร้อมก็บอกเขาว่า

“เราต้องการมาสัมภาษณ์วิญญาณบาปที่ตกอยู่ในนรก
ขุมนี้สักหน่อย”

“ไปเอาตัววิญญาณนั้นมานี่ซิ ยมทูต” ผมร้องสั่ง

ยมทูตสององค์ที่คุมการลงทัณฑ์อยู่ได้เดินกลับเข้าไปตามทางที่เดินออกมา และกลับมาพร้อมกับวิญญาณบาปตนหนึ่ง พร้อมกั๊กกล่าวว่า “ข้าพระพุทธเจ้าได้นำวิญญาณตนนี้มาแล้ว พระพุทธเจ้าข้า”

ผีตนนี้มีชื่อว่า **“ผีลามก”** ผีตนนี้มีลักษณะสังเกตใหญ่ๆ ของผีตนนี้คือ มีเลือดไหลเประะทั่วบริเวณอวัยวะเพศของเขา อวัยวะเพศของเขายับเยินจนดูไม่เป็นรูปเป็นร่าง ซึ่งพอจะทราบถึงกรรมที่เขาได้ก่อไว้

“ข้าพระพุทธเจ้าเป็นคนจังหวัด **“จันทบุรี”** มีอาชีพเป็นพ่อค้ากั๊กอยู่ในตลาด และรับจ้างทำงานทั่วไป แต่ต่อมาลักขโมยของ ๆ นายจ้างจึงถูกไล่ออกมา เขาให้เงินเดือน ๆ ละสี่ร้อยบาท พร้อมกับอาหาร ทำให้ข้าพระพุทธเจ้าไม่มีเงินเหลือเก็บ จึงต้องลักขโมยของ ๆ เขาไปขายเอาเงินมาใช้จ่ายต่อจากนั้นก็ถูกนายจ้างจับได้ และแจ้งตำรวจให้จับข้าพระพุทธเจ้าเข้าคุก เมื่อออกมาจากคุก มีความต้องการที่จะแก้แค้นนายจ้างคนนี้ให้ได้ จึงไปดักพบเขา และใช้กำลังบังคับข่มขืนจนสำเร็จแล้วหนีไป ด้วยกรรมอันนั้นทำให้ข้าพระพุทธเจ้าต้องพิการตลอดชีวิต เพราะว่ากรรมลัทธิทรัพย์ตอบสนอง และตายด้วยโรคมะเร็งในปอด ศพของข้าพระพุทธเจ้าถูกตำรวจนำไปเก็บรักษาไว้ที่โรงพยาบาล เพื่อรอญาติมิตรมารับ

ไปฉาบปนกิจ”

ผมได้กล่าวต่อไป “เธอยังมีกรรมต้องใช้อีก แต่ด้วยกรรมที่เธอได้สารภาพผิดถึงการกระทำที่เธอได้ทำไว้ในอดีตนั้นได้ช่วยให้เธอไม่ต้องใช้กรรมนั้นอีกต่อไป เธอจงพนมมือขึ้นแล้วกล่าวตามที่เรารว่าเกิด”

“สาธุ ข้าพเจ้าให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะขอรักษาพรหมจรรย์ตลอดชีวิต เพื่อชดใช้กรรมที่เคยก่อไว้ในอดีต และจะสร้างบุญกุศลเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นที่เดือดร้อน หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์เมื่อใด ขอให้ข้าพเจ้าถูกธรณีสูบด้วยเถิด”

“ขอให้เธอจงรักษาคำสัตย์ที่เธอให้ต่อสวรรค์ ให้มั่นคงแล้วเธอจะพ้นกรรม”

ถึงมวลมนุษยโลก

“ชีวิตทุกชีวิตมีค่า จงอย่าเบียดเบียนซึ่งกันและกัน ขอให้รักษาศีลให้มั่น และหมั่นสร้างบุญบารมีเพื่อความหลุดพ้นของตัวท่านเองนั่นเถิด”

สมเด็จพระพุทธมาจารย์ (โต) พรหมรังษี

ครั้งที่ ๑๔

นรกขุม ๘ แดนลงทัณฑ์ ๙

วันพุธที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

เบื้องล่างบนพื้นยมโลก มีชายสองคนยืนอยู่พร้อมกับ
วิญญาณสองตน ชายสององค์นั้นคือ ยมทูตที่ประจำงานอยู่
ในเวลานั้น มีวิญญาณสองตนปรากฏอยู่เบื้องล่างกำลังถูก
ยมทูตเหยียบบ่วงอยู่

“โอ๊ย...” วิญญาณหญิง และวิญญาณชายร้องขึ้นอย่าง
เจ็บปวด

“ไอ้สัตว์เดรัจฉาน มึงทำกรรมกับกูไว้ กูก็ต้องทำมึง
กลับบ้าง อयर่องไปเลยไม่มีใครช่วยมึงได้หรอก” ยมทูตองค์
ที่ยืนตวาดอย่างโกรธแค้น

วิญญาณทั้งสองคนนี้กับยมทูตองค์นี้ มีกรรมผูกพัน
กันมาในอดีต เขาจึงต้องมาชดใช้กรรมจนกว่าจะสิ้นกรรม
แล้วจึงจะพ้นจากขุมนรกนี้ได้

“ยมทูตเธอกำลังทำอะไรอยู่” ผมถาม

เมื่อยมทูตทั้งสองเห็นผม ก็คุกเข่าลงน้อมกราบผมทันที

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคมเดชะ ฤทธิอิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกกระหม่อมพระพุทธเจ้าข้า”

“เอาล่ะ เราเชื่อเธอ”

ผมหันไปมองสัตว์นั้น แล้วพูดว่า “วิญญาณทั้งสองนี้ ได้ทำกรรมอะไรไว้หรือ จึงต้องลงโทษเช่นนั้น”

“หญิงชายคู่นี้ เคยร่วมกันกลั่นแกล้งข้าพระพุทธเจ้าไว้ในอดีตชาติ เขาทั้งสองเป็นญาติพี่น้องของข้าพระพุทธเจ้า คนหนึ่งเป็นพี่ชาย อีกคนหนึ่งเป็นน้องสะใภ้ในชาติก่อน แต่ในชาติที่เกี่ยวข้องพันกันกับยมทูตนี้ หญิงผู้นี้ได้กลับชาติมาเป็นหญิงภรรยาของยมทูต แต่ด้วยกรรมเก่ายังไม่หมด พวกเขาได้ก่อกรรมขึ้น ทำให้ยมทูตองค์นี้เกี่ยวข้องกับชีวิตเขาอีกด้วย ในชาตินี้ พวกเขาทั้งสองได้ร่วมกันโกงทรัพย์ของข้าพระพุทธเจ้าไป และได้ใช้ให้คนอื่นมาทำร้ายข้าพระพุทธเจ้าอีก ลูกเมียของข้าพระพุทธเจ้าก็ถูกเขาแกล้งต่างๆ นา ๆ เขาผู้นี้ (ยมทูตซีไปยังผู้ชายที่นอนอยู่) เป็นโรคปอดบวมตาย เมื่อสิ้นปีที่แล้ว ส่วนหญิงผู้นี้ เขาตายลงด้วยกระสุนปืนฝังในสมองพระพุทธ

เจ้าข้า”

“เราอยากพบผู้คุมขุมนรกนี้ ไปตามเขามาพบเราสัก
หน่อย บอกเขาว่ามีคนมาหา ให้มาพบด่วน”

“รับด้วยเกล้าพระพุทธเจ้าข้า” ยมทูตองค์หนึ่งรับคำ
พร้อมทั้งจากไป

ผมถามยมทูตองค์ที่เหลืออยู่ “พวกเขาทั้งสองรับกรรม
มานานเท่าไรแล้ว”

“วิญญาณทั้งสองนี้ รับกรรมสองเดือนแล้วพระพุทธ
เจ้าข้า”

เวลาผ่านไปชั่วครู่ ยมทูตที่แยกตัวออกไปได้กลับมา
พร้อมกับชายคนหนึ่ง ผู้ที่มาใหม่นี้มีรูปร่างกายไม่เหมือนกับ
ชายทั่วไป แต่มีสภาพกายเหมือนกับชายทั่วไปที่มีหน้าที่เบื่อง
บนนบสวรรค์

“ข้าพระพุทธเจ้า ไชยราช” ขอน้อมกราบถวายบังคม
ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ บารมีปกเกล้าปกกระหม่อม
พระพุทธเจ้าข้า” แล้วเขาก็เอามือจรดที่หน้าผาก

“ข้าพระพุทธเจ้ารับหน้าที่ดูแลขุมนรกแดนนี้ พระพุทธ
เจ้าข้า”

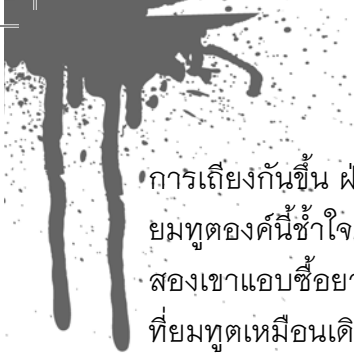
ที่เรามานี้ ก็เพื่อสัมภาษณ์วิญญาณบาปตามคำบัญชาของเป็องบน หากวิญญาณตนใดให้การสัมภาษณ์ถึงกรรมนั้นด้วยความจริงแล้ว เมื่อตรวจสอบบัญชีกรรมตรงกันกับความจริงที่สัตว์ตนนั้นได้กล่าวแล้ว ก็ให้สิทธิ์ที่จะช่วยสัตว์ตนนั้นไปได้โดยไม่ผิด”

“เอาบัญชีกรรมของวิญญาณทั้งสอง มาให้เราดูหน่อยซิ”

แล้วเขาก็ได้อธิษฐาน เพื่อขอรับบัญชีกรรมจากสวรรค์ มาดู ฉบับล้นนั้นก็มียุชีกรรมสองฉบับปรากฏขึ้นบนฝ่ามือของเขา แล้วเขาก็นำมอบให้กับผมด้วยความเคารพ

“วิญญาณทั้งสองนี้ ในอดีตเคยทำกรรมเอาไว้กับยมทูตองค์นี้ เมื่อก่อนชายคนนี้ได้เคยเป็นพ่อค้าขายปลา และได้ยืมเงินของยมทูตองค์นี้ไปแล้วไม่ใช่สิน ส่วนหญิงคนนี้ได้เคยเป็นโสเภณีมาก่อน แล้วหลอกให้ยมทูตองค์นี้เชื่อว่าหล่อนเป็นหญิงบริสุทธิ์ และจะแต่งงานด้วย ถ้าเขามีเงินเป็นค่าสินสอดสามหมื่นบาท เมื่อแต่งงานแล้วจะคืนเงินค่าสินสอดให้ แต่ก็พยายามหลบเลี่ยงตลอดมา จนกระทั่งชายผู้นี้เข้ามาเกี่ยวพันในชีวิตเขา ทำให้ครอบครัวของยมทูตองค์นี้แตกแยกกัน หญิงชายสองคนนี้ได้แอบเป็นชู้กัน เมื่อยมทูตองค์นี้รู้เข้าก็ตามล่าตัวชายคนนี้ ให้อับผิดชอบกับเรื่องที่เกิดขึ้นจนพบ และนำตัวมาตกลงกัน แต่ชายคนนี้ไม่ยอมจึงเกิด

การเถียงกันขึ้น ฝ่ายชายคนนี้ก็พาหญิงคนนี้หลบหนีไป ทำให้
ยมทูตองค์นี้เข้าใจมากจึงกินยาฆ่าตัวตาย แต่ไม่ตาย ในครั้งที่
สองเขาแอบซื้อยานอนหลับมากินจนตาย แล้วกลับมารับหน้า
ที่ยมทูตเหมือนเดิม พระพุทธเจ้าข้า”

ผมหันไปถามวิญญูณบาปทั้งสอง เพื่อต้องการสอบ
ถามความจริงจากเขา

“พวกเธอได้กระทำความผิดที่ยมทูตว่ามาจริงหรือไม่”

“ข้าพระพุทธเจ้ากระทำจริง พระพุทธเจ้าข้า” วิญญูณ
ผู้ชายตอบกับผม

“เกล้าหม่อมฉันกระทำตามนั้นจริงทุกประการ เพคะ”
หญิงคนนั้นตอบบ้าง

“เมื่อเธอทั้งสองรับสารภาพว่ากระทำจริง เราก็จะช่วย
ให้เธอทั้งสองได้พ้นกรรมไปจากขุมนรกนี้ แต่ก่อนไปเธอจง
กล่าวคำสัตย์ว่าจะไม่ปฏิบัติกรรมเช่นเดิมอีก เพื่อเป็นหลัก
ฐานยืนยันต่อยมโลกว่าเธอจะไม่กระทำบาปดังเก่าอีก”

เมื่อผีพวกนั้นรับคำ ผมก็นำพวกเขากล่าวคำให้สัตย์
ต่อสวรรค์

“สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะ

ขอกลับเนื้อกลับตัวเสียใหม่ ไม่ประพฤติดนดั่งเช่นเดิมอีก หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์นี้ ขอให้ข้าพเจ้าตายด้วยโรคภัยสิ้นชีพอย่างอนาถด้วยเถิด” ศีทั้งสองจรดมือขึ้นสู่น้าผาก

“เราขอเธอทั้งสอง กราบขอโทษกรรมกับยมทูตองค์นี้ด้วย”

หญิงชายทั้งสอง ก็หันไปหายมทูต และกราบลงแทบเท้ายมทูต

“ท่านยมทูต ครับ/คะ ผม/ดิฉัน กราบขอโทษในบาปกรรมที่ได้เคยล่วงเกินท่านมา บัดนี้ ผม/ดิฉัน สำนึกผิดแล้วขอท่านยมทูตโปรดขอโทษกรรมให้แก่เราทั้งสองด้วยเถิด”

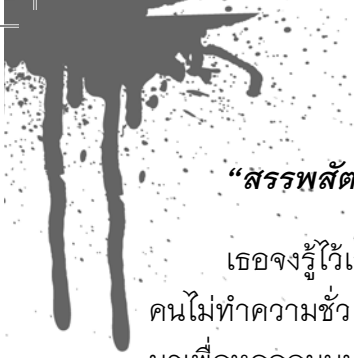
ยมทูตยกมือขวาขึ้นเสมอระดับอก แล้วกล่าววว่า “เราขอโทษกรรมให้พวกเธอทั้งสองจะ”

ศีทั้งสองก็กราบลงแทบเท้ายมทูตแล้วร้องไห้

“เธอทั้งสอง จงรักษาคำสัตย์นั้นให้ตลอด และประพฤติดัวเสียใหม่ ไม่สร้างบาปกรรมกับใครอีก แล้วเธอจะพ้นกรรมนั่นเอง”

ผมกลับขึ้นสู่โลกมนุษย์

“สรรพสัตว์ทั้งหลาย”

เธอจงรู้ไว้เถิดว่า ศาสนาทุกศาสนานั้นสอนคนให้เป็นคนไม่ทำความชั่ว สวรรค์ นรก นั้นมีจริง ใช้ว่าเป็นเรื่องแต่งขึ้นมาเพื่อหลอกมนุษย์ไม่ ฉะนั้นขอให้ทุกคนจงกระทำแต่กรรมดี ละเว้นกรรมชั่ว สวรรค์ นิพพานนั้นอยู่ไม่ไกลเกินตัว จงหมั่นสร้างบุญบารมีเพื่อความหลุดพ้นของตัวเอง”

หลวงปู่ทวด โภธิสัตว์โต

“อดีตชาติ เคยทำกรรมไว้เช่นไร

ปัจจุบันชาติก็จะ รับผลเช่นนั้น”

ท้าวมหาพรหมเมตโตย

ครั้งที่ ๑๕

นรกขุม ๘ แดนน้ำวน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

ผมยืนอยู่ข้าง “สระน้ำวน” ในยมโลก ในสระนั้นมี วิญญาณหลายตนลอยอืดอยู่ในน้ำ สภาพร่างกายของแต่ละ ตนอืดพองน้ำด้วยกันแทบทั้งนั้น สภาพร่างกายที่เหม็นเน่า เฝะ ได้ส่งกลิ่นโชยออกมาอย่างรุนแรง วิญญาณแมลงวัน ต่างก็รุมตอมแทบไม่มีที่ว่าง

สายน้ำในสระนี้ถูกควบคุมด้วยเครื่องกรรม อันมีอยู่ใน ยมโลก มีสายโยงอยู่ใต้ดิน อาศัยแรงดันจากโลกเป็นตัวควบคุม ทำให้น้ำในสระนี้หมุนวนอยู่ตลอดเวลา ณ ขอบสระมียมทูตหลายองค์ยืนควบคุมการลงทัณฑ์อยู่ในสระอันกว้างใหญ่ มีผิวดินโผล่ขึ้นกลางน้ำ เรียกว่า “เกาะกลางน้ำ” โผล่ขึ้นมา ซึ่งเป็นที่เกาะของเหล่าวิญญาณนกกา ที่มาถูกใช้กรรมในยมโลกด้วยเหมือนกัน วิญญาณเหล่านี้จะถูกใช้กรรมให้กัดกิน ซากสัตว์ด้วยกันจนสิ้นชีพ แล้วจึงจะเปลี่ยนภพไปเกิดในรูป ภายอื่น นกที่เกาะอยู่นี้มีชื่อว่า “นกแร้งปากเหล็ก”

วิญญาณที่ลอยอยู่ในน้ำมีชื่อว่า **“ผีลอยน้ำ”** ผมดูจากป้ายที่แขวนคอผีบอกเอาไว้เป็นภาษาคุปต์ แต่ผมแปลเป็นภาษาไทยได้ความว่าดังนั้น ป้ายนี้จะถูกแขวนไว้ที่คอผีจนกว่าจะถูกเอาออกโดยยมทูต ที่เอาป้ายมาแขวนคอผีพวกนี้ไว้ ก็เพื่อว่าจะให้มนุษย์ที่ลงมาในยมโลกได้แจ้งในชื่อของผี และเข้าใจว่าผีตนนี้มีกรรมอะไร ได้ไปเกิดเป็นอะไร เนื่องจากผลกรรมอะไร นี่เป็นความหมายของการให้ป้ายแขวนคอผีเอาไว้

เหนือหน้าผากขึ้นไปหนึ่งนิ้ว มีเครื่องหมายภาษาคุปต์บอกเอาไว้เป็นเครื่องหมายสามสี บอกถึงชื่อของเปรตผีตนนั้น และมีเครื่องหมายสามขีด บ่งบอกถึงนรกที่อยู่ของเปรตผีตนนั้น

ผมดูวิญญาณพวกนั้นอยู่ชั่วคราว ก็ได้มียมทูตสององค์เดินเข้ามาหาผมแล้วกล่าวคำถวายบังคมโดยพร้อม

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคมเดชฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระพุทธเจ้าข้า”

ผมถามต่อว่า “วิญญาณพวกนี้ได้รับกรรมด้วยผลกรรมใดหรือยมทูต”

“วิญญาณพวกนี้ได้เคยฆ่าสัตว์น้ำ ด้วยการใช้เครื่องมือทันสมัย พระพุทธเจ้าข้า”

ผมหันไปมองทางสระน้ำ เห็นวิญญาณตัวหนึ่งกำลังลอยมาหาฝั่ง จึงให้ยมทูตไปนำตัววิญญาณบาปมา ยมทูตทั้งสองเข้าไปเอาผีตัวนั้น ด้วยการทำบ่วงบาศก์ขึ้น แล้วขว้างไปที่ร่างของผีตนนั้น

ลั๊กพัก ผีตัวนั้นก็ได้ขึ้นมาบนฝั่ง ผีตัวนั้นมีความรู้สึกอย่างซ้ำ ๆ และลืมหูลืมตาถูรอบ ๆ อย่างงงงัน ยมทูตก็ได้ปลุกวิญญาณตนนั้น และนำตัวเข้ามาหาผม วิญญาณตนนั้นอยู่หน้าผม

“ชาติก่อน ข้าพระพุทธเจ้ามีอาชีพเป็นคนจับปลาทะเล ได้เคยฆ่าสัตว์มากมาย เมื่อก่อนข้าพระพุทธเจ้าใช้ขวอนเป็นเครื่องมือจับ แต่ภายหลังเปลี่ยนมาใช้วิวัฒนาการของโลก ที่ทำขึ้นเพื่อให้จับได้ง่าย โดยใช้ระเบิดสังหารชีวิตสัตว์น้ำในน้ำจนตาย”

ภาพกรรมต่าง ๆ นั้นได้ถูกบันทึกโดยยมทูตที่อยู่รักษาตัวเรา นับตั้งแต่เราเกิดมาจะมียมทูตคอยอยู่รักษาตัวเราอยู่เสมอ ในยามค้ำคินจึงนำภาพต่าง ๆ เหล่านั้นมาสู่ยมโลก แล้วบันทึกบาปกรรมนั้นในสมุดภาพ ฉะนั้นใครก็ตามที่คิดว่าเรากระทำความอะไร ไม่มีใครรู้ใครเห็น ขอบอกให้ทราบ

“โอ้เลยเถิด ยมทูตนั้นเห็นการกระทำของเราทั้งหมด ไม่มีใคร
หลีกเลี่ยงกฎข้อนี้ไปได้”

“เราต้องการรู้ว่า มีใครให้อาหารใดเป็นอาหารแก่เธอ
และเป็นสิ่งใด”

“ข้าพระพุทธเจ้า ได้รับซีหนึ่งก้อนเป็นอาหารกินผสม
กับน้ำเหี่ยวหนึ่งขันในวัน ๆ หนึ่ง ข้าพระพุทธเจ้าจะได้รับห้า
หนพระพุทธเจ้าข้า และยมทูตผู้เป็นเจ้าของคดีของข้าเป็นผู้
ให้ข้าพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าข้า”

“เราต้องการรู้ว่า เธอชดใช้กรรมนี้มาเป็นเวลากี่ปีแล้ว”

“ข้าพระพุทธเจ้า ได้รับกรรมนี้มาเป็นเวลาสามสิบปี
พระพุทธเจ้าข้า”

“เมื่อเธอได้พูดถึงความจริงที่เธอได้กระทำไว้ในยมโลก
และได้สารภาพบาปกรรมดังกล่าวกับเรา โดยความจริงเรา
ก็จะช่วยเธอ”

“คำกล่าวต่อไปนี้ เธอจงกล่าวตามเราเถิด”

“สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะขอ
รักษาศีล ปฏิบัติธรรม เพื่อใช้หนี้กรรมที่ได้เคยก่อไว้กับ
วิญญาณต่าง ๆ เจ้ากรรมนายเวรของข้าพเจ้า และถ้าข้าพเจ้า

ผิดคำสั่งที่ให้ต่อสวรรค์ในครั้งนี้แล้ว ขอให้ข้าพเจ้าตายตั้ง
เช่นสัตว์ที่ข้าพเจ้าได้เคยฆ่ามาแล้วนั่นเถิด”

ทางขวาของผม องค์หนึ่งยืนถือบัญชีกรรมเล่มหนึ่งอยู่
พรหมองค์นี้คือ “**ท้าวเนมิกราช**” รับหน้าที่รักษาบัญชีกรรม
ของวิญญาณบาปที่ตกนรกขุมนี้ และคอยตรวจสอบกรรมที่
พวกวิญญาณบาปตนนี้ พุดออกมาว่าตรงกันกับบัญชีที่บ่งไว้
หรือไม่

ผมมองไปที่ชายคนนั้น และได้ทราบถึงบาปกรรมที่เขา
ได้ก่อขึ้น แล้วกล่าวกับเขาว่า “เรารู้แล้ว”

ชายผู้นี้ได้เคยฆ่าคนผู้หญิงสามคน เป็นหญิงหม้ายหนึ่ง
คน หญิงวัยกลางคนหนึ่งคน และหญิงวัยรุ่นหนึ่งคน

“เราอยากทราบว่า เธอได้กระทำความผิดตามนั้นจริง
หรือไม่ หากจริงจงกล่าวว่าจริง หากไม่จริงก็ขอให้กล่าวว่า
ไม่จริง จำไว้อย่าโกหก”

ชายผู้นั้นบอกกับผมว่า “จริงพระพุทธเจ้าข้า ข้าพระ
พุทธเจ้ากระทำความผิดตามนั้นจริง”

ผมได้บอกกับวิญญาณตนนั้นว่า “เราได้ดูบัญชีกรรม
ของเธอ ที่ได้บ่งไว้ถึงกรรมที่เธอได้ทำไว้ในอดีตของเธอไว้
อย่างละเอียด เราได้ตรวจสอบแล้ว พบว่าเธอยังมีกรรมที่

ต้องชดใช้ยู่สี่กสองขุมนะ แต่ด้วยกรรมดังกล่าวที่เธอให้
สัมภาษณ์ถึงบาปกรรมที่เธอได้กล่าวมาทั้งหมด เราจะให้เธอ
พ้นทุกข์ในวันนี้ เอาหละเตรียมพนมมือขึ้นแล้วกล่าวตามเรา”

“สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ ข้าพเจ้าจะไม่กิน
เนื้อปลาทะเลอีกต่อไป หากแม้ข้าพเจ้ากระทำผิด คิดกระทำ
บาปดังเช่นคำที่ข้าพเจ้าได้เคยลั่นเอาไว้ ขอให้ข้าพเจ้าตาย
อย่างสิ้นสติเต็มสมบุญ”

สัตว์ตนนี้ได้ไปเกิดเป็นคนพิการ ด้วยกรรมที่เขาได้ทำ
ไว้กับหญิงสาวทั้งสาม

ผมได้หันไปบอกกับยมทูตว่า “นำตัววิญญาณเจ้ากรรม
นายเวรที่ผูกพันกับชายตนนี้มานี่ซิ ยมทูต”

ยมทูตก็ได้หันหลังกลับไป สักครู่ก็กลับมาพร้อมกับ
วิญญาณเจ้ากรรมนายเวรกลุ่มหนึ่ง มีวิญญาณที่เป็นร่างเดิม
ในร่างมนุษย์เดินมาอยู่มากมาย ที่ขาของเขามีโซ่ตรวนผูกติด
อยู่มีทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ มีวัยต่าง ๆ กันไป ที่ป้ายบอกชื่อกัน
ทุกคน บางชื่อมีชื่อบนป้ายว่า **“ปลาหมึก” “ปลา”** เป็นต้น

ผมได้ถามเจ้ากรรมนายเวรว่า “พวกเธอจำได้ไม่ว่าชาย
คนนี้เป็นใคร”

เมื่อผมถามเสร็จ วิญญาณดังกล่าวก็ได้มองหน้าชาย

ตนนั้นแล้วกล่าวขึ้นว่า “พวกผมจำไม่ได้ซอร์บ”

“เอาหล่ะ เราจะคืนสติให้กับเธอ เธอจงฟื้นกรรมนั้น
เถิด”

เมื่อคลายฤทธิ์เสรีจ วิญญาณหลายตนกลับจำขึ้นมาได้
และร้องตะโกนขึ้นมาว่า **“ซำมัน มันฆ่าพวกเรา เอาเลย
เว้ยพวกเรา”** เสียงตะโกนดังขึ้นทุกที่

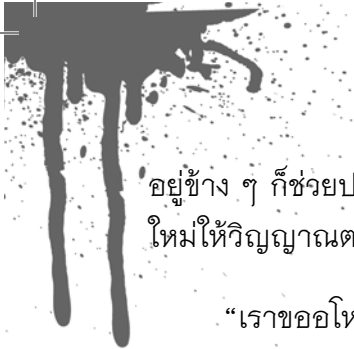
ลักพักเสียงดังนั้นก็เงียบลง ด้วยการปรามของยมทูต
ผมกล่าวขึ้นมาท่ามกลางความเงียบ

“เราได้ตามวิญญาณเจ้ากรรมนายเวรของเธอมาแล้ว
ขอให้เธอจงกราบขออโหสิกรรมกับพวกเขาเสีย กรรมนั้น
จะได้สิ้นสุดกัน” ผมกล่าวกับผีลอยน้ำ

ผีลอยน้ำตนนั้น ได้พนมมือขึ้นไหว้ผีทั้งหมดแล้วกล่าว
ว่า “กรรมอันใดที่เราได้เคยสร้างกรรมกันไว้กับพวกท่าน ขอ
ให้ท่านทั้งหลายในอดีต ด้วยเจตนากรรมที่จะนำไปแลก
เปลี่ยนเป็นเงินเพื่อยังชีพ แต่อาศัยซากสัตว์ของท่านอันเป็น
เวรกรรมซึ่งกันและกัน มาบัดนี้เรากราบขออโหสิกรรมกับ
ท่านทั้งหลายเถิด”

มีวิญญาณเจ้ากรรมนายเวรบางตัว ยอมที่จะอโหสิ
กรรม แต่มีบางตัวไม่ยอม กลับโกรธแค้นยิ่งขึ้น วิญญาณที่

อยู่ข้าง ๆ ก็ช่วยปราม และอธิบายให้ฟังถึงเหตุผลที่จะไปเกิดใหม่ให้วิญญาณตนนั้นฟัง และจึงได้สงบลง

“เราขอให้อโหสิกรรมให้กับท่าน กรรมอันใดในอดีตที่ได้เคยล่วงเกินกันมา เราทั้งหลายยินดีให้อโหสิกรรมให้แก่ท่าน ขอให้ท่านจงสำนึกบาป และจงอย่ากระทำการก่อบาปกรรมกับเพื่อนของเราอีก”

“เมื่อเธอทั้งสองมีจิตอภัยให้กันและกันแล้ว เราก็ขออวยพรให้พวกเธอทั้งสองจงมีความสุขเกษมในภพใหม่นั้นเถิด”

“มนุษย์ทั้งหลาย...”

เราได้มีพระหัตถ์สังฆารจากโลกมนุษย์มานานแล้ว แต่ยังมีจิตห่วงในชนชาติไทยทุกท่าน แสงสว่างเบื้องหน้านั้นคือพระรัตนตรัย จงยึดมั่นไว้เป็นที่พึ่งเถิด แล้วจะพ้นทุกข์ทั้งสิ้นสู่แดนนิพพาน

สมเด็จพระสังฆราช (วาสน์)

ครั้งที่ ๑๖

นรกขุม ๑๗/ แดนไอริอัน

วันศุกร์ที่ ๑๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

เปลวเพลิงลุกโชนขึ้นอย่างแรงกล้า แผ่เปลวร้อนออกรอบตัว มีเสียงร้องของวิญญาณหลายตัวดังขึ้นอย่างโหยหวนรอบ ๆ กองไฟอันแรงกล้านั้น มีหลักไม้ปักขึ้นอยู่หลายหลักหลักแต่ละหลักมีวิญญาณถูกมัดติดอยู่กับหลักนั้นหลายตน แต่ละตนอยู่ในสภาพเปลือยกาย แต่ละตนตื่นรนที่จะหลุดหนียมทูตก็ใช้หอกแทงไปตามร่างวิญญาณพวกนั้น จนหยุดร้องลั่นพับลงกับต้นไม้ ผีพวกนี้มีชื่อว่า “ผีลอยฟ้า” วิญญาณพวกนี้จะต้องถูกอังไฟอยู่กับไฟตลอดเวลา

ผมยืนมองอยู่สักครู่ ก็มียมทูตสององค์เดินเข้ามาหาผม แล้วกล่าวว่า

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคมเดชฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระพุทธเจ้าข้า”

“ยมทูต ผีพวกนี้กระทำการอะไรไว้หรือ จึงต้องมารับกรรมเช่นนี้”

“ผีพวกนี้ ชาตีก่อนเป็นขโมยลักทรัพย์สินชาวบ้าน พระพุทธเจ้าข้า”

“ยมทูต ไปนำตัววิญญาณบาปมานี้หน่อยซิ เราต้องการรู้ว่าเขากระทำการอย่างไร จากปากของเขา”

“พระพุทธเจ้าข้า” ยมทูตรับคำ

ยมทูตก็ได้หายไป และกลับมาพร้อมกับวิญญาณบาปคนหนึ่งมาคุกเข่าต่อหน้าผม

“เธอจงเล่าความจริงไป ว่าทำกรรมอย่างไรจึงมีกรรมภาพอยู่เช่นนี้ ในนรกขุมนี้จ๊ะ”

“ข้าพระพุทธเจ้าขอถวายบังคม ตามยมทูตด้วยพระพุทธ เอ้อ...” เขาเอ้ออึ้งด้วยความงง

ยมทูตกล่าวว่า “มึงไม่ต้องกล่าวตามกูหรอก”

“ยมทูต ปล่อยเขาเถอะ เขาอยากถวายเป็นบงคม เราก็ให้
เขาทำ เอะคอยชี้แนะเขาว่าเป็นอย่างไร จึงถูกต้องตามความ
จริงเถอะ”

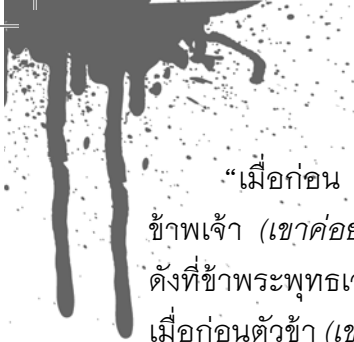
และเขาก็เงยหน้าขึ้นมองผมอีกครั้ง แล้วกล่าวว่า
“ข้าพเจ้าไม่อาจกล่าวได้ แต่จำได้จากยมทูตที่นำมาพูด
เมื่อกี้ จึงได้กล่าวตามไปอย่างเคร่งเครียด และไม่เข้าใจ
ความหมายเท่าใด แต่ก็พูดไปเท่าที่จำเสียงได้ พระพุทธ...”
เขายกมือไหว้ผม

ผมยิ้มให้แล้วตอบว่า “ขอให้กรรมนั้นจงทำให้เธอสงบ
สุขในภพภูมิอันประเสริฐเถิดจ๊ะ สัตว์โลก เราต้องการโปรด
สัตว์ในชาตินี้ให้พ้นทุกข์ ขอให้เธอจงกราบเราแล้วกล่าวว่า
ขอถวายเป็นบงคมอย่างล้าลึกยิ่ง และประเสริฐล้ำ ด้วยความ
เคารพที่สุด ขอให้เธอจงพูดตามนี้เถอะ”

และสัตว์ตนนั้น ก็ได้พูดตามนี้ด้วยเสียงอันราบเรียบ
เมื่อกล่าวกรรมดังกล่าวแล้ว ผมได้บอกเขาว่า “เธอจงบอก
มาเถิดว่า ทำกรรมอย่างไรจึงมีกรรมภาพอยู่เช่นนี้ในเวลา”

“ข้าพเจ้า เอี้ย ข้าพระพุทธเจ้า (เขายกมือไหว้ผมอีกครั้ง
เพื่อขอโทษ) (เขาพยักหน้า และกล่าวต่อไป) ขอตอบไปตาม
ความจริงที่ได้กล่าวมา ทุกคำที่ข้าพระพุทธเจ้าจะพูดเป็น
ความจริงทุกอย่าง พระพุทธ...จ...”

“เมื่อก่อน ตัวข้าได้ก่อกรรมไว้อย่างหนึ่ง และทำให้ข้าพเจ้า (เขาค่อย ๆ พุดได้) ต้องรับกรรมนั้น อยู่ในเวลานี้ ดังที่ข้าพระพุทธเจ้าจะพุดต่อไป (เขายังพุดผิดอยู่ตามเคย) เมื่อก่อนตัวข้า (เขากลับสู่คำเดิมอีกครั้ง) เป็นคนหาเช่ากินค้ำหาเลี้ยงตัวไปวัน ๆ แต่จำนวนที่หาเลี้ยงมาไม่พอกิน จึงต้องหาทางด้วยการดักจับปล้นชาวบ้านที่เดินผ่านไปมา จำนวนรายได้ที่ได้ก็ดีพอสมควร และกระทำมาเรื่อย จนถูกตำรวจจับได้ และถูกนำตัวส่งเข้าคุกในเมืองมนุษย์ เมื่อพ้นคุกออกมาก็ได้ประพุดิตนเช่นเดิมอีก วันหนึ่งทำการปล้นบ้านของชายผู้หนึ่ง แต่เจ้าของบ้านไหวตัวรู้ทันจึงยิงข้าพระพุทธเจ้าเสียชีวิต เมื่อตายลงก็ถูกยมทูตนำตัวข้ามาคุมขัง และได้รับการตัดสินให้รับกรรมมาใช้โทษอยู่ในนรกนี้เป็นเวลานาน”

ผมหันไปทางยมทูต และบอกให้เขาไปเอาตัววิญญาณตนหนึ่งมา ลักพักเขาก็นำตัววิญญาณตนหนึ่งมา แล้วเขาก็คุกเข่าต่อหน้าผม แล้วกล่าวว่า

วิญญาณตนนี้ เป็นวิญญาณชายมีอายุประมาณสี่สิบกว่าปี เส้นผมหงอกขาวแล้วบางเส้น และผิวหนังตามตัวมีแผลพุพองอยู่ตามตัว

“ผมขอถวายบังคมท่านครับ ผมเป็นมนุษย์ ไม่รู้คำราชาศัพท์ที่จะกล่าว ขอท่านอย่าได้โกรธหรือโทษกระผมเลยขอรับ” เขากล่าวด้วยคำไทย ๆ

“อืม (ผมทำเสียงในคอ) เราเข้าใจเธอ เธอจงพูดตาม
ความเข้าใจของเธอเถอะ”

“เราอยาการู้ว่าเธอทำกรรมอะไร จึงได้รับกรรมเช่นนี้”

“ตัวผมเป็นคนจังหวัด **“เชียงใหม่”** มีอาชีพเป็นคนรับ
ส่งเงิน และเฮ้โรอินให้กับบุคคลที่ซื้อ เมื่อได้เงินมาก็นำไปใช้
ทำอย่างนี้ทุกครั้ง จนมีฐานะอยู่ในขั้นดี และมีลูกน้องติดตาม
มากมาย พวกตำรวจก็เกรงใจ ตัวผมก็ยึดเป็นอาชีพเลี้ยง
ครอบครัวมีความสุขอยู่บนความทุกข์ของผู้อื่น มานานหลาย
ปี จนในช่วงหนึ่งของชีวิตผมเป็นโรคไต และเสียชีวิตลงด้วย
โรคเรื้อรัง เมื่อตายลงก็ถูกท่านยมทูตนำตัวมาชำระท่าน
พญายมตัดสิน และถูกให้มารับโทษอยู่ในนรกขุมนี้เจ็ดสิบปี
ขอรับ”

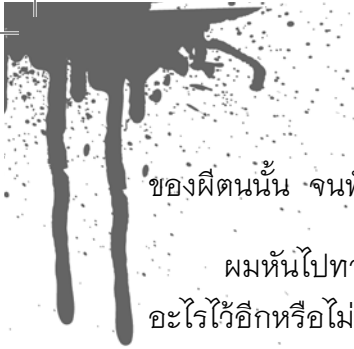
ผมหันไปถามความยมทูตว่า ความนั้นเป็นความจริง
หรือไม่

ยมทูตตอบว่า “ชายผู้นี้ปิดบังความจริง ไม่ถูกถึงความ
ชั่วที่ก่อไว้บนโลกมนุษย์บางอย่าง พระพุทธเจ้าข้า”

เมื่อผีตนนั้นได้กล่าวเท็จ ผมจึงได้สั่งลงโทษด้วยความ
จำเป็น ด้วยเจตนาที่จะสอนให้รู้จักความถูกต้องในกรรม

ยมทูตกลับไปหาชายคนนั้น แล้วใช้มือตบลงบนใบหน้า

ของผิदनนั้น จนฟันซี่หนึ่งหลุดออกจากปาก

ผมหันไปทางผิदनแรก และได้ถามว่า “เธอได้ทำกรรม
อะไรไว้อีกหรือไม่”

ผิदनนั้นแสดงความตกใจออกมา แล้วตอบว่า “ข้าพระพุทธเจ้ามีกรรมชั่วบางอย่างที่ยังไม่ได้บอก ซาติก่อนข้าพระพุทธเจ้าได้เคยสร้างกรรมเอาไว้กับญาติพี่น้องคนหนึ่ง เมื่อสมัยวัยรุ่น ได้เคยขโมยสร้อยทองคำสองเส้นของน้องไปจำหน่าย และไม่ได้คืนให้เขา เขาไปฟ้องพ่อของข้าพระพุทธเจ้า ๆ ถูกพ่อลงโทษ ด้วยความเจ็บใจจึงขโมยเงินของพ่อแล้วหนีออกจากบ้านมาหากินเป็นโจรลักเล็กขโมยน้อย”

ผมหันไปถามผิวัตที่สองว่า “แล้วเธอหละ ได้ทำกรรม
อะไรไว้อีก”

เขาตอบด้วยความตกใจอย่างยิ่ง “ซาติก่อน ข้าพระพุทธเจ้ายังได้เคยเอาเงินของเพื่อนไปใช้จ่าย โดยมีได้บอกเขา เมื่อเพื่อนถามก็ทำแก้งไม่รู้ไม่ชี้ และยังคงข่มขืนคนใช้ของข้าพระพุทธเจ้าเอง แล้วไล่เขาออกจากบ้านไป”

“เมื่อเธอทั้งสองสำนึกผิด สวรรค์ก็จะช่วยเธอให้พ้น
จากนรกนี้ไป แต่เธอต้องให้คำสัตย์กับสวรรค์ก่อนว่า จะไม่
ประพฤติดนเช่นนี้อีก เอาหละ เธอจงพนมมือขึ้น แล้วกล่าว
ตามเรา”

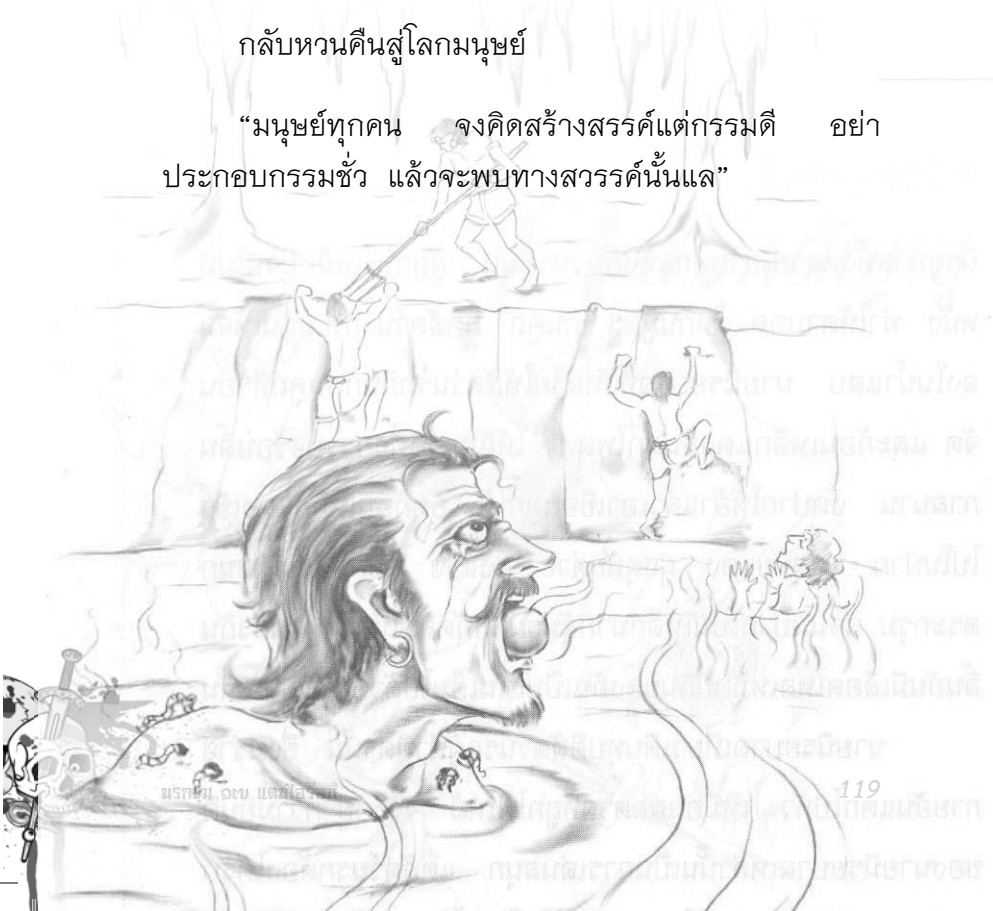
“สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะ
ประพடுத்தนเสี้ยนใหม่ จะละทิ้งนิสัยเดิมไม่ก่อกรรมชั่วอีก ถ้า
หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์นี้ ขอให้ข้าพเจ้าทั้งสองตายดั่งหอก
เล่มนี้เถิด”

หอกข้างกายผมเล่มหนึ่งได้หักลงด้วยฤทธิ์

“ยมทูต นำตัวชายสองคนนี้ไป **“แดนบัญญัติขุม ๗”**
แล้วนำตัวส่งต่อให้พญายมเถอะ”

กลับหวนคืนสู่โลกมนุษย์

“มนุษย์ทุกคน จงคิดสร้างสรรค์แต่กรรมดี อย่า
ประกอบกรรมชั่ว แล้วจะพบทางสวรรค์นั่นแล”

ครั้งที่ ๑๗

นรกขุม ๖ แดนลงทัณฑ์ ๓

(คดีโก่งทรัพย์)

วันเสาร์ที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

ผมยืนอยู่หน้าถ้ำแห่งหนึ่งบนยมโลก ถ้ำนี้มีชื่อว่า
“ถ้ำรูนีบ” มีรูขนาดใหญ่พอควร อยู่เหนือผนังถ้ำ รูนี้จะ
ขยายตัวหดตัวหนีบเข้าหนีบออกได้เอง ช่องรูแต่ละช่องจะมี
ตัวเลขเขียนด้วยสีแดงติดอยู่ตามผนังถ้ำ

ข้างทางนั้น มีมทูตสององค์นำตัววิญญูณผู้หญิงตน
หนึ่งผ่านมา

เสียงร้องโวยวาย “ไม่ไป ไม่ไป...”

ยมทูตทั้งสองได้มายืนตรงหน้าผมแล้วบอกว่า

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วย
กระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคม
เดชะฤทธิอิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระ
พุทธเจ้าข้า” ข้าพระพุทธเจ้าทั้งสองขอถวายบังคม

“วิญญูณหญิงตนนี้ได้กระทำความดีไว้หรือ จึงได้พา
มาที่นี่”

ยมทูตตอบว่า “หญิงคนนี้ ในอดีตเป็นหญิงขายบริการ
อยู่ในสถานที่ผู้ชายเข้าไปใช้เงิน และหาความสุข และได้เป็น
ภรรยาบ่อยของชายคนหนึ่ง มีอาชีพเป็นผู้รักษาสันติราษฎร์
ในจังหวัดนครราชสีมา พระพุทธเจ้าข้า”

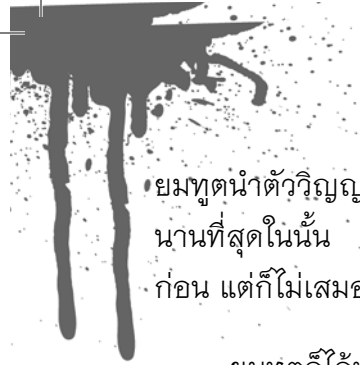
“เราอยากรู้ว่า กรรมนั้นมีสภาพเช่นไร”

“ชาติก่อนหญิงตนนี้ ทำตัวเป็นหญิงแพศยามั่วผู้ชายไม่
เลือก ทำให้ผิวเมียต้องแตกแยกกัน กรรมชั่วอันนั้นทำให้เธอ
ต้องรับโทษให้หนอนกัดกินเนื้อ เมื่อหมดโทษก็ต้องไปเกิดเป็น
“เปรตลามก” พระพุทธเจ้าข้า”

“จัดการเอาวิญญูณตนนี้ไปรับโทษก่อน เราต้องการ
ดูว่าสัตว์ตนนี้มีกรรมเช่นไรในนรกนี้”

ผมให้ความสนใจกับวิญญูณในถ้ำนั้น ด้วยความสนใจ
ใจว่าบาปใดทำให้เขาต้องรับกรรมอยู่เช่นนี้ และผมบอกให้

ยมทูตนำตัววิญญาณบาปตนหนึ่งมา เป็นวิญญาณที่รับโทษ
นานที่สุดเ็นนั้น เพื่อให้สัตว์ตนที่ได้รับโทษก่อน ได้หลุดพ้น
ก่อน แต่ก็ไม่เสมอไป

ยมทูตก็ได้นำวิญญาณตนหนึ่งมาให้ผม และกล่าวว่า
“ข้าพระพุทธเจ้าทั้งสอง ได้นำตัวชายตนนี้มาเพื่อขอกราบ
ถวายบังคมน้อมเข้าเฝ้า ด้วยเดชพระคุณเจ้ายิ่งแล้ว พระพุทธ
เจ้าข้า”

รูปร่างของผีตนนี้เป็นผีผู้ชาย รูปร่างผอมลึบดำตัวผอม
บางจนมองเห็นซี่โครงบางซี่ ผิวหนังลึบบางติดตัวเมื่อมองดู
แล้วเหมือนใบไม้ลอยได้มากกว่า ตามที่ผมคิดยมทูตได้หอบ
หิ้วปีกแขนชายตนนี้เข้ามาหาผมชื่อของผีตัวนี้ **“ผีรูมิด”** ผม
ดูสายตาของผีตนนี้คล้าย ๆ กับพรำมัวแสงอยู่พักใหญ่

ผมถามวิญญาณตนนั้นว่า “เธอได้ทำกรรมอะไรไว้เมื่อ
ครั้งยังเป็นมนุษย์”

“ข้ากระผม (เขาพูดด้วยน้ำเสียงไม่ชัด) (ยมทูตได้แก้ไข
คำเขาให้ถูกต้องด้วยคำราชาศัพท์ แต่เมื่อเขาได้ฟังแล้วเขา
ก็กล่าวได้ถูกต้อง แต่ไม่ตรงเสียงเท่าใดนัก) ข้าพเจ้าเอี้ย
ข้าพุทธเจ้า (เขาส่ายหน้าด้วยน้ำเสียงเบื่อหน่าย) แต่ยมทูต
ได้เตือนว่าให้ทำความเคารพด้วยน้ำเสียงดีกว่านั้น หลังจาก
เขากล่าวเคารพเสร็จเขาก็ได้ตอบว่า ข้ากระผมได้บังอาจ

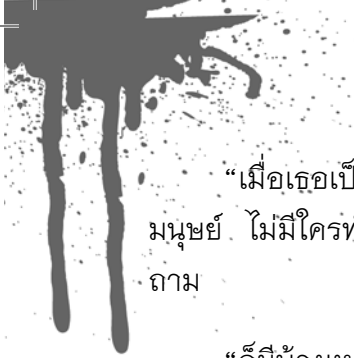
ล่องเกินท่านขอภัยด้วย ข้าพทนต์เจ้า (เขาเริ่มกล่าวได้บ้าง) เป็นคนไทยที่เกิดในเมืองจีน เมื่อครั้งเล็กได้อยู่เมืองไทย เพราะเตี้ยเป็นคนไทย อาม่าเป็นคนจีน จึงได้มีสภาพเช่นนี้ เขาได้ชี้ให้ดูที่ได้ตาของเขา ผมบอกว่าไม่ต้องหรรอกเรารู้แล้ว เขาก็ได้บอกต่อไปว่า ข้าพเจ้าไม่อาจพูดได้ ขอให้ท่านอย่า โกรธเลย”

ผมมองหน้าเขาแล้วกล่าวว่า “เธอไม่ต้องพูดหรรอกเรา อนุญาตเป็นกรณีพิเศษ”

เมื่อเขาได้รับการอนุญาตจากผม เขาก็ได้พูดต่อไป ว่า “ผมเป็นคนไทยที่พูดไทยไม่ชัด เพราะว่าตนไม่ได้ฝึก ตั้งแต่เล็ก”

แล้วเขาก็ได้เล่าต่อว่า “กระผมเป็นชาวจีนที่อาศัยในเมืองไทย ทำอาชีพค้าขายของเก่า เมื่อทำการค้าเริ่มโตขึ้น ผมก็เริ่มหาทางคดโกงเขา ด้วยการโก่งราคาสินค้ากับลูกค้า ที่ไม่รู้จักสินค้าดี จนมีฐานะพอกินพอใช้ ในหมู่บ้านหน้าตาคนทั่วไป บรรดาลูกเมียก็อาศัยเงินที่กระผมหาได้มานั้นเลี้ยงชีพตนและเขา แต่ในที่สุดผมก็ตาย กระผมก็ล้มเจ็บ กระผมล้มเจ็บด้วยโรคหัวใจ และถูกนำตัวมายังนรกนี้ (พร้อมกับ ชี้ลงบนพื้นดิน) และถูกท่านพญายมตัดสินให้รับกรรมอยู่ในนรกนี้เจ็ดปี”

“เมื่อเธอเป็นคนจีน ญาติพี่น้องของเธอที่อยู่บนโลกมนุษย์ ไม่มีใครทำบุญด้วยวิธีจีนมาให้เธอกินบ้างหรือ” ผมถาม

“ก็มีบ้างเหมือนกันครับ แต่ก็ไม่มีอิม เพราะท่านยมทูตเอาไปหมด”

ยมทูตที่อยู่ข้างตัวเขาก็ตวาดขึ้น “ไอ้สัตว์ มึงคิดโกหกอีกหรือ กูจะฆ่ามึงง่าย ๆ นะโว้ย” ยมทูตตวาดพร้อมกับถลึงตาใส่ เขาตกใจกลัวด้วยอาการหดตัวเข้าหากัน

ผมถามยมทูตว่า “เธอทำจริงเปล่า ยมทูต”

ยมทูตตอบว่า “ไม่จริงพระพุทธเจ้าข้า ข้าพระพุทธเจ้าไม่ได้ทำ สัตว์ตนนี้บังอาจโกหกใส่ร้ายข้าพระพุทธเจ้า ขอพระองค์อย่าได้เชื่อมัน” เขาบอกพร้อมกับชี้มือไปที่สัตว์ตนนั้น

“ในเมื่อเธอโกหก เราไม่อาจช่วยเธอได้ กรรมที่เธอต้องสนองผลกรรมยมทูตกันเองนะ เราไม่อาจช่วยได้ เอาล่ะ ยมทูตเธอจัดการไปตามที่เห็นชอบ” (เนื่องด้วยสัตว์ตนนี้มีกรรมกับยมทูต ผมจึงมีอาจช่วยได้)

หลังจากที่ยมทูตจัดการกับนั้นเสร็จ ปากของสัตว์ตนนี้ได้ถูกกรีดออก ด้วยมีด้ามสั้นจนขาดออกจากกัน

สภาพปากตอมนั้นขาดวิน้อออกจากกัน กว้างออกจากปาก
สภาพไม่น่าดูชมเลย

“เย็บปากให้เขาเสีย” ผมชี้มือไปที่ปากเขา

มียมทูตองค์หนึ่ง ถือก่องพยาบาลมาทางนี้ และเข้า
ช่วยเหลือ หลังจากเสร็จเขาได้ถวายบังคมผม และกล่าวว่า
“ข้าพระพุทธเจ้ามาช้า ขออภัย ขอให้ท่านเอ่ยนามด้วย”
พร้อมกับพนมมือขึ้นเหนือเศียร

ผมบอก “เราคือ.....บัดนี้มีปัญญาสวรรค์ ให้เรามา
จัดการเรื่องสัตว์ที่รับบาปกรรมในนรกด้วยกรรมนั้น และให้
ช่วยสัตว์ตนนั้น ถ้าหากสัตว์ตนนั้นได้กล่าวความจริงออกมา
เราจะนำไปทำหนังสือเพื่อสอนแก่มนุษย์ที่ยังไม่รู้อีกมาก”

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วย
กระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคม
เดชฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้ากระหม่อมพระพุทธ
เจ้าข้า”

“ข้าพระพุทธเจ้าทราบแล้ว ขอกราบถวายบังคมลา”
แล้วเขาก็พูดว่า

“ข้าพระพุทธเจ้าได้กราบถวายบังคมเมื่อครั้งที่แล้ว แต่
ครั้งนี้ขอถวายบังคมลา ด้วยเดชพระคุณเจ้ายิ่งแล้วขอโน้ม

• เคียรถวายบังคมยิ่ง ด้วยบุญนั้นขอให้บุญนี้จงเป็นไปซึ่งกรรม
ดีอันมีล้นสุดแก่ข้าด้วยเทอญ” เขาพูดด้วยน้ำเสียงเคารพ

ผมหันมาทางพืตนนั้น “กรรมทั้งหลายนั้น เธอเป็นผู้ก่อ
แก่ยมทูต เราไม่อาจช่วยเธอได้ ขอให้จำไว้หากเธอได้ไปเกิด
เป็นมนุษย์ขอได้อโยโกหกใครอีก เพราะจะทำให้เธอได้รับ
กรรมเช่นเมื่อสักครู่นี้อีก”

เธอจงกล่าวต่อไปเถิด “อาหารที่ทางมนุษย์ส่งมาให้ก็
มีบ้างเหมือนกัน แต่กระผมมีอาจกินได้ เพราะบางอย่างเป็น
อาหารที่ไม่ใช่คนกิน มีทั้งเศษขี้เถ้าของกระดาศเงินกระดาศ
ทองอาหารต่างๆ ที่มีใช่อาหารจริง” **(เขาหมายถึงทรัพย์สิน
ต่างๆ ที่เผลอมาให้มีอาจใช้ได้)**

“หากแม้ญาติของเขา หรือตัวเขาได้ทำกรรมอาหาร
จริงแก่พระภิกษุสงฆ์หละ” ผมถามยมทูต

“มีอาจกินได้เหมือนกัน เพราะว่าสัตว์ตนนี้ยังมีกรรม
อยู่มีอาจกินได้”

ในนรกมีกฎการรับทานอาหารจากญาติพี่น้องไว้ดังนี้
วิญญาณที่จะได้รับอาหาร จะต้องมิบุญมากพอ และมีกรรม
เหลือเพียงสามส่วนในคดีกรรมนั้น เขาจึงจะมีสิทธิ์รับอาหาร
จากญาติพี่น้องที่อุทิศมาให้พระพุทธเจ้าข้า

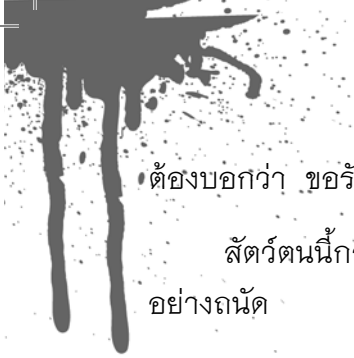
หากแม่สัตว์ตนนี้ ได้กระทำบุญทานอาหารแก่ผู้อื่น มาก่อน ก็สามรถมีสิทธิ์รับบุญอาหารได้แต่ต้องมีกฎกรรม ดังเช่นก่อน หากแม่สัตว์ตนนั้นได้ทำบุญแก่พระภิกษุสงฆ์ โดยเต็มที (หมายถึงทำด้วยเจตนากรรม กายกรรม วจีกรรม จิตกรรม) ด้วยกรรมนั้น เขาสามารถรับบุญได้เต็มที่ทุกอย่าง แต่ต้องมีบุญมากกว่าสิบส่วน และมีกรรมน้อยกว่าสิบ จึงจะมีกรรมสุท (หมายถึงกรรมที่สามารถรับอาหารได้) ให้ได้ เท่ากับสามส่วน จึงจะมีสิทธิ์รับอาหารนั้นได้เต็มที่ทุกอย่าง พระพุทธเจ้าข้า

“เมื่อเธอสารภาพถึงบาปกรรมที่เคยก่อด้วยความเต็มใจ และได้กล่าวถึงกรรมนั้นอย่างละเอียด เธอจะได้หลุดพ้น กรรมนั้นไปตามสัญญา มนุษย์ที่สวรรค์มอบให้ด้วยความว่า หากสัตว์ตนใด ได้มีกรรมเจตกรรมแสดงถึงความประสงค์ที่จะหลุดพ้นกรรมในส่วนที่หมายถึงการมีเจตนาที่จะช่วยเหลืองานสวรรค์ด้วยความพร้อมทั้งกรรมเจตนั้นโดยเต็มที่ ขอให้ สัตว์ตนนั้นอธิษฐานว่า “จะไม่ทำกรรมนั้นอีก สวรรค์เบื้องบน ก็จะไม่ปลดกรรมนั้นให้กับสัตว์ตนนั้น ด้วยความเมตตาใน มนุษย์เป็นที่สุด”

ขอให้เธอจงพนมมือขึ้นแล้วกล่าวว่า “สาธุ...ขอความ ต่อไปเราจะเป็นผู้พูดก่อน ขอให้เธอพูดตาม”

เขาพยักหน้าตอบรับ ยมทูตบอกเขาว่า “ไม่ได้เธอ

ต้องบอกว่า ขอรับพระเจ้าข้า”

สัตว์ตนนี้กล่าวว่า “ขอรับพระเจ้าข้า” เขาตอบผิดอย่างถนัด

ยมทูตต้องการจะสอนให้ถูก แต่ผมว่า “ไม่ต้องหรรอกยมทูต เขาพูดไม่ชัดอยู่แล้วเราอนุญาตให้เขาพูดได้”

ผมตัดสินใจช่วยให้เขาพูดได้ชั่วคราว แล้วกล่าวกันว่า “สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะไม่ประพฤติตนเช่นเดิมอีก จะพยายามสร้างบุญกุศลเพื่อใช้หนี้กรรมในบาปที่ได้สร้างไว้ หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์ที่ให้นี้เมื่อใดขอให้ข้าพเจ้าตายด้วยอาการทรมานเถิด” ผิดนั้นนั่น กล่าวรับคำสัตย์ พร้อมกับยกมือพนมขึ้นเหนือศีรษะหนึ่งครั้ง

ผมติดต่อแดนบัญญัติกรรม เพื่อขอบัญญัติกรรมมาตรวจสอบ หลังจากตรวจสอบแล้วได้จัดส่งให้ชายคนนี้ไปรับกรรมสถานตามที่ต่าง ๆ เพื่อให้หมดกรรมแล้ว ตัดสินให้ไปเกิดในยมโลกแดนสอง

“กรรมนั้นมิจริง ให้ผลตามกาล ทุกอย่างล้วนอยู่ที่ตัวท่านเองเป็นผู้กำหนดขึ้น อย่าโทษฟ้าดินเลย ฉะนั้นขอให้มนุษย์ทุกคนจงสำนึก และปฏิบัติธรรมสร้างบุญบารมีให้แก่ตนเอง เพื่อเป็นกุศลกรรมในภพหน้าเถิด”

ทำวมหาพรหมเมไตย

ครั้งที่ ๑๘

นรกขุม ๘ แดนทะเลโคลน

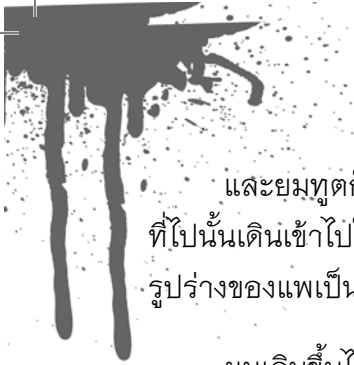
วันอาทิตย์ที่ ๑๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

เสียงซัดซ่าของน้ำที่พัดเข้าหาฝั่ง สถานที่ ๆ ผมยืนอยู่นั้นคือ **“ทะเลโคลนตูด”** สีของน้ำเป็นสีดำคล้ำมีกลิ่นเหม็น ผมอยู่ ณ ริมฝั่งของสถานที่นี้ ห่างจากตัวผมไม่กี่ก้าวในน้ำมีวิญญาณสามตนกำลังลอยคออยู่ในทะเลโคลนอยู่ และมียมทูตสององค์ยืนอยู่ในเรือลำเล็กๆ พร้อมกับใช้อาวุธตีฆาตกรรมลงบนร่างของเหล่าวิญญาณนั้น

เข้ามาในชายฝั่ง มีวิญญาณสองตนเดินเข้ามาหาผม จนถึงระยะใกล้ ๆ ผมจึงเห็นว่าเป็นยมทูตที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ และเขาได้เข้ามาถวายเป็นมงคลด้วยข้อความเดิม

“เราต้องการพาหนะลอยลำหนึ่ง เธอไปจัดหามาให้เราหน่อย”

และยมทูตก็ได้หายไป ผมมองตามไป ผมเห็นยมทูตองค์
ที่ไปนั้นเดินเข้าไปในถ้ำแห่งหนึ่ง แล้วนำแพออกมาขนาดหนึ่ง
รูปร่างของแพเป็นต้นกล้วยหลายต้นมัดรวมกันเป็นปึกใหญ่

ผมเดินขึ้นไปบนแพ และเคลื่อนออกไปในน้ำด้วยฤทธิ์
อะไรบางอย่าง...ลำแพนั้นก็ได้เคลื่อนตัวเข้าไปหาวิญญาณ
พวกนั้นเข้าไปทุกที

เมื่อผมเข้าไปใกล้ ผมเห็นยมทูตที่ยืนอยู่นั้นเป็นชาวฝรั่ง
และได้บอกยมทูตให้นำตัววิญญาณดังกล่าวกลับเข้าหาฝั่ง

วิญญาณทั้งหมด ได้ถูกนำตัวเข้ามาหาฝั่งวิญญาณทั้ง
หมดนี้เปลือยกายหมดทุกตัว และเข้าพบผม วิญญาณทั้งหมด
เข้าพบผม และถวายนั่งคมด้วยความเคารพจากการแนะนำ
ของยมทูต

“พวกเธอทำกรรมอะไรเอาไว้หรือ จึงมีสภาพเช่นนี้”

ลำตัวของผีพวกนี้มีสาหร่าย คราบตะไคร่เกาะ อยู่ตาม
ตัวมากมาย

ผีตัวที่หนึ่งบอกว่า “ข้าพระพุทธเจ้า ได้เคยทำร้ายผู้ให้
คุณและน้ำนมแก่ข้าพระพุทธเจ้ามาก่อน ด้วยกรรมนั้นทำให้
ข้าพระพุทธเจ้ามารับกรรมอยู่ในสภาพเช่นนี้”

ผีตัวที่สองหันมากล่าวว่า “ข้าพระพุทธเจ้าได้ทูปตีเมีย
ของตัวเอง”

ผมหันไปถามวิญญาณตนที่สามบ้าง เขาตอบว่า
“ข้าพระพุทธเจ้า เคยเป็นอันธพาลนักเลงหัวไม้ประจำถิ่น
เมื่อมีใครจ้างให้ทำอะไรก็ตาม มีอยู่วันหนึ่งมีคนว่าจ้างให้
ข้าพระพุทธเจ้าทำร้ายผู้อื่น ด้วยอำนาจเงินทำให้ข้าพระพุทธ
เจ้ายอมทำทุกสิ่งเพื่อเงิน”

“พวกเธอทั้งสามตน ได้ทำกรรมเอาไว้มาก ตอนนี่จึง
ต้องรับบาปอยู่ในเวลานี้”

ยมทูตที่อยู่บนเรือ ได้พูดว่า “พวกมึงก่อบาปสร้างเวร
เอาไว้มาก กรรมจึงสนองพวกมึง”

ผมหันไปหายมทูตแล้วพูดว่า “หยุดเถอะ” เขาก็น้อม
เศียรให้ผมหนึ่งครั้งเพื่อเป็นการยอมรับ

“วิญญาณทั้งสามตนนี้ รับผลกรรมมานานเป็นเวลา
เท่าใดแล้ว”

“ชายตนแรกนี้มีบัญชีกรรมบ่งไว้ว่า จะต้องรับกรรม
เป็นกำหนดเวลาสิบปีกว่าจึงจะพ้นกรรม พระพุทธเจ้าข้า”

“แล้วชายตนที่สองนี้ล่ะ” ผมถามต่อ

“วิญญาณตนที่สองนี้ ได้รับกำหนดกรรมเป็นเวลาแปด
สิบปีมาแล้ว แต่ยังไม่พ้นกำหนดกรรม ส่วนชายคนที่สามนี้
ได้รับกรรมเป็นเวลาสี่สิบปี พระพุทธเจ้าข้า”

“พวกเธอทั้งสาม จงฟังเราถ้าพวกเธอสารภาพถึงบาป
กรรมที่ได้เคยก่อไว้ตามความจริง ด้วยเจตนาที่จะปลดปล่อย
กรรมด้วยตนเองแล้ว เราก็สามารถช่วยพวกเธอให้พ้นกรรม
นี้ได้”

วิญญาณทั้งสามได้ฟังแล้วนั่งอยู่ครู่ใหญ่ วิญญาณตน
ที่หนึ่งซึ่งมีชื่อว่า **“ผีเที่ยวเตร่”** ตอบว่า “ในอดีตข้าพระพุทธ
เจ้าเป็นคนเกเรไม่สนใจการเรียน เอาแต่เที่ยวเตร่ทำให้พ่อ
แม่ทุกข์ใจ ไม่เป็นอันกินอันนอน พี่น้องของข้าพระพุทธเจ้า
มีแต่สตรี ข้าพระพุทธเจ้าไม่มีเพื่อนเล่นจึงได้เที่ยวเตร่ออก
นอกบ้านบ่อย และได้คบเพื่อนเสียจิต (คนที่ไม่ดีด้วยใจ) ไว้
หลายคน ทำให้ข้าพระพุทธเจ้าต้องกลายเป็นอันธพาลกับ
เขาด้วย เมื่อมีคนมาว่าจ้างให้ทุบตีผู้อื่นด้วยเงินไม่กี่บาท จน
ถูกพวกเดียวกันรุมตีตายเนื่องจากเมาเหล้าแล้วเกิดการทะเลาะวิวาท”

วิญญาณของชายอีกตนหนึ่งซึ่งมีชื่อว่า **“ผีใจเหี้ยม”**
ได้กล่าวว่่า “ข้าพระพุทธเจ้าเป็นคนหาเข้ากินคำเลี้ยงปาก
เลี้ยงท้องไปวัน ๆ วันหนึ่งข้าพระพุทธเจ้าได้กลับเข้าบ้าน ก็พบ
เมียของตัวเองกำลังเล่นซู้กับคูรัก ด้วยความโมโห จึงคว้ามีด

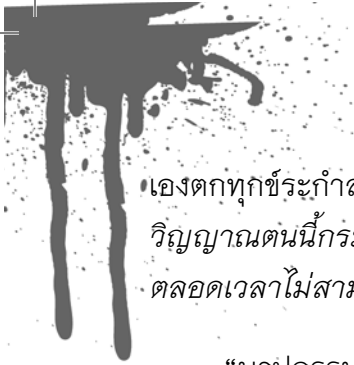
ในคร่าวไล่ฟันคนทั้งสองจนบาดเจ็บ และฆ่าเมียของตนเองจนตาย ส่วนไอ้ซู้รักนั้นหนีไปได้ ด้วยความตรอมใจเข้าพระพุทธเจ้าจึงใช้มีดเล่มเดียวกันนั้นฆ่าตัวเองตายตามไปในเวลานั้น”

วิญญาณตนที่สามได้ตอบว่า “ข้าพระพุทธเจ้า เป็นคนชั่วร้ายมือทั้งสองข้างของข้าพระพุทธเจ้านี้ เคยใช้ไม้ตีพ่อแม่ของตนเอง สาเหตุเนื่องจากเหตุที่ว่า ข้าพระพุทธเจ้าขอเงินพวกเขาเพื่อไปซื้อเหล้ามาดื่ม แต่พ่อแม่ได้วากกล่าวตักเตือนก็ไม่ฟัง ข้าพระพุทธเจ้ากลับใช้วากได้เถียงท่านจนเกิดความโมโห จึงใช้กำลังกับพ่อของข้าพระพุทธเจ้า และแม่ของข้าพระพุทธเจ้าก็ได้เข้ามาห้ามปราม แต่ก็ไม่เป็นผลในขณะที่ต่อสู้นั้น มือข้างหนึ่งของข้าพระพุทธเจ้าได้พลาดไปถูกศรีษะของแม่จนล้มลงหัวขาดพื้น การต่อสู้นั้นจึงต้องยุติ และข้าพระพุทธเจ้าจึงได้นำแม่ไปส่งโรงพยาบาลใกล้บ้าน แต่ไมทันแม่ของข้าพระพุทธเจ้าได้เสียชีวิตกลางทาง ด้วยกรรมชั่วอันนี้ทำให้ข้าพระพุทธเจ้าต้องมีสภาพกรรมเช่นทุกวันนี้”

และผีตนนี้ได้ยกมือทั้งสองข้างให้ผมดู มือทั้งสองข้างของเขาได้ถูกตัดออก ใบหูทั้งสองข้างของเขาก็ถูกตัดปากของเขาฉีกกว้างออก เนื่องจากโดนมะพร้าวหัวขยัดปาก และขาทั้งสองข้างของเขาถูกไฟลวกจนพิการ

ผีตนนี้กล่าวออกมา และร้องให้ออกมาด้วยความเสียใจ วิญญาณตนนี้มีชื่อว่า “ผีน้ำตา” เพราะทำให้พ่อแม่ตน

เองตกทุกขระกำล่ำปาก จึงต้องมีชื่อเช่นนี้ (ด้วยกรรมที่
วิญญานตนนี้กระทำ ทำให้เขาต้องกลายเป็นผีที่ต้องร้องไห้
ตลอดเวลาไม่สามารถหยุดได้)

“บาปกรรมที่พวกเขาทั้งสามได้ก่อขึ้น ได้สนองตอบกับ
พวกเขาทั้งสาม ดังที่เธอได้รับอยู่นี้ เราอยากทราบความรู้สึก
ของพวกเขาในขณะนี้”

ชายคนหนึ่งได้ตอบว่า “ข้าพระพุทธเจ้ารู้สึกเจ็บปวด
ตามร่างกายมาก เนื่องจากถูกแช่กรดเกลือในน้ำจนร่างกาย
ปวดเมื่อยด้วยพิษของเกลือในน้ำ ความเย็นของน้ำในทะเล
โคลนนั้นเย็นจัดยิ่งกว่าน้ำแข็ง จะหนีก็หนีไม่ได้ถ้าหนีมเหตุ
ก็จะแทงด้วยหอกให้ได้รับความเจ็บปวด ด้วยความเย็นของ
น้ำนั้นทำให้เขาเขาต้องชอาอยู่ตลอดเวลา ไม่สามารถยับ
เขยื้อนไปไหนได้ เนื่องจากกรรมที่เขาได้ตีคน”

ผมหันกลับมาที่วิญญานอีกคนหนึ่ง “ข้าพระพุทธเจ้า
ต้องแช่อยู่ในน้ำโคลนเป็นเวลาหลายชั่วโมง ผิวหนังของข้า
พระพุทธเจ้าคันไปทั้งตัว”

วิญญานอีกคนหนึ่งได้กล่าวว่า “ข้าพระพุทธเจ้าต้อง
กินน้ำโคลนเข้าไปด้วย เนื่องจากไม่มีมือเท้าที่จะว่ายน้ำ ทำ
ให้ต้องใช้แขน และขาช่วยพยุงตัวไม่ให้จมน้ำ”

“ขอให้พวกเขาทุกคน จงกล่าวกรรมวาจา ด้วยกรรม

นั่นจะส่งผลให้เธอหลุดพ้นจากชาตินี้ไปในชาติใหม่นั้นจะ”

ผมกล่าว นะโม สามจบแล้วตามด้วยบทไตรสรณคมน์

“สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะขอประพาศิตนเป็นคนดีจะกลับเนื้อกลับตัวเสียใหม่ไม่ละเมิดศีล หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์ ที่ให้ต่อสวรรค์เมื่อใดขอให้อัสนีบาตพาดลงที่กระหม่อมของข้าพระพุทธเจ้าทุกคนทุกกาลเถิด”

“เมื่อพวกเธอได้กล่าวกรรมวาจาเช่นนั้น เราขอให้พวกเธอทุกคนจงรักษาคำสัตย์นั้นให้ดี อย่าละเมิดกรรมสัตย์เป็นอันขาดขอให้จำไว้ให้ดี เราขออวยพรให้พวกเธอทุกคนมีความสุขความเจริญในภพภูมิใหม่ที่ไปอยู่เถิดจะ”

ผมบอกให้ยมทูตเอาตัวชายทั้งสามนี้ ไปหาพญายม เพื่อตัดสินคดีกรรม

เคลื่อนกายกลับสู่โลกมนุษย์

“อดีตชาติเคยทำกรรมไว้เช่นไร

ปัจจุบันชาติก็จะรับผลเช่นนั้น”

ทำวมหาพรหมเมไตย

ครั้งที่ ๑๙

นรกขุม ๑ แดนลงทัณฑ์ ๓

(คดีลักทรัพย์)

วันจันทร์ที่ ๒๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

เบื้องหน้าผม มียมทูตทั้งสององค์กำลังต่อสู้อยู่กับผีผู้
ชายคนหนึ่งอยู่ ผีผู้ชายคนนี้พยายามดิ้นรนการจับกุมของ
ยมทูต ทั้งมือทั้งเท้าของยมทูตถูกอัดไปบนร่างของชายคน
หนึ่งอย่างถนัด ผมมองเห็นที่ได้ตาของวิญญาณนั้นมีรอยเท้า
เขียวข้ำมองเห็นได้ชัด ที่ปากบวมแจ๋ และมีรอยเลือดไหล
เประอออยู่ตรงมุมปาก วิญญาณตนนี้มีชื่อว่า **“ผีขโมยทรัพย์”**

“ไอ้สัตว์ มึงคิดจะหนีการลงโทษหรือวะ” ยมทูตพูดแล้ว
ก็ตบลงไปที่ศีรษะของผีตนนั้นทีหนึ่ง

ยมทูตอีกองค์ที่ยืนอยู่ข้าง ๆ ก็ถุยนํ้าลายใส่หน้า
วิญญาณตนนั้นพร้อมกับว่า “ไอ้เหี้ย มึงคิดจะหนีกูหรือ ไม่มี
ทางหนี” ยมทูตกล่าวด้วยความสยด

ผมเข้าไปหายมทูตแล้วกล่าวว่า “เรามาจากมนุษย์โลก
และเห็นพวกเธอทำกรรมกับผีตนนั้น เราอยากรู้ว่าสภาพ
เป็นอย่างไร (มีความเป็นมาอย่างไร) จึงมีผลเช่นนี้”

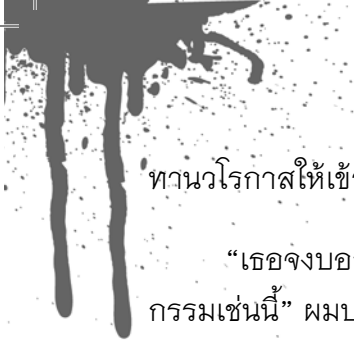
เมื่อยมทูตเห็นผมต่างก็ตกใจ แต่ก็กล่าวด้วยเสียงเบา
ว่า “ข้าพระพุทธเจ้าได้ทำร้ายผีตนนี้ เนื่องจากผีตนนี้หนีการ
จับกุม และลงทัณฑ์อยู่ พระพุทธเจ้าข้า”

เมื่อเขาบอกเช่นนั้น ผมก็บอกกับยมทูตว่า “เรามาจาก
โลกนี้ ก็เพื่อสัมภาษณ์วิญญาณบาปตามคำบัญชาสวรรค์
และมีหน้าที่ช่วยเหลือสัตว์ที่ประกอบกรรมดีให้หลุดพ้นจาก
ขุมนรกนี้ เมื่อสัตว์ตนใดได้กล่าวคำสัตย์ และแจ้งต่อกรรมใด
ความละเอียด ด้วยความประสงค์ที่จะหลุดพ้นทุกข์ตามความ
จริง เรามีสิทธิ์ที่จะช่วยเขาให้หลุดพ้นได้”

และผมได้บอกกับยมทูตว่า “เราต้องการจะสัมภาษณ์
เขาสักหน่อย นำตัวเขามาสิ”

และยมทูตก็ได้นำตัววิญญาณตนนี้มาหาผม พร้อมกับ
กล่าวว่า “วิญญาณบาปตนนี้ถูกนำตัวมาแล้วเพื่อขอเข้าเฝ้า
ตามพระประสงค์ ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมเดชะ ขอพระราช

ทานวโรกาสให้เข้าเฝ้าด้วย พระพุทธเจ้าข้า”

“เธอจงบอกเรามาเถิดว่าทำกรรมไว้อย่างไรจึงมีสภาพกรรมเช่นนี้” ผมออกไปด้วยเสียงอ่อนโยน

“ข้าพระพุทธเจ้าเป็นคนจังหวัด **“อุทัยธานี”** ได้เคยขโมยทรัพย์สินของชาวบ้านมาหลายแห่ง เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตามล่าตัวอยู่เสมอ บางครั้งถูกจับได้ก็ถูกนำส่งตัวฟ้องศาลมนุษย์ และศาลก็ได้ตัดสินให้รับโทษอยู่ในคุกเป็นเวลาสามเดือน เมื่อพ้นโทษออกมาก็เที่ยวจี้ปล้นชาวบ้านอีกด้วยที่ข้าพระพุทธเจ้าเป็นคนการศึกษาน้อย ไม่รู้ว่าจะไปประกอบอาชีพอะไรดี จึงต้องจี้ปล้นชาวบ้านกิน แต่ก็ไปไม่รอด เนื่องจากถูกตำรวจยิงตาย เนื่องจากขัดขืนการจับกุม เมื่อตายลงก็ถูกยมทูตนำตัวมาในนรก และถูกตัดสินให้รับโทษอยู่ในนรกขุมนี้เจ็ดปี พระพุทธเจ้าข้า” (คำนี้เป็นคำที่ยมทูตสอนให้พูดก่อนการตอบ)

ผมหันไปถามยมทูต “สิ่งที่เขาพูดมานี้เป็นความจริงหรือเปล่า”

“ทุกอย่างเป็นความจริง พระพุทธเจ้าข้า”

“เราต้องการ ได้เห็นการลงทัณฑ์วิญญูณตนนี้สักหน่อย”

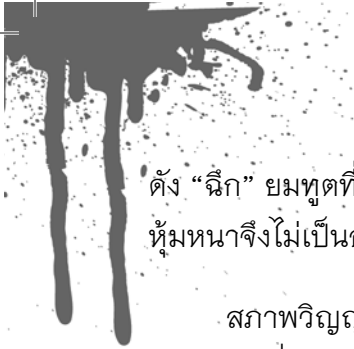
“พระพุทธเจ้าข้า” ยมทูตรับคำ

หลังจากได้ฟังคำสั่งผม ยมทูตทั้งสององค์ก็ได้นำตัวชายคนนี้ไปสู่ “แดนวิญญานสอง” ในแดนนี้มีการลงทัณฑ์หลายสภาพ เมื่อเข้าไปตามทางที่บอกไว้ตามป้ายลูกศรสีแดงชี้ ผมก็ถึงสถานที่แห่งหนึ่ง ชื่อว่า “ดงสนามเหล็ก” ที่ที่ผมเห็นเหล็กแหลมหลายแท่งโผล่ขึ้นมาบนที่ดินมากมาย ดูแล้วคล้ายกอหญ้า หลาย ๆ กอ ความสูงของกอหญ้านี้ มีขนาดครึ่งขาคน รูปร่างของเหล็กนี้มีสีดำ อ่อนไหวพริ้วงอได้ตามสภาพของมัน

แล้วยมทูตก็ผลักวิญญานตนนั้น เข้าไปในดงสนามเหล็ก วิญญานตนที่ถูกผลักเข้าไปก็เซถลาไปตามแรงผลักของยมทูต ฝ่าเท้าที่เปล่าเปลือยก็เหยียบถูกเหล็กแหลมที่ไหวพริ้วอยู่ ความยาว และแหลมของเหล็กแหลม ได้ทิ่มแทงเนื้อนั้น จนทะลุออกมา ผมดูแล้วหวาดเสียวว่าดู ลำตัวก็ถูกผลักล้มไปข้างหน้า และถูกเหล็กแหลมที่โผล่ออกมานั้นทิ่มแทงตามร่างกาย ตามรอยแผลนั้นมีเลือดไหลซึมออกมาตามรอยทะลุของแผล กลิ่นเลือดเหม็นคละคลุ้งไปทั่ว

แต่ด้วยกรรมฐานนั้น ทำให้วิญญานตนนี้ไม่ตาย เขาพยายามกระเสือกกระสนหนี และพยายามดันตัวเองให้ลุกขึ้นจากพื้นขึ้นมา แต่ก็ถูกยมทูตเหยียบเอาไว้ไม่ให้หนีแล้วใช้หอกที่มีลักษณะสามง่ามทิ่มแทงตามร่างกาย เสียงร่างกายถูกแทง

ดั่ง “ร็อก” ยมทูตที่เข้าไปเหยียบสัตว์ตนนี้สวมรองเท้าหนังยาว
หุ้มหนาจึงไม่เป็นอันตรายใด ๆ

สภาพวิญญาณตนนี้ถูกแทงตามร่างกาย เพราะกฎ
แห่งกรรมที่ทำเอาไว้ กรรมนี้ใครทำใครได้ เหมือน “**ผู้ใดก่อ
ผลไว้สิ่งใด ก็จะได้รับผลเช่นนั้น**”

ผมบอกให้ยมทูตนำตัววิญญาณตนนี้มาหาผม และผม
ก็ได้กล่าวกับวิญญาณตนนั้นว่า “ต่อไปนี้ เธอจะไม่ต้องมา
เกิดเป็นผีที่นี้อีกต่อไปแล้ว แต่ถ้าหากเธอขึ้นไปแล้ว เธอได้
กระทำผิดอีก ก็จะต้องรับกรรมในสถานที่ใดที่หนึ่งในยมโลก
อย่างแน่นอน เราจะช่วยเธอให้พ้นทุกข์ไปจากที่นี่ เราได้รับ
บัญชาจากสวรรค์ให้มาสะสางกรรมในนรกนี้ ให้แก่สรรพ
สัตว์ที่ทำความผิด และตกนรกในนรกขุมต่างๆ ตามกฎกรรม (ใคร
ทำใครรับกรรมนั้น) ของตนด้วยกรรมที่เธอได้แสดงกรรมต่อ
สรรพสัตว์ทั้งหลาย เพื่อเรานำไปเป็นตัวอย่างในการแสดง
กรรมแก่มวลมนุษย์ที่คิดจะทำผิด จะได้สำงวรณไว้ว่า ทำแล้ว
จะได้รับกรรมเช่นนี้ ขอให้เธอกล่าวตามเราทุกคำ”

“สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะ
ประพฤติตนเป็นคนดีเลิกอบายมุขต่างๆ ที่เคยทำมาหากัน
ใดที่ข้าพเจ้าละเมิดคำสัตย์นี้ ขอให้ข้าพเจ้าตายด้วยสายไฟใน
โลกมนุษย์ซัดใส่ร่างกายด้วยเทอญ”

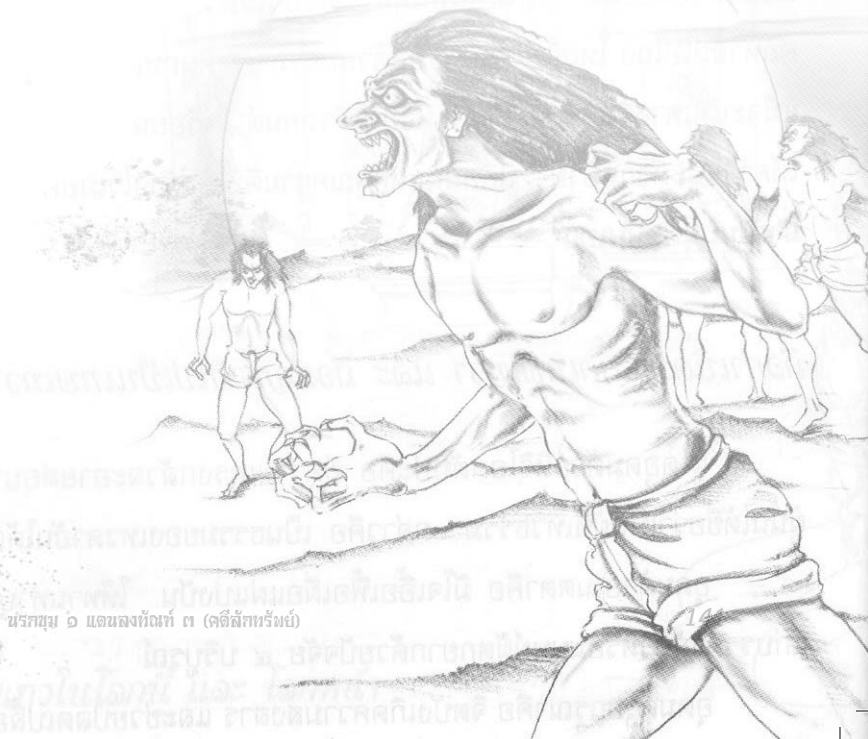

หลังจากนั้นผมได้แจ้งต่อแดนบัญญัติกรรม ให้แก้ไขบัญญัติกรรมตนนี้ให้ได้ไปเกิดในยมโลกแดนสอง เพื่อให้กรรมนั้นสิ้นสุดในภพนี้เท่านั้น

“เราขออวยพรให้เธอจงมีสุขภาพแข็งแรง อย่าได้เจ็บปวดได้ไฉนนะ เราขออวยพรให้”

ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมหวนคืนสู่มาตุภูมิ ขอให้สรรพสัตว์รู้แจ้ง และหวนกลับธรรมเข้าสู่กายธรรมกาย นั้นแหละเป็นทางพ้นทุกข์ที่ถูกต้อง

“สิ่งทั้งหลายในโลกนี้ ล้วนเกิดอยู่ภายใต้กฎแห่งอนิจจัง ทุกขัง อนัตตาทั้งสิ้น”

บรรพชา ๑ แดนลงทัณฑ์ ๓ (คติจักรพรรดิ)

ครั้งที่ ๒๐

นรกขุม ๔ แดนกงจักร

วันพุธที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

ผมเดินผ่านป้ายบอกชื่อแดนไป และผ่านมาสู่สถานที่
รับผลกระทบแห่งสัตว์ในสถานที่นี้ มีมมทูตหลายองค์กำลัง
ทำงานอยู่ ที่พื้นข้างหน้าของผมมมทูตมีวิญญาณหลายตนนั่ง
อยู่ และเปลือยกายหมดทุกคน ในกลุ่มนี้มีทั้งวิญญาณผู้หญิง
และวิญญาณผู้ชายรวมกัน วิญญาณบางตัวในกลุ่มนี้มีสภาพ
เหมือนคนไม่มีสภาพกายใจที่พร้อม วิญญาณบางตัวในกลุ่ม
นั่งร้องไห้

แดนกงจักร เป็นสถานลงทัณฑ์วิญญาณบาปที่ทำ
กรรมประเภทคนเจ้าชู้ ละเมิดศีลกาเม พวกรับของผิด
กฎหมาย พวกมือปืนรับจ้างฆ่าคน พวกรับจ้างฆ่าสัตว์ และ
อีกหลายพวก

วิญญาณบาปทุกตัวที่ใช้กรรมในนรกขุมนี้ จะถูกผลักให้ตกลงไปใน “ชั้นบดร่าง” ในชั้นใบยักษ์นั้นจะมีกงจักรเหล็กหมุนอยู่ตลอดเวลา ก้นชั้นใบใหญ่จะมีไฟนรกอันร้อนแรงลุกโชนอยู่ตลอดเวลา ไฟนี้จะคอยเผาผลาญจากพวกวิญญาณที่ตกลงไปให้ได้รับความเจ็บปวด ช้ำ ๆ ชั้นใบใหญ่นั้นมีสะพานไม้ทอดขึ้นไป และมียมทูตคอยควบคุมอยู่ทั้งข้างบน และข้างล่างตลอดเวลา

วิญญาณที่ถูกผลักตกลงไปในชั้น จะถูกจักรเหล็กบดร่างจนแหลก และถูกไฟนรกเผาผลาญให้ร่างไหม้ เมื่อสิ้นหนึ่งวันของมนุษย์ ยมทูตก็จะใช้น้ำทิพย์ประพรมลงไปให้ดับไฟนรกให้หมด และให้จักรเหล็กหยุดหมุนวิญญาณที่ถูกเผาผลาญ เมื่อได้รับน้ำทิพย์ก็จะกลับคืนสู่สภาพเดิม คือจะมีสภาพร่างเหมือนเดิม กับตอนที่จะถูกผลักลงไปชั้นบดร่างแล้วยมทูตก็จะนำบันไดไม้ทอดลงไปให้วิญญาณปีนขึ้นมา และนำตัวไปคุมขังไว้ในที่คุมขัง เมื่อถึงวันใหม่ก็จะทำการลงโทษเช่นเดิมอีก เพื่อให้วิญญาณบาปชดใช้กรรมที่ได้ก่อขึ้น

“ผมเดินผ่านไปจนถึงจุดที่เขาทำงานอยู่แล้วถามเขาว่า “กำลังทำอะไรอยู่หรือ ยมทูต”

ยมทูตหันกลับมาหาผม และกล่าวว่า “ข้าพระพุทธเจ้ากำลังนับจำนวนวิญญาณทั้งหมดอยู่ พระพุทธเจ้าข้า”

เมื่อเขาเห็นรูปร่างผม และแสดงให้เห็นถึงว่าผมเป็น

ใครนั่น เขาก็คุกเข่าลงทันที และกล่าวว่า

“ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหมดขอรับธรรมทานด้วยเกล้าด้วย
กระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคม
เดขฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้ากระหม่อมพระพุทธ
เจ้า”

ผมบอกกับยมทูตว่า “เรามานี้ก็เพื่อสัมภาษณ์วิญญาณ
ต่าง ๆ ที่ทำบาปกรรมไว้ เมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์ และตถนรก
มารับสภาพกรรมด้วยตนอยู่ในเวลานี้ ขอให้นำตัววิญญาณ
บางตัวมาหาเราด้วย”

ยมทูตก็หันหลังกลับไป นำผีบางตัวในจำนวนนั้น
ออกมา แล้วกล่าวกับผมว่า “ข้าพระพุทธเจ้าขอเลือกผีตนนี้
เขาทำมีอบอกสัญญาลักษณะของผีตนนั้น แล้วกล่าวกับผีให้ออก
มาบางตัว”

ผมคอยสักครู่ วิญญาณในกลุ่มนั้นก็แยกออกจากกัน
เป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มที่ผมจะสัมภาษณ์อีกกลุ่ม
หนึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ถูกสัมภาษณ์

ผมเดินเข้าไปหาวิญญาณนั้น แล้วกล่าวว่า “เรามานี้ก็
เพื่อสัมภาษณ์พวกเธอ เพื่อเป็นตัวอย่งกรรมให้แก่มนุษย์
ที่คิดจะทำบาปเช่นเธอ เมื่อมนุษย์เขารู้ว่านรกสวรรค์มีจริง
เขาก็จะได้ทราบว่าทำกรรมเช่นนี้ จะได้รับผลกรรมเช่นไรละ

มีสัตว์ตนหนึ่งเอ่ยถามผมว่า “ถ้าผมตอบแล้วท่านจะ
ให้อะไรผม”

ยมทูตเข้ามาทันที พร้อมกับกล่าวว่า “สัตว์ตนนี้ไม่อาจ
พูดไทยได้ เนื่องจากมีกรรมบางอย่าง ทำให้ไม่สามารถกล่าว
คำที่หวนกลับแปลเป็นไทยได้ทุกคน”

คำพูดที่กล่าวตนนี้ กล่าวเป็นภาษาพิเศษหนึ่งที่ผมเข้าใจ
ได้ ผมจึงเข้าใจความหมายที่สัตว์ตนนี้พูด แต่ที่ยมทูตต้อง
การให้กล่าวนั้นคือ คำราชาศัพท์ที่ต้องพูด

“ขอให้เธอพูดไว้เถิด” ผมอธิษฐานแล้วผมก็ขี้มือไปที่
สัตว์ตนนั้น เกิดลำแสงพุ่งออกจากกายผมเข้าสู่ร่างของชาย
ตนนั้น แล้วเขาก็เอื้อนเอ่ยวาจาออกมาได้ตามที่ผมหวัง

วิญญูณตัวแรกให้การสัมภาษณ์ว่า เขาเป็นคนจังหวัด
“นครราชสีมา” มีอาชีพเป็น “ผู้ชายคุมช่อง”

ต้องออกต่างจังหวัด หลอกหญิงสาวในชนบทว่าให้มา
ทำงานกับเขา แล้วจะมีเสื้อผ้าใส่มากมาย มีหน้ามีตา มีเงิน
หนา และพวกเขาก็หลงเชื่อ และได้ตามเขามา แล้ววิญญูณ
ตนนี้ก็ได้หลอกเธอไปยังสถานที่แห่งหนึ่ง แล้วบังคับให้พวก
เธอขายตัว ถ้าไม่ยอมก็ทำลายความบริสุทธิ์ของเธอ
นั้นเสียก่อน แล้วจึงค่อยส่งตัวไป เมื่อก่อนเขาไม่เคยเชื่อเรื่อง
บาปบุญคุณโทษใดๆ ทั้งสิ้นอีกทั้งไม่เชื่อว่านรกมีจริง เมื่อตาย

ลงเขาได้รู้ว่าที่ตนทำนั้นมันเป็นบาป และการกระทำทุกอย่าง
ของเขาถูกบันทึกกรรมไว้หมดในสมุดกรรม และภายหลังจาก
ได้ทราบว่ายุขอายุขัยของเขาต้องสั้นลง เพราะการบั่นทอนอายุ
ให้สั้นลง เนื่องจากเขาได้ก่อบาปสร้างเวรไว้มาก จึงถูกลง
ทัณฑ์เช่นนี้ สุดท้ายเมื่อตายลงก็ถูกยมทูตนำตัวมาอยู่ที่แห่งนี้
และได้รับการตัดสินจากองค์พญามราช ให้ได้รับกรรมอยู่ใน
นรกขุมนี้ทุกวัน” กล่าวโดยไม่ทราบจำนวนวันที่เขาต้องรับ
โทษวิญญูณตนนี้มีชื่อว่า **“ผีลามก”**

“เธอเล่าได้ละเอียดมากเลย” ผมกล่าวชม

ผมหันไปกล่าวกับผีตนที่สอง ผีตนนี้มีชื่อว่า **“ผีพนัน”**
ผีตนนี้เมื่อผมมองเขา ก็ได้แต่หลบสายตาผมตลอดเวลา
เหมือนกับคนที่ผิดแต่ไม่ยอมรับผิด

“เธอห่วย ทำกรรมอะไรไว้บ้าง เราอยากรู้”

เขาตกใจจนสะดุ้ง แล้วหันมาทางผม พร้อมกับพูดขึ้น
มาด้วยเสียงสั้น ๆ ว่า เขาเป็นคนจังหวัด **“นครราชสีมา”**
เป็นคนดี แต่ถูกใส่ร้ายป้ายสีให้ต้องรับโทษ”

ผมมองไปแล้วคิดจะลงโทษเขา แต่ด้วยกรรมนั้น ยังไม่
สั้นสุด จึงไม่คิดที่จะทำให้เสร็จ

ผมหันไปมองเขานิดหน่อย แล้วเหลือบไปถามยมทูตที่

ยืนอยู่ข้าง ๆ “เขาพูดความจริงหรือเปล่า ยมทูต”

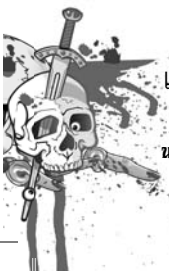
ยมทูตตอบผมว่า “ชายคนนี้ก็กล่าวเท็จพระพุทธรูปเจ้าข้า”

ผมมองดูไปที่ผีตนที่สอง เขาแสดงอาการตกใจออกมาอย่างเต็มที่ เหงื่อกาฬแตกพลั๊กออกจากร่าง ปากลั่นสายตาลูกหลานเหมือนคิดที่จะหนี

ผมหันไปบอกกับยมทูตว่า “จับเขาไปลงโทษเถอะ”

ยมทูตก็เข้าไปลากผีตัวนั้นไปลงโทษ แล้วผมก็หันมาถามวิญญาณตนที่สาม วิญญาณตนนี้เป็นผู้หญิง มีชื่อว่า **“ผีกระสือ”** เขาได้เล่าว่า เขาเป็นคนจังหวัด **“นครราชสีมา”** มีอาชีพเป็นแม่ค้าขายผลไม้ในตลาด มีลูกสองคนเป็นชายหนึ่ง หญิงหนึ่ง สามีของเขาเป็นคนขี้เหล้ามักจะเมากลับบ้านทุกวัน ไม่ประกอบอาชีพใด ๆ เลยปล่อยให้เขา ต้องเป็นผู้หาเลี้ยงชีพครอบครัวด้วยความเหนื่อยยาก แต่เขาก็ทนเพื่อลูก ต่อมาสามีของเขาก็หนีไปมีเมียใหม่ ทิ้งให้เขาอยู่กับลูกสองคน เขาจึงนำลูกไปฝากให้อยู่กับยาย แล้วกลับบ้านมาหาเชือกโยงกับคานบ้าน แล้วผูกคอตายสิ้นชีพลง มาสู่นรกนี้ และถูกตัดลิ้นให้มาใช้กรรม เนื่องจากสิ้นชีพก่อนอายุขัยด้วยมือของตนเอง

ผมบอกไปว่า ผมมีหน้าที่ใดในยมโลกตอนนี้ และมาที่นี่เพื่ออะไรเขาจึงได้ทราบและกล่าวว่าเขาเป็นคนมีความรู้หน่อย

ไม่อาจพูดไทยได้ดี (หมายถึงราชาศัพท์ที่ต้องพูด)

ผีสองตัวนี้แสดงอาการปรี๊ดออกมาภายนอก น้ำตาไหลลลอบเข้าทั้งสองข้าง แต่แก้มนั้นมีรอยยิ้มที่จะจากไปจากที่แห่งนี้

ผมกล่าวต่อว่า “ขอให้พวกเธอจงให้คำสัตย์ว่า จะไม่ทำกรรมเช่นนั้นอีก และพวกเธอจะพ้นกรรมจ๊ะ”

ผมกล่าวนำตามพวกเขาว่า “สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะรักษาศีลห้าตลอดชีวิต จะไม่บริโภคเนื้อสัตว์ให้เป็นกรรมต่อกัน หากข้าพเจ้าผิดต่อคำสัตย์นี้ ขอให้ข้าพเจ้าทั้งสองตายด้วยโรคที่ไม่มีแพทย์รักษาหายเถิด”

ผมอวยพรให้กับเขา “เราขออวยพรให้เธอทั้งสองได้เกิดในที่ดี ๆ”

และผมก็กลับขึ้นสู่โลกมนุษย์

พระดำรัส

“ลูกรักทั้งหลาย

แม่ขอเตือนลูกด้วยความสงสารว่า กรรมที่ลูกก่อขึ้นมา
มานั้นแม่นี้พร้อมที่จะให้อภัย หากลูกสำนึกผิดในบาปกรรม
ที่ลูกได้เคยก่อไว้ อ้อมอกของแม่นี้พร้อมจะรับลูกกลับคืนสู่
สวรรค์ดังเดิม”

มหาเทวี

๒๑ มีนาคม ๒๕๓๒

ครั้งที่ ๒๑

นรกขุม ๓/ แดนลงโทษที่ ๔

วันพุธที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

เปรตตนหนึ่งร่างกายสูงใหญ่ มีสภาพร่างกายผอมสูง ยาวขนาดต้นตาลเป็นเพศชายร่างกายเปล่าเปลือยกลิ่นเหม็นของสิ่งหมักหมมในร่างกายเหม็นอบอวลอยู่ทั่ว เปรตตนนี้มีอวัยวะเพศใหญ่ยาวเกือบถึงพื้นดิน มือข้างขวาของเปรตตนนี้จับอยู่ที่อวัยวะเพศของตน ผิวหนังบนใบหน้ามีปุ่มขึ้นเต็มไปหมด และขาซ้ายของเปรตนี้มีตรวนล่ามอยู่

ผมถามเปรตตนนี้ทำกรรมอย่างไร จึงต้องมีกรรมสภาพเป็นเปรตเช่นนี้

เปรตนี้หันมามองผม อวัยวะที่แข็งตัวอยู่ก็อ่อนตัวทันที ผมเริ่มเข้าไปให้ใกล้แล้วได้ถามเขาอีกว่า “เธอได้ทำกรรมใดไว้หรือ จึงต้องมารับกรรมสภาพเช่นนี้”

เขามองผมอย่างเพ่งพินิจ ผมมองดูสายตาของเขา
สายตาของเปรตตนนี้แดงกล้า เบ้าตาเต็มไปด้วยน้ำตาใบหน้า
บ่งถึงความเศร้า แล้วเขาก็เอื้อมเอ่ยออกมาว่าเขาได้ทำกรรม
อย่างหนักไว้กับตน เมื่อตายจึงต้องมารับสภาพกรรมเช่นนี้”

ผมเห็นว่าคุยกันลำบาก จึงทำตัวเขาให้เล็กลง เขาได้
ขอบคุณผมที่ทำให้ตัวเขาเล็กลง แล้วเขาก็ก้มลงกราบผม เขา
จับขามผม แล้วเขาก็กล่าวขึ้นว่า “ผมทำผิดมากครับ ผมไม่
อาจตอบได้ ขอท่านอย่าถามผมเลย”

ผมมองหน้าเขาแล้วกล่าวว่า “เธอจำได้ไม่ว่า เธอทำ
กรรมเช่นไรจึงต้องมีสภาพเช่นนี้” ผมถามเป็นคำรพสาม

และในตอนนี ยมทูตก็ได้เดินเข้ามาในวงสนทนา แล้ว
กล่าวกับผมว่า “ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้า
ด้วยกระหม่อมขอเดชะ ข้าพระพุทธเจ้าไม่ทราบที่ท่านเป็น
ใครขอให้เอ่ยนามของท่านด้วย”

ผมได้บอกเขาไปว่าผมเป็นใคร แล้วเขาก็ได้กล่าวขึ้น
อีกว่า “ข้าพระพุทธเจ้าไม่ทราบว่าเป็นใคร จึงมิได้ถวายบังคม
ตอนแรก ข้าพระพุทธเจ้าขอน้อมรับกรรมนั้นด้วยศุขวิเวจา
“เขากล่าวพร้อมก้มมือขึ้นจับหน้าผาก

“ลุกขึ้นมาเถิดยมทูตสัตว์ตนนี้ได้ทำกรรมอะไรไว้หรือ”

เขาตอบผมว่า “สัตว์ตนนี้ได้ทำชู้กับน้องเมียของตน จึงต้องมีกรรมเช่นนี้พระพุทธเจ้าข้า”

ผมหันไปถามเปรตตนนั้นบ้าง “เธอทำกรรมตามนั้นจริงหรือไม่”

เขาพยักหน้า พร้อมกับสอตสายตามายังผมคล้ายกับ
อ้อนวอน

“ทุกคนย่อมมีกรรมเป็นของ ๆ ตนทั้งนั้น เธออย่าได้ขอให้เราช่วยเลย เธอจะพ้นกรรมนี้ได้ด้วยตัวของเธอเอง ขอให้เธอพูดมาว่า เธอทำกรรมอย่างไรไว้ ทำให้เธอต้องมีสภาพเช่นนี้”

เขาเล่าว่า ตัวเขาทำกรรมไว้มาก ทำให้ต้องมาเกิดเป็นเปรตลามก เมื่อตอนที่เขายังเป็นมนุษย์ เขาได้ทำบาปไว้มาก เขาได้ฆ่าสัตว์ต่าง ๆ หลายตัว ทั้งยังได้จับสัตว์มาทรมานด้วยวิธีแปลก ๆ ด้วยผลกรรมนั้นทำให้เขาต้องเกิดเป็น **“ผีใจสัตว์”** อยู่หลายปี เมื่อหมดกรรมจากการเกิดเป็นผีใจสัตว์ เขาก็ต้องมาเกิดเป็นเปรตในนรกขุมนี้ ผลกรรมที่ทำให้เขาต้องมาเกิดเป็นเปรตนี้เพราะเขาได้เคยทำผิดกับเมียของเขาโดยการแอบเป็นชู้สมสู่กับน้องสาวของเมีย ผลกรรมนั้นทำให้เขาต้องมาเกิดเป็น **“เปรตลามก”** อยู่ในนรกขุมนี้

ผมถามเขาต่อว่า เขาได้รับสิ่งใดเป็นอาหาร เขาตอบ
ผมว่า เขาต้องกินซี่กินเยี้ยวของตัวเองวันละสามชิ้น และต้อง
ถูกยมทูตเอาตัวไปแช่น้ำกรดวันละห้าชั่วโมงอีก มันเจ็บปวด
ทรมานมาก ต่อจากนั้นผมก็สืบถามบัญชีกรรมของสัตว์ตน
นี้ และได้ทราบว่าการกรรมที่สัตว์ตนนี้เล่ามา ตรงกับบัญชีกรรม
จึงได้กล่าวกับสัตว์ตนนั้นว่า “จุดประสงค์ที่เรามานี้ก็เพื่อ
สัมภาษณ์วิญญาณบาปในนรกขุมต่าง ๆ เพื่อนำไปบันทึก
กรรมในหนังสือ ให้มนุษย์ได้รับรู้ว่ามีจริง และกระทำ
กรรมเช่นนี้ จะต้องได้รับผลกระทบอย่างไร และเธอได้ให้ความ
ร่วมมือกับเราเป็นอย่างดี เรามีสิทธิ์ที่จะช่วยเธอให้พ้นจาก
นรกไป ด้วยบัญญัติสวรรค์ ขอให้เธอกล่าวกรรมว่า เธอจะไม่
ปฏิบัติกรรมดังกล่าวอีก ด้วยการให้คำสัตย์ต่อสวรรค์จะ”

เขายอมรับ และยอมปฏิบัติตามโดยดี ผมเห็นเขายกมือ
พนมขึ้นคอยฟังอย่างตั้งใจ

ผมกล่าวนำเขาว่า “สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อ
สวรรค์ ข้าพเจ้าประพาศิตนเสียใหม่ จะไม่ก่อกรรมขึ้นอีก
หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์ที่ให้ต่อสวรรค์แล้ว ขอให้ข้าพเจ้าสิ้น
ชีพด้วยสตรีที่เป็นคู่กรรมนั้นเถิด” และเขาได้ยกมือพนมขึ้น
เหนือศีรษะ

น้ำตาเขาไหลรินเปื้อนแก้ม มองมาทางผม แล้วกล่าวว่า
เขาจะไม่ลืมพระคุณในครั้งนี้อย่างตลอดไป

“เราขออวยพรให้เธอ พบกับชีวิตใหม่ที่ดีกว่าเก่าจะ”
ผมอวยพรให้เขา

“ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมจบสิ้นด้วยกฎแห่งกรรม อย่าเพิ่ง
กระทำความบาปนั้นหนาสาหัสทั่วโลก”

“กรรมดีปรากฏเมื่อบุญสนอง ส่วนกรรมบาปนั้นสนอง
เมื่อก่อเวร”

ท้าวมหาพรหมนาคราช

ครั้งที่ ๒๒

นรกขุม ๕ แดนโลกันต์ แดน ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

สภาพพื้นที่รอบข้างกายผม เป็นป่าขึ้นคลุมอยู่ทั่วทาง
ที่ผมเดินเป็นเส้นทางเดียว และตรงไปนั้นมีทางสามแพร่งอยู่
ข้างหน้า ผมรู้ว่าเส้นทางหนึ่งเป็นกับดัก ผมเดินแยกไปทาง
ซ้าย และเดินตามทางเล็กๆ ไปสองข้างทางที่เดินไปเป็นป่าทึบ
อยู่เช่นเคย มีแสงสว่างพอประมาณสว่างอยู่เบื้องหน้า ผมคิด
เอาเองว่าคงจะต้องมีใครอยู่ที่นั่นเป็นแน่ ผมก็เดินไปจนใกล้
ถึงผมก็ได้เห็นยมทูตหลายองค์ยืนอยู่ตรงจุดนั้น และมี
วิญญาณบาปสามตัวอยู่ด้วย ตัวหนึ่งกำลังนั่งคุกเข่าต่อหน้า
ยมทูตตรงโต๊ะพิจารณาบาปวิญญาณอีกสองตัวนั่งอยู่ข้างๆ

ผมได้เดินเข้าไปหายมทูต และยมทูตก็ได้คุกเข่าถวาย
บังคมผมพร้อมกัน

ผมได้ถามยมทูตว่า “วิญญาณพวกนี้ได้ทำกรรมอะไร
เอาไว้หรือ ยมทูต”

ยมทูตได้ตอบผมว่า วิญญาณทั้งสามนี้ได้ตาย เมื่อวันที่
๑๐ เดือนนี้ ด้วยโรคชราหนึ่งตัว และตายด้วยกระสุนปืน
หนึ่งตัว อีกตัวตายด้วยมีดพรหมทั้งสิ้นสามตัว

ผมถามยมทูต ถึงเส้นทางที่จะไปที่ลงทัณฑ์ในนรกแดน
นี้ เมื่อได้ทราบเส้นทางจากยมทูต ผมก็ได้เดินไปตามทางนั้น
โดยมียมทูตเดินนำหน้าผมไป เส้นทางเล็ก ๆ ที่เดินไปมีป้าย
เขียนอักษรตัวเอภาษาอังกฤษอยู่เหนือปากถ้ำ หน้าถ้ำมีซี่กรง
เหล็กปิดอยู่ ในถ้ำนั้นมีวิญญาณบาปถูกคุมขังอยู่หลายตัว

เขาได้ตอบผมว่า “ที่แห่งนี้เป็นสถานที่คุมขังวิญญาณ
บาปที่ตายก่อนกำหนดอายุขัย พระพุทธเจ้าข้า”

หน้าถ้ำมีผีหลายตัวกำลังถูกหั่นแขน ด้วยเครื่องลง
ทัณฑ์ มีลักษณะเป็นแท่น และมีมีดเล่มใหญ่ติดอยู่กับแท่น
เสียดสด ๆ ไหลทะลักออกมาจากแขนของผี และผีแต่ละตัว
ที่โดนตัดแขน ก็ตื่นทรนทรายอยู่กับพื้นด้วยความเจ็บปวด
และข้าง ๆ กันนั้นมีผีหลายตัวกำลังถูกรอกน้ำทองแดงลง
ในปาก ยมทูตกำลังจับปากของผี้อออก โดยมียมทูตอีกองค์
หนึ่งกรอกน้ำทองแดงร้อน ๆ ใส่ปาก ผีที่ถูกรอกน้ำทองแดง
ก็ตื่นรนเหมือนสัตว์ถูกน้ำร้อน ผมมองดูแล้วสมเพชใจใน

สภาพของพวกผีที่ต้องมารับกรรมเช่นนี้

น้ำทองแดงมีลักษณะเป็นน้ำกรด ที่กัดกินกระเพาะของผู้ดื่ม มีสีใสเหมือนน้ำชา และร้อนเหมือนน้ำร้อน แต่ไม่เจ็บปวดเมื่อแตะต้องภายนอก (หมายถึงเมื่อดื่มเข้าไปจะรู้สึกเจ็บปวด) สัตว์หลายตนต้องกินน้ำทองแดงนี้โดยมาก มักจะมีกรรมในการดื่มเหล่านี้เป็นเหตุ นี้เป็นที่มาของน้ำทองแดง

จนมาถึงสถานที่แห่งหนึ่ง เป็นถ้ำใหญ่พอสมควรเหนือปากถ้ำขึ้นไปมีป้ายเขียนอักษรภาษาอังกฤษ ปัดหัวใหญ่ ปากถ้ำไม่มีซี่กรง ยมทูตที่เดินนำหน้าผมมาได้หยุดตรงที่ปากถ้ำแห่งนี้

ผมได้ถามยมทูตว่า “ที่นี่เป็นสถานที่อะไร”

“ที่แห่งนี้คือ **“สถานลงโทษอบายทัณฑ์”** และมียมทูตสององค์คุมอยู่” และยมทูตองค์นี้ก็ได้เดินเข้าไปบอกกับยมทูตที่อยู่เบื้องหน้า

ผมยื่นคอบอยู่ชั่วคราว ยมทูตที่เดินไปก็ได้เดินกลับมาพร้อมกับยมทูตทั้งสอง และได้พร้อมกับถวายเป็นบังคมผม และผมก็ได้แจ้งถึงเจตนาที่มาว่ามาเพื่ออะไร

“เราต้องการพบวิญญาณบาป ที่รับกรรมอยู่ในที่แห่งนี้สักหน่อย”

และยมทูตก็ได้นำทางผมไปทางขวาของถ้ำ เดินผ่าน
ดงกล้วย ผมเห็นต้นกล้วยกำลังออกเป็นปลีอยู่พอดี เมื่อเดิน
ไปสักครู่ก็ถึงสถานที่ลงทัณฑ์ มีป้ายปักอยู่ข้างทางอยู่ป้าย
หนึ่ง ป้ายนั้นเขียนหมายเลขสามไทยไว้บนป้าย

อันหมายถึง **แดน ๑**

ข้างหน้าผมมียมทูตองค์หนึ่ง กำลังใช้หว่านโอบยผู้ชาย
สองตัว พอยมทูตมองเห็นผมเขาก็หยุดโอบย แล้วเดินเข้ามา
หาผมพร้อมกับถวายเป็นคม

ผมได้ถามยมทูตว่า “วิญญาณบาปสองตัวนี้ทำกรรม
อะไรไว้หรือ”

“วิญญาณบาปทั้งสองนี้ ได้หลบหนีการลงทัณฑ์ เมื่อ
จับได้จึงต้องลงโทษ พระพุทธเจ้าข้า”

ผมมองหน้าเขา เขาได้เงยหน้าสบตาผม ด้วยสายตาที่
แข็งกร้าวในความแค้นใจแล้วถามว่า “เธอทั้งสองคิดจะหลบ
หนีจากสถานที่แห่งนี้หรือ”

เขาได้บอกว่า เขาทั้งสองได้หลบหนีจริง

วิญญาณชายทั้งสองตัวนี้ ตัวหนึ่งมีชื่อว่า **“ผีใจสัตว์”**
และ **“ผีลามก”**

รูปร่างของผีใจสัตว์ มีขนขึ้นดกดำอยู่ทั่วร่างกาย ไม่สวมเสื้อผ้า ส่วนผีลามกมีอวัยวะเพศชายเล็ก ๆ งอกขึ้นมาตรงกลางหน้าอก และมีขนอวัยวะเพศขึ้นบาง ๆ อยู่รอบ ๆ บริเวณนั้น ส่วนที่อวัยวะเพศชายของผีลามกตอนนี้หักงอ มีรูปร่างคล้ายกับวงของข้าง ตรงปลายอวัยวะเพศมีน้ำหนองไหลเยิ้มออกมา

ผมถามผีใจสัตว์ว่า “เธอทำกรรมอะไรไว้ จึงต้องมารับกรรมเช่นนี้ล่ะ”

เขาได้บอกผมว่า เขาเป็นคนใจชั่ว ได้เคยทำกรรมเอาไว้กับภิกษุหลายรูป ที่มาจำพรรษาอยู่ในวัดใกล้บ้าน โดยได้นำอาหารเหลือถวายกับภิกษุที่จำพรรษาอยู่ ทำให้ภิกษุต้องอาพาธด้วยกรรมนี้ ทำให้เขาต้องรับกรรมอยู่ในนรกขุมนี้”

“เธอได้ก่อเวรกรรมไว้กับภิกษุสงฆ์ผู้ปฏิบัติดี เป็นกรรมหนักมาก แต่เธอก็รับกรรมนั้นมาพอสมควรแล้ว ด้วยการให้สัมภาษณ์ของเธอในครั้งนี้ เราจะนำสิ่งที่เธอให้สัมภาษณ์นี้ไปเขียนเป็นบันทึกไว้ เตือนใจมนุษย์ว่าหากเขาทำกรรมเช่นนี้ จะต้องได้รับผลกรรมอย่างไร”

และผมได้ถามผีลามก ถึงบาปกรรมที่เขาได้เคยทำไว้ เมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์บ้าง เขาเล่าให้ผมฟังว่า เขาเป็นชาวนา เป็นชายจังหวัด นครศรีธรรมราช เมื่อครั้งน้ำป่าไหลท่วม

เขาและลูกถูกพัดพาไปจากบ้าน ครอบครัวของเขาเป็นครอบครัวยากจน

เขาได้เล่าถึงเหตุการณ์ช่วงนั้นว่า พอน้ำป่าไหลมากก็ไม่ว่าจะไปหลบอยู่ที่ไหน จึงต้องตายด้วยอุทกภัยครั้งนี้ เมื่อก่อนเขาได้เคยสร้างบาปไว้กับหญิงข้างบ้านคนหนึ่ง คืนหนึ่งเขาเกิดอาวมณ์ที่ต้องการทำอะไรบางอย่างเกี่ยวกับทางเพศ เขาจึงแอบปีนหน้าต่างเข้าไปในบ้านของเธอ และทำการปลุกปล้ำเธอจนสำเร็จ แล้วจึงกลับมาที่บ้าน ผ่านไปไม่นาน หญิงผู้นั้นก็ได้มีท้องกับเขา เมื่อเขาทราบก็ได้บังคับให้หญิงคนนั้นไปทำแท้งจนแท้ง และตัวแม่เองก็ต้องตายพร้อมกับลูก (เขาหยุดพูดนิดนึงพร้อมกับร้องไห้และสะอื้น) ด้วยกรรมที่เขาได้ข่มขืนหญิงผู้นั้น ทำให้เขาต้องเกิดมาเป็นผีลามากมืออวัยวะเพศที่น่าเกลียด

เขารู้สึกอับอายพวกผีตัวอื่น เมื่อเขาเดินผ่านไปไหนก็จะถูกผีอื่นหัวเราะเยาะเอา และเขาก็ได้บอกว่า เขาสำนึกได้ก็สายเสียแล้ว

“เธอทั้งสองได้ทำกรรมเอาไว้มาก แต่เนื่องจากกรรมที่เธอได้ให้สัมภาษณ์กับเราในครั้งนี้ เราจะช่วยให้เธอพ้นจากนรกไป แต่เธอจะต้องให้คำสัตย์ต่อสวรรค์มาก่อนว่า จะไม่ประพฤติตนเช่นเดิมอีก เธอจะให้คำสัตย์ได้ไหม”

เขาตอบรับ

“เมื่อเธอทั้งสองเต็มใจ ที่จะแสดงกรรมวาจาด้วยการให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ เธอจงพนมมือขึ้น แล้วกล่าวตามเรา”

“สาธุ ข้าพเจ้า ขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะขอเลิกอบายมุขทุกอย่างที่เคยทำมา และจะประพฤติตนเป็นคนดีเสียใหม่ หากวันใดที่ข้าพเจ้าผิดคำสัตย์นี้แล้วละก็ ขอให้ข้าพเจ้าตายด้วยสายฟ้าฟาดด้วยเถิด”

เมื่อวิญญูณทั้งสองกล่าวกรรมเสร็จ ผมก็ได้กล่าวกับพวกเขาว่า “เราขออวยพรให้พวกเธอทั้งสอง จงมีแต่ความสุขในภพมนุษย์นั้นเถิดจ๊ะ”

“ของทุกอย่างเป็นของสลายได้ทั้งสิ้น ไม่มีวันใดก็วันหนึ่ง ฉะนั้น ขอให้มนุษย์ทุกคน จงรีบสร้างแต่กรรมดีละเว้นกรรมชั่ว แล้วท่านจะพบแต่สิ่งที่ดีงามในชีวิตของท่าน”

ครั้งที่ ๒๓

นรกขุม ๑๑ แดนอเวจี

วันที่ ๒๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

แสงสว่างสีเพลิงแผ่กระจายอยู่ทั่วบริเวณนั้น เบื้องหน้าเป็น “บ่อน้ำกรดพิษ” พองอากาศพิษพุ่งขึ้นอยู่มากมาย มีก้อนไอน้ำลอยขึ้นมาเป็นกลุ่ม ๆ แผ่กระจายอยู่ทั่วผิวน้ำข้าง ๆ บ่อเป็นโชดหินเกิดขึ้นอยู่มากมาย มียมทูตองค์หนึ่งนำวิญญาณบาปสามตัวเดินผ่านมาทางผม วิญญาณเหล่านี้เป็นวิญญาณเพศชายไม่สวมเสื้อผ้า

วิญญาณตนแรกมีชื่อว่า “ฝือกไก่” ที่หน้าอกของผิตนนี้เป็นกระดูกแหลมยื่นออกมา ดูแล้วคล้ายอกของไก่ และดวงตาทั้งสองข้างของผิตนนี้ ไม่ได้อยู่บนใบหน้าเหมือนมนุษย์ทั่วไป แต่กลับไปปรากฏอยู่ที่ข้างศีรษะ ผมดูลักษณะของผิตนนี้แล้ว คิดว่าคงต้องทำบาปกรรมอะไรกับไก่แน่นอน

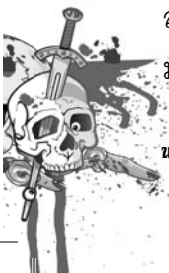

วิญญาณตนที่สองนี้มีชื่อว่า “ผีหัวโต” ีระชะของผีตัวนี้มีลักษณะโตผิดปกติโตเหมือนผลแตงโม

วิญญาณตนที่สองนี้มีชื่อว่า “ผีหัวย่น” รูปร่างของผีตัวนี้มีหัวติดกับป่า โดยไม่มีคอ ปากของผีตัวนี้แคบมาก เล็กกว่าปากธรรมดาหลายเท่า และที่แถมกันข้างซ้ายของผีตัวนี้มีกระดูกงอกยื่นออกมา ไม่เสมอกับแถมกันขวา

ผีแต่ละคนได้ตอบคำสัมภาษณ์ได้ความว่า

ผีตนแรกกล่าวว่า เขามีอาชีพเป็นชาวนา อยู่จังหวัด **เพชรบูรณ์** ได้สิ้นชีพ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ด้วยโรคหัวใจรั่ว ในอดีตได้ก่อกรรมกับสัตว์ไว้มาก บ้านของเขาอยู่ติดกับบ่อนตีไก่ เขาจึงเห็นคนเอาไก่มาตีกันทุกวัน เขาจึงอาสารับเป็นเจ้ามือบ่อนเสียเอง ด้วยความโลภเข้าสิง เขาจึงติดการพนันตีไก่ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ทุกวันเขาจะเข้าบ่อนเล่นการพนันกับพวกที่มาดูการตีไก่ ไก่ตัวใดที่แพ้ เขาก็จับไก่ตัวนั้นมาเชือดกินเสียให้หายแค้น เขาทำอย่างนี้เรื่อยมาจนอายุสามสิบเอ็ดปี เมื่อเขาตายก็ถูกยมทูตนำตัวมาอยู่ในนรก เมื่อถึงกำหนดอายุชั้ย เขาก็ถูกนำตัวไปหาท่านพญายม เพื่อตัดสินคดีกรรม และเขาถูกตัดสินให้มารับผลกรรมในนรกขุมนี้เป็น เวลาเก้าสิบปีแล้ว จะต้องไปเกิดเป็นอสุรกาย (เปรต) สามสิบปี จากนั้นก็จะต้องไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานอยู่ในภพมนุษย์สามชาติ แล้วจึงจะได้ไปเกิดเป็นเป็นมนุษย์ ผีตัวที่สอง

ก็ตอบผมทันทีว่า เขาเคยทำบาปเอาไว้มากจน ไม่รู้จะสาธยาย ตรงไหนก่อนดี ในอดีตชาติเขาเคยเกิดเป็นลูกของเศรษฐีบ้านนอกคนหนึ่ง บ้านของเขาอยู่จังหวัดสุโขทัย พ่อของเขาเป็นคนรวยคนหนึ่ง เขาจึงกระทำตัวล้ามะเลเทเมาไปกับเพื่อนฝูง โดยไม่คิดที่จะทำมาหากินต่อจากพ่อของเขา เขาเล่นถึงแพนของเขาว่า เธอเป็นคนร้ายมาก ชอบด่าทอ ต่ำหนิซ้ำเสียๆ หายๆ เขาจึงแอบได้เสียกับหญิงที่อาศัยอยู่ในบ้านเขา เมื่อพ่อเขาทราบเรื่อง ก็ได้ไล่ให้ผู้หญิงผู้นั้นออกจากบ้าน เขาจึงหนีออกจากบ้านพร้อมกับเธอ และอยู่กินกันเป็นสามีภรรยากันตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ชีวิตก็อยู่ราบรื่นดี ถ้าไม่มีเขาคนนั้น เขามีอาชีพเป็นตำรวจอยู่ที่สถานีตำรวจใกล้บ้าน ที่เขาอาศัยอยู่ เธอแอบชอบตำรวจผู้นั้นตั้งแต่เมื่อไหร่ เขาไม่รู้ แต่เขารู้ว่าเธอคิดจะตีจากเขาไปมีผัวใหม่ เขาจึงก็ดกักไม่ให้เธอพบกับเขา วันหนึ่งเขากลับมาถึงบ้านก็พบเธอกำลังพรอตรักอยู่กับชายคนนั้นในห้องนอน เขาจึงคิดที่จะเอาเรื่อง เขาจึงรีบไปบอกผู้บังคับบัญชาของตำรวจคนนั้น เมื่อผู้บังคับบัญชาของหมวดคนนั้นทราบเรื่องเข้า ก็เรียกตำรวจผู้นั้นมาต่อว่าหลายอย่าง รวมทั้งให้เขารับผิดชอบกับเรื่องที่ทำด้วย เขาอยากจะทำตัวตายหลายครั้งหลายหน เพราะว่าแพนของเขาไม่ได้รักเขาเลย แต่เธอรักเงินของเขามากกว่าตัวเขา เขาจึงแอบหนีไปบวชเป็นพระ เพื่อศึกษาพระธรรมของพระพุทธเจ้า และเขาก็ได้พบกับสีกาคนหนึ่ง เธอเป็นผู้หญิงที่สวยงาม และเขา

ก็ตกหลุมรักหญิงคนนี้อีกครั้งหนึ่ง และเขาก็แอบได้เสียกับหญิงคนนั้นในเพศของสงฆ์ นับวันเขาก็ยิ่งหลงรักเธอมากขึ้น และเขาก็ได้ลี้กออกมาใช้ชีวิตกับเธอหลายปี จนประสบปัญหาเพราะเธอเป็นคนมีสามีแล้ว สามีของเธอเป็นคนดุร้าย เขาจึงต้องหลบหนีไปจากเธอ ทุกครั้งที่เขาคิดถึงเธอเขาก็จะไปหาเธอ และเธอก็แสดงอาการยินดีมากที่พบกับเขา เขาจึงต้องเป็นคู่คนที่สองของหญิงที่มีสามีแล้วคนนั้น ความรักระหว่างเขาทั้งสองงอกเงย จนมีพยานรักเกิดขึ้นมาคนหนึ่ง เธอได้โกหกผู้คนแรกของเธอว่าเป็นลูกของเขา แต่สามีคนแรกเขาก็ไม่ค่อยเชื่อเท่าใดนัก เพราะสามีคนแรกได้ข่าวว่าเมียของเขาได้แอบเป็นชู้กับเขา (วิญญาณคนที่สอง) เขาจึงขอย้ายจากเธอ ทำให้เธอเป็นอิสระอีกครั้ง เขาจึงแต่งงานอยู่กับหญิงผู้นี้จนมีลูกด้วยกันสองคน และเธอก็ได้แสดงตัวเปลี่ยนไปจากเดิม เพราะว่ากามโลกีย์ที่เขาให้ไม่เพียงพอแก่ความต้องการของหญิง เธอจึงแอบไปมีตัวใหม่อีกนับเป็นครั้งที่สามที่เขาต้องมีเมียเป็นคนหลายตัว เขาจึงปลงตกว่าตัวเองเคยทำกรรมกับเมียคนแรกมาก่อน เขาจึงยอมก้มหน้ารับกรรมโดยเต็มใจ เขาตายลงในวันอาทิตย์ที่สองของเดือนพ.ศ. ๒๙ ด้วยโรคสมองอักเสบ วิญญาณของเขาต้องล่องลอยอยู่บนโลกมนุษย์หลายปี เนื่องจากเขาตายก่อนอายุขัย เมื่อถึงเวลาที่เขาต้องจากโลกมนุษย์ ก็มีมทูตสององค์จับตัวเขามาสู่นรกนี้ เขาถูกตัดสินให้รับกรรมมาเกิดเป็นผีหัวโตอยู่

ในนรกขุมนี้สามสิบปี และเมื่อพ้นจากขุมนี้ เขาจะต้องรับกรรมไปเกิดเป็นเปรตในนรกขุมสองต่อไป เพราะว่ากรรมที่เขาเคยทำเอาไว้กับเมียของเขา เขาจะต้องรับกรรมนั้นจนกว่าจะหมดเวรต่อกัน เมื่อนั้นเขาจึงจะได้ไปเกิดเป็นมนุษย์

บาปกรรมของวิญญูณตนที่สามนี้ สัตว์ตนนี้ได้ทำกรรมเอาไว้กับบิดามารดาทั้งญาติพี่น้องไว้มาก อดีตชาติของเขาเคยเป็นโจรมาก่อน และทำให้พ่อแม่เดือดร้อนกาย และทำให้พี่น้องต้องตกกระทำลำบากอีก ผลกรรมที่เขาทำเอาไว้บนโลกมนุษย์นั้น ส่งผลให้เขามีกรรมสภาพเช่นนี้

ทุกครั้งที่เขาคิดถึงเรื่องที่เขาทำไว้บนโลกมนุษย์ เขาจะรู้สึกเจ็บแสบในดวงจิต น้ำตาไหลรินพรากออกมาสุดท้าย เขาจึงต้องอาศัยน้ำตาเป็นเครื่องปลอบใจ คอยปลอบใจว่าตัวเองไม่ผิด (นี่แหละหนาสัตว์โลกที่ไม่มีกรรมทาส การยอมรับกรรมในตน)

หลังจากสืบถามบัญชีของกรรม ของสัตว์ทั้งสามแล้วพบว่า ผิดตนแรกได้ปิดบังความจริงผมบางอย่าง ผมจึงได้ซักจากเขาจนได้ความจริงว่า เขาเคยข่มขืนเด็กในบ้านของเขาคคนหนึ่ง เธอเป็นหลานสาวของเมียเขาเอง

ผมได้บอกให้เขาเล่าถึงการกระทำดังกล่าว มาให้ชัด ถ้อยชัดคำ

เขาเล่าว่า เขาเห็นเด็กมันอวบ และบริสุทธิ์ เขาจึงเกิด
อารมณ์ทางเพศกับเธอ และได้ข่มขืนเธอเป็นเมีย จนสำเร็จ
เมื่อเมียเขาทราบเรื่องเข้า ก็ไล่ตะเพิดเขาออกจากบ้านไป
และไม่ให้กลับบ้านอีก เขาจึงต้องระเห่ร่อนรับจ้างทำอาชีพ
ต่างๆ ตามแต่จะหาได้ จนถูกสุนัขบ้ากัดตายที่บ้านของเพื่อน
ที่ทำงานด้วยกัน

หลังจากได้สืบถามกรรมของสัตว์ แต่ละตนอย่างชัด
เจนแล้ว วิญญาณทั้งหมดได้พันกรรมนี้ไปทุกคน ผมได้บอก
ให้เขาพนมมือขึ้น

“ขอให้เธอทุกคนจงกล่าวคำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า จะไม่
กระทำอีก ด้วยกรรมเจตนานี้เธอจะพันกรรมทุกคน” ผีทุก
ตัวพยักหน้ารับคำ

“สาธุ ข้าพเจ้าขอให้สัตย์ต่อสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะเลิก
ประพฤติดนไม่ดี และจะพยายามสร้างบุญให้มาก เพื่อชดใช้
บาปกรรมที่เคยก่อขึ้นมาในอดีต หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์อื่น
ใดแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าตายด้วยฟ้าพิโรธเถิด”

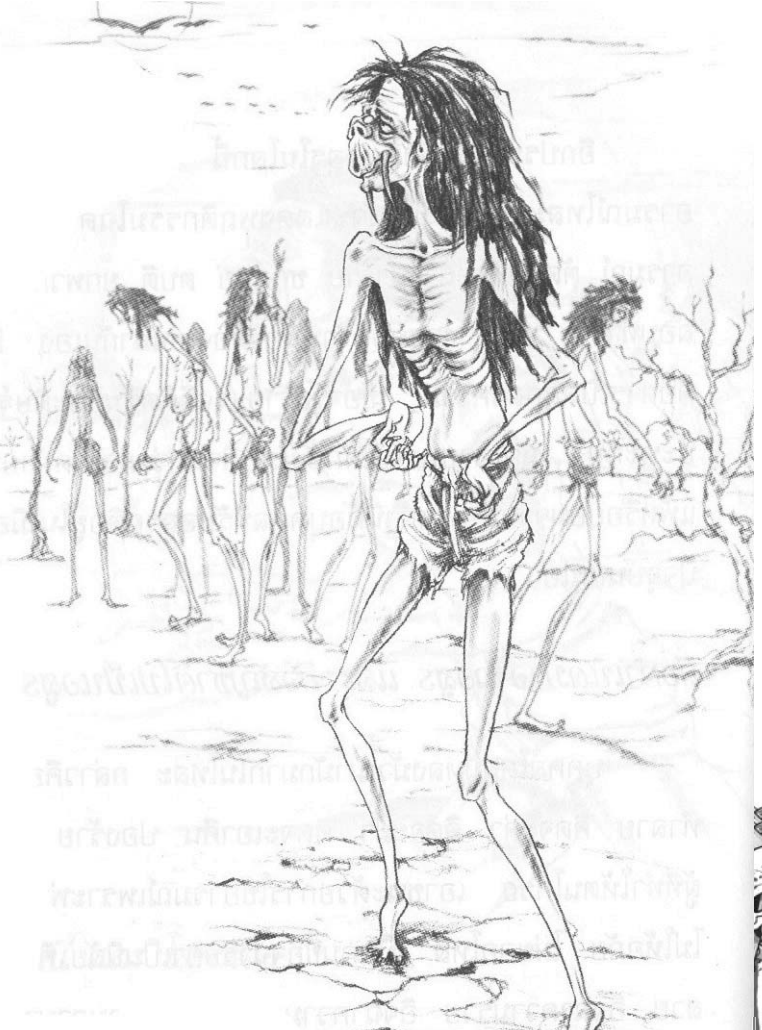
เมื่อวิญญาณทั้งสามได้กล่าวคำสัตย์จบลง ผมได้กล่าว
กับผีทั้งสามว่า “ขอให้เธอทุกคน จงรักษาคำสัตย์ที่ให้เมื่อครู
ไว้ให้ดีนะ ขอให้เธอทั้งสามจงรู้ไว้ว่า เรานั้นเป็นห่วงว่า เธอจะ
ประพฤติดนไม่ดี และต้องตกนรกรับกรรมอีก เธอจะให้สัญญา

“กับเราได้ไม่ว่า เธอทั้งสามจะรักษาคำพูดที่ให้ไว้ต่อเรา”

เขาสัญญาว่า จะรักษาคำพูดที่ให้ไว้ต่อผมไว้ให้นานที่สุด

สิ่งสรรพทุกสิ่ง ย่อมมีทางเป็นไปของตัวเอง ทุกสิ่งทุกอย่าง ย่อมจบด้วยอนันตนิพพานเป็นที่สุดแห่งธรรม

ครั้งที่ ๒๔

นรกขุม ๖ แดนประหาร

วันศุกร์ที่ ๒๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

ผมเดินผ่านเข้าสู่แดนประหาร ด้วยการแสดงเครื่องหมายแห่งตน และกาเครื่องหมายในสมุดลงบันทึกประจำส่วนในสมุดนี้จะมีรายชื่อผู้เข้าในแดนประหาร และมีรอยนิ้วมือหัวใหญ่ (นิ้วหัวแม่มือ) ประทับอยู่

ผมบอกจุดเหตุการณ์มาของผม ให้กับยมทูตทราบ และเขาก็ได้นำผมไปยังทางที่ผมต้องการ

ผมมาถึงแดนประหารในนรกขุมนี้ ผมได้กลิ่นและเห็นควันธูปลอยอบอวลอยู่ไม่บางนักในบริเวณนั้น ผมได้พบวิญญาณบาปที่นั่งรอการประหารอยู่ห้าตัว ผีทุกตัวมีตรวนเหล็กพันธนาการอยู่ที่ขา และมีมือทั้งสองข้างทุกตัว

ผมมองดูสภาพของพวกผีแต่ละตัว มีผีผู้หญิงสามตัว และผีผู้ชายสองตัว ผีผู้ชายตัวแรกชื่อว่า “ผีกะตะ” นี้นาง

มือซ้ายของผีถูกหายไป และที่ท้องของผีตัวนี้มีรอยแผลเป็น อยู่บาง ๆ พอมองเห็น ผีตัวที่สองเป็นผีผู้หญิงชื่อ **“ผีกระสือ”** ที่น้องชายของผีตัวนั้น เป็นรอยแผลเหวอะรุ่งรอยคล้ายถูก กัดที่หน้าท้องด้านขวาของผีกระสือ มีรอยผ่าตัดเป็นแผล เป็นผีตัวที่สามเป็นผีผู้หญิงชื่อ **“ผีลามก”** ผีตัวนี้มีอวัยวะ เพศหญิงบานใหญ่จนเห็นเนื้อในอย่างเห็นได้ชัด มีกลิ่นเหม็น ส่งออกมาอยู่เสมอ ผีตัวที่สี่เป็นผีผู้ชายชื่อ **“ผีตาโต”** ที่ตา ทั้งสองข้างของผีตัวนี้โตเท่าไข่ม้วน ปากกว้างกว่าธรรมดา และผีตัวสุดท้าย ตัวที่ห้าเป็นผีเด็กผู้หญิง ยังไว้ผมสั้นเป็น ทรงผมนักเรียนอยู่เลยชื่อว่า **“ผีอนาถ”** ที่อวัยวะเพศของ หญิงตนนี้ไม่มีเลยบอวัยวะคาอยู่

ผมถามผีในกลุ่มนี้ว่า “พวกเธอทั้งหมดเป็นผีบาปที่รอ รับการประหารชีพอยู่หรือ”

ผีตัวหนึ่งตอบผมว่า “ใช่”

“เราอยากรู้ว่า เธอทั้งหมดได้ทำกรรมอะไรไว้บ้าง จึง ต้องมารับกรรมสภาพเช่นนี้”

ผีตัวแรกตอบผมว่า เขาเป็นคนจังหวัด **“พระนครศรี ออยุธยา”** มีอาชีพเลี้ยงเป็ดเลี้ยงไก่ตามประสาคนบ้านนอก เขามีแฟนอยู่คนหนึ่งเป็นสาวบ้านนาเหมือนกับเขา แต่แฟน เขาได้หลงรักชายบ้านอื่น ทำให้เขาต้องเจ็บช้ำระทมใจ เขา

จึงตัดสินใจจากบ้านนาเข้ากรุงเทพมหานคร จนได้งานอยู่ใน
โรงน้ำแข็ง เขาทำงานที่นั่นเรื่อยมา จนมีผู้หญิงแอบชอบเขา
หลายคน แต่เขาก็ไม่เล่นด้วย เพราะคิดว่าตัวเองเป็นคนหา
เช้ากินค่ำ ไม่เหมาะที่จะมีภรรยาจึงพยายามแยกตัวออก
ห่าง แต่หญิงผู้นั้นก็พยายามต่อเขาจนเขาทั้งสองได้เสียกัน
เป็นสามีภรรยา และมีลูกด้วยกันหนึ่งคน คืนหนึ่งเขาจับได้
ว่าเมียของเขานี้เคยเป็นผู้หญิงไม่ดีมาก่อน แต่ได้ปิดบังเขา
หลายปี จนเรื่องเกิดแดงขึ้นมา เขาจึงขอหย่าจากภรรยา และ
หนีกลับมา เนื่องจากความอึดคัดขัดสนของชนบททำให้เขา
ต้องระเห็ดระเหอออกจากบ้านนาเข้ากรุงอีกครั้ง และได้พบ
กับหญิงคนหนึ่ง เธอเป็นลูกสาวเจ้าของร้านที่เขาทำงานอยู่
ด้วยความสมัครใจของเขาทั้งสอง เขาจึงทำผิดต่อเมียคนก่อน
ด้วยการมีเมียใหม่ และเอาทรัพย์สินเงินทองของเธอที่ติดตัว
มา นำมาเป็นสินสอดทองหมั้นกับคู่แต่งงานของเขา ในวัน
แต่งงานเจ้าสาวคนใหม่ ก็ได้หนีไปกับชายคนใหม่ โดยนำเอา
ทรัพย์สินของหมั้นระหว่างเขาทั้งสองติดตัวไปด้วย และกรรม
บันดาลให้เขาเกิดหน้ามีดตามัวเห็นผิดเป็นชอบ กระทำการ
อุกอาจฆ่าเจ้าสาวของเขาจนถึงแก่ชีวิต และได้ใช้มีดเสียบเข้า
ที่ท้องของตัวเอง จนถึงแก่ความตายด้วยกันทั้งสองคน เมื่อ
ตายลงเขาก็ถูกนำตัวมาสู่รกรภูมิแห่งนี้ และถูกตัดสินให้รับ
กรรมอยู่ในนรกขุมสามเป็นเวลาแปดปี แล้วจึงส่งไปเกิดเป็น
“ผีอาฆาต” อยู่ลี้บหนีเพื่อใช้กรรมที่ได้ก่อขึ้น และบัดนี้

เขาได้ใช้กรรมนั้นหมดแล้ว และเตรียมตัวที่จะไปเกิดใหม่ใน
ภพมนุษย์

ผมได้ถามผีตัวที่สองเป็นผีเพศหญิงว่า ทำกรรมอย่าง
ไร จึงต้องอยู่ในสภาพเช่นนี้ เขาตอบว่า เขาเป็นคนจังหวัด
กรุงเทพฯ เป็นผู้หญิงที่หากินกับผู้ชาย ใช้วิธีวะในร่างกาย
ที่แม่ให้มาเป็นตัวหาเงิน ทุกคืนเขาจะหาแขกได้คืนละสองถึง
สามคน แล้วพากันไปหาความสุขในโรงแรมด้วยกัน กรรม
อันนั้นทำให้ต้องมารับกรรมเป็น **“ผีกระสือ”** ในรက်นี้สิบห้า
ปี แล้วจึงส่งไปเกิดเป็นผู้ชายนิสัยอ่อนหวานคล้ายผู้หญิงใน
เมืองมนุษย์เพื่อรับกรรมที่เคยก่อไว้บางส่วน

ผมกล่าวกับผีตนนี้ว่า “เธอได้ใช้สิ่งที่แม่บังเกิดเกล้าให้
มาเพื่อหาเงิน กรรมนั้นเป็นกรรมที่ทำให้เธอต้องเกิดเป็นผู้
ชายที่มีอวัยวะเพศ มีแต่พ่อแม่ของเธอเท่านั้น ที่จะช่วยเธอ
ได้ขอให้เธอก้มหน้ารับกรรมนั้น จนกว่าจะหมดกรรมเถิด”

ผมถามผีตัวที่สามซึ่งเป็นเพศหญิง ว่าเคยทำกรรมไว้
อย่างไรจึงต้องมารับสภาพเช่นนี้

เขาเล่าให้ผมฟังว่า เขาเป็นผู้หญิงขายตัวอยู่ในจังหวัด
“สมุทรสาคร” วัน ๆ ก็แต่งตัวสวย ๆ เพื่อล่อตาผู้ชายที่มา
กรูมกริมกับเขา เมื่อได้โอกาสเขาจึงเสนอราคาต่อรองค่าตัว
ว่า “ดิฉันมีที่เด็ดมากนะ” ผู้ชายเหล่านั้นจึงตกหลุมพรางที่

เขาวางเอาไว้ และพากันไปหาความสุขในโรงแรมมานูรูต สองต่อสอง เมื่อเสร็จกิจทางเพศเขาจึงรับเงินค่าตัวจากผู้ชาย ที่มาเที่ยวหาความสุขในโรงแรมด้วยกัน แล้วจึงกลับบ้านไป นอนเพื่อพักผ่อนหาความสำราญกับครอบครัว ทุกคนใน ครอบครัวนี้เห็นว่าเขาทำงานเป็นครูสอนภาษา เนื่องจากเขา เคยเรียนมาจากโรงเรียนเก่าที่เคยเรียน แต่เรียนไม่จบเพราะ มีห้องกับเพื่อนนักเรียนผู้ชายในห้องเดียวกัน จึงต้องออกจาก โรงเรียนมาเป็นผู้หญิงขายตัว

“กรรมของเธอนั้น (ผีตัวที่สองและสาม) คล้าย ๆ กัน เพราะอาศัยอวัยวะเพศเป็นสื่อหาเงินให้กับตัวเอง แต่ด้วย เจตนาที่ไม่เหมือนกัน เธอจึงต้องเกิดเป็นผีต่างสภาพกัน ขอให้ เธอรับปากกับสวรรค์ว่า จะไม่ทำเช่นนี้อีกสวรรค์ก็จะอภัยให้ เธอได้ไปเกิดใหม่ในสภาพที่ดี” พวกผีเมื่อได้รับทราบเช่นนั้น ก็ดีใจด้วยรอยยิ้ม และน้ำตาที่รินไหลออกมาน้อย ๆ

หลังจากได้สอบบัญชีกรรมของผีแต่ละตนแล้ว สัตว์แต่ละตนจะได้ไปเกิดตามที่สัตว์ตนนั้นได้กระทำเอาไว้ทุกคน

สัตว์ตนหนึ่งต้องเกิดเป็นไก่หนึ่งชาติ และปลาสองชาติ และบางตัวก็ต้องไปเกิดเป็นมนุษย์ผู้หญิงอีกหนึ่งชาติ และผี ตัวสุดท้ายก็ต้องไปเกิดเป็น **“มนุษย์กลางเพศ”**

ด้วยบุญที่เขาได้ตอบคำถามผมนี้ เขาได้รับการลดส่วน

กรรมทำส่วนทุกคน

“เราขอให้เธอทั้งสามจงโชคดีจ๊ะ” ผมอวยพรให้กับเขา

หลังจากคุยเรื่องการสร้างบาปของผีแต่ละตนจบสิ้น ผมได้เดินไปยังสถานที่ประหาร ผมเห็นยมทูตองค์หนึ่งโพกศีรษะด้วยผ้าแดง ยืนถือมีดยาวคมวิบไถ่กับหลักประหารที่หลักประหารนั้น เป็นเสาไม้ปักไว้บนดินเหมือนในหนังสือก่อน มีดอกไม้มัดรวมกันหนึ่งช่อวางพาดไว้ที่หลักประหาร เตรียมไว้ขอมาสัตว์ที่จะประหาร

ย้อนกลับขึ้นสู่โลกมนุษย์ด้วยกายธรรมกายโรจนฤทธิ์

“วิญญาณสัตว์ทั้งหลาย เมื่อเกิดมาในสภาพตามกรรมของแต่ละบุคคลแล้ว สัตว์เหล่านั้นก็จะมีชื่อเรียกตามสภาพที่เกิดอยู่นั้น แต่ในความเป็นจริงสัตว์ทั้งหลายก็ย่อมถือว่าเป็นสัตว์ด้วยกันทั้งนั้น ฉะนั้นการที่เรียกชื่อสัตว์ต่างกันก็เพื่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างกัน แต่เมื่อสัตว์ทั้งหมดมาสู่แดนประหารนี้ ก็จะเปลี่ยนสภาพกลับเป็นจิตวิญญาณดั้งเดิม”

“เมื่อทุกคนเกิดมาแล้ว จงอย่าด่วนทำลายชีวิตของท่านเองด้วยการเสพสุรายาเสพติด เพราะจะทำให้ชีวิตนั้นสั้นลงกว่าอายุขัย”

ทำวมหาพรหมเมไตย

ครั้งที่ ๒๕

นรกขุม ๑ แดนทัตตนิยภาพ

(สถานย็อนอดีต)

วันเสาร์ที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

เบื้องล่างในนรกขุม ๑ หนทางเข้าแดนทัตตนิยภาพมี ยมทูตองค์หนึ่งนั่งประจำโต๊ะอยู่องค์หนึ่ง หลังจากประทับ รอยนิ้วมือลงบนสมุดแล้ว ผมก็เดินเข้าไปในแดน ๆ นี้ ผมเห็น ดึกสูงใหญ่สามชั้นปลูกตั้งอยู่ตรงทางเข้านั้น มียมทูตสอง องค์ยืนเฝ้าอยู่ มีบันไดเวียนขึ้นไปจนถึงชั้นสูงสุด

ดึกนี้แบ่งออกเป็นสามชั้น แบ่งออกเป็นสามส่วนด้วย กัน ส่วนหนึ่งเป็น **“ส่วนพบญาติ”** ส่วนที่สองคือ **“ส่วน กลับอดีต”** ส่วนสุดท้ายเป็นส่วนที่สามเป็นส่วน **“ส่วนย็อน อดีต”** ในส่วนที่หนึ่งวิญญาณที่มาดูในชั้นนี้จะเป็นพวกสัตว์ นรกเสียมาก เมื่อพ้นกรรมออกมาจากภูมินรก วิญญาณจะมีสิทธิ์กลับไปเยี่ยมญาติได้สามวัน แล้วแต่ว่าสัตว์เหล่านั้น ต้องการหรือไม่

ส่วนที่สองนี้เป็นส่วนกลับอดีต วิญญาณชั้นสูงที่ไปเกิดใหม่เพราะยังมีใจห่วงในภพมนุษย์อยู่มาก จึงพยายามสอดส่องหาสถานที่ ๆ เหมาะสมเตรียมพร้อมที่จะไปเกิดโดยจะคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ให้กำเนิด

ส่วนที่สามนี้จะเป็นส่วนที่ให้วิญญาณต่าง ๆ ในนรกได้มาดูแลหลานของตนว่ามีความเป็นอยู่อย่างไร และมีความก้าวหน้าในชีวิตใหม่หรือไม่อย่างไร

ผมเดินผ่านเข้าไปในชั้นแรกของตึกนี้ เป็นชั้นโลกสำหรับให้วิญญาณได้กลับไปเยี่ยมบ้าน ในชั้นที่สองของตึกนี้เป็นส่วนย้อนอดีต ผมพบกับวิญญาณตนหนึ่งเป็นเพศหญิงเธอได้มาขึ้นร้องให้อยู่หน้าช่องอากาศสำหรับย้อนอดีต ผมจึงเข้าไปถามสาเหตุจากเธอ ว่าทำไมเธอถึงร้องไห้ และทำกรรมอะไรไว้จึงต้องรับกรรมอยู่ในนรกนี้

หญิงผู้นั้นตอบผมว่า เธอเกิดที่ประเทศ **“ยูโกสลาเวีย”** มาดูญาติพี่น้องของตัวที่ยังอยู่ในโลกมนุษย์ เห็นพวกเขามีความสุขก็ปลื้มใจจึงร้องไห้ และเธอก็ได้แล้วว่าเขตายลงเมื่ออายุสิบแปดปีด้วยโรคมะเร็งลำไส้ และถูกตัดลิ้นให้รับกรรมในนรกขุมสาม เนื่องจากในอดีตได้เคยฆ่าสัตว์เพื่อนำมาทดลองวิทยาศาสตร์ จึงต้องรับกรรมนั้นอยู่ในนรกมาสองปีแล้ววันนี้เขาคิดถึงบ้าน จึงขอท่านยมทูตขึ้นมาดูญาติพี่น้องทางบ้าน

หญิงผู้นี้ได้รับการลดส่วนกรรมห้าส่วน เนื่องจากได้ให้
การสัมภาษณ์ผม

สวรรค์มีเมตตาต่อสัตว์ทั้งหลายที่ตกนรก แต่ยังมีใจ
ห่วงบ้าน จึงสร้างสถานย่อนอดีตนี้อขึ้นมา เพื่อให้สัตว์ทั้งหลาย
ได้คลายทุกข์ลงบ้าง

ผมเดินออกมาจากห้องนั้นขึ้นบันไดมาถึงชั้นสาม เป็น
ชั้นโล่งไม่มีเพดานขวางกั้น จึงรู้สึกเย็นสบายกว่าอยู่ข้างล่าง
บรรยากาศของชั้นสามเย็นสบายมีสายลมพัดมาเอื่อย ๆ นึก
แล้วเหมือนกับอยู่ในโลกมนุษย์ไม่มีผิด ความสุขที่มีได้ตอนนี้
ก็คือมองไปทั่ว ๆ บริเวณ เห็นนกกาบินกลับรังแล้วนึกถึง
บ้านที่ผมอาศัยอยู่จริง ๆ ผมจึงออกไปมองที่ให้ชมบ้านของ
ตนบนโลกมนุษย์

ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ ประกอบขึ้นด้วยธาตุทิพย์ทั้ง
สิ้น ไม่ว่าจะเป็สิ่งของหรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นของ
ทิพย์ ดังนั้น เมื่อสัมผัสกับสิ่งทิพย์ก็ต้องฝึกจิตใจอยู่กับสภาพ
มีทิพย์อำนาจเกิดขึ้นเสียก่อน จึงจะรู้เรื่องราวในโลกทิพย์นี้ได้
พวกผีทั้งหลายที่อยู่ในนรกนี้มีหลายเชื้อชาติ ต่างเผ่าพันธุ์กัน
แต่มีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกัน คือจิตใจของแต่ละคนนั้นเป็นทิพย์
จิตด้วยกันทั้งนั้น เมื่อกลับคืนสู่อสภาพของความเป็นทิพย์
แล้ว ก็ยอมที่จะเข้าใจในภาษาที่สื่อระหว่างกัน

“ขอให้สัตว์ทั้งหลายที่มีจิตใจโอบ คืดสร้างบาปเวรขึ้น
อีก จงสำนึกบาปที่ได้เคยก่อขึ้นมา ด้วยการบริจาคทานแก่ผู้
อื่นที่มีความลำบากมากกว่าเราเถิด และเมื่อนั้นผลบุญที่ได้
ทำมาจะสนองตอบกับท่าน ด้วยอำนาจของบุญคุณนั้นเป็น
ฐานรองรับท่านขึ้นสู่ภพภูมิที่ดีกว่าเก่า”

ครั้งที่ ๒๖

นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๓

วันอาทิตย์ที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

ผมยืนอยู่เบื้องหน้าถ้ำแห่งหนึ่ง เหนือปากถ้ำมีป้ายเขียนบอกไว้ว่า “แดนลงทัณฑ์ยมทูต” มียมทูตองค์หนึ่งนั่งอยู่ที่โต๊ะข้าง ๆ ถ้ำ ข้างหลังยมทูต มียมทูตยืนถือหอก อยู่สององค์ ยมทูตที่นั่งมีตำแหน่งเป็นผู้คุม และยมทูตสององค์ข้างหลังรับตำแหน่งเป็นผู้ติดตาม

ยมทูตทั้งสามองค์เดินมาหาผม พร้อมกับกระทำการคารวะตั้งเช่นเดิม

“ที่นี่ เป็นสถานที่ลงทัณฑ์ยมทูตที่ทำความผิดใช้หรือไม่” ผมถาม

“ข้าพระพุทธเจ้าขอรับธรรมทาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ด้วยบารมีพระปกเกล้า ขอถวายบังคม เสด็จฤทธิ์อิทธิศร ด้วยเกล้าบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพระพุทธเจ้าข้า”

“เรามาที่นี่เพื่อต้องการสัมภาษณ์วิญญาณ ที่มารับ
กรรมอยู่ในนี้สักหน่อย”

เขาบอกผมว่า มียมทูตสององค์ถูกลงโทษอยู่ภายในถ้ำ

“งั้นไปเอาตัวยมทูตที่ถูกลงโทษมาพบเราที่นี่” ผมสั่ง
ยมทูตไป

“พระพุทธเจ้าข้า” แล้วเขาก็เดินไปหน้าปากถ้ำพร้อม
กับตั้งคันบังคับกรงเหล็กหน้าปากถ้ำขึ้น แล้วเดินเข้าไปข้างใน
สักครู่ก็ได้นำตัวยมทูตสององค์มาพบผม

“ข้าพระพุทธเจ้าได้นำตัววิญญาณทั้งสอง มารับพระ
บัญชาแล้ว พระพุทธเจ้าข้า”

ผมถามยมทูตว่า ได้ทำกรรมอะไรไว้ จึงถูกลงโทษ
ราชสังคราโทษ

ยมทูตทั้งสองก้มหน้ามองพื้น ไม่กล้าตอบผม และ
ค่อย ๆ เหยยหน้าตอบผม “ข้าพระพุทธเจ้าเป็นยมทูตรับหน้าที่
อยู่ในนรกขุมที่ ๗ บังเอิญได้กระทำความผิดสองคดีด้วยกัน
คือ เมาเหล้าแล้วทำร้ายร่างกายยมทูตด้วยกัน คดีที่สองได้
เสียดกับชาวบ้านในเมืองนรก และถูกสาวผู้นั้นปรับเป็นเงิน
หนึ่งพันบาท แต่ข้าพระพุทธเจ้าไม่มีเงินให้จึงต้องถูกขังแทน
ค่าปรับเป็นเวลาแปดสิบห้าวัน นับถึงวันนี้ข้าพระพุทธเจ้าถูก

ขังมาสี่สิบเอ็ดวันแล้ว ส่วนคดีแรกข้าพระพุทธเจ้าถูกตัดสินให้ตัดสินเป็นการรับโทษ เพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างอีก ข้าพระพุทธเจ้า ต้องถูกกรรอกน้ำทองแดงวันละเจ็ดกระบวยทุกวัน ข้าพระพุทธเจ้าต้องกินก้อนไฟเจ็ดก้อน และถูกนำตัวไปแช่น้ำกรวดทุก ๆ สิบห้าวัน เพื่อขจัดความโสภณในตัวให้หมด แล้วจึงจะพ้นคดี เมื่อครบกำหนดเวลาโทษ พระพุทธเจ้าข้า” ยมทูตองค์แรก สารภาพความผิดออกมา

ผมถามยมทูตองค์ที่สองบ้างว่า ทำความผิดอะไรไว้ จึงต้องถูกลงโทษอยู่ในแดนนี้ แต่ก็ไม่มีเสียงเป็นคำพูดออกมา นอกจากเสียงอ้อแอ้ของคนใบ้ ผมจึงได้ถามยมทูตที่คุมคดีว่า ทำไมเขาถึงเป็นเช่นนั้น

เขาตอบผมว่า “ยมทูตผู้นี้ ถูกลงโทษให้กิน **“หินไฟ”** เข้าไปทำให้ไม่มีเสียงที่จะตอบ พระพุทธเจ้าข้า”

“เอาหินไฟออกท้องเขาให้หมด แล้วหายาใส่ให้เขาด้วย”

ผมได้ติดต่อกับ **“แดนบำบัดโรค”** ให้ยมทูตที่มีความรู้ทางวิชาการแพทย์หรือที่เรียกว่า **“หมอยมทูต”** มาจัดการรักษายมทูตองค์นี้เพียงชั่วคราวก็มียมทูตองค์หนึ่งเดินมาพร้อมกับถือกระเป่าพยาบาลมาด้วย ที่คอของหมอยมทูตนี้มีหูฟังของแพทย์ห้อยมาด้วย ยมทูตนี้ยืนอยู่กับผมพูดกับหมอที่ฟัง

มาใหม่ว่า “ยมทูตผู้นี้ถูกลงโทษให้กินหินไฟเข้าไปสามก้อน
หมอบช่วยเอาออกให้ด้วย”

“ได้ เดี่ยวข้าเอาออกให้” เสรีจแล้ว หมอบก็ใช้คีมแพทย์
คีบหินไฟดับแล้ว ออกมาจากปากของยมทูตแล้วให้กินยาสี
เขียวใส่ถ้วยเล็ก ๆ เข้าไป สักครู่ยมทูตของคัณนั้นก็อาเจียนเป็น
เลือดผสมกับอาหารที่กินเข้าไปออกมา เมื่ออาเจียนหมด
หมอบก็ให้กินน้ำเปล่าอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้อวัยวะภายในทำงาน
เหมือนเดิม

ยมทูตก็ได้เล่าความผิดให้ผมฟังว่า “ข้าพระพุทธเจ้าขอ
เล่าความผิดที่ข้าพระพุทธเจ้ากระทำไว้ จนถูกลงโทษในที่นี้
ข้าพระพุทธเจ้ามีคดีติดตัวด้วยกันสามคดีคือ ข้าพระพุทธเจ้า
ได้ขโมยเงินของยมทูตด้วยกัน แล้วเอาไปใช้หนี้ที่ติดไว้กับยม
ทูตอีกองค์หนึ่ง คดีที่สองได้ใช้ให้ลูกสาวของตนไปกับหนุ่มใน
เมืองนรก แล้วใช้ความสวยหล่อหลอกให้หนุ่มคนนั้นหลงเสน่ห์
แล้วจึงนำตัวเข้าพลีให้แก่คนนั้น ด้วยความหลงระเหิงในวัย
หนุ่ม คนทั้งสองก็ได้เสียกัน ข้าพระพุทธเจ้าผู้เป็นพ่อได้ก่อ
ความผิดไว้กับลูกของตน โดยใช้วาจาพูดหวานล้อมเขาทั้ง
สองตรองปลอ้งขึ้นกันก่อน แล้วจึงเรียกค่าเสียหายจากผู้
ชายคนนั้นหลายหมื่นบาท ผู้ชายคนนั้นได้ไปพบผู้เป็นพ่อของ
เขาแล้วพูดขอเงินมาแต่งงานเมีย เขาก็ได้มาสู่ขอลูกสาวของข้า
พระพุทธเจ้าจริง ๆ แต่ข้าพระพุทธเจ้าก็ปฏิเสธเขาไปเพราะ

ว่าหวังจะขายลูกสาวกิน ความทราบถึงพระกรรมขององค์
พญายมรู้ว่าข้าพระพุทธเจ้าจะขายลูกสาวตนเอง เพื่อหาเงิน
มาบำรุงความสุขส่วนตัว จึงถูกองค์พญายมราชตัดสินลงโทษ
ให้มาใช้กรรมอยู่ในนรกขุมนี้ และให้ลูกสาวของข้าพระพุทธ
เจ้ารับกรรมในนรกขุม ๘ แล้วจึงจะหมดกรรม เมื่อข้าพระ
พุทธเจ้า และลูกรับกรรมนั้นหมดคดีแล้ว พระพุทธเจ้าข้า”

“การทำกรรมไว้กับบุคคลอื่นนั้น ไม่ว่าจะเขาผู้นั้นจะเป็น
ใคร ก็ต้องได้รับกรรมนั้นแต่ผู้เดียวทั้งสิ้น ฉะนั้น เราจึงปลด
ปล่อยเธอไปไม่ได้ ตัวเราจะขอลดกรรมให้กับเธอหนึ่งส่วน
ด้วยกรรมที่เธอได้แจ้งถึงบาปกรรมที่เธอได้เคยทำไว้ มาโดย
ละเอียด”

ครั้งที่ ๒๓

นรกขุม ๓/ แดนลงทัณฑ์ ๑๑

(คดีคำสาท)

วันศุกร์ที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

ผมยืนอยู่ตรงทางเข้าของแดนลงทัณฑ์นี้ มียมทูตสององค์กำลังยืนอยู่ และทางด้านขวาของยมทูตมีสุนัขสีดำตัวใหญ่ (สุนัขปากเหล็ก) นั่งอยู่ข้าง ๆ ยมทูต

ผมบอกกับยมทูตว่า ผมต้องการสัมภาษณ์วิญญาณบาปที่รับกรรมในขุมนรกนี้ และไตร่ถามเส้นทางที่จะไปยังสถานลงทัณฑ์วิญญาณบาปจากยมทูต

เส้นทางหนึ่ง เป็นเส้นทางที่ต้องผ่านสถานลงทัณฑ์ยมทูต เส้นทางนี้เป็นเส้นทางลำบาก มีหวั่นารกปกคลุมไปทั่ว แต่ก็พอจะมีเส้นทางผ่านไปได้ ส่วนอีกเส้นทางหนึ่งเป็นทางผ่านไปในนรกขุม ๔ เป็นเส้นทางที่ไปง่ายที่สุด

ผมเลือกเดินเส้นทางที่สอง ผ่านสถานที่หลายแห่ง และก็มีมหาหุตุตรงทางสามแพร่ง อันเป็นเส้นทางที่จะไปนรกขุม ๘ ผมและยมทูตหยุดเดินตรงทางสามแพร่งนี้ และยมทูตได้บอกกับผมว่า เส้นทางข้างหน้านี้เป็นทางผ่านเข้าไปในนรกขุม ๘ พร้อมกับชี้มือไปข้างหน้าพอเป็นที่สังเกต

ยมทูตเดินเลี้ยวขวานำทางผมต่อไป เดินไปชั่วไม่ไกลนัก ผมก็ได้ยินเสียงร้องของผู้หญิง เป็นเสียงร้องให้ช่วย ผมเดินเข้าไปใกล้ ก็เห็นผู้หญิงในสภาพร่างกายเปลือยเปล่า ถูกกางแขนนั่งติดอยู่ติดกับต้นไม้ใหญ่ รูปร่างของเธอคงไม่ใช่สาวบริสุทธิ์แน่ ๆ *(ผมดูจากความคิดของผม)* และข้าง ๆ วิญญาณบาปตนนี้ มียมทูตยืนอยู่ข้างหน้าผู้หญิงคนนั้น และกำลังทำอะไรอยู่สักอย่าง

ยมทูตที่เดินมาพร้อมกับผม ได้เข้าไปชี้แจงให้ยมทูตองค์นั้นทราบ ผมไม่ได้ยินว่าเขาพูดอะไรกัน และเขาก็ได้หันมาทางผม และเดินมาด้วยกัน

เขาทำความเคารพผมและบอกกับผมว่าเขาเป็นยมทูตที่รักษายมทัณฑ์แดนนี้ มีหน้าที่ลงโทษผีตนนี้อยู่เขาพูดพลางพร้อมกับมองหน้าผม ผมถามเขาว่า “วิญญาณบาปตนนี้ทำบาปกรรมอะไรเอาไว้หรือ จึงต้องถูกรับทัณฑ์เช่นนี้”

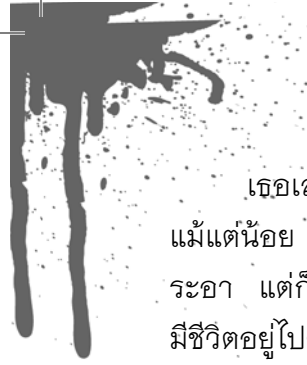
เขาบอกผมว่า หญิงผู้นี้เป็นหญิงขายบริการทางเพศให้กับชายที่มาเที่ยวหาความสุขทางกามารมณ์ และตายด้วยโรคใช้ทรพิษ

ผมเดินเข้าไปใกล้หญิงผู้นั้น ผิดวันนี้แสดงออกอาการกลัวออกมาเมื่อเห็นผม

ผมบอกเขาไปว่า “เราไม่ทำอะไรเธอหรอก เราจะมาสัมภาษณ์บาปกรรมของเธอ ด้วยผลกรรมใด ที่ทำให้เธอต้องมารับผลแห่งกรรมอยู่ในเวลานี้ ขอให้เธอจงตอบมาเถิด หากเธอตอบความจริง และประสงค์จิต (จิตเจตนา) ของเธอนั้น แสดงถึงความต้องการหลุดพ้นด้วยตัวเธอเอง เธอก็จะพ้นกรรมนั้น”

เขาเล่าว่า เธอเป็นคนจังหวัด “สงขลา” พ่อมีอาชีพเป็นช่างปูน ส่วนแม่ตายเมื่อเธอยังเป็นเด็ก เธอเคยถูกเพื่อนบ้านเข้าหาแล้วทำอนาจาร และได้หลอกให้เธอบำเรอความสุขทางเพศให้แก่เขา เขาได้แอบเข้ามาหาเธอบ่อย ๆ จนเธอเกิดตั้งท้องขึ้น เขาได้บังคับให้เธอเอาลูกออกจากท้อง แต่คนที่กำลังจะได้เป็นแม่ย่อมต้องรักและห่วงลูก เธอจึงไม่ได้เอาเด็กออก เมื่อผู้ชายคนนั้นทราบเรื่องเข้า ก็เกิดการทะเลาะกันระว่างเขาทั้งสอง และผู้ชายที่ได้เสียกับเธอนั้นก็ได้ทำให้เธอแท้งลูก ด้วยใช้วิธีวะระทุบตีจนเกิดแท้ง เธอเสียใจมากที่สูญเสียลูกไป จึงออกเร่ขายตัวเพื่อประทศชีวิต

เธอเล่าต่อว่า ในชีวิตของเธอไม่เคยได้รับความสุขเลย
แม้แต่น้อย ความสุขเพียงชั่วครู่บนเตียงนั้น ทำให้เธอเอือม
ระอา แต่ก็ทำใจได้ เมื่อเธอเกิดมาจนเป็นคนจนก็ต้องเจียม
มีชีวิตอยู่ไปวัน ๆ ไม่อยากได้อะไรอีก เนื่องจากชีวิตได้ผ่านมา
หนักต่อนักแล้ว ไม่ว่าจะเจ็บปวดจากการถูกข่มขืน
และความเจ็บปวดเมื่อสูญเสียลูกไป เมื่อเขายังเป็นก้อนเลือด
(เธอพูดถึงตรงนี้ น้ำตาก็ไหลออกมา) ทุกครั้งที่คิดถึงลูก เธอ
ก็จะใช้ความเป็นผู้หญิงนี้ให้เป็นประโยชน์ (เธอบอกผมว่า
ผมคิดว่าเธอบ้าใช้ไหมที่เธอทำเช่นนั้น) แต่เธอทำไปเพราะ
ความจำเป็นบังคับ เมื่อเธอมีพ่อที่ต้องเลี้ยง และมีน้องที่
ต้องส่งเสีย จึงต้องทนฝืนความเจ็บช้ำเอาไว้ในใจ และกลับ
มาขายสาวทเพื่อเลี้ยงคนทั้งครอบครัว ทุกวันที่เธอหาเงิน
กลับมา พ่อของเธอก็จะขอเงินที่เธอหาได้มานั้น ไปซื้อเหล้า
ดื่ม และเลี้ยงเพื่อนฝูง เป็นเช่นนี้ทุกวัน จนเธอล้มป่วยลง
เนื่องจากตรากตรำงานหนัก และตายลงด้วยโรคใช้ทรัพย์สิน
เมื่อวิญญาณออกจากร่าง ก็ถูกท่านยมทูตมารับ แล้วนำตัว
มายังนรก และถูกตัดสินให้มาชดใช้กรรมในนรกแดนนี้

เนื่องจากกรรมที่เธอได้ทำไว้บนโลกมนุษย์ จึงต้องถูก
ยมทูตเอาซากกระเป๋ายัดปากทุกวัน เนื่องจากเธอเคยใช้
ปากอมอวัยวะเพศชาย และยังต้องกินอุจจาระวันละสามชิ้น
ทุกวัน เป็นเช่นนี้เรื่อยมา”

“เธอได้เล่าความจริงออกมาตรงกัน กับที่เราดูบัญชีกรรมทุกอย่าง เราได้รับบัญชีจากองค์มหาเทพ และมหาเทวี ให้เขียนหนังสือบันทึกเรื่องเกี่ยวกับบาปกรรมที่สัตว์ต่าง ๆ ได้ก่อขึ้น ลงหนังสือเล่มนี้ จะได้เตือนสติมนุษย์ที่คิดจะทำบาปได้กลับใจ เธอจงพนมมือขึ้น แล้วกล่าวตามที่เรานำ”

“สาธุ ข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์ว่า ตนเองจะรักษาพรหมจรรย์ตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเกิดในเพศใดก็ตาม หากข้าพเจ้าผิดคำสัตย์ที่ให้นี้แล้วละก็ ขอให้ข้าพเจ้าตายอย่างทุเรศด้วยเทอญ”

“เราขอให้เธอได้เกิดในเพศบุรุษเถอะนะ จะได้ไม่ต้องลำบากเหมือนก่อนอีก เมื่อเธอไปเกิดแล้วขอให้เธอรักษาคำสัตย์นั้นไว้ให้มั่น แล้วเธอจะพ้นกรรมนั้นในที่สุดจ๊ะ”

ผมกลับสู่โลกมนุษย์

ครั้งที่ ๒๘

นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๓

(คดีฆาตกรรมเล็ก)

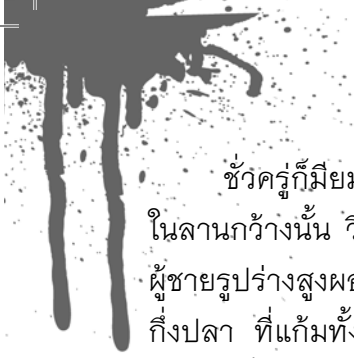
วันเสาร์ที่ ๑๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๓๒

ผมยืนอยู่เบื้องล่างในพื้นที่พิภพยมโลก เบื้องหน้าผมเป็นสถานที่ลงทัณฑ์แห่งหนึ่ง ผมเดินผ่านประตูเข้าไปใน “ห้องลงโทษ” ภายในห้องเป็นห้องกลม ๆ กว้างมาก มีที่นั่งอยู่รอบ ๆ มีลานกว้างอยู่ตรงกลางห้อง ตรงกลางลานกว้างนั้นมีเครื่องมือลงโทษตั้งอยู่ชนิดหนึ่ง มีลักษณะเป็นท่อนไม้สี่เหลี่ยมผืนผ้าเรียกว่า “ที่สับคอ” หรือ “เครื่องสับคอ”

มียมทูตยืนอยู่ในห้องนี้ ถือหอกปลายแหลมเป็นอาวุธ ยมทูตผู้นี้มีหน้าที่ควบคุมวิญญาณบาปที่ถูกลงโทษในห้องนี้

ผมบอกกับยมทูตว่า ผมต้องการสัมภาษณ์วิญญาณบาปที่ถูกลงโทษในนรกแดนนี้ ยมทูตผู้นั้นก็ได้คุกเข่าลงคารวะผม แล้วบอกผมว่า ลักครู่จะมีวิญญาณบาปมารับการประหารชีพ (การลงทัณฑ์ชนิดหนึ่ง)

ชั่วครู่ก็มียมทูตสององค์ นำตัววิญญาณบาปเดินเข้ามา
ในลานกว้างนั้น วิญญาณที่ถูกยมทูตนำตัวมานี้เป็นวิญญาณ
ผู้ชายรูปร่างสูงผอม ไม่สวมเสื้อผ้า ใบหน้าอกรูปกึ่งมนุษย์
กึ่งปลา ที่แก้มทั้งสองข้างของเขามีเหงือกของปลาเป็นที่หาย
ใจด้วย ที่คอของเขามีป้ายชื่อบอกไว้ว่า **“ผีนรก”**

ผมเดินไปที่มานั่งข้างลาน เพื่อดูการลงโทษ ยมทูตได้
นำตัวผีผู้ชายคนแรกนั้น พร้อมกับกล่าวว่า **“อิโหสิกรรมให้กู
ด้วยภูทำตามหน้าที่”** เขาพูดแค่นี้แล้วเง้อ **“มีดีประหารชีพ”**
สับลงที่คอของผีตนนั้น คอหลุดออกจากป่าเลือดไหลพุ่งออก
จากคอของผีตนนั้นอย่างแรง ร่างกายก็ล้มลงนอนกับพื้น
วิญญาณของชายตนนั้น หลุดออกจากร่างกายในกายหรือ
“กายละเอียด” ถูกชักออกจากฝัก (รูปร่าง) และสลายลง
พร้อมกับมีกายใหม่เกิดขึ้น เป็น **“กายวิญญาณ”** ของสัตว์ตน
นั้น

มียมทูตอีกองค์หนึ่ง ที่มาพร้อมกับผมเข้าไปบอกยม
ทูตองค์นั้นว่า มีชายคนหนึ่งมาจากยมโลกแดนสาม เขาต้อง
การมาสัมผัสภยันตรายวิญญาณบาปที่มึงกระทำอยู่ เขาพูดแค่นี้
พร้อมกับหันหน้ามาทางผม ยมทูตที่ยืนอยู่นั้นก็คุกเข่าลง
คารวะผม แล้วบอกว่า เขามีหน้าที่อยู่ในยมโลกแดนนี้ มีหน้าที่
ทำลายชีพสัตว์ทุกคน ที่รอรับการเกิดใหม่ในเพศแห่งตน
(การเกิดใหม่ในเพศของสัตว์นั้น)

ผมบอกยมทูตที่ยืนอยู่ข้างผม ให้ไปนำตัววิญญาณ
คนนั้นเข้ามาหาผม วิญญาณคนนั้นถูกนำตัวมา ร่างกายดู
อ่อนระโหย ผมสังเกตเห็นสิ่งผิดปกติในกายของผีตนนี้จุด
หนึ่งคือ ผีตนนี้มีอวัยวะเพศที่มีขนาดใหญ่ผิดปกติ

เมื่อยมทูตปล่อยตัวเขา เขาก็รีบปรีเข้ามากราบแทบ
เท้าผม พร้อมกับขอความช่วยเหลือ

“ช่วยผมด้วยเถอะครับ ท่านผู้ใจบุญ นึกว่าสงสาร
ลูกนกลูกกาเถิดครับ” เขาบอกกับผม

ผมเอื้อมมือไปแตะไหล่เขาให้ลุกขึ้นมา และเขาก็ได้เงย
หน้าขึ้นมาสบผม ปากของเขาก็ยังกล่าวคำขอความช่วยเหลือ
อยู่รำไป

“เธอทำกรรมอะไรไว้บ้าง ยมทูตถึงได้ลงโทษเธอเช่น
นั้น”

เขาเล่าว่า เขาทำกรรมเอาไว้มากกับสัตว์หลายชนิด
พร้อมกับเล่ารายละเอียดว่า ในอดีตเขาเป็นคนยากจน ต้อง
หาเลี้ยงชีพด้วยการจับปลาตามริมหนองน้ำ มาทำเป็นอาหาร
และนำปลาที่ได้มาสับคอ ที่เหลือก็นำไปตากแห้งเก็บเอา
ไว้กินในภายหลัง ด้วยกรรมนี้ทำให้เขาต้องเกิดในสภาพของผี
ในนรกขุมนี้

ผมถามเขาอีกว่า “แล้วเธอยังทำกรรมอะไรอีกบ้าง
นอกจากกรรมที่เธอได้เล่ามา”

เขาตอบผมว่า ไม่มี

ผมถามย้ำให้เขาแน่ใจว่า “เธอแน่ใจนะว่าคำที่เธอกล่าว
เป็นความจริง”

ผมเงยหน้าขึ้นสบตาคมพุด เขาได้แจ้งกับผมว่า ชายตน
นี้พุดเท็จ ผมหันกลับไปถามเขาใหม่ เพื่อให้เขาหลุดพ้นจาก
นรกขุมนี้

“เมื่อเธอรับปากเช่นนั้น เราจะเอาบัญญัติกรรมมาดู
หากเธอกล่าวเท็จต่อเรา เราจะลงโทษเธอตามกรรม หากแม้
เธอกล่าวจริง เราจะช่วยเธอให้พ้นจากนรกไป”

ผีตัวนั้นหน้าซีดลง ผมถามเขาต่ออีกว่า “เมื่อเธอคิดว่า
ตัวเองพุดถูก ทำไมสีหน้าซีดลง” ผมถามด้วยรอยยิ้ม

เขาตอบว่า เขาพุดผิดไปแล้ว ขออภัย

ผมตอบเขาไปว่า “สัตว์โลกยามใดที่เธอยังไม่สิ้นกรรม
ผลจากบาปกรรมที่เธอก่อ ก็จะมาให้ผลเธออยู่ทุกแห่งทุก
เมื่อ”

เขาสำนึกตัวแล้ว กลับใจได้ว่าเขาทำผิดไป จึงกล่าวคำ

ขออภัย และสาธยายกรรมของเขาออกมา

ทุกครั้งที่เขาหาปลาได้ ก็จะนำไปฝากแม่ของคู่รักของเขา เพื่อหวังว่าจะได้พบลูกสาวท่าน วันหนึ่งเขากลับมาจากหาปลา ก็นำปลาไปฝากเธอเช่นเคย แต่คราวนี้ไม่พบแม่ของเธอเพราะแม่ของเธอออกไปทำบุญเขาจึงฉวยโอกาสนั้นปลุกปล้ำเธอ จนได้เสียกัน เธอร้องไห้ด้วยความเสียใจ และคิดที่จะฆ่าตัวตาย เมื่อแม่ของเธอกลับมาเธอก็รีบออกไปหา และเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ฟัง แม่ของเธอโกรธมาก เข้าไปคว่ำมิดในครัวไล่ฟันเขา จนเขาถูกฟันเข้าที่หน้าอก แล้วโดนแทงกระหน่ำซ้ำจนตาย ผมทราบว่าคุณสองคนแม่ลูกได้พยายามกลบเกลื่อนเรื่องให้เป็นว่า เขาปลุกปล้ำลูกสาวเธอ และใช้กำลังข่มขืน จึงเกิดการต่อสู้กัน แล้วพลาดมีดที่ใช้บังคับลูกสาวเธอนั้น ก็ปักที่หน้าอกเขา และตายเพราะทนต์พิษบาดแผลไม่ไหว”

ผมตรวจสอบสวนบุญชักรกรรมของเขา และได้บอกเขาว่า เธอจะได้ไปเกิดเป็นผู้ชายแถวภาคเหนือ ได้เป็นลูกของพ่อค้า เนื่องจากผลบุญในชาติก่อนของเขามี จึงทำให้เขาได้รับผลบุญเช่นนั้น

“เมื่อเธอไปเกิดเป็นมนุษย์แล้ว จงหมั่นสร้างความดีชดใช้บาปกรรมที่เคยก่อไว้กับปลาทั้งหลาย เพราะเขายังผูกพยาบาทอยู่ และเราต้องการให้เธอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์

ก่อนไปเกิด ขอให้เธอกล่าวตามเรา

เขารับปาก

ผมกล่าวนำเขาว่า “สาธุข้าพเจ้าขอให้คำสัตย์ต่อสวรรค์
ว่า ข้าพเจ้าจะไม่ก่อบาปกับสัตว์น้ำอีกต่อไป ถ้าหากข้าพเจ้า
ผิดคำสัตย์ที่ให้ต่อสวรรค์ในครั้งนี้อีกแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าสิ้นชีวิต
ด้วยพิษของอาหารทะเลเถิด”

“เธอจงรักษาคำสัตย์ที่ให้ไว้เมื่อครู่ให้ดี ยังมีอีกเรื่อง
หนึ่ง เราอยากถามเธอว่า ทำไมเธอจึงมีอวัยวะที่ใหญ่โต
ปานนั้น”

เขาตอบว่า กรรมที่เขาได้ข่มขืนผู้หญิง ทำให้เขาต้องมี
สภาพของกรรมสนองดังเช่นนั้น และผมก็จากไป

กายวิญญูณนี้คือ กายที่มีมนุษย์ทุกคนใช้เคลื่อนไหว
มาจุติในร่าง เป็นกายที่มีรูปกายเหมือนกายของตนทุกอย่าง
แต่มีสภาพเคลื่อนไหวได้ตามใจนึก มีอยู่ในจิตตน...(ความรู้ใน
ธรรมกายแห่งตน)

กายละเอียดนั้น เป็นกายที่มีในมนุษย์ทุกคน หากมนุษย์
คนนั้นหวนระลึกถึงกุศลกรรมที่ทำในอดีต และถอยหลังเข้า
สู่ฐานธรรมกาย ... (ความรู้ในธรรมกายแห่งตน)

“รูปกายทั้งหมดล้วนมีมวลธาตุ สางธาตุสายะ (ธาตุทั้งหมดรวมกันเป็นตน) มีอยู่ทุกตนทุกนาม หากแก่นสันต์ตัวตนใดเจริญกรรมกาย ก็จะได้รจนะธรรมอัสสสายวะ (รจนะธรรมแปลว่าธรรมะประเสริฐในกายแห่งตน อัสสสายวะแปลว่าความสิ้นไปแห่งกิเลส) ในกายตน ด้วยรูปกายทั้งหมดนี้เจริญสร้างด้วยกรรมกายญาณ อันองค์พระสมณโคตมได้สร้างให้สิ้นแล้ว (การเจริญสอนพระธรรมในศาสนาตน)”
ดูจระอัจโสรสะ (ธรรมกายเจริญในตน)

ครั้งที่ ๒๙

นรกขุม ๕ แตนกาเม

(คดีทำแท้ง)

วันพุธที่ ๒๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๓๓

ผมเดินผ่านประตูนรกเข้าสู่แดนนรกขุม ๕ มียมทูตสององค์เฝ้าอยู่ตรงทางเข้า บางองค์ก็ยืนอยู่ตามทาง บางองค์ก็นั่งอยู่ที่โต๊ะคอยรับประทับชื่อบุคคลเข้าออก ยมทูตองค์นี้กระทำตามหน้าที่ ๆ ได้รับมอบหมาย มาจากองค์พญายม

ผมบอกยมทูตว่า ผมต้องการที่จะสัมภาษณ์วิญญาณบาปที่ทำความผิดทำแท้งในนรกขุมนี้ ยมทูตนำผมเดิน ไปตามเส้นทางเดินจนถึง “แดนกาเม”

ที่นั่น มีผู้หญิงคนหนึ่งนอนหงายอยู่กับพื้น ร่างกายเปลือยเปล่าไร้สิ่งปิดบัง ที่ข้าง ๆ หญิงคนนั้น มียมทูตยืนอยู่หนึ่งองค์ และบนพื้นดินข้าง ๆ เธอนั้น มีชันเหล็กวางอยู่ใบหนึ่ง

ผมเห็นยมทูตที่ยืนอยู่ข้าง ๆ หญิงคนนั้น เดินออกไปที่เตาไฟเผา มีเหล็กวางอยู่ในเตาไฟ และถูกเผาไฟจนร้อนแดงได้ที่ ท่อนเหล็กนั้นรูปร่างเหมือนอวัยวะเพศของชาย แต่กลมและใหญ่กว่า มีด้ามจับยื่นยาวออกมาพอมองเห็น และยมทูตของคันั้น ก็เลือกหยิบเหล็กนาบอันหนึ่งขึ้นมา แล้วเดินมาที่ผีตัวนั้น เมื่อผีตัวนั้นลุกขึ้นมองเห็นเหล็กนาบก็ตกใจกลัวมาก และพยายามดิ้นเพื่อที่จะหนี

“อีส์ตว์เตรัจฉาน จะหนีไปไหน” ยมทูตร้องตวาด

ยมทูตก็ได้เอาเหล็กที่ถือมานั้น นาบลงไปตามตัวของหญิงคนนั้น รอยไฟที่นาบลงบนตัวของผู้หญิงคนนั้น เป็นแผลพุพองตามตัว เนื้อหนังที่ถูกไฟใหม้สีแดงฉานด้วยเสียงเสียดเสียดเมื่อที่ถูกไฟไหม้เสียงดังฉ่า...รอยไหม้ต่างๆ ปรากฏขึ้นมาบนร่างกายเสียงร้องของความเจ็บปวดดังขึ้นอย่างเจ็บปวด

“อีเหยี้ย กรรมนี้มึงเป็นผู้ก่อ สมควรแล้วที่มึงต้องรับกรรมของมึง” ยมทูตด่าสาด

และยมทูตก็ได้เดินออกไป หยิบเอาเหล็กท่อนหนึ่งออกมา มีลักษณะเหมือนอวัยวะเพศชาย แต่ยาวและใหญ่กว่าปกติ ท่อนเหล็กนั้นถูกไฟเผาจนแดงจัด เรืองแสงอยู่บนท่อนเหล็กนั้น ใช้มือจับผ้าทาบบนปลายเหล็กส่วนยาวสุด แล้วทะเลว่งท่อนเหล็กนั้นเข้าสู่อวัยวะเพศของหญิงคนนั้น

เสียงกรีดสุดเสียงดังขึ้นอย่างเจ็บปวด เนื้อที่อ่อนล้า
ของเธอถูกไฟไหม้จนเกรียม รอยแผลต่าง ๆ ตามร่างกาย
ส่งให้เธอดูเหมือนเปรตสัตว์ (วิญญาณบาปที่ได้รับกรรม
อย่างมากและทนเจ็บไม่ไหว) มากกว่าวิญญาณ (ในความคิด
ส่วนตัวผม มันเป็นความเจ็บปวดที่สุดทรมาณอย่างยิ่ง ผมรู้สึก
สงสารเธอขึ้นมาอย่างลึก ๆ ในดวงจิตด้วยกรรมที่เธอเป็นผู้
ก่อ เธอจึงต้องได้รับผลกรรมเช่นนั้น)

อดีตกรรมของเธอนั้น หญิงผู้นี้เป็นหญิงขายบริการ
ทางเพศ และต้องขึ้นมาอย่างไม่มีพ่อ และได้ทำแท้งเด็กออก
ทำให้เธอต้องมารับกรรมอยู่เช่นนี้ในนรก

ผลกรรมดังกล่าว เธอเป็นผู้ก่อ สัตว์ตนใดกระทำ
กรรมเช่นนี้ ผลกรรมอันนี้จะได้รับสนองท่าน เมื่อสู่
ปรลัยภพ (ภพแห่งความตายเป็นที่ตั้ง)

ครั้งที่ ๓๐

นรกขุม ๖ แดนไฟนรก

วันศุกร์ที่ ๒๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๓๒

ดวงจิตผมลงสู่นรกด้วยกายธรรมกาย อันเป็นสุดทางแห่งสวรรค์ในปรนิพพาน มนุษย์ทั้งหลายที่ปฏิบัติจิตจนถึงสุดทางนี้ เขาจะได้รับกายธรรมกายเป็นผลแห่งการกระทำ

จิตตวิมังสาแห่งกายนั้นเป็นปรมกายแห่งตน สัตว์ตนใดกระทำตนเป็นที่ตั้งด้วยฐานแห่งธรรมกายฐานเจ็ดนั้น จะได้รับผลตวิมังสา (กายธรรมกายที่ปรากฏแห่งฐานที่เจ็ด)

ดวงจิตแห่งธรรมกายนั้น สะอาด ประเสริฐ บริสุทธิ์ ผุดใสด้วยใจที่สงบแห่งฐานเจ็ด

กายที่มีในกายคนนั้น ผู้ใดค้นพบย่อมลึกซึ้งสู่ธรรมกาย

ไฟนรกอันร้อนแรง แผลเผาสัตว์ทั้งหลายให้ดับสลายไปกับกองไฟ แสงไฟแห่งกรรมนั้นไม่มีใครดับได้ หากสัตว์ตนนั้นไม่กระทำตนเป็นที่ตั้งด้วยกายธรรมกายแห่งฐานเจ็ด หนนรกทางสุดนั้นจะเป็นที่สุดแห่งวิญญานนั้น

ผลกรรมแห่งตนนั้น มีแต่สัตว์ผู้นั้นเป็นผู้รับกำหนดในกรรมแห่งตน มีสิ่งกำเนิดด้วยจิต อันเจตนาอันนั้นเป็นผู้กระทำส่งผลที่ก่อให้เกิดกรรมนั้น ได้รับเป็นกายกรรม มโนกรรม วาจากรรม รวมเรียกว่า มนุษยกรรม นี้เป็นกรรมแห่งสัตว์ (เจตต (อ่านว่า เจต-ตะ) แปลว่า ดวงจิตแห่งตน) เจตตสัตว์ อันกำเนิดด้วยฤทธิ์ธรรมในธาตุแห่งสัตว์ที่ก่อกำเนิดด้วยบรมธาตุ จะสิ้นสุดด้วยผลแห่งกรรมเป็นที่ตั้ง และเจริญด้วยธรรมเป็นที่สูงในภพภูมิบรมสุทธิ ศิลธรรม (ธรรมอันเจริญด้วยธรรมที่ก่อในกายวิสุทธิกายในกายตน นั้นเป็นลัทธธรรมอันประเสริฐ ที่ยังให้สัตว์นั้นข้ามสู่ห้วงสัตตยภพ ห้วงที่สัตว์ทั้งหลายเวียนว่าย)

โบราณกาลแก่นั้น ผู้เฒ่าแก่มักจะสอนลูกหลานว่า อย่าทำบาปนะลูก ระวังจะตกนรกหมกไหม้ บรรดาลูกหลานที่ดีก็เชื่อฟังคำตักเตือนสั่งสอนของท่าน ชีวิตก็จะมีแต่ความผาสุกร่มเย็น ดำเนินชีวิตตามหลักของพระพุทธศาสนา เมื่อตายจากภพนี้ไปแล้ว ก็จะได้ไปเสวยผลบุญตามที่ตนได้สร้างมาทุกคน แต่ถ้าใครที่ทำบาปสร้างแต่กรรมชั่วเป็นนิจ นรกเป็นที่สุดแห่งคนเหล่านั้น

วิญญานบาปที่ถูกลงโทษด้วยไฟนรก มีผู้นั่งกรรมฐานไปสู่นรก และนำกลับมาเล่าความที่พบว่า ใครที่ทำบาปกรรม นรกมีไฟเผาตนให้ร้อนแรง มักพูดว่า ระวังจะตกนรกหมกไหม้

และถูกไฟนรกเผาผลาญจนกว่าจะสิ้นกรรม

ดวงไฟดวงใหญ่หล่นออกมาจากที่สูง คล้ายสะเก็ดเพลิงหล่นกระจาย แต่มีลักษณะเป็นก้อนใหญ่กว่ามีวิญญาณหลายตนกระจายหนีออกจากดวงไฟดวงใหญ่นั้น ต่างคนต่างหลบหนีไปคนละทาง ยมทูตที่ยืนอยู่รอบข้าง ก็ได้ใช้หอกแหลมที่มแทงไล่ให้กลับไปอีก วิญญาณที่อยู่ในสะเก็ดไฟกระโดดโลดเต้นไปตามจังหวะเพลิง ผิวที่โดนสะเก็ดเพลิงเป็นรอยต่างดวงตามตัว เลือดหนองไหลเยิ้มออกมา และส่งกลิ่นเหม็นออกมาอยู่ห่าง ๆ กลิ่นคล้ายเนื้อสุก แต่ก็มีกลิ่นของความสกปรกกรรมอยู่

มีวิญญาณผู้หญิงคนหนึ่ง ถูกนำออกมาจากที่ลงทัณฑ์นี้ ผมเดินตามเขาไปพร้อมกับยมทูต ลักครู่ก็ถึงสถานี่ลงทัณฑ์ที่สอง เป็นหลุมลึกลงไปใต้ดิน มีเปลวไฟลุกโชนขึ้นมาเหนือปากหลุม ภายในหลุมมองเห็นวิญญาณหลายตนนอนดิ้นทรมนทลายอยู่ในหลุม ยมทูตนำตัววิญญาณหญิงคนนั้นไปยืนที่ปากหลุม แล้วผลักหญิงคนนั้นลงไปหลุม เฮอร์องขึ้นด้วยความตกใจ เสียงหล่นดังตึกตักขึ้น และเสียงกรีดร้องของสัตว์ตนนี้ก็ดังขึ้นอย่างโห่หวอนที่สุด กลิ่นเหม็นของเนื้อที่ถูกไฟเผาไชขึ้นมาพอได้กลิ่น ผมยืนรออยู่สักพัก ก็มียมทูตเข้าไปใช้วัตตุคล้าย ๆ กับที่ตักทรายโกยเข้าขึ้นมาจากหลุม

ภูตของวิญญาณที่ถูกเผาไหม้ มีลักษณะพอจะมองออก เป็นรูปร่างได้ แต่ไม่เด่นชัดนัก ได้ลอยเข้าสิงเข้าตุลีนั่นต่อ และยมทูตก็เอาเก้าอี้ขึ้นนั้น เดินไปยังที่ลงทัณฑ์ที่สามต่อไป เมื่อถึงที่ลงทัณฑ์ ยมทูตก็ได้เทเก้าอี้ลงไปในหลุมอีก เสียง กรีดร้องดังขึ้นพร้อมกับซีเก้าอี้ที่ถูกโยนลงไป ในหลุม ภาย วิญญาณก็กลับชีวิตขึ้นมาใหม่ และพยายามตะเกียกตะกาย ขึ้นมาให้พ้นจากหลุม มีเสียงคำรามของสุนัขดังขึ้นมาจาก ปากหลุม เมื่อสุนัขปากเหล็กกัดเนื้อหนังจนหลุดออกมาได้ มันจึงจะปล่อยวิญญาณนั้นขึ้นมาจากหลุม รูปร่างของ วิญญาณที่หนีขึ้นมาไม่สวมเสื้อผ้า และตามเนื้อตัวเป็นแผล เหวอะหวะ ร่างกายที่ดูสวยงามเมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์ก็หมด ลิ่นลง เนื้อหนังที่น่าจับต้องเมื่อถูกกัดจนเหวอะหวะก็ไม่ต่าง ะไรกับเนื้อสัตว์ที่ถูกกัดทำลายเช่นเดียวกัน

สภาพวิญญาณตอนนี้มีรูปร่างอะไรไม่ผิดไปจากสัตว์ตน หนึ่ง ที่หลบหนีภัยขึ้นมารอยแผลตามร่างกายมีอยู่ทั่วไปตาม ตัว ผมเผ้ากระเซิง หน้าตาดำคล้ำ และตรงน่องของผีตนนี้ถูก สุนัขปากเหล็กกัดเนื้อตรงนั้นหลุดออกมาจนเห็นกระดูก

จากนั้นยมทูตก็นำตัววิญญาณตนนี้ ไปยังที่ลงทัณฑ์ แห่งสุดท้าย ซึ่งดูแล้วเป็นที่ลงทัณฑ์แรงกว่าที่อื่นที่ผ่านมา เมื่อถึงที่ลงทัณฑ์นี้ ตรงเบื้องหน้ามีกองไฟกองใหญ่ลุกโชน อยู่ วิญญาณตนนี้ก็ได้แสดงอาการกลัวอย่างสนลน และ

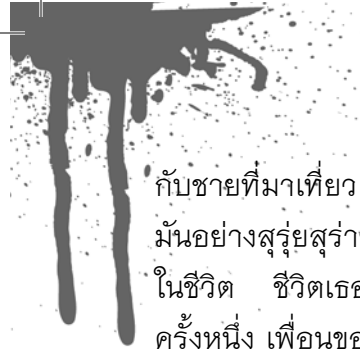
ตระหนก ยมทูตตะคอกเลือกไล่ให้ไป วิญญาณตนนี้ก็ถูกจับโยนเข้าไปในกองไฟที่ลุกท่วมหัวคน ความร้อนแรงของเปลวเพลิงนั้นแผ่รัศมีร้อนออกมากว้างพอสมควร วิญญาณตนนี้ถูกเผาในกองไฟ น้ำเสือดน้ำหนองไหลสด ๆ ออกมา เส้นผมบนศีรษะถูกไฟเผาจนเกลี้ยง ตามตัวเริ่มพอง และส่งกลิ่นเหม็นสาบโชยมาอย่างแรง ร่างกายของผีตนนี้ถูกไฟเผาสภาพไม่ต่างอะไรกับวัตถุที่ถูกเผาตามเชิงตะกอน เมื่อหมดเวลาโทษ ยมทูตก็ใช้น้ำพิเศษดับไฟนั้นให้มอดลง แล้วเข้าไปเอาตัววิญญาณตนนั้นออกมา

เมื่อวิญญาณนั้นถูกนำตัวออกมาจากกองไฟ ก็จะมีความรู้สึกตัวขึ้นมาบ้าง ร่างกายเริ่มเคลื่อนไหวทีละน้อยรูปร่างร่างกายเริ่มเปลี่ยนไปตามเดิม กายที่หายไปก็คืนกลับสู่สภาพเดิมอีกครั้งหนึ่ง ผมบอกให้ยมทูตเอาตัวมาหาผม เพื่อสัมภาษณ์บาปที่สัตว์ตนนี้ได้ก่อ

วิญญาณเพศหญิงตนนี้บอกผมว่า ในอดีตเธอเป็นผู้หญิงขายบริการ เนื่องด้วยฐานะทางบ้านยากจน จึงออกมาทำงานในกรุงเทพฯ และถูกล่อลวงให้เข้าสถานบริการทางเพศ นับตั้งแต่นั้นมาเธอก็ถูกให้ขายบริการเพศกับแขกที่มาเที่ยวเรื่อยมา ต่อมาเธอก็ถูกผู้ชายที่เธอไปเที่ยวด้วยรุมข่มขืน

วิญญาณเพศหญิงตนนี้ได้เล่าให้ผมฟังว่า ในอดีตชาติของเธอเป็นหญิงโสเภณีมาก่อน มีอาชีพขายบริการเพศให้

กับชายที่มาเที่ยว เพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินที่หาได้มา เธอใช้
มันอย่างสุรุ่ยสุร่าย และหาใหม่เมื่อหมดไปเป็นเช่นนี้เรื่อยมา
ในชีวิต ชีวิตเธอผันเปลี่ยนเรื่อยไป เธอได้กลับมาสู่บ้านอีก
ครั้งหนึ่ง เพื่อนของเธอไม่รู้ว่าเธอไปทำงานขายตัว มีครั้งหนึ่ง
เธอได้ถูกเพื่อนชายข่มขืน และเสียตัวให้กับเขา เมื่อพ่อแม่
ทราบ เรื่องก็ขับไล่ไล่ส่งเธอออกจากบ้าน เธอหนีมาอยู่บ้าน
เพื่อน และอาศัยกินนอนอยู่ที่นั่น เมื่อไม่มีเงินเธอก็หันกลับ
ทำงานเดิมอีก เธอไม่มีความสำนึกในใจ และในบาปที่เธอ
กระทำ เมื่อสิ้นชีพเธอจึงได้มาเสวยบาปในนรกขุมนี้

ครั้งที่ ๓๑

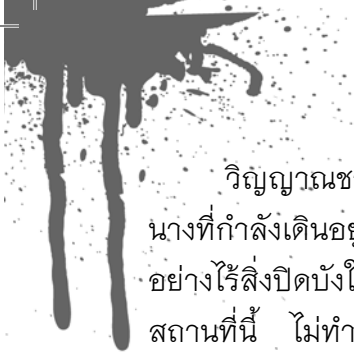
นรกขุม ๒ แดนลงทัณฑ์ ๓

วันเสาร์ที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๒

บรรดาสาวงามทั้งหลาย ที่เคยเกิดขึ้นบนโลกมนุษย์ กำลังอวดโชว์เรือนร่างของเธอ ด้วยความกระหยิ่มยิ้มย่องใจว่า บรรดาอวัยวะต่าง ๆ ในร่างเธอนั้นมีความงดงามเสียนี้ กระจะไร

สายตาที่มองเธอ ด้วยความคิดที่จะหวังมองเพื่อหา อวัยวะที่มันลอดเล็ดสายตาออกมาภายนอก เพื่อหวังอะไร บางสิ่งในตัวเธอ แม้แต่เรือนร่างของเธอ ความสกปรกโสโครก ในกายเธอ อวัยวะทุกส่วนของเธอ มีความโสโครกอยู่ในแล้วทั้งสิ้น ชายคนใดหมายครองเธอ ความสุขในชั่วครู่ นั้น จะทำให้เขาทำลายชีพตนเองสิ้นลงในบัดดลทันที

วิญญาณชายคนหนึ่ง กำลังยืนมองบรรดาสาวหลายนางที่กำลังเดินอยู่บนเวที สาวแต่ละนางเดินอวดโชว์เนื้ออยู่อย่างไร้สิ่งปิดบังใด ๆ ความใคร่ในกายที่ท่าตนต้องมาอยู่ในสถานที่นี้ ไม่ทำให้เขาสำนึกได้ว่าเขาเคยเกิดเป็นใคร และมีใคร ทำอะไรบ้างต่อตัวเรา อวัยวะนี้สีเป็นเหตุให้เขาได้มาเกิดที่นี่ บาปกรรมนั้นก่อขึ้นอย่างไร้ความสำนึกผิด

เวทีใหญ่ถูกจัดขึ้นบนยมโลก ด้วยกรรมวาระแห่งตนที่สัตว์เหล่านั้นต้องบังเกิดในร่างกายของสัตว์กระหายกาม ทุกคนที่มาสู่วิวาตมมีความหวังที่จะระบายตัณหาในกายตนให้สิ้นลง หรือสนองตัณหาในกายตนให้เพิ่มขึ้น

บรรดาสาวงามทั้งหลาย ต่างเดินนวยนาดอยู่บนเวทีอย่างไร้ความอาย เนื้อหนังมังสาที่อวดโชว์โดยไร้สิ่งปิดบัง ทำให้เธอเหล่านั้น เกิดความกล้าที่จะได้เสียกับชายใดที่มีสตางค์ให้กับเธอ และบำบัดความใคร่ให้กับเธอทุก ๆ คนที่มาอยู่ ณ ที่นี้เป็นสัตว์กระหายกาม ที่มาเกิดเพื่อชดใช้กรรมที่เขาได้ทำไว้ เมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์

วิญญาณชายคนนั้น ได้พยายามเข้าไปไขว่คว้าเอาตัวหญิงนางหนึ่งลงมาจากเวที แล้วเดินกอดรัดพิดเหวี่ยงอย่างเมามัน แล้วประกอบกามกิจด้วยกันอย่างชดชื่นมิได้ (สัตว์ตนใดที่มีกรรมดังกล่าว จะเกิดความกระสันต์वासที่จะเสพสมในเพศที่ตนปรารถนา และมีความต้องการอยู่ในกายหากสัตว์

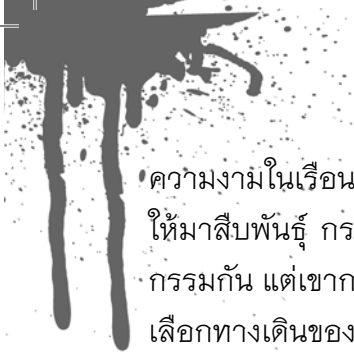

ตนนั่นได้เข้ามาใกล้ ก็เกิดแรงไฟในกายพลั๊กคั่นให้เข้าไป
ด้วยกรรมพลั๊กคั่นเป็นผู้หนุนส่ง)

ชายคนนี้มีสติปัญญาบางอย่างในกาย คือ มีอวัยวะ
เพศที่ใหญ่ยาวเกินกว่ามนุษย์ ขนาดนั้นประมาณพูดกันว่า
เกือบครึ่งตามความยาว ส่วนความใหญ่นั้นประมาณเท่า
ข้อแขนของชายโตที่สมบูรณ์ อวัยวะที่ใช้ในการบรรเลงกาม
นั้นถูกใช้อย่างเมามันบนร่างของหญิง บรรดาหญิงทั้งหลาย
ที่เห็นกรรมภาพดังกล่าว ต่างเข้ามาอื้อแย่งเขา เพื่อเขาจะได้
สอดแทรกความสุขในกายตนบ้าง เมื่อไม่ได้สมความตั้งใจ
ก็กระทำการอันธพาลกับเพื่อนของตน ไม่ว่าจะใช้วิธีใด เพื่อ
ให้ได้อวัยวะนั้นมาครอบครอง และนาง ๆ หนึ่งก็ได้อวัยวะ
เพศชายไป แต่ไม่ได้ครบถ้วน เพราะเธอได้ใช้อาวุธมีคมลับ
ลงไปบนท่อนอวัยวะเพศนั้น และจับอวัยวะเพศนั้น หนีไป
และกลุ่มหญิงที่รู้มกระทำการดังกล่าว ก็ได้หนีภัย
แตกสลายกันไปตามทิศทางของตน หญิงใดที่ได้อวัยวะเพศ
ไป ก็มีความร่าเริงชูกำปั้นขึ้นอย่างผู้ได้ชัยชนะ และกระเสือก
กายเข้าไปหาอวัยวะนั้น แล้วสัมผัสกับอวัยวะท่อนนั้นอย่างเมามัน
นี่เป็นกรรมของพวกเขาที่จะต้องได้รับ เพราะบาปกรรมที่
พวกเขาได้ก่อไว้กับชนเมือง

วิญญูณบางตนได้ให้การสัมภาษณ์ผมว่า เขาได้กระ
ทำการอดชั่วเรื้อนร่างของเขาในที่สาธารณะ และได้ใช้

ความงามในเรือนร่างของตน ที่มนุษย์ผู้เป็นแม่มอบให้เขา เพื่อให้มาสืบพันธุ์ กระทำความดีต่อมนุษย์ทุกคน ที่มาเกิดร่วมกรรมกัน แต่เขากลับไม่กระทำเช่นนั้น นั่นเป็นหนทางผิดที่เขาเลือกทางเดินของเขา เขาได้เล่าให้ฟังอีกว่า เขาใช้อวัยวะเพศของเขาหากินกับชายเหล่านั้น เพื่อบำเรอความใคร่ของเขา และเอาเงินเขา เพื่อมาซื้อเปลี่ยนหนี้กรรม (การซื้อเปลี่ยนเรียกขายในมนุษย์เรียกว่าหนี้กรรม ด้วยกุศลเจตนาที่แตกต่างกัน จึงต้องเรียกกรรมเช่นนั้น) และด้วยบาปกรรมที่เขาทำส่งให้เขามาเกิดในนรกขุมนี้ ถูกลงทัณฑ์ต่าง ๆ นา ๆ ในดินแดนนี้ด้วยความทรमान

“มนุษย์ทั้งหลาย จงหวนคิดเมื่อครั้งอดีต องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงตรัสสอนธรรมให้แก่มนุษย์เพื่อหวังให้มนุษย์นั้น พ้นทุกข์จากห้วงกรรมหมุนในวัฏจักรแห่งกรรม

ดุชฎีธรรมดังกล่าว เป็นธรรมดำเนินที่พระพุทธเจ้าท่านชี้แนะให้มนุษย์เดินตามท่าน กลับสู่มาตุภูมิแห่งเรา ความมืดเริ่มเข้าปกคลุมในโลกมืด แสงสว่างย่อมหรี่น้อยลง ความดีในการใช้กรรมนั้นเพิ่มมากขึ้น ด้วยการสร้างบาปกรรมแห่งสัตว์โลก

มวลมนุษยโลกต่างเข้าใจผิดว่า บุญบาปนั้นไม่มี ใคร
กันเล่าที่กล่าวเช่นนั้น ใครกันเล่าที่กล่าวว่าสถานที่สวย
บุญบาปนั้นไม่มี ใครกันเล่าที่กล่าวว่า วัฏจักรกรรมพลนั้น
ไปย้อนกลับเข้าสู่ตน ใครกันหนอที่กล่าวว่าบุญบาปนั้นไม่มี
หนทางดีนั้นสร้างไว้แล้ว แต่ขาดผู้ดำเนินไปตามเท่านั้น

บรรดามนุษย์ทั้งหลาย จงคิดไว้เถิดว่าการย้อนกลับเข้า
สู่ภูมิอรุณตเทพ (จักรุกรรมวาระมาเกิดพร้อมกับมนุษย์ใครผู้
ใดที่ได้ธรรมกาย สำเร็จธรรมด้วยจิตมโน กายมโน อรูปมโน
นั้น เขาจะรู้แจ้งว่าที่ใด เป็นที่เกิดแห่งตน) นั้นเป็นการเกิดที่มี
ความพร้อมด้วยกรรมกุศล”

พระเสาวนีย์

พระพุทธรูปดาวจระเข้ในกายเทพ

“มนุษย์นั้นหนอมีใครจะรู้บ้างว่า น้ำตาที่เป็นสายเลือด
ของผู้เป็นแม่ นั้น อาบด้วยประจุกรรมใด ความยินดีในร้าย
ในกายมนุษย์ ที่หวังจะให้มนุษย์อยู่รอดปลอดภัย พ้นจาก
ห้วงทุกข์กรรมในบัดดล ตนนั้นหนอเป็นผู้สร้าง ดำเนินกรรม
ด้วยตนเอง จงคิดได้เกิดสัตว์โลก

1 ประจุกรรม คือ ความรู้สึกสงสารในดวงจิต

ครั้งที่ ๓๒

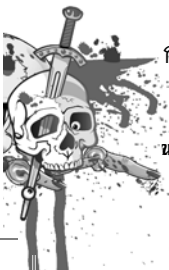
นรกขุม ๖ แดนลงทัณฑ์ ๒

วันพุธที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๒

บุคคลใดก็ตาม ที่กระทำความล่วงล้ำต่อพระพุทธศาสนาหรือศาสนวัตถุสถานใด ที่สร้างด้วยพระพุทธบารมีที่พระพุทธเจ้าประทานไว้ให้โลกมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์นั้นได้กลับย้อนสู่ชาติมาตุภูมิที่บังเกิดอยู่ก่อน ที่จะมาสนองผลกรรมในชาติกรรมนี้

ด้วยกรรมสนอง ที่ใครก็ตามที่คิดบังอาจทำตนเป็นผู้บั่นทอนทำลายชาติศาสนา ที่บังเกิดขึ้นเพื่อให้มนุษย์ได้รู้แจ้งในกรรม หรือแม้แต่คิดร้าย ผลกรรมนั้นจักสนองบาปอย่างยิ่งในผลแห่งตน ณ สถานจักรภูกรรม (สถานที่มีมนุษย์ต้องมาสู่เมื่อกระทำผิด และสนองบาปเมื่อครั้งตนเป็นมนุษย์ที่สร้างบุญบาปนั้นไว้ในมนุษย์ภูมิ) ในนรกภูมิ

ตัวอย่างกรรมในเรื่องนี้ เป็นเรื่องของบุคคลที่กระทำการกรรมต่อพระพุทธศาสนา ด้วยการตัดเศียรพระพุทธรูป

หากินเลี้ยงชีพ ด้วยการบำเรอความสุขส่วนตนด้วยของสูง
เขาจึงต้องรับผลแห่งบาปนั้นด้วยกรรมทัณฑ์

ในนรกแดนนี้ มีวิญญูณบาปตนหนึ่งกระทำความกรรม
เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ได้รับผลแห่งกรรมนั้นอยู่ในนรก
ด้วยกรรมนั้น ทำให้เขาต้องโดนเหล็กตัดร่างจนขาดออกจาก
กันชิ้นส่วนไหนที่เขาถูกตัด นั้นหมายถึงเขาได้ตัดอวัยวะบาง
ส่วนของพระพุทธรูปหรือศาสนวัตถุไปจนหมด และกรรมที่
เขาต้องถูกตัดอวัยวะเพศในที่ ๆ เขาได้เพศกำเนิดนั้น เขาจะ
ต้องใช้กรรม เนื่องจากบุรากรรมที่ติดบังอาจกระทำความกรรมต่อ
พระพุทธศาสนา หากแม้เป็นเพศหญิงก็จะต้องโดนไฟลน
อวัยวะเพศจนหมด ไม่สามารถกระทำการได้อีกต่อไป นี่เป็น
สัตกรรมที่เขาจะต้องได้รับ

วิญญูณตนนี้เป็นชาย ที่ขา และแขนของเขาถูกลง
ตรวนเอาไว้ทั้งสองข้าง กำลังนอนหงายอยู่บนแท่นสี่เหลี่ยม
ใหญ่ ๆ ในรูปร่างเปลือยกาย ปากของเขาก็ร้องว่า “กูไม่ทำอีก
แล้ว กูไม่ทำอีกแล้ว ๆ ๆ ๆ...”

แขน และขาของเขาถูกตัดออกไปด้วย **“จักรกลม้วน”**
อันแสนคม เหลือแต่หัวกับตัว เลือดสด ๆ ไหลออกจาก
อวัยวะที่ถูกตัด และอวัยวะที่ถูกตัดออกไปนั้น ได้กลับเข้ามา
ต่อกันใหม่ด้วยฤทธิ์แห่งกรรมที่เขากระทำ และเขาจะต้องรับ

1 สัตกรรม คือ ผลรวมแห่งสัตว์นั้นกระทำและได้รับอยู่

บาปกรรมที่เขากระทำความจนกว่าจะหมดกรรม

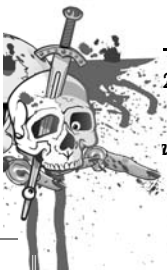
สภาพที่น่าอดสู ของสัตว์ผู้เรียกว่าตนเองเป็นมนุษย์ เมื่อจิตใจของมนุษย์มีแต่ความหยาบช้า จึงต้องมีกฎแห่งกรรม เข้ามาลงโทษ เพื่อให้รู้สำนึก และกลับตนเสียใหม่ มรรคธรรมที่พระพุทธเจ้าได้ทรงชี้แนะไว้แล้ว หากสัตว์ตนใดกระทำความ ก็จะมีทุกข์ตามครรลองศาสนธรรม

“ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย จงมีแต่ความสุขในผลบุญที่ตนได้สร้างมานั้นเถิด”

“ศาสนธรรมในศาสนสถาน ที่ประกาศออกมาสู่มนุษย์ ธรรมกะ² นั้น เป็นพระพุทธธรรมอันประเสริฐ และตรัสสอนว่า มนุษย์ทั้งหลายนั้น ได้สู่โลกมนุษย์เพื่อใช้กรรม หากสัตว์ตนใดกระทำความเป็นพุทธมามกะ ยึดมั่นในพระพุทธศาสนาแล้ว ปฏิบัติธรรมในศีลธรรม บารมีธรรม ปฏิบัติธรรมศาสนาที่พระพุทธเจ้าลงมาตรัส แน่แน่นอน ... ที่สุดท้ายของวิญญาณนั้น จะกลับย้อนสู่มาตุชนศาสนบุญ (สถานที่รับบุญแห่งสัตว์โลก)

วิญญาณตนใดที่กระทำความดังกล่าวแล้ว เขาจะมีกรรมบุญอันสร้างเสริมด้วยผลบุญแห่งตน นำหนูนสงให้เขาสู่แดนมาตุภูมิชนชั้นเทอญ

2 ธรรมกะ คือ วิญญาณหรือมนุษย์ชน

ครั้งที่ ๓๓

นรกขุม ๓ แดนลงทัณฑ์ที่ ๑๑

วันเสาร์ที่ ๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

พระราชดำรัสแห่งองค์พระพุทธรุณีเจ้า เมื่อครั้งเสด็จ
สู่มนุษย์ภูมิแดนสวรรค์

เมื่อย้อนสู่อดีตนั้น สวรรค์นั้นย้อนกลับมาสู่มาตุภูมิ
โลกอยู่ไม่ไกล หากแต่มนุษย์นั้นกระทำเป็นบาปยิ่งขึ้น ทำให้
เกิดการแยกภพชาติขึ้นมา ระหว่างสวรรค์กับมนุษย์ ทำให้
มีอาชญาอยู่ด้วยกัน ด้วยกรรมนั้นทำให้เกิดนรกสวรรค์ขึ้น เพื่อ
ให้มนุษย์นั้นได้อยู่อย่างมนุษย์ ชนสวรรค์ (ผู้ที่อยู่ในสวรรค์)
ก็ได้อยู่อย่างชนสวรรค์ ชนใดที่อยู่ในนรกก็รับผลกรรม
ในนรกตามนั้น ใครมีอาชญาได้หากมิได้สนองผลปฏิบัติในตน
มีอาชญาแจ้งธรรมได้ก็มิรู้ว่า สวรรค์นรกนั้นอยู่ที่ใด ขอให้ผู้
ที่รู้แจ้งจงคิดเถิดว่า สัตว์นั้นมีกรรมจึงมาอยู่ในโลกมนุษย์นี้
หากใครบังเกิดได้ธรรมกาย เขาก็จะทำลายชาติภพในตนให้

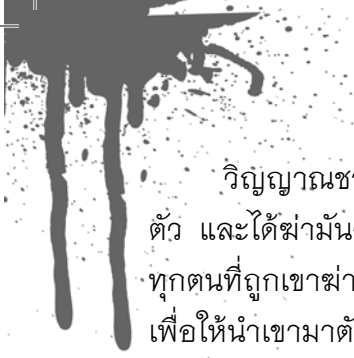
ย่อนสู่ยุคกะสภาวะกษานธรรมิกภูมิ (สภาวะกษานธรรมิกภูมินั้น มีคำแปลอยู่ว่า สัตว์ตนใดได้ธรรมกาย เขาก็จะเป็นผู้รู้แจ้งว่า นรกสวรรค์นั้นอยู่ที่ใด มิใกล้มิไกลจากตัว) ได้

ขอให้ท่านผู้เจริญจงแจ้งในธรรมเถิด

“เมื่อครั้งมนุษย์เกิดขึ้นมาบนโลกมนุษย์ ล้วนเข้าสู่ สภาวะกรรมแห่งการเกิด มีมนุษย์หลายคนได้มาเกิดในยุค นั้น และได้ทำบาปกรรมอันก่อเกิดด้วยการใช้ชาติภพ ทำให้ หมุนเวียนเกิดไม่รู้หยุด สัตว์ทั้งหลายได้กระทำบาปอย่างมิ กลัวเกรงต่อบาปที่กระทำ ด้วยความมิรู้ว่าบุญบาปนั้นมีจริง ใครเป็นผู้สนอง ใครเป็นผู้รับกรรม ตัวท่านเองนั้นแหละเป็น บุคคลที่จะรับกรรมนั้นด้วยตัวท่านเอง ไม่มีใครทำให้ท่าน เป็นอย่างอื่นอย่างใดได้ นอกจากท่านเองนั้นแหละเป็นผู้ กำหนดตัวท่านเอง”

สัตว์ทุกตนเมื่อมาเกิดต่างก็มีวิญญาน รักชีวิตด้วยกัน ทุกตน โฉนเล่มานุษย์จึงเข่นฆ่ามันเพื่อนำมาเป็นอาหารกิน เพื่อความสำราญ เรื่องดังกล่าวที่จะเล่าต่อไปนี้เป็นเรื่องของ มนุษย์ที่กินงูเป็นอาหาร ด้วยความหวังว่ามันจะเป็นยาอายุ กาลังให้แต่ไม่เลย มันกลับไปทำลายชีพท่านให้สิ้นลงด้วยอายุ ชัยที่ก่อเกิดด้วยกรรมจตุติ (กรรมที่มีชีวิตให้ก่อขึ้น) ต่างหาก นั้นเป็นผู้ลิขิตท่านว่าท่านจะมีอายุชัยเท่าใด

วิญญาณชายในเรื่องนี้ ได้ก่อกรรมไว้กับสัตว์ป่าหลายตัว และได้ฆ่ามันจนตาย เพื่อเอาชีวิตมันมาต่อชีพตน สัตว์ทุกตนที่ถูกเขาฆ่า เมื่อตายไปสู่ยมโลกได้ฟ้องต่อองค์พญายม เพื่อให้ให้นำเขามาตัดสินมากมาย ในยมโลกตอนนี้มีสัตว์หลายตน ที่คิดจะแก้แค้นให้สาสม แต่เมื่อไม่ถึงวาระกรรมแห่งสัตว์ตนนั้น ก็ไม่สามารถจะนำชีวิตลงมาได้ ตามปกติสัตว์ตนนั้นจะมีอายุขัยอยู่แล้ว หากจะสิ้นอายุขัยล่วงหน้าก็เป็นการสิ้นด้วยเหตุผลสมควรอันสวรรคพิจารณาแล้ว เห็นว่าสมควรกระทำจึงได้กระทำไป นี่เป็นคำลึกของคำสั่งที่เกิดขึ้นในยมโลก

ชายตนนี้เล่าให้ผมฟังว่า เขามีอาชีพเป็นชาวป่าหาของป่าเลี้ยงชีพตน และได้ฆ่าสัตว์หลายตัวเพื่อนำมาเลี้ยงชีพตนและครอบครัว ทุกวันเขาจะเข้าป่าไปหาของป่า และหาของมาเลี้ยงชีพ จนตายด้วยพิษงูเข้าสู่กาย นี่เป็นสภาพสัตว์กรรมที่เขาได้รับ (*กรรมสภาพที่เขาได้รับก่อนตาย*)

วิญญาณตนนี้ ได้รับผลสภาพกรรมในสภาพทุกขเวทนาเป็นอย่างมาก เขาได้เกิดเป็น “เปรตงู” ในยมโลกเขาได้อาศัยร่างกายนี้เป็นเปรตในยมโลก จนกว่าเขาจะสิ้นกรรมลักษณะของเปรตตนนี้ มีตัวเป็นเปรต แต่หัวเป็นงูมีลิ้นสองแฉกเช่นเดียวกับงูทุกอย่าง มีอวัยวะพิเศษที่ใหญ่ยาวกว่าปกติขนาดเป็นลำยาวมาเกือบถึงหัวเขา มี “แมลงอุจจาระ” ได้

ตอมตามอวัยวะเพศ ตามตัวมีแผลเป็นตะปุ่มตะป่ำ และ
หนองเกิดขึ้นตามร่างกาย รูปร่างแลดูสกปรก สัตว์ตนนี้ได้
รับผลกระทบจากการที่เขาได้เสพรสกามกับสัตว์อื่น อันมิใช่
ภรรยาตน จึงต้องมีอวัยวะเพศชายใหญ่เท่านั้น

กรรมของสัตว์ตนนี้ เขาต้องถูกกินพิษงูเข้าไปในร่างกาย
กายวันหนึ่งหนึ่งชั้น และต้องกินซี่ของตนเองเป็นอาหารทุกเช้า
เพื่อให้ร่างกายอยู่รอด และต้องถูกยมทูตเอาตัวเจ้ากรรมนาย
เวรมาใช้เวรกันและกัน ด้วยการให้เขาฉกักร่างกายจนกว่า
จะสิ้นชีพ และต้องถูกยมทูตเอาตัวไปผ่าตัดตามร่างกาย ดัง
เช่น ที่เขาทำไว้กับงูเจ้ากรรมนายเวรที่อาฆาตเขาไว้ก่อนตาย
ว่า หากเขาตายก็ให้เขาตายในสภาพเดียวกับเขา ด้วยกรรม
นั้น ทำให้เขาต้องมารับผลกระทบในสภาพนั้น ตามคำอธิษฐาน
ของงูเจ้ากรรม

วิญญูณงูดังกล่าวได้อาฆาตไว้เช่นนั้น ด้วยผลกระทบ
นั้นทำให้เขาต้องทรมานด้วยพิษงูที่ทำให้เขาเจ็บปวด ความ
ทรมานในร่างกายที่เขาทำไว้กับสัตว์นั้น

ในคดีต่อไป เขาได้อาศัยความเป็นชายทำลายหญิงที่
อาศัยด้วยกัน ด้วยกรรมนั้น ทำให้เขาต้องมีอวัยวะเพศใหญ่
ยาวเกินปกติ

ด้วยกรรมสภาพนั้น วิญญาณตนนี้จะต้องได้รับบาป
กรรมนี้จนกว่าจะสิ้นกรรม

“มนุษย์ทั้งหลาย ฟังรู้ไว้เถิดว่าการฆ่าสัตว์ที่ไม่ใช้สัตว์
ที่เรากินเป็นอาหารอยู่ประจำนั้น เป็นบาปมากกว่าสัตว์ที่
เรากินเนื้อเป็นอาหารอยู่ประจำ เพราะสัตว์ที่เรากินเนื้อเป็น
อาหารอยู่ประจำนั้น มีกรรมที่จะต้องชดใช้กับมนุษย์จึงไม่ถึง
เป็นบาปมาก และถ้าสัตว์ที่เรากินเนื้อนั้น เป็นคู่กรรมระหว่าง
กรรมกับเราก็จะหมดเวรกันไป **ถ้าสัตว์ที่เรากินเนื้อนั้นเป็น
ศัตรูเรามาก่อน ก็จะเป็นกรรมระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น**”

สัตว์ทั้งหมดที่เกิดมาในโลกนี้ ล้วนมีกรรมเป็นของตน
ที่จะต้องชดใช้ทั้งนั้น จงอย่าสร้างกรรมให้แก่กันอีกต่อไปเลย

**“อย่าพึงสร้างกรรมกับสัตว์ที่เป็นศัตรู และคู่กรรม
ของเรามาก่อน และอย่าเพิ่มบาปกรรมให้กับตัวเอง**

ทำวมหาพรหมเมไตย

ครั้งที่ ๓๔

นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๓

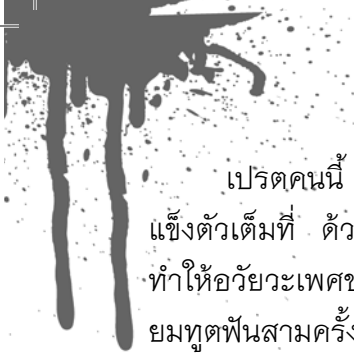
(คดีข่มขืน)

วันจันทร์ที่ ๒๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

วิญญาณทั้งหลายที่ได้รับผลกระทบในนรกนี้ เขาจะต้อง
รับผลกระทบนั้นไปจนกว่าเขาจะสิ้นกรรม ทุกวิญญาณทุกคน
ที่มาเกิดบนโลกมนุษย์นี้ ต่างมีกรรมเป็นของตัวเองสรรพสัตว์
ทั้งหลายในโลกนี้ ล้วนมีสภาวะกรรมเฉกเช่นเดียวกัน

วิญญาณตนหนึ่งที่ผมพบในยมโลก เป็นเปรตในนรกนี้
รูปร่างประหลาดเปรตนี้มีรูปร่างใหญ่โต มีชื่อว่า “เปรตค...
ยกุล” มีอวัยวะที่ใหญ่ยาวกว่าปกติมาก เกือบถึงหัวเข่า
ของเปรต สิ่งนี้เป็นสิ่งเด่นของเปรตตนนี้ และที่หูของเขามี
อวัยวะพิเศษงอกออกมาข้าง ๆ หูทั้งสองข้างสองอัน

เปรตคนนี้ ถูกยมทูตใช้ขวานฟันอวัยวะเพศในขณะที่
แข็งตัวเต็มที่ ด้วยแรงเหวี่ยงของขวานกับความคมของขวาน
ทำให้อวัยวะเพศของเปรตคนนั้นขาดออกจากกัน ทีละท่อน
ยมทูตฟันสามครั้งจนอวัยวะเพศนั้นหลุดเหลือแค่โคนเลือดสดๆ
ไหลกระฉูดออกมาทุกครั้งที่ถูกตัด เสียงร้องอย่างโหยหวน
ของเปรตคนนั้นดังขึ้นอย่างแหลมคม

เมื่อเปรตนี้ถูกตัดอวัยวะเพศจนถึงโคนแล้ว ยมทูตจะใช้น้ำมึนราดไปที่ตัวเปรตจนทั่ว แล้วผลักเปรตเข้าไปในกองไฟ
ไฟที่ลุกโชนอย่างร้อนแรง เผาผลาญเปรตคนนั้นอยู่สักพัก
เนื้อหนังเริ่มเผาไหม้ ผิวหนังเริ่มแตกออกจากกัน ควันไฟดำ
ขึ้นอย่างทันตา

เปรตคนนี้ได้ข่มขืนหญิงเอาไว้มากคน คนหนึ่งเป็น
หญิงกลางคน อีกคนหนึ่งเป็นหญิงอ่อนเยาว์ คนสุดท้าย
เป็นคนปานคน (คนที่มีอายุอยู่ท่ามกลางช่วงอายุคนวัยกลาง
กับวัยเด็ก)

วิญญาณทั้งหมดที่ถูกรับกรรมในสถานที่นี้ ย่อมมีผล
กรรมเป็นของตนใครก็ตามที่มีบุญมากกว่าบาปเขาก็จะได้รับ
บุญสนองผลก่อนรับบาป หากใครก็ตามมีบาปมากกว่าบุญ
เขาจะต้องรับกรรมนั้นก่อน ที่จะรับบุญให้ผลทุกอย่างยอม
อยู่ในลิขิตกรรม บุคคลใดทำกรรมยอมได้รับกรรมนั้น ไร้การ
หลีกเลี่ยงหลุดพ้นไปได้

เปรตนั้นคือ ผู้รับบาป

ใครก็ตามที่มีบาปมากกว่าบุญ แต่ด้วยบุญนั้นไม่พอที่จะช่วยเขาให้รอดพ้นไปได้ และด้วยเจตกุศลที่ทำให้ก่อนตาย หากเขาได้กระทำการด้วยเจตนาที่เต็มใจ ในการกระทำบุญนั้น ด้วยผลบุญนั้น และผลบุญหนุนนำให้เขาได้มาเกิดเป็นคน ก่อนที่จะทำบาปนั้นมากกว่าบุญ เขาจะได้รับ การตัดสติใจเกิดเป็นวิญญานบาปในลักษณะ “ผี”

หากวิญญานตนใดมีกรรม แต่ไม่มีบุญเสริมพอที่จะช่วยเขาให้รอดพ้นไปได้ เขาจะต้องรับบาปกรรมนั้นไปจนกว่าเขาจะสิ้นกรรม ด้วยกรรมเจตนาที่เขาได้กระทำการกรรมนั้น ด้วยแรงเจตนาที่อาฆาต หรือแผลงด้วยการกระทำด้วยการตั้งใจก่อนในกรรมบถสิบ เขาจะต้องรับกรรมนั้นในรูปร่างของ “เปรต”

“จงสำนึกถึงสัตว์โลกว่ากรรมนั้นมีจริง ให้ผลจริง”

ครั้งที่ ๓๕

นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๓

(คดีฆาตกรรม)

วันพุธที่ ๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

ท่อนหมามไม้แหลมคมท่อนใหญ่ หลาย ๆ ท่อนถูกนำมารวมเป็นแพ ใช้ลงโทษวิญญูณบาปที่รับผลบุคคลกรรม (กรรมที่บุคคลแต่ละคนเป็นผู้สร้าง) แพหมามไม้ท่อนใหญ่ถูกประกอบเข้าด้วยกันสี่ด้าน ไร้ช่องว่างที่จะหนีผ่านออกไปได้ วิญญูณผู้ชายคนหนึ่งถูกแพหมามนี้ล้อมอยู่ แต่มีลักษณะที่ผิดไปจากมนุษย์หรือวิญญูณผู้ชายธรรมดา คือ มีอวัยวะเพศท่อนใหญ่งอกขึ้นแทนหัวของตน และที่ท่อนลำของอวัยวะที่งอกแทนหัวนั้น มีดวงตาเล็กเกิดอยู่สองข้าง มองเห็นแค่นิดเดียว จมูกก็ไม่มีงอกออกมาเหมือนมนุษย์ทั่วไป เปรตตนนี้หายใจทางผิวหนัง ที่เกิดอยู่บนผิวหนังอวัยวะเพศ ได้ผิวหนังนั้นจะมีรูหายใจอยู่หลายร้อยรู เพื่อให้สัตว์นี้หายใจได้

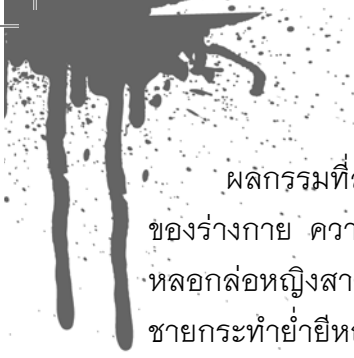

ปากก็เกิดเป็นรูแคบ ๆ ไม่สามารถกินอะไรได้มาก นอกจากน้ำ
เพียงหยดเดียวในแต่ละวัน ที่บริเวณต้นคอเขา หรือต้นอวัยวะ
เพศบนคอกษัตริย์นั้นมีขนเพศขึ้นปกคลุมอยู่ เปรตตนนี้ไม่มีหู แต่
ก็สามารถสื่อสารกันเข้าใจได้ ก็เพราะกระแสจิตที่สื่อถึงกัน
ไม่ว่าสัตว์นั้นจะเป็นชนิดใด จิตแท้ดั้งเดิมนั้นมีสัมผัสรู้ที่
เหมือนกัน จึงสื่อสารเข้าใจได้

ลักษณะของหนามที่ผูกติดอยู่ด้วยกันนั้น จะบีบตัวเข้า
หากันคมหนามผ่านแทงทะลุเข้าร่างกายจนสิ้นชีพ (หมายถึง
จิตแตกสลายแยกออกออกจากกัน เมื่อผ่านไปสักครู่จิตดวงที่
แยกไปนั้นจะรวมตัวเข้าด้วยกัน เรียกว่า อรูปจิต แล้วเกิดขึ้น
มาใหม่ในรูปร่างนั้น อันเป็นกฎแห่งกรรมที่สรรพสัตว์ต้องรับ
เมื่อรับผลบาป)

วิญญาณตนนี้ถูกนำไปยังสถานลงทัณฑ์ต่อไป เขาถูก
ตัดอวัยวะเพศออกจากคอ การลงทัณฑ์ในแดนนี้จะมีใบมีด
คมอันใหญ่สองอันตั้งหงายขึ้น และคว่ำลงโดยเอียงสี่สิบห้า
องศา เคลื่อนไหวไปมาอยู่โดยไร้แรงใดบังคับใบมีดนั้นมี
ขนาดกว้างใบใหญ่มาก วิญญาณตนนั้นถูกนำตัวเข้าไปใกล้
“เครื่องลับสัตว์” ยมทูตได้จับเอาหัวของผีชายตัวนี้วางลง
ใบมีดคมกริบ ลำท่อนของอวัยวะเพศที่งอกอยู่บนคอกถูก
เครื่องตัดออกจากคอเป็นท่อนๆ เลือดไหลพุ่งออกจากอวัยวะ
เพศที่ถูกออกเป็นท่อน

ผลกรรมที่สัตว์ตนนี้ได้รับ เพราะว่าเขาใช้ความหล่อ
ของร่างกาย ความสวยของร่างกาย ความงามของร่างกาย
หลอกล่อหญิงสาวให้เป็นเหยื่อของเขา แล้วเขาก็ใช้ความเป็น
ชายกระทำย่ำยีหญิงอย่างผิดธรรมชาติ จนเธอเสรีจแก่กิจ
ด้วยกรรมดังกล่าว ทำให้เขาต้องรับผลกรรมเช่นนี้ ในนรก
ด้วยความทรมาน

“ตัณหานั้นเป็นสิ่งล่อลวงให้สร้างกรรม กรรมใดใครผู้
ก่อ ต้องรับผลแห่งกรรมนั้นแน่นอน”

วิญญานที่ทำบาปกรรมเช่นนี้ จักเกิดเป็นผีชื่อว่า
“**ผีหัวค....ย**”

ครั้งที่ ๓๖

นรกขุม ๖ แดนลงทัณฑ์ ๗

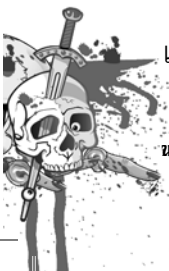
(คดีล่วงเกินผู้มีพระคุณ)

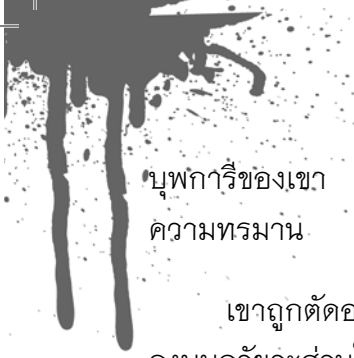
วันอังคารที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

บุคคลที่เป็นพ่อเป็นแม่นั้น มีพระคุณล้นเหนือแก่นุชย์ผู้กำเนิดมา ไม่มีความกตัญญูต่อผู้เป็นพ่อแม่ เขานั้นจะต้องรับผลแห่งกรรมนั้นอันอนาถ

พ่อแม่ที่ให้กำเนิดลูกมา ด้วยความหวังที่จะให้ลูกเติบโตใหญ่แข็งแรง เป็นผู้คนที่สมบูรณ์ มีความสุข แม่ยามตาย ผู้เป็นพ่อแม่ ย่อมมีความห่วงใยลูกอยู่ในหัวใจ แม่ห่างไกลกายแต่ใจพ่อแม่ นั้นอยู่ใกล้ลูกเสมอ ใครก็ตามที่บังอาจกระทำการล่วงเกินต่อผู้เป็นพ่อแม่ ด้วยการกระทำอันบังอาจด้วยกายกรรม วาจกรรม มโนกรรม เขาเหล่านั้นมีที่ไปสุดท้ายคือ **นรกภูมิ**

ชายคนหนึ่งถูกตัดลิ้นให้ตกนรกภูมิ เพื่อชดใช้กรรมที่เขาได้กระทำไว้กับแม่ของเขา กรรมบาปที่เขาได้ทำไว้กับ

บุพการีของเขา ทำให้เขาต้องรับบาปกรรมนั้นในนรกด้วยความทรमान

เขาถูกตัดอวัยวะด้วย “เหล็กนรกดิบ” เมื่อเหล็กนี้ทาบลงบนอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย เนื้อเยื่อส่วนนั้นจะถูกทำลาย เลือดในกายจะถูกดูดออกจากร่างกาย ด้วยอำนาจเหล็กนั้น ทำให้อวัยวะส่วนนั้นขาดออกจากกัน ทีละท่อนเรื่อยไปตั้งแต่แขนซ้าย แขนขวา และขาขวาของเขา เลือดในกายของเขาถูกดูดด้วย เครื่องดูดเลือดออกจากร่างกายจนหมด จนร่างกายซีดผอม อดีตชาติของชาติติดนนี้ ได้กระทำต่อแม่ของเขา ด้วยกรรมบาปกรรมที่เขาได้สร้างขึ้นอย่างมหันต์ ด้วยความอนาถแก่ผู้พบเห็น เขาได้ใช้อวัยวะในกายเขาทุบตีแม่ของเขา ใช้มือตบตีแม่ของเขาจนเลือดตก ใช้เท้าเตะตีแม่ของเขา จนบอบช้ำ และอาศัยของรอบตัวทำร้ายแม่ของเขาอย่างสิ้นความเป็นลูกใคร แลเห็นก็สาปแช่งอย่างไร้คนเหลียวมอง

บุคคลใดก็ตาม ที่เริ่มชีวิตด้วยการก่อเกิดด้วยเลือดเนือกายตน ด้วยความผสมร่างของพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดในการกำเนิดแห่งมนุษย์ เขานั้นจะต้องสำนึกในพระเดชพระคุณนั้นอย่างสิ้นเหลือ ใครก็ตามที่มีความอกตัญญูต่อผู้ให้กำเนิดเขาจะต้องรับผลแห่งบาปกรรมนั้นอย่างสาสม

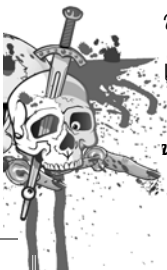
ครั้งที่ ๓๗

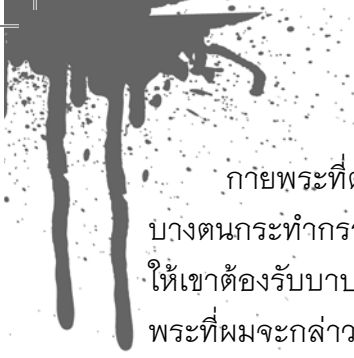
นรกขุม ๔ แดนลงทัณฑ์ ๖

วันอาทิตย์ที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

วิญญานต่าง ๆ ที่ถูกขุดใช้บาปในนรกนั้น มีมากมายหลายชนิด มีทั้งบุคคลธรรมดา บุคคลมีเพศศีล ต่างกระทำการผิดในกรรมเจตนาที่จะล่วงละเมิดบาป ด้วยการเจตนาอันมีก่อกำเนิดด้วยกรรมบถสิบ มีอยู่ให้เห็นมากมายในนรกภูมิ

กรรมอันใดที่กระทำไว้ แม้รอบข้างจะไม่มีใครรู้ใครเห็น แต่กรรมภาพในกายตนนั้น ได้รู้ได้เห็นอยู่เสมอในกายตนนั้นมีกายจิต กายใจ กายมโน กายธรรม นี้เป็นกายที่รวมกันเป็นมนุษย์ ทุกคนมีอยู่ในตน ใครก็ตามที่ทำกรรมใด ย่อมมีความสำนึกในกายนั้นด้วยตนเอง มิต้องให้ใครมาชี้แจงก็สามารถรำลึกได้ แม้สัตว์ตนนั้นจะมีกรรมภาพหนักเขาสามารถระลึกกรรมภาพนั้นได้ เมื่อบุคคลนั้นพ้นกรรม เขาก็จะจำสภาพผลกรรม หรือกรรมภาพที่เป็นไปเกี่ยวกับตัวเขาได้อยู่เสมอ นี่เป็นเหตุผลที่สัตว์ทุกตนมีความจำเป็นในกายตน

กายพระที่ตกนรกในแดนนี้ มีอยู่มากมายหลายคน บางตนกระทำกรรมบังอาจต่อพระศาสนา กรรมบาปนั้นทำให้เขาต้องรับบาปกรรมในนรก ตามกรรมที่เขาได้กระทำ พระที่ผมจะกล่าวในเรื่องนี้ ได้สร้างบาปกรรมไว้กับมนุษย์อย่างไรรายอายุ และผิดต่อพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ผมจะได้เล่าต่อไป

ในนรกทุกแดน ได้สร้างขึ้นเพื่อให้สมดุลงับบาปของสัตว์แต่ละคนที่ได้กระทำ ภาพที่ผมได้เห็นเบื้องหน้า เป็นภาพของดินแดนหนึ่งในนรกภูมินี้ “แดนหนามพีย” เกิดขึ้นอยู่เบื้องหน้าผมมี “ต้นไม้หนาม” ตั้งต้นสูงตระหง่านอยู่อย่างเด่นชัด ลำต้นของต้นไม้หนามนี้ มีลักษณะเป็นหนามเกิดขึ้นอยู่รอบ ๆ ด้าน คือต้นไม้จะมีหนามเป็นพิเศษเฉพาะต้น ไม่สามารถเจริญงอกได้ในสถานต่างๆ ในยมโลกแดนอื่นจะมีเฉพาะในแดนนี้เท่านั้น ต้นไม้จะมีส่วนต่างกับต้นไม้จิว คือ ส่วนหนามของต้นไม้จะไม่งอกออกจากต้นดั่งเช่นต้นไม้อื่น แต่จะงอกขึ้นตรงปลายต้นเท่านั้น วิญญาณอื่นเมื่อปีนขึ้นไปถึงปลายสุดก็จะถูกหนามเหล็กนั้นทิ่มแทงร่างจนตาย และยมทูตก็จะเอาตัวลงมาชดใช้บาปกรรมต่อ ส่วนต้นไม้จิวนั้นส่วนต่างจากต้นไม้คือ สามารถงอกได้ทุกบริเวณของต้น และหนามของต้นไม้จิวนั้น แทงลำตัวคนที่ปีนขึ้นไปอย่างแรง โดยไร้ริ้วรอยของการเกิดแผล เมื่อนำเศษหนามออกจากร่างกาย

บนต้นไม้หนามนี้ มีพระภิกษุรูปหนึ่งกำลังป็นปายอยู่ข้างบน และมีอาภรณ์สวมใส่เหมือนจักรพรรดิพระภิกษุสงฆ์ทั่วไปบนโลกมนุษย์ แต่มีรั้วรอยดำคาตาอยู่ตามตัว นั่นหมายถึงชีวิตคนที่ถูกใช้กรรมในยมโลก รอรับทัณฑ์กรรม ในผลกรรมแห่งตน นี่เป็นสัญลักษณ์ที่ยมทูตทำไว้เพื่อให้ใครที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลคุมต่าง ๆ หรือแม้แต่พญายมสามารถรู้ได้ว่า สัตว์ตนนี้กระทำความผิดอะไรเป็นพิเศษ

ผมเดินผ่านไปโดยไม่หยุดถาม และได้ถึงที่ลงทัณฑ์แห่งหนึ่งในนรกภูมินี้ มีรูสองรูรวมอยู่ตรงกลางขนาดใหญ่พอสมควรที่จะเข้าไปอยู่ได้โดยไม่คับแคบไปนัก และภายในรูนั้น ผมเห็นวิญญาณบาปสองตนรวมอยู่ในรูนั้นอย่างหนาแน่น พวกเขาเอามือชุกกายตนอย่างหนาวเย็น ตามร่างกายไร้ผ้าปกปิดใด ๆ

ผมได้ถามยมทูตว่า “สัตว์คู่นี้กระทำความผิดไว้หรือ”

ยมทูตได้ตอบผมว่า วิญญาณพวกนี้ ก่อนที่จะลงมาสู่ยมโลกนั้น เคยบวชเป็นพระมาก่อน เขาได้อาศัยความเป็นพระหลอกหญิงสาวที่มาทำบุญ และใช้เวทย์มนตร์ที่เรียนมาก่อกรรมอันบัดสีขึ้น เป็นการกระทำความอับปางต่อพุทธศาสนา เขาได้ใช้ความเป็นชายในกายเขา กระทำย่ำยีหญิงสาวคนนั้นจนสำเร็จใคร่ แล้วใช้อำนาจมนตร์นั้นสะกดให้หญิงนั้นหลงใหลตน มาหาตนแล้วบำเรอความสุขให้แก่ตน

แมตต์นยังอยู่ในเพศสมณะ

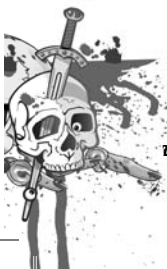
วิญญานตนนี้ ถูกรับกรรมในสภาพเวทนาอย่างแสนสาหัส เขาต้องถูกยมทูตเอาหินไฟอมในปากทุกวันจนปากพอง และใช้ให้หอมน้ำเกลือ เพื่อให้แผลนั้นแตกขึ้นจากเดิม เป็นการทรมานให้แสบยิ่งขึ้นไปอีก หลังจากนั้นก็ได้นำตัวไปฝังเทศน์ให้สำนึก แต่เป็นการเทศน์เพื่อให้ยั่วยุบบาปที่กระทำ ด้วยการสวมร่างเข้าแทนร่างผู้ปฏิบัติ (คำว่าผู้ปฏิบัตินี้เป็นการสร้างรูปร่างให้เกิดก่อก้อนอย่างบาป เป็นความลับในการสร้างกรรม มิอาจเปิดเผยได้ขอให้ผู้สำเร็จกรรมแจ้งในตนเกิดทุกสิ่งทุกอย่างนั้นล้วนอยู่ในตนแล้วทั้งสิ้น จงเป็นผู้ปฏิบัติที่ถึงพร้อมด้วยกรรมกุศล อธิษฐานกุศล ปฏิบัติทานะกุศล (การปฏิบัติอย่างเต็มที่) นี่เป็นกรรมที่สัตว์โลก จะต้องกระทำเพื่อความพ้นทุกข์ในตน) (ผู้ปฏิบัตินี้ได้ปั้นร่างขึ้นหนึ่งองค์ในยมโลก และได้แปลงซ้อนกายเข้าสู่รูปร่างนั้นแล้ว เคลื่อนไหวตามร่างกายตน ทำให้รูปร่างนั้น เคลื่อนไหวได้อย่างเต็มที่ นี่เป็นความลับอย่างหนึ่งในยมโลก) หลังจากนั้นเขาจะถูกนำตัวไปใช้กรรมต่อในสถานที่สาม เขาต้องถูกอาบน้ำกรดในลำธารพิษ เป็นพิษที่สามารถกลืนชีพชนได้ หากสัตว์ตนนั้นกระทำการมอฆิษฐานว่า จะขอทำลายพระศาสนาอันเป็นหนทางแจ้งแห่งสัตว์ไปให้สิ้นลง และเขาจะต้องกินซี่ และเยี่ยวของตนวันละสามขัน และถูกนำตัวไปร่วมประเวณีกับก้อนหินที่มีรูตามเวลากรรมที่กำหนดเป็นโทษเอาไว้ ในขณะที่ร่วม

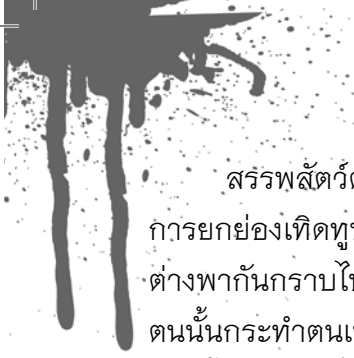

ประเวณีกับก้อนหินนั้น เขาจะเกิดความรู้สึกว่าตนเองกำลัง
ร่วมเสพสุขกับหญิงที่ตนรักอยู่ เขาไม่สามารถถอนลำตัวออก
จากก้อนหินนี้ได้จนกว่าหมดเวลากรรม จากนั้นเขาต้องถูก
สร้างตัวในกายตน ด้วยกายถอนตัวที่สร้างขึ้นใหม่ ด้วยวิธีการ
ในยมโลกอย่างเป็นทางการที่ผมมีโอกาสเปิดเผยได้ และเขา
ต้องถูกตัดกายหนึ่งออกจากร่างกายไป จนกว่าเขาจะสิ้น
กรรมในกรรมนี้ เขาจะเกิดความรู้สึกเจ็บปวดอย่างยิ่งเหมือน
กับถูกมีดรื้อย ๆ เล็มฟันอย่างไม่นับแผล

ต่อจากนั้น เขาจะต้องรับบาปกรรมด้วยการให้ภกใน
ยมโลกที่มาก่อใช้กรรมในร่างของภก และชดใช้บาปด้วย
การเกิดเป็นภก เป็นหนทางที่มันจะเร่งกายเกิดของมันได้เร็ว
ในการไปเกิดเป็นมนุษย์ หากสัตว์ตนนั้นได้รับการตัดสินให้ไป
เกิดเป็นมนุษย์ในกรรมนั้น นี่เป็นกรรมที่สัตว์เหล่านั้นต้องรับ
ผลแห่งการกระทำ

วิญญาณตนนี้ จะต้องถูกส่งไปเกิดเป็นสุนัขอีกห้าชาติ
แล้วจึงได้ไปเกิดเป็นมนุษย์เพศชาย ที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์
คือ มีองค์ชาติที่ไม่ประกอบด้วยสามสิ่งคือ อารมณ์ ความสุข
ความอยากเขาจะมีอารมณ์ชอบในเพศที่ประกอบด้วยอวัยวะ
เหมือนกัน ด้วยกลเกมที่ผิดธรรมชาติ เขาจะต้องไปเกิดเป็น
คนประเภทนี้หนึ่งชาติ จึงจะพ้นกรรมที่เขาได้ก่อขึ้น

สรรพสัตว์ตนใด ได้ก่อร่างในเพศภิกษุแล้ว เขาจะได้รับ การรยกย่องเทิดทูนให้อยู่เหนือมนุษย์ทั่วไป มนุษย์ทั้งหลาย ต่างพากันกราบไหว้ นบไว้เทิดทูน ไหว้เหนือเศียร หากสัตว์ ตนนั้นกระทำตนเป็นอุบาทว์ตน มิอาจให้ยั่งยืน ด้วยกาย เพศนั้น (มิอาจยั่งยืนด้วยกายเพศนั้น หมายถึง การเกิดเพศ ในมนุษย์ แล้วได้บวชเป็นพระที่บวชด้วยกาย แต่ใจมิได้บวช แล้วได้ล่วงประมาท ว่าตนเป็นผู้ที่มนุษย์นับถือ และได้สร้าง กรรมบาปไว้เกิดขึ้นกับตน ในกรณีที่ตนได้สร้างบาปกรรม ที่ได้ก่อขึ้นอย่างมีความตั้งใจ อบายภูมิ นรกจะเปิดรับเขา ตลอดเวลา นี่เป็นความหมายแห่งคำนั้น) เขาจะได้รับกรรม นั้นอย่างสาสมในยมโลก

“กรรมใดที่ก่อขึ้นด้วยบุญกรรมแล้ว กรรมนั้นควร กระทำ และกรรมใดที่ก่อขึ้นด้วยกรรมที่เป็นบาปแล้ว กรรม นั้นไม่ควรทำ ขอให้ท่านทั้งหลายจงพิจารณาเกิดว่าตัวท่านนั้น เป็นมนุษย์ที่ก่อเกิดขึ้นด้วยรูปกายของธรรมที่ก่อไว้ หากไม่มี รีบแก้ไขตัวเอง ก็จะมีเวียนว่าตายเกิดอย่างมีรู้อัน”

ครั้งที่ ๓๘

นรกขุม ๕ แดนนรกอเวจี

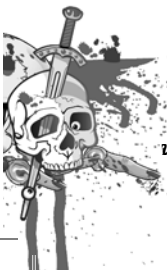
คำตรัสขององค์พญายม

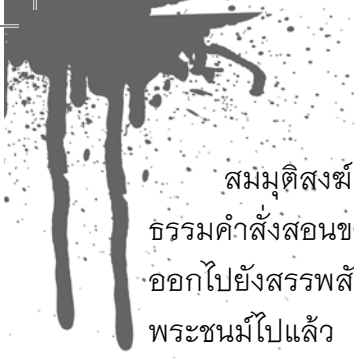
วันพุธที่ ๓๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒

วิญญูณตนใดที่สร้างบาปกรรมอันอนาถ ด้วยกรรม
นั้นแตกต่างกันด้วยการกระทำ สัตว์ใดที่กระทำกรรมด้วย
ความสุขในการกระทำนั้น เขาจะได้รับกรรมสถานในสถาน
เบา หากแม้วิญญูณใดที่กระทำบาปด้วยการระลึกว่ากรรม
นั้นเป็นเพียงการสร้างบาปเพียงเล็กน้อย และไม่มีจิตอาฆาต
ต่อใคร เขาก็จะพ้นกรรมนั้นด้วยการสร้างบุญได้ไม่มากนัก
เท่าใด นี่เป็นความลับแห่งการตัดสิ้นกรรมในยมโลกขอให้
ท่านผู้อ่านเรื่องนี้จงคิดได้ว่า มนุษย์ผู้เขียนเรื่องนี้มิได้มีความ
วิเศษไปจากท่านเท่าใด แต่ต่างกันตรงที่เขามีการปฏิบัติใน
ดวงจิตที่เกิดพร้อมขึ้น ธรรมะ กายะ สาระ เป็นกายเขาที่
เขาได้สร้างขึ้นเพื่อให้เกิดขึ้นในกายตน ขอให้ท่านผู้อ่านทุก
ท่านจงดำเนินธรรมตามรอยผู้สร้างหนังสือฉบับนี้ทุกประการ

เราขอกล่าวไว้เพียงแค่นี้

ผู้ถ่ายทอดคำตรัสขององค์พญายม

สมมุติสงฆ์คือผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ เป็นผู้เผยแพร่พระ
ธรรมคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้แผ่กว้าง
ออกไปยังสรรพสัตว์ทั้งหลาย นับจากพระพุทธองค์ได้สิ้น
พระชนม์ไปแล้ว พระสงฆ์ก็เป็นผู้เผยแพร่ธรรมสืบต่อมา
เพื่อยังศาสนาให้อยู่แจ่มในโลก คอยเป็นแสงสว่างธรรมแก่
มนุษย์ทั้งหลายที่ยังไม่รู้แจ้ง

บุคคลที่มีจิตศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ย่อม
ควรศึกษาคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ เพื่อยึดมั่นและปฏิบัติ
ตาม หากผู้นั้นเป็นชายควรบวชเรียนศึกษาพระธรรม เพื่อเป็น
หลักชัยแก่ครอบครัว หากเป็นหญิงก็ควรสร้างธรรมให้เกิด
ขึ้นในตน ในความพร้อมทั้งสี่ อันหมายถึง การสร้างความรัก
ความเข้าใจ ความบูชาเทิดทูน และความเคารพสามิภรรยา
ระหว่างกัน เขาจะเป็นผู้มีความรัก และความเข้าใจต่อกัน
สามารถสร้างกรรมดีให้ก่อเกิดขึ้นในตน ทั้งยังสร้างความเข้าใจ
ระหว่งกันในครอบครัวให้เกิดขึ้นได้ นี่เป็นหัวใจที่มนุษย์
ทุกคนควรเข้าใจในธรรม

มนุษย์หลายคนบวชเพื่อต้องการสนองคุณพ่อแม่ แต่
ไร้สิ่งเข้าใจในศาสนาว่าบวชไปทำไม เมื่อบวชแล้วไขว่คว้าหา
ความรู้จากพระธรรม เพื่อนำมาใช้ ในคำดังกล่าวที่แม่ผู้ให้
กำเนิด พ่อผู้ให้พระคุณฝากฝังไว้ก่อนว่า ขอให้บวชเพื่อศึกษา
พระธรรมนะลูก หากมีพระบางรูปกระทำตนเป็นสิ่งที่ขวางต่อ

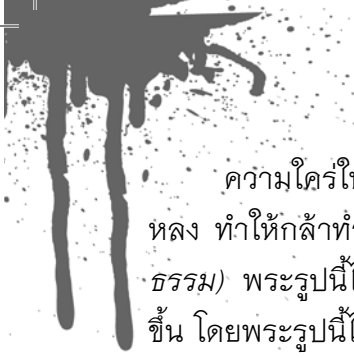

ศาสนา(เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมเขียนยากที่สุดในความรู้สึกเพราะ
คำเขียนแต่ละคำนั้นเป็นคำที่ผมไม่อยากจะกล่าว อยาที่จะ
เห็นในความเป็นจริง ขอให้มนุษย์ทุกคนที่ได้รับรู้เรื่องนี้ จง
แจ้งไปแก่พระภิกษุสงฆ์ ว่าอย่าประพฤติปฏิบัติเช่นนี้ ด้วย
กรรม นั้นเขาจะเป็นผู้มีชัยชนะในธรรม ดังเช่นพระพุทธองค์ผู้
ทรงรู้แจ้ง และทรงตรัสสั่งสอนธรรมแก่มนุษย์) ดังเช่นเรื่อง
ที่ผมจะได้กล่าวต่อไป

พระภิกษุในเรื่องนี้ ได้กระทำความอับปางอาจต่อพระ
พุทธศาสนา ด้วยการใช้ความเป็นชายทำลายเพศหญิงให้เกิด
ก่อด้วยความสุขชั่วคราวในกายตน แต่ทำลายเพศสมณะจน
สิ้น นี่เป็นกรรมที่เขาจะได้รับตอบสนองในความเป็นมนุษย์ที่
บาปมหันต์กรรมอย่างแสนสาหัส

สัตว์ตนนี้แม้มีความเป็นพระ แต่เมื่อตายลงย่อมถือเป็น
พลเมืองแห่งประชาโลก ทุกคนมีสิทธิ์เหมือนกันหมด คือมี
สิทธิ์ตาย มีสิทธิ์เป็นอยู่ และมีสิทธิ์เป็นได้ ใครก็ตามที่มีความ
เป็นอยู่เช่นนี้ เขาจะได้รับการตอบสนองของกรรมภาพใน
สภาพเดียวกัน ไม่ว่าจะจะเป็นใครในยมโลกแดนสองหรือ
สาม เขาจะเป็นใครในยมโลกคนหนึ่ง อันหมายถึงแดนที่ผู้
กำเนิดเป็นผู้สร้างกรรมให้เกิดก่อขึ้นในโลกมนุษย์ นี่เป็น
ความหมายแห่งแดนต่าง ๆ ในยมโลก

ความใคร่ในรูปร่าง ค้นหาที่เกิดก่อกำขึ้นด้วยความลุ่มหลง ทำให้กล้าทำแม้ตัวเองจะอยู่ในเพศสมณธรรม (ผู้ปฏิบัติธรรม) พระรูปนี้ได้ร่วมประเวณีกับสตรีผู้หนึ่งก่อกรรมลามกขึ้น โดยพระรูปนี้ได้ล่อลวงหญิงผู้นี้ให้เข้ามาอยู่ในกุฏิตน และได้อาศัยความเป็นชาย ทำลายเพศสตรีของหญิงคนนั้นเสีย แล้วใช้ความเป็นชายอีกครั้ง โดยการหลอกให้เขาเสียการทำงานในงานของตน พร้อมกับหลอกให้ลุ่มหลงในคาถาอาคม พร้อมกับใช้ให้เขาร่วมกับตนอีกครั้ง ในครั้งหนึ่งที่ตนมีความกำหนัด

บาปกรรมนั้นได้สนองเขาในยมโลก เขาได้ถูกยมทูตลงทัณฑ์ด้วยความทรमानเป็นอย่างยิ่ง เขาถูกยมทูตจับตัวไว้กับที่ แล้วใช้ **“เชือกรัดคอ”** ผูกไว้กับอวัยวะเพศชายของพระรูปนั้น แล้วจุดไฟเผาอวัยวะเพศ

แล้วใช้เหล็กยาวทะลวงทวารหนักของพระรูปนั้น อย่างรุนแรงโดยไม่ปราณี และยังวาจาตำหนิียดหยามอย่างไร้ความรู้สึกว่าสัตว์ตนนั้นจะรู้สึกเช่นไรกับตนนี้เป็นสภาพกรรมที่สัตว์ผู้นี้จะต้องได้รับ ในเมื่อเขาเป็นผู้สร้างกรรมของเขาด้วยตนเอง มนุษย์ใดกันเล่าที่จะมารับผลแห่งกรรมนั้นแทนเขาได้

เมื่อสิ้นสุดแห่งกรรมลง บาปกรรมนั้นได้ถูกบันทึกไว้บนบัญชีหนังหมาในยมโลกแดนสาม ใครก็ตามที่กระทำความ

บาปอันสิ้นสุดด้วยการก่อแห่งกรรมนั้น สมุดบัญชีกรรมจะมีปรากฏขึ้นในยมโลกอย่างเด่นชัด ไม่มีใครที่จะหลีกเลี่ยงกรรมนี้ไปได้ ยกเว้นผู้ประกอบกรรมดี ใครก็ตามที่ประกอบกรรมดีจะมีการลงบัญชีชื่อไว้ในสมุดทิพย์เรียกว่า **“สมุดเทิดทูนกรรม”** ยมทูตจะนำทวนหัวเสนอกเกล้าให้พญายมได้รับทราบพร้อมกับลงพระนามของพระองค์ในบัญชีนั้น แล้วนำขึ้นทูลเกล้าถวายองค์อินทร์เพื่อสนองกรรมนั้นให้แก่พวกเขา นี่เป็นความหมายแห่งกรรมในยมโลกแดนสาม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ปรากฏขึ้นอยู่จริง ขอให้ท่านผู้อ่านจงรู้แจ้ง จงรู้ฟังว่าสัตว์ตนนี้ไม่ได้โกหกท่านแต่อย่างใด ไม่มีใครโกหกตัวท่านได้หากท่านไม่เชื่อ ก็ขอให้ปฏิบัติธรรมแล้วท่านจะรู้แจ้งเองในที่สุด

“แม้ในที่สุดยมทัณฑ์เป็นที่สุดแห่งกรรมนั้น หากสัตว์ตนใด ไม่อาจกระทำกรรมด้วยการหลุดพ้นในมนุษย์กรรมได้ เขาก็จะตกเป็นผู้รับกรรมนั้น เป็นผู้รับผลแห่งบาปบุญที่เขาได้ก่อ หากใครก็ตามที่คิดจะสร้างบาปกรรมอันเกิดก่อกำขึ้นด้วยเจตนาธรรม อันจะสร้างความสุขให้เกิดก่อกำขึ้นในโลกมนุษย์ เขาก็จะสงบสุขในโลกแห่งธรรม เมื่อสิ้นชีพจากมนุษย์ ขอให้มนุษย์ทั้งหลายที่ได้อ่านแจ้งในเรื่องนี้จงคิดไว้เถิดว่า ใครก็ตามที่กระทำบาปใด เขาก็จะได้รับผลแห่งกรรมนั้นตอบสนองเป็นที่สุด” นี่เป็นคำกล่าวแห่งพระบรมโพธิสมภารแห่งศาสนาในวิสุทธิธรรม ในบรมพิมานจักรอวโลกิตศวรรศาสนาธรรม (ธรรมที่บังเกิดขึ้นในศาสนาของพระพุทธมารดาโพธิ

สัตว์กวนอิม-เทพเจ้า บรมพیمانเทพอวโลกิเตศวรอรวิลก
ธรรมบรมพیمانเทพบดินทร์อมรเทพพیمانแก้วเลิศจักรภพ)

“นรกมี สวรรค์มี ใครทำดีย่อมได้รับผลดี ใครทำชั่ว
ย่อมได้รับผลชั่ว ไม่มีใครหลีกเลี่ยงไปได้ ใครก็ตามที่ทำบาป
เขาจะต้องรับผลแห่งกรรมนั้นในนรกเบื้องล่าง ใครก็ตาม
ที่สร้างบุญกุศลในบุญแห่งเจตนา ด้วยธรรมบริสุทธิ์ (เจตนา
บริสุทธิ์ที่จะสร้างบุญ) เขาจะได้รับกรรมนั้นด้วยตนเองในที่
สัมปรายภพ ในที่ ๆ ใคร ๆ เรียกว่า **สวรรค์ภูมิ**”

ครั้งที่ ๓๙

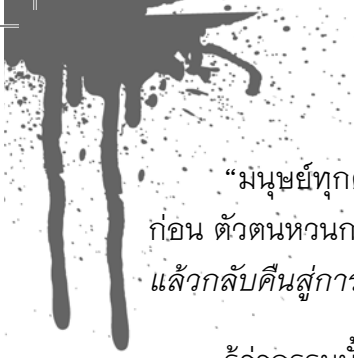
นรกขุม ๓ แดนการดาณี

วันอังคารที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๒

วิญญาณคู่หนึ่งที่ผมเห็นในนรกแดนนี้ เป็นเพศหญิงทั้งคู่ สัตว์ตนนี้ได้กระทำความบาปกรรม อันยังให้ตัวเองต้องสิ้นชีพสิ้นบุญด้วยกรรมที่จะก่อให้ตนได้ยังสุขนั้นในชีพลาย (สัตว์ตนนี้ได้สร้างกรรมอันทำให้ตนมิได้ไปเสวยบุญในสัมปรายภพ)

วิญญาณทั้งคู่เป็นหญิง ทั้งสองกำลังร่วมเพศกันอยู่ ด้วยอาการที่ผิดธรรมชาติปกติของมนุษย์ ผลกรรมของหญิงทั้งสองนี้ เนื่องจากในอดีตชาติของสตรีผู้หนึ่งได้กลับจิตเป็นชายก่อกรรมเพศเดียวกัน ให้เกิดอารมณ์แล้วข่มขืนหญิงด้วยกัน ทำให้สร้างอดีตดาวहन (กรรมที่สร้างให้มาใช้กันชาตินี้) ในกายมนุษย์ เมื่อสิ้นชาติในมนุษย์แล้ว เขาจะต้องมาเกิดเป็นเปรตผู้หญิงในยมโลก รับกรรมรับเวรต่อไป จนกว่าจะหมดกรรม หากเขากระทำความดีเพียงพอก็ไม่ต้องรับกรรมนี้ในเวลานั้น หากหมดบุญนี้ก็ต้องกลับมารับกรรมนั้นอีก นี่เป็นสังขารแห่งยมโลกใครมีอาจหลีกเลี่ยงได้

“มนุษย์ทุกคนมีกรรมมีเวรผูกพันกันมา แต่ชาติปาง
ก่อน ตัวตนทวนกลับสภาพคืน (กายนี้กลับคืนสู่สภาพแตกดับ
แล้วกลับไปคืนสู่การเป็นมนุษย์อีกครั้งหนึ่ง)

รู้ว่ากรรมนั้นมืออยู่จริง แต่ไม่ชวนชวายเป็นให้สิ้นกรรม ขอ
ให้พึงเพียรสร้างกรรมดีตั้งแต่หนนี้เถิด”

ครั้งที่ ๔๐

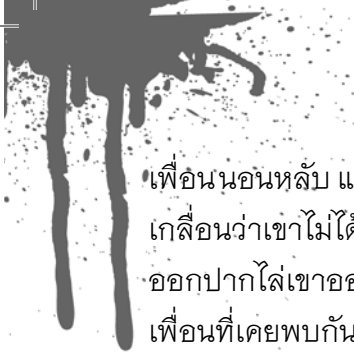
นรกขุม ๖ แดนโลกีย์

วันอาทิตย์ที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๒

วิญญานเปรตเพศชายตนหนึ่งรูปร่างสูงใหญ่ ร่างกาย ผอมซีดจนมีแต่หนังซีดแห้งติดเนื้อกระดูก ถูกมัดกางเกง แขนงติดอยู่กับท่อนไม้ขนาดใหญ่ ลักษณะรูปร่างของเปรต ตนนี้ มีอวัยวะเพศใหญ่ยาวตามตัวความยาวเกือบถึงหัวเข่า ของเปรต และปากของเปรตตนนี้เปิดอ้าออกกว้าง เนื่องจาก เขาถูกอม “หินเหล็กไฟ” ในปาก และไฟนั้น ทำให้ปากพอง บวมออกมามาก

เมื่อผมได้สัมภาษณ์เปรตตนนี้ เขาได้ให้สัมภาษณ์ว่า เขาได้หลอกเอาเงินอาของเขา เป็นจำนวนหนึ่งพันบาท โดย ได้บอกกับอาของเขาว่า เขาจะเอาเงินไปใช้ให้เพื่อน แต่เขา ไม่ได้ทำเช่นที่พูดไว้ แต่เขาได้เอาเงินที่ได้นั้นไปใช้จ่ายเป็น การส่วนตัวจนสิ้นเงินหมด เขาจึงกลับบ้านถูกอาของเขาว่า กล่าวมากกว่าตนเองทำตัวไม่เอาใจใส่การงานบ้าง เขาจึงหลีก หนีไปอยู่บ้านเพื่อน เพื่อนได้ให้เขาพักอยู่ด้วยคืนหนึ่งแต่เขา กลับไม่สำนึก เขาได้หยิบเงินออกไปจากกระเป๋าเพื่อนตอน

เพื่อนนอนหลับ แล้วเขาก็ได้ออกไปข้างนอกเพื่อเป็นการกลบเกลื่อนว่าเขาไม่ได้ทำ แต่เพื่อนรู้ว่าต้องเป็นเขา เพื่อนได้ออกปากไล่เขาออกจากบ้าน และเขาก็ได้เร่ร่อนไปอยู่ที่บ้านเพื่อนที่เคยพบกันครั้งหนึ่ง เพื่อนคนนั้นก็ไม่ได้ให้พัก เขาจึงย้อนกลับไปหาอาของเขาอีก แล้วกล่าวว่า “อาครับผมผิดไปแล้ว” พร้อมการกรีดน้ำตาออกจากตาเพื่อให้อาสงสาร แต่จิตใจที่แท้จริงเขาไม่ได้มีความสำนึกเลย เขาได้เล่นละครให้อาเขาดู พร้อมกับสัญญาว่าจะไม่ทำอีก

นี่เป็นคำพูดที่เขาพูดกับอาว่า “อาครับ ถึงผมจะชั่วเพียงไร ผมก็เป็นหลานของอา อาอย่าทำโทษผมเลย ผมยอมแล้ว ผมจะไม่ทำอีก” แล้วเขาก็ซบลงกับตักของอา

อาของเขาได้ตักเตือนสั่งสอนให้รู้สำนึก และได้เสียเงินก้อนหนึ่งให้แก่เขา แล้วกล่าวเป็นเชิงสอนสั่งเขาอย่างเอ็นดูว่า “หลานรักอาไม่ทิ้งหลานหรอก หลานเป็นหลาน อาเป็นอา ยิ่งไงก็ตัดกันไม่ขาด จำไว้นะเราคือญาติกันมีอะไรให้อาช่วยก็ให้บอกมา ถ้าอาช่วยได้อาจะช่วย”

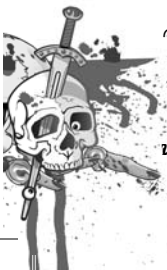
วิญญาณตนนี้ยอมทำอยู่หลายเวลา แต่เขาทำไม่ได้ตลอด เพราะสนใจในสภาพรอบกายมากกว่าตัวเอง ที่จะมี ความเจริญก้าวหน้าจึงมิได้ออกหางานทำ เอาแต่เกาะอาทิน เขาจึงต้องเป็นพวกตัวเกาะมากกว่าตัวที่อาศัยแรงงาน อาเลี้ยงตนเอง (คำพูดนี้เป็นคำพูดที่พูดในยมโลก ไม่ใช่คำพูด

ที่ผมกล่าวไว้) และเขาก็ทำผิดอีกครั้ง เขาได้ขโมยเงินอาของเขาไปแล้วได้หลีกเลี่ยงหนีไปไกล แต่อาของเขาก็ตามพบแล้วไล่ตีเขาไม่ให้เขากลับเข้ามาบ้าน เขาไม่สนใจเพราะคิดว่าเขาเลี้ยงตัวได้ด้วยตัวเอง แต่อาที่เกิดความสงสัยอีกครั้ง พร้อมกับให้กลับไปทำงานที่บ้านของอา และให้เขาใช้เงินเป็นเงินเดือนจากแรงงาน แต่วิญญาณตนนี้ไม่พอที่จะได้เท่าเงินเดือนที่เขาได้ เขาได้แอบขโมยเงินของอาไปอีก แต่ครั้งนี้ไม่มีใครเข้าข้างเขา กรรมได้ตามสนองเขาอย่างแรง นอกจากนั้นเขาได้เสียกับหญิงผู้หนึ่งจนเธอท้อง เขาจึงต้องหนีผู้หญิงผู้นี้ อีก นี่เป็นส่วนหนึ่งของกรรมที่เขาได้ทำ ด้วยผลกรรมที่เขาได้ทำไว้กับอา นั้น สนองตอบเขาต้องตายลงด้วยโรคหัวใจวายเนื่องจากดื่มเหล้ามากเกินไปขนาด นี่เป็นเรื่องราวที่เขาได้ก่อกำเนิด เพราะความคิดที่เขาไม่เข้าใจบาปกรรม ทำให้เขาต้องเป็นอย่างนี้ อยู่ในเวลานี้

กรรมที่เขาได้ก่อกำเนิด เพราะความไม่รู้ของบาปกรรมว่า สิ่งนั้นเป็นบาป เขาจึงได้กระทำไป แต่เป็นความจริงที่จะปฏิเสธไม่ได้ว่าเขาเป็นคนทำ เพราะกฎแห่งกรรมนั้นไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงหนีไปได้แม้แต่คนเดียว

“บุพกรรมนั้นเกิดก่อด้วยกาย จิตเป็นผู้ก่อกายเป็นผู้กระทำ สงบจิต สงบกายถึงนิพพานสิ้นกิเลสทั้งมวลเทอญ จงเร่งกระทำเถิดสัตว์โลก เราขอกกล่าวไว้”

ครั้งที่ ๔๑

นรกขุม ๒ แดนน้ำทองแดง

วันพุธที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๒

สิ่งทุกอย่างทุกอย่างในกัลป์โลกนี้ ล้วนอยู่ใต้กฎอนิจจัง อนัตตาเป็นที่ตั้ง มนุษย์ผู้ใดที่รู้ซึ่งถึงกฎนี้ ขอจงปรับตัวปรับกายเข้าสู่กายมนุษย์ธรรม กายนรमानธรรมกาย นิมมานหน ตีธรรม กายทริยะหาคะ (กายที่เข้าสู่กายธรรมกาย) นั่นแหละ เป็นหนทางดับทุกข์ที่ตรงที่สุด

ในนรกขุมนี้ ผมได้พบชายหลายคนนอนคู้ตัวอยู่ในมุมหนึ่งในโพรงขนาดใหญ่ ดูจากสภาพที่ทั่วไปเหมือนเขากำลัง เมา รุปร้าง เปลือยเปล่าไร้สิ่งปกปิด ในจำนวนชายหลายคนนั้นมีวิญญาณชายคนหนึ่งมีลักษณะแปลกกว่าผีตนอื่น เขามีรูปกายไม่ปกติเบื้องล่างของเขา มีอวัยวะเพศยาวใหญ่กว่ามาก ลักษณะคล้ายวงช้าง ซึ่งดูแล้วผิดแปลกไปจากผีตนอื่นในจำนวนทั้งหมด

มียมทูตได้เข้ามาปล่อยพวกเขาไป แต่ไม่ได้ปล่อยไป
จากที่นี่ เป็นการปล่อยไปลงทัณฑ์ วิญญาณเหล่านี้ถูกมัดมือ
มัดเท้าด้วยเชือกสีดำ เรียกว่า “เชือกลงทัณฑ์” วิญญาณ
หลายตนเดินตามกันเป็นขบวนไปบนเส้นทางมืดนั้น ลักครู่ถึง
สถานที่แห่งหนึ่งเป็นสระน้ำเรียกว่า “สระน้ำพิษมรณะ”

วิญญาณหลายตัวกระโดดพุ่งลงไปในสูบ่อน้ำนั้น ต่าง
ตัวต่างสำลักรน้ำจมลงเสียงร้องดังโอดครวญขึ้น บางตัวร้อง
ด้วยเสียงอันทรมาณ บางตัวต่างดิ้นรนเพื่อจะหนีไปจากน้ำ
เพราะวิญญาณบาปเหล่านี้ได้สำลักรน้ำเข้าไป อันน้ำนั้นไม่ใช่
น้ำธรรมดา เป็นน้ำพิษปรุ่งขึ้นเป็นพิเศษสำหรับมนุษย์ที่กระ
ทำบาปกรรมอันเป็นผลให้ตนต้องเจ็บไข้ได้ป่วย ผมกำลัง
อธิบายถึงการลงทัณฑ์ในสถานลงทัณฑ์นี้

ชายหลายตนต้องตกนรกขุมนี้แดนนี้ เพราะว่าเขาได้
อาศัยคอกเขาคีมน้ำพิษเข้าไป ผมหมายถึง **เหล่า**ที่มนุษย์หลาย
คนต่างดื่มกันเพื่อชูกำลัง มนุษย์หลายคนคิดว่าเป็นยาสนอง
เครียคสนของตน กระทำตนเป็นขี้ยาชี้เหล่าในแดนเกิดแห่ง
มนุษย์นั้น มีหลายคนต่างสนใจว่าตัวเองจะมีสุขภาพที่แข็งแรง
บ้าง แต่หลายคนก็อาศัยสภาพธรรมชาติ ที่มนุษย์ให้มา
แต่เมื่อไม่สมกับที่คิดถึง ก็พึงสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เขาก็อาศัย
เหล่าเป็นที่พึ่งพา ชายเหล่านั้นไม่เป็นผู้กล้า แต่เป็นผู้ละอาย
ในใจเขามีแต่ความละอายที่จะกระทำด้วยตนเอง หาไม่แล้ว

• เขาคงไม่คิดที่นำพามันเป็นที่ฝัง

หลายคนอาจคิดว่าผมกลัวเพื่อเจ๊อ แต่เรื่องจริงปรากฏขึ้นในยมโลกนี้ มีวิญญาณหลายตนต่างถูกลงโทษเนื่องจากเขาได้ตีแม่เหล้าเข้าไปในปาก ด้วยจิตที่คิดจะเมาใครก็ตามที่คิดกระทำตัวเช่นนี้ มนุษย์ผู้นั้นจักต้องรับบาปทัณฑ์ในยมโลกนี้ทุกตน

ใครก็ตามที่ประพฤติได้ว่า มนุษย์เป็นผู้สืบทอดกรรมหาใช้ทำลายตนด้วยการสร้างพิษขึ้นในตน หรือก่อบาปกรรมเวรไว้ในชาตินี้ เพื่อเป็นผลไปในชาติหน้า เขาเหล่านั้นจะพ้นจากทุกข์ด้วยกรรมสนอง

ใครก็ตามที่คิดว่าตนเก่ง ไม่คิดว่าตนกลัว ควรจะหาทางออกด้วยการฝึกปฏิบัติจิตให้สงบ ทุกอย่างในตนนั้นเป็นพลังให้ตนมุ่งมั่นกระทำการในสิ่งที่ดี ไม่คิดผวนผันไปสิ่งอื่น จงกระทำดี อย่าทำบาป นั่นแหละคือสิ่งที่มนุษย์ควรกระทำ...

ผมได้สัมภาษณ์วิญญาณตนหนึ่ง เขาได้เล่าให้ผมฟังว่า เขาอาศัยเหล่าเป็นที่ฝังในตน กระทำสิ่งใดโดยปราศจากความคิดจากสาเหตุในความเมา เพราะเหล่า (ในจิตที่เคลือบแฝงด้วยพิษเหล้า หนทางสุดท้ายที่เขาได้รับคือ ที่นียมทัณฑ์แดนบาป (สถานลงทัณฑ์ในยมโลก)) เขาตีแม่เหล้าเพราะต้องการหาความสุขให้กับตัวเอง เพราะว่าพ่อแม่ของ

เขาไม่ได้ให้อะไรเขา แม้แต่เรื่องเดียว เขาถูกทอดทิ้งให้อยู่
เดียวดาย เขาเล่าว่า เขาตี้มเหล็ก เพราะมันอร่อย มันทำ
ให้เขาสีมทุกอย่างทุกอย่าง เหล็กเป็นสิ่งเดียวที่เขาต้องการ
มากที่สุดเวลานั้น เขาถูกอันธพาลก่อกวนจนเขาต้องหลบ
หนีไปอยู่ที่อื่น เพราะว่าเขาน้องสาวของอันธพาลต้อง
และถูกแทงเข้าที่ท้อง เมื่อสิ้นชีพิวิญญาณจึงถูกตัดสินให้ใช้
โทษในรกรกขุมนี้เป็นเวลาเจ็ดปี เขาเล่าพรางเรอออกมาทาง
ปาก

และเขาได้ฝากคำพูดสั้นๆไว้กับผมว่า เขาต้องการบอกร
กับพวกที่กินเหล้าอย่างเขาว่า อย่ากินมันเลยมันทำให้ชีวิต
ต้องหดสั้นลง มันจะทำให้ชีวิตตายทีละน้อย

“สตินั้นมีเมื่อจิตสมบูรณ์”

ครั้งที่ ๔๒

นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๒

กรรมบทที่ส่งผลให้มนุษย์รับผลกรรม ในสถานที่ลงทัณฑ์บาป มีอยู่หลายชนิดกรรม ใครก็ตามที่กระทำความบาปไว้มาก ก็ได้รับผลแห่งกรรมอยู่มาก แต่ถ้าคน ๆ นั้นได้รับผลแห่งกรรมที่ดีอยู่ ดวงวิญญาณเขาก็จะได้รับกรรมทาส (ผลแห่งกรรม) ให้ได้อยู่ในอันที่ดี

วิญญาณในเรื่องนี้เป็นชายคนหนึ่ง กิริจรียากระทำตนไม่เป็นผู้อันจะกินทำ (ทำมาหากินด้วยตนเอง) กรรมส่งผลให้เขาได้มาเกิดในนรกรูปร่างของ **“ผีซีเกียจ”**

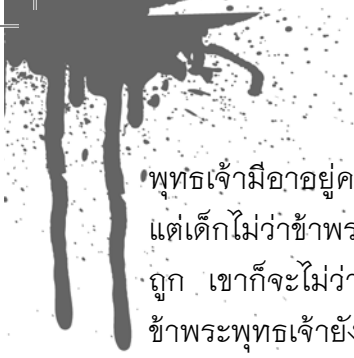

ด้วยกรรมของเขา ได้เล่าถึงว่า ตัวเขาเป็นคนที่ไม่เป็นอันจะกินทำด้วยตนเอง หาเลี้ยงชีพด้วยการพึ่งพาผู้อื่นในการเข้ามาเลี้ยงชีพ เขาได้เล่าถึงกรรมของเขาวว่า ในอดีตกรรมชาตินั้นเขาได้เกิดเป็นลูกผู้มีอันจะกิน แต่ถูกเลี้ยงมาอย่างดี จึงไม่มีการฝึกฝนเลี้ยงชีพด้วยตนเองมาตั้งแต่ยังเล็ก เมื่อโตก็ไม่รู้จักทำมาหากิน คอยพึ่งพาแต่ทรัพย์สินของพ่อแม่ อดีตกรรมของเขาที่เขากระทำ ส่งผลให้เขาได้มาเกิดในสถานที่นี้ ด้วยความผันผวนของจิต เมื่อก่อนตายในชีพมนุษย์ทำให้เขาระลึกถึงกรรมที่เขาทำตัวเขานั้นแหละ เป็นผู้ลิขิตชีวิตตัวเอง ดังนั้นเมื่อตายลงจิตชีพลิขิตถึงเรื่องใด เมื่อนั้นกายก็จะหลุดออกไปเกิดในที่นั้น นี่เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในมนุษยกรรมแห่งมนุษย์ปุถุชนทั้งหลาย

กรรมนั้นแตกต่างกันด้วยกรรมผล ใครก็ตามที่รับผลกรรมมีอยู่ด้วยตนเอง เขาเหล่านั้นจะตายลงอย่างไรสภาพดังหมายถึงการตายที่มีการเกิดก่อ ในรูปร่างของผลกรรมแห่งบาปที่ตนระลึกถึง สุดท้ายปลายทางชีพของเขาก็ได้มาสู่นิรทกมลภาวะนี้ ด้วยกรรมที่เขาว่าเขาได้เบียดเบียนทรัพย์สินผู้อื่น

เขาเล่าว่า “ข้าพระพุทธเจ้าขอเล่าเรื่องทุกอย่างที่ทำให้ข้าพระพุทธเจ้าต้องรับสภาพเช่นนี้ ด้วยกรรมอะไร (แล้วเขาก็เล่าย้อนไปถึงอดีตชาติของเขา) ในอดีตนานมาแล้ว ข้าพระ

พุทธเจ้ามีอาอยู่คนหนึ่ง ท่านได้เลี้ยงดูข้าพระพุทธเจ้ามาตั้งแต่เด็กไม่ว่าข้าพระพุทธเจ้ากระทำความโง่งน ที่เห็นว่ามีผิดมีถูก เขาก็จะไม่ว่ากล่าวแต่จะกล่าวชมเชยด้วย ในรักที่เห็นข้าพระพุทธเจ้ายังเด็ก แต่เมื่อข้าพระพุทธเจ้าโตขึ้นก็ได้ทราบว่าการกระทำเช่นนั้นไม่ทำให้ข้าพระพุทธเจ้าดีขึ้นเลย กลับทำให้ตัวข้าพระพุทธเจ้าตกต่ำลง จนอาของข้าพระพุทธเจ้าได้แต่งงานไป ข้าพระพุทธเจ้าก็ได้ไปช่วยเหลือท่านอีก แต่ข้าพระพุทธเจ้ากลับทำผิดให้กับอาเขามาก เพราะว่าเขาไม่แลเห็นข้าพระพุทธเจ้าเป็นหลาน (ในความคิดของเขาเอง) แต่กลับเห็นลูกน้องคนอื่นดีกว่า ข้าพระพุทธเจ้าจึงได้อาศัยร่วมมือกับชายอีกคนหนึ่ง คดโกงเบียดบังทรัพย์สินของท่านไปใช้ และให้ท่านรองรับหนี้สินนั้นด้วยตัวท่านเอง จนเกิดเรื่องขึ้นมา อาของข้าพระพุทธเจ้าต้องเดือดร้อนด้วยสิ่งที่ผมได้กระทำต่อท่าน ด้วยกรรมดังนี้ จึงส่งผลให้ข้าพระพุทธเจ้ากลับมาใช้ชาติในภพภูมินี้ ไม่ได้ไปเกิดในภพภูมิที่ดีในโลกมนุษย์ หรือในโลกอื่น ๆ ที่ข้าพระพุทธเจ้าไม่ทราบว่าเป็นอย่างไร พระพุทธเจ้าข้า”

ผมได้ถามต่อว่า “เธอได้รับกรรมอย่างไรในนรกลงทัณฑ์นี้”

เขาบอกผมว่า เขาต้องถูกกินน้ำเลือดที่เจือปนด้วยพิษยามรณะที่สร้างขึ้นเพื่อลงโทษวิญญูณาบาปในนรก ด้วย

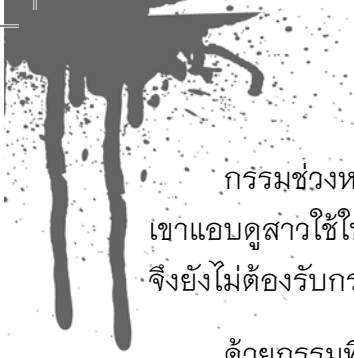
กรรมนี้ (ใครก็ตามที่กระทำความกรรมเช่นนี้ ย่อมจะได้รับผลกรรมนี้ตอบสนอง) ด้วยแรงฤทธิ์ของน้ำนั้นทำให้เขาเมา วาจาเลอะเลือน ไม่สามารถจำอะไรได้ แม้แต่ตัวเองก็ไม่สามารถจำได้ว่าเป็นใคร มักจะหลอกหลอนจิตอยู่ว่าตัวเองไม่ใช่คน มักจะชอบบัสสาวะตามโคนต้นไม้ ตามที่ต่าง ๆ ในยมโลกที่เขาจำกัดเขตให้ไป ใครที่เห็นต่างก็ชอบใจในความขำ เขารู้สึกละอายอย่างมากในการกระทำนั้น แต่ก็ไม่สามารถระงับตัวเองได้

ยมทูตกล่าวขึ้นว่า “ไอ้สัตว์นรก ไอ้เวร เดรัจฉานอย่าง มึงสมควรแล้วได้รับกรรมอย่างนี้ ไอ้สัตว์นรกกูจะเสียนมึง กูจะทำให้มึงรู้สึกว่าการกระทำของมึงนั้นไม่ดีอย่างไร ต้องถูกยมโลกตัดสินให้ใช้กรรมนี้ด้วยสภาพเช่นไร (ยมทูตได้เสียนต์ชายผู้นี้เนื่องจากเขาได้กล่าวความเท็จในการสัมภาษณ์นี้)”

บทหนึ่งในผลแห่งกรรมที่เขาได้รับกรรมนั้น เขาก็ต้องกินยาพิษให้ตาย เนื่องจากเขาได้สร้างกรรมไว้กับอาของเขา หลายช่วงกรรม ดังจะเล่าต่อไป

ชายคนนี้ได้โกหกอาของเขาว่า เขาจะไปเที่ยว แต่กลับเอาทรัพย์สินของอา นั้น ไปจำหน่ายนองกับเพื่อนคนหนึ่ง แล้วจะเอาเงินมาไถ่แต่ภายหลัง เขาได้เอาเงินนั้นไปใช้จ่ายในส่วนตัว ไม่สามารถเอาเงินนั้นมาคืนในรูปของทรัพย์สินที่จำหน่ายได้ นี่เป็นส่วนกรรมเล็กน้อยที่เขาได้ทำ

กรรมช่งหนึ่งนั้นแล้วว่ เขาได้อาศัยความอุปาทวีรของ
เขาแอบดูสาวใช้ในห้องน้ำ แต่ผลแห่งกรรมนี้ยังไม่สนองเขา
จึงยังไม่ต้องรับกรรมนี้

ด้วยกรรมที่เขาได้ทำต่อในโลกมนุษย์ แต่กรรมนี้ยังไม่
ส่งผลให้เขาได้รับกรรมนี้อยู่ในเวลานี้ แต่กรรมนี้จะมีผลใน
สถานรับทัณฑ์ต่อไป นั่นคือ กรรมลามกที่เขาได้ทำกับหญิง
บริการ เขาได้ส่งเสริมให้มีการหลับนอนขายบริการมากขึ้น
ดังนี้ผลกรรมจึงได้ส่งผลให้เขาต้องกินน้ำเยี่ยวของตัวเองใน
นรก และหลับนอนกับท่อนสัด (สิ่งมีชีวิตที่เกิดขึ้นในยมโลก
สถานที่ลงทัณฑ์แห่งยม) ลักษณะของท่อนสัดนี้จะมีชีวิต
รูปก่อเกิดเหมือนคน แต่เมื่อหลับนอนกันแล้ว เขาจะไร้แรงไร้
กาย (วิญญาณกายดับสิ้น) กายต่าง ๆ จะหมดแรงอ่อนเปลี้ย
เนื่องจากได้ถูกฤทธิ์แรงกรรมของท่อนสัดนั้นดับไปสิ้น (ผล
กรรมที่ทำให้มาเกิดเป็นท่อนสัดอยู่ในเวลานี้ เพราะกรรมที่
เขาได้ขายตัวต่อชายคนอื่น และอาศัยอวัยวะที่มารดาให้มา
ทำการหากิน) เมื่อสิ้นชีพลงเขาต้องถูกรับกรรมในสถานลง
ทัณฑ์นี้ เป็นท่อนไม้สัดที่ใครก็ได้ที่จะมาสนองกรรมกับเธอ
(ในรูปของท่อนสัด)

(ท่อนสัดนี้กลางวันจะเป็นท่อนสัด แต่กลางคืนจะเป็น
อวัยวะคน อวัยวะคนที่ถูกเสียบแทงนั้นจะบวมเป่งแสบไป
ด้วยแรงทำที่หนักหน่วงด้วยกรรมที่ส่งผลักดัน ไม่สามารถ
หยุดได้)

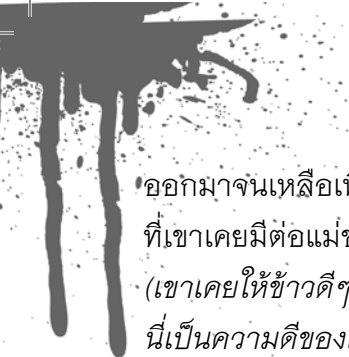

รูปร่างที่เกิดเป็นท่อนลัดนั้น จะเกิดก่อในรูปร่างแห่ง
วิญญาณหญิง ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายเมื่อได้ก่อกรรม
ลามกขึ้น ดวงวิญญาณก็จะต้องถูกดับชีพให้มาเกิดในนรกนี้
เพื่อสันดานนิสัยจะได้ปรับเปลี่ยนไปในแนวที่ดีต่อไป นี่เป็น
การเปลี่ยนแนวชีวิตมนุษย์ให้ดีขึ้น

(ความลับของสวรรค์ได้ถูกเปิดขึ้นคราวนี้ เพื่อว่าจะได้
ให้มนุษย์ทั้งหลายได้รู้แจ้งว่านรกกรรม กรรมบาปที่ใช้กรรม
ในนรกนั้นมีจริง ใครก็ตามที่ก่อกรรมอยู่อย่างใดจะต้องรับ
กรรมอย่างไรในยมโลก กฎแห่งกรรมมีจริง ใครก็ต้องรับผล
แห่งกรรมสนองกรรมไว้ในยมโลกเมื่อสิ้นชีพในตน เขาต้องถูก
รับบาปกรรมต่อในสภาพของสัตว์ร่อนเร่ อยู่ในวัฏฏสงสาร
จนกว่าจะสิ้นกรรม และได้ไปเกิดในภพมนุษย์ ปฏิบัติดีจนได้
หลุดวงสุธรรมสงสาร อันเป็นธรรมที่น่าพาให้มนุษย์พ้นทุกข์
จากห้วงนี้ไปได้)

กรรมที่ชายผู้นี้จะได้รับนั้นยังมีอยู่ เขาต้องถูกตัด
อวัยวะทั้งหมดที่เหลืออยู่ในกาย ไม่ว่าจะเป็นอวัยวะแขนขา
หรือแม้แต่ท่อนเพศของตัวเอง ก็ต้องถูกตัดไปด้วยเส้นเลือด
ในกายถูกตัดเลือดในกายไหลพุ่ง และวิญญาณนั้นก็ได้เปลี่ยน
ร่างของวิญญาณให้เจ็บปวด (การได้รับความเจ็บปวดในผล
แห่งกรรม) และจะมีเครื่องสูบลีอดรออยู่ข้าง ๆ และยมทูต
ก็จะเอาสายยางนั้น ต่อเข้ากับท่อเลือดแล้วสูบลีอดเขา

ออกมาจนเหลือเพียงนิดหนึ่ง เพื่อให้ยังชีพได้แต่ด้วยผลกรรมดี
ที่เขาเคยมีต่อแม่ของเขา ทำให้เขาไม่ได้รับความเจ็บปวดมาก
(เขาเคยให้ข้าวตังๆ ให้แกกิน คอยปรนนิบัติพัดวิยามแม่เจ็บปวด
นี่เป็นความดีของเขาที่เคยทำ) เพราะว่ายามทูตจะเอาก้อนดิน
ที่ปิดเลือดให้หยุดไหลได้ชั่วคราวมาแปะไว้ เลือดก็จะหยุด
ไหลชั่วคราว แต่เมื่อเอาก้อนดินออกจากตัว เขาก็จะต้อง
เจ็บปวดอีกต่อไป นี่เป็นกรรมที่เขาจะต้องได้รับ

“กรรมใดใครก่อ กรรมนั้นตามสนอง”

ครั้งที่ ๔๓

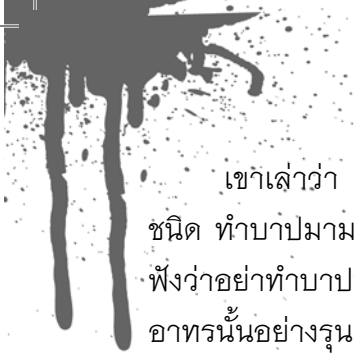
นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๑๒

วันพุธที่ ๒๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๒

วิญญาณตนหนึ่งในนรกขุมนี้ กำลังชดใช้บาปกรรมของเขาอยู่ ลักษณะรูปร่างของเขาไม่เชิงเป็นคน แต่ก็ไม่เชิงเป็นสัตว์ คือเขามีเขางอกที่หัวเวลาทำงาน แต่จะถูกเก็บไว้เวลานอน เรียกว่า “สัตว์หายนะ” เป็นสัตว์ที่มีรูปร่างกายเหมือนคน แต่จิตใจเป็นสัตว์ ไม่มีสภาพกายเหมือนคน แต่ค่อนข้างเหมือนไปทางสัตว์กำลังเลือกกินดินกินทรายอยู่ในบริเวณนั้น เพราะว่ากรรมของเขาในอดีตส่งผลให้เขาได้มาเกิดในเวลานี้

อดีตชาติของเขา เขาเคยเป็นพรานล่าสัตว์ และฆ่าสัตว์มาหลายชีวิต เขาตำเนินอาชีพนี้ เป็นอาชีพเลี้ยงตัว และลูกเมีย แต่เมื่อเขาตายเขาได้เวทนาถึงกรรมที่เขาได้ทำ กรรมนั้นจึงผลักดันเปลี่ยนแปลงหมุนกรรมทัณฑ์ให้เขาได้มาเกิดในที่นี้

เขาเล่าว่า อดีตชาติของเขาเป็นพรานล่าสัตว์หลายชนิด ทำบาปมามากไม่เคยคิดว่าบาปกรรมมีจริง ใครที่เล่าให้ฟังว่าอย่าทำบาปนั้น เขามักจะตอบด้วยความไม่ใยดีในความอาทรนั้นอย่างรุนแรง และมักจะว่ากล่าวพวกปฏิบัติดีว่าเป็นพวกมงายหลงมงาย ไม่รู้จักเชื่อในสิ่งที่มองเห็นใครทำบาปเขาก็เห็นได้ดีถมไป (เขามักจะบอกผู้อื่นในคำเหล่านี้ แต่เมื่อเขาตายลง เขาต้องมารับบาปในสถานที่ ๆ เขาไม่เคยเชื่อว่า มีจริง)

ผมถามเขาว่า “ทำไมเธอจึงมีรูปร่างเป็นอย่างนี้”

เขาก็มลงมองดูตัวเองแล้วร้องไห้ เขาค่อย ๆ กล่าวกับผมว่า เขาทำกรรมไว้มากกับสัตว์หลายชนิด วิญญาณสัตว์ ๆ ที่ถูกเขาฆ่าต่างร้องขอให้เอาตัวเขามาลงโทษ และให้ได้รับกฎแห่งกรรมตามที่เขาทำไว้กับพวกสัตว์เหล่านั้น

ผิวกายของวิญญาณชายตนนี้ดูหยาบกร้าน แลดูเหมือนกับถูกเผาด้วยอะไรสักอย่าง ผิวกายเขาเริ่มพุพองมีน้ำเหลืองไหลเยิ้มอยู่ตลอดเวลา

ผมได้ถามเขาต่อว่า “แล้วเธอทำกรรมไว้อย่างไร จึงถูกเผาไฟเช่นนี้”

เขาตอบผมว่า เขาได้จับงูที่หาได้มา แล้วนำมาเผาไฟจนเกรียม แล้วหาไม้มาเสียบทำเป็นสั้มภาระประกอบอาหาร

ของเขาเวลาเดินทาง เขาพูดจบพร้อมกับก้มหน้าลง

ในขณะที่สอบสวนคดีกรรมอยู่นั้น งูตัวหนึ่งได้เดินเข้ามาในร่างของสัตว์ตนหนึ่งที่ไม่ใช่รูปร่างเดิมที่เขาเกิด มาร้องเรียนต่อผมว่า เขาต้องตายเพราะชายคนนั้นฆ่าเขา (พร้อมกับชี้มือไปทางผู้ชายตนนั้น)

ผมหันไปถามเขาว่า “เป็นความจริงหรือไม่”

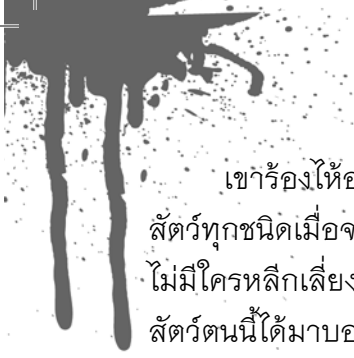
แต่ชายคนนั้นไม่ตอบ ผมจึงให้เขานำบัญชีกรรมของสัตว์ตนนี้มา พร้อมกับชี้ภาพ ๆ หนึ่งให้เขาดูว่าภาพนั้นเขากำลังทำอะไร ในมือถืออะไร

เขามองเห็นภาพนั้น ด้วยทิพยอำนาจที่ผมทำให้เขาเห็น แม้เขาไม่มีตาทิพย์เขาก็สามารถเห็นได้ด้วยฤทธิ์นี้

เขากล่าวคำยอมรับออกมา พร้อมกับบอกว่า เขาไม่มีเจตนาที่จะหลบเลี่ยงอย่างใด แต่ไม่ทราบว่ามีบัญชีกรรมนั้นมาได้อย่างไร และกำลังจะบอกผมอยู่ แต่ผมเอามาเสียก่อน (เขาเสี่ยงไปพูดอย่างอื่น)

และเขามีเรื่องบางอย่างที่จะบอกผม เขาบอกผมว่า เขากินเนื้อของมัน (งูตัวนั้น) เข้าไป แต่ไม่เคยคิดว่า มันจะอาฆาตไว้ จึงไม่ได้ทำบุญกรวดน้ำให้สัตว์ตนนั้นและไม่รู้ว่ามันจะมาอยู่ตรงนี้ และฟ้องร้องต่อเจ้าหน้าที่คดีกรรม

เขาร้องให้ออกมา ผมกล่าวกับเขาว่า “เธอไม่ต้องร้อง
สัตว์ทุกชนิดเมื่อจากโลกมนุษย์แล้ว ก็ต้องมาสู่ที่แห่งนี้ทั้งสิ้น
ไม่มีใครหลีกเลี่ยงไปได้ เธอทำกรรมชั่วเช่นนั้นไว้จริงหรือไม่
สัตว์ตนนี้ได้มาบอกกล่าวเราว่าเธอฆ่าเขา เขาต้องการให้
กรรมสนองเธอ เราอยากรู้ว่ากรรมนั้นเป็นตามที่เขากล่าว
มาหรือไม่”

เขาไม่ตอบผม แต่ตอบเป็นเสียงอึ้งในใจ

ผมกล่าวกับเขาก่อนว่า หากเขาลำบากผิดก็จะได้รับการ
อภัย เพราะสวรรค์ได้ประกาศว่า สัตว์ตนใดได้กระทำความ
วาจาประกาศให้แจ้งว่า ตนนั้นกระทำความผิดอย่างไรในอดีต
ชาติ และต้องรับบาปกรรมอย่างไรในนรกโดยไม่ปิดบัง เข
าก็จะได้รับการอภัยโทษจากสวรรค์ และได้รับการปลดปล่อย
ให้ไปเกิดในโลกมนุษย์ หากสรรพสัตว์นั้นมีกรรมน้อย แต่ถ้า
หากสรรพสัตว์นั้นมีกรรมมาก พอที่จะอภัยได้บ้าง ก็ให้ช่วย
เพียงแต่ลดกรรมส่วนหนึ่งให้กับเขา และให้ช่วยเขาในการ
อโหสิ เพียงให้ลดโทษ แต่ถ้าเขามีกรรมเหลืออยู่มาก
ไม่สามารถอโหสิลดโทษให้ได้ ก็ให้เขาสาบานตนไว้ทุกตนว่า
จะไม่ทำกรรมเช่นนั้นอีก และจัดให้ไปใช้กรรมในสถานที่ต่าง ๆ
จนกว่าเขาจะหมดกรรม แล้วจึงได้รับการปลดปล่อยจาก
สวรรค์

เขาได้กล่าวคำสาบานต่อสวรรค์ว่า หากได้กระทำความผิดไว้อีก (พร้อมกับชี้มือไปทางที่เจ้ากรรมนายเวรยืนอยู่ และกล่าวต่อไปว่า) หากได้ทำกรรมเช่นนั้นไว้อีกขอให้ตายอย่างสัตว์ตนนี้เถิด

ผมกล่าวกับเขาว่า “ไม่ใช่เช่นนั้น เธอจะต้องกล่าวว่า.. (แล้วผมก็นำเขากล่าวก่อน แล้วจึงให้เขากล่าวตาม)”

“หากแม่ข้าพเจ้าผิดสัญญาต่อสวรรค์ด้วยว่า แม่ข้าพพระพุทธเจ้ากระทำผิดต่อกรรม ที่ข้าพเจ้าได้เคยกระทำจริงนั้น ขอให้สวรรค์ลงโทษข้าพเจ้าได้ หากแม่ข้าพเจ้ากระทำผิดอย่างเช่นนี้อีก ขอให้ชีวิตของข้าพเจ้าสิ้นลงด้วยมือแรงกระทำของเขาเองเถิด” เขากล่าวลงพร้อมกับมองหน้าผม

สัตว์ตนนี้ยังมีกรรมยังต้องใช้อยู่ หากแต่ว่าเขาได้ประกอบกรรมดีในครั้งนี้ เขาจึงได้รับการปลดปล่อยไป และรับกรรมดีนี้ด้วยกรรมดีของเขาได้ประพฤติทำ

อดีตชาติของชายตนนี้เคยเป็นพรานเก่าล่าสัตว์ต่าง ๆ มากมาย ทำให้ชีวิตสัตว์หลายตนต้องตายลง ดังนั้นเมื่อตายลง เขาก็มีเจ้ากรรมนายเวรออาฆาตอยู่มาก และเมื่อเขาตาย เขาต้องรับบาปกรรมของเขาได้กระทำไว้อย่างหนักดังจะเล่าต่อไป

เขาต้องถูกยมทูตให้หนามแหลมให้กิน เรียกว่า
“หนามทรมานสัตว์” และให้กินยาถ่ายเข้าไป เพื่อให้ถ่าย
เหล็กแหลมเหล่านั้นออกมาทางก้น และอาเจียนออกมาทาง
ปาก นี่เป็นกรรมของเขาที่เขาได้กระทำกับสัตว์ ให้สัตว์ต้อง
ได้รับความเจ็บปวดในการตาย และเจ็บปวดในการถอน
วิญญาณ

กรรมต่อไปเป็นการใช้กรรม เนื่องจากเขาได้กระทำ
กรรมกับสัตว์ที่เขาได้มา ด้วยการถูกยมทูตเอาน้ำร้อน ๆ ลง
รดลงบนผิวหนังของเขาจนทั่ว แล้วใช้ “พิษทรายมรณะ”
เทรดลงบนตัวเขา เพื่อให้ผิวหนังเหล่านั้นเน่าและเปื่อยเน่า
อย่างที่ไม่มีการรักษา ทุกวันเขาจะต้องกินยาขับพิษ เพื่อให้
พิษในร่างกายเข้าไปในร่างกายได้เพิ่มเติมจากของเก่า และต้องถูกรับ
กรรมในสถานลงโทษสี่สิบเอ็ด เป็นสถานลงโทษที่ใช้ลง
โทษสถานเบาที่เกี่ยวกับปาก เขาต้องถูกยมทูตใช้ตะขอ
เกี่ยวปากให้ห้อยอยู่กลางอากาศ และตัดลิ้นของเขา เนื่องจาก
เขาได้กินเนื้อสัตว์อย่างเอร็ดอร่อย เพราะกรรมที่ว่าเขา
ต้องการกินเนื้อสัตว์เพื่อประทังอยู่รอด แต่ไม่กลับสรรหา
เนื้อสัตว์ที่มีกินทั่วไป เพื่อประทังชีวิตให้อยู่รอดเพียงวัน ๆ
แต่กลับสรรหาลาภปากมากิน เพื่อให้ตัวเองมีความสุข นี่เอง
เป็นกรรมที่หลายคนกระทำกันมาในเวลานี้ มักจะกินสัตว์
แปลก ๆ ด้วยว่าความอร่อยนั้นอยู่ที่การกิน เมื่อตายลงจะต้อง
รับบาปกรรมอย่างเช่นชายตนนี้

สุดท้ายก่อนจะจาก วิญญาณตนนี้ได้ขอฝากคำบางคำไว้กับมนุษย์ที่ชอบกินสัตว์เป็น ๆ ให้ตายด้วยกรรมวาจานี้ “ขอให้ท่านทั้งหลายที่คิดจะกินเนื้อสัตว์ อย่างที่กำลังกระทำกันอยู่ หรือคิดที่จะกระทำ ขอให้เลิกเสีย เราขอให้ท่านเลิกกรรมนั้นเสียเถิด อย่าคิดกระทำตนเป็นบาปกรรม (เจ้าหนีนายเวร) กับสัตว์อีกต่อไปเลย มันมีจริง รับผลแห่งกรรมนั้นจริง เราขอฝากไว้เตือนใจท่านเท่านี้”

“ผลกรรมใดใครก่อ

ใครผู้นั้นย่อมเป็นผู้รับกรรมนั้นแล”

ครั้งที่ ๔๔

นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๗

วันเสาร์ที่ ๒๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๓

วิญญาณชายคนหนึ่ง ถูกขุดใช้กรรมในนรกแห่งนี้ด้วยกรรมลามก ผมเห็นวิญญาณชายตนนี้ถูกกระทำอย่างทารุณ เขาถูกจับตรึงอยู่กับท่อนไม้ใหญ่ อวัยวะต่าง ๆ ถูกรัดไว้หมด เพื่อให้ไม้ให้ดินร่นเวลาถูกงโทษ เขาถูกยมทูตทิ่มแทงอวัยวะเพศที่ใหญ่โตด้วยมีดที่มีลักษณะคล้ายกรรไกร แต่มีหนามแหลมอยู่รอบมีดนั้น วิญญาณชายตนนี้มีรูปร่างไม่สมประกอบ (ไม่ได้สัดส่วน) ในร่างของสัตว์ (ชีพสัตว์ที่มาจากสัตว์ในร่างนี้) วิญญาณตนนี้มีรูปร่างสูงใหญ่ ใหญ่กว่ามนุษย์หลายเท่าแต่ก็ไม่มีเงินมือเอื้อมของยมทูตที่จะลงมือกระทำไปได้ รูปร่างที่ใหญ่โตของเขาแลดูเหอะทะ ไม่สมประกอบในร่างกาย วิญญาณตนนี้มีอวัยวะเพศที่ใหญ่โตเกินตัว อวัยวะเพศนี้อกยาวออกมายาวกว่าลำตัวของร่างกายเขา หนึ่งเท่าของร่างกาย ด้วยบาปกรรมที่เขาได้ก่อขึ้นมานั้น ทำให้เขาต้องมีผลแห่งกรรมในสภาพเช่นนี้

ผมได้เดินเข้าไปหาเขา และให้ยมทูตเอาตัวเขาลงมาจากชื่อลึงโทย วิญญาณตนนี้ได้ถูกนำตัวลงมาจากชื่อ และนำตัวเข้ามาหาผม

ผมได้ถามเขาว่า “เธอทำกรรมไว้อย่างไร จึงต้องถูกลงทัณฑ์เช่นนี้”

เขาตอบผมว่า เขาเป็นชู้กับเมียคนอื่น เมื่อตายลงก็ถูกลงโทษอยู่ในที่นี่ (เขากล่าวอย่างตรงไปตรงมา)

ผมมองหน้าเขา พร้อมกับยิ้ม ๆ ในความชื่นชอบที่เขา กล่าวอย่างตรง ๆ ในบาปที่เขาได้กระทำ

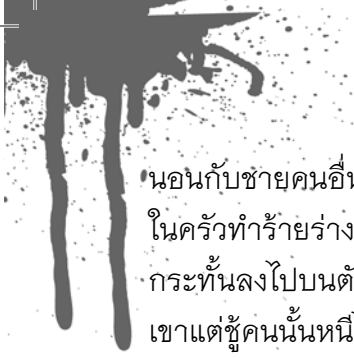
และยมทูตก็ได้พูดขึ้นว่า “มึงพูดต่อไปซิวะ”

วิญญาณชายตนนี้ได้หันไปหายมทูต แล้วกล่าวคำพูดที่ไม่สมควรออกไป “ท่านครับ จะให้ผมพูดอย่างไรท่านจึงจะพอใจครับ”

ยมทูตตวาด “ไอ้นี้ มึงซักจะทำเจ็บมากไปแล้วนะเว้ย ไอ้สัตว์” ยมทูตพูดพร้อมกับถลึงดาใส่ด้วยความโกรธ

ผมฟังเขาพูดต่อ เขาได้บอกว่า เขาถูกภรรยาสวมเขาให้กับเขาในขณะที่ตัวเขาไม่อยู่ในบ้าน ภรรยาเขาได้แอบมีชู้ และคบชู้กับชายอื่น เขาได้กลับมาบ้านพบว่าเมียเขากำลัง

นอนกับชายคนอื่นอยู่บนเตียงอย่างเรีงร่า แล้วเขาก็ได้ใช้มีด
ในครัวทำร้ายร่างกายเมียเขาและคู่ซู้ และใช้อวัยวะในตัวเขา
กระแทกลงไปบนตัวของชายคนนั้นอย่างแรง และใช้มีดไล่แทง
เขาแต่ซู้คนนั้นหนีไปได้ แล้วลงโทษเมียของเขาทำร้ายร่างกาย
เมียของเขาอย่างหนักหน่วง จนเมียเขาเตลิดหนีไปออกจาก
บ้าน เขากลับมาคิดว่าทำไมเมียเขาจึงมีซู้ เขาบอกกับผมว่า
ทำไมเมียเขาถึงมีซู้เขาเล่าว่า เขารู้ว่าทำไมเมียเขาถึงมีซู้
เพราะว่าเมียของเขามักมากในกาม ไม่รู้จักพอ เขาไม่ได้ให้
ความสุขกับเมียอย่างเต็มที่ มันมีความสุขคนเดียวไม่พอ (เขา
เล่าพลางพร้อมกับด่าเมียของเขาเอง) แล้วเขาก็ได้บอกต่อว่า
เขาไปหาเมียของชายซู้คนนั้นเพื่อที่จะให้เขาใช้กรรม (เขาหยุด
กล่าวพร้อมกับออกเสียงคล้ายสะใจ)

ผมถามเขาว่า “เธอทำอะไรเขาหรือ”

เขาว่า เขาแทงชายซู้นั้นข้างหลังในขณะที่เขาสองผัว
เมียกำลังเสพสุขกัน เขาได้ฆ่าซู้คนนั้น และได้บังคับขืนใจเอา
เมียของชายซู้คนนั้นมาเป็นเมียของเขาด้วย

ผมฟังเรื่องที่เขาเล่ามาจนจบ แต่เบื้องหลังของชายตน
นี้ก็มึ่เบื้องหลังที่น่าดูชมเช่นกัน เขาได้แอบเป็นซู้กับภรรยาคน
อื่นด้วยกันสองคน

ผลกรรมที่เขาได้สร้างไว้ และกรรมดีที่เขาได้ให้
สัมภาษณ์ถึงกรรมเก่าของเขานั้น ได้ส่งให้เขาได้ไปเกิด

ครั้งที่ ๔๕

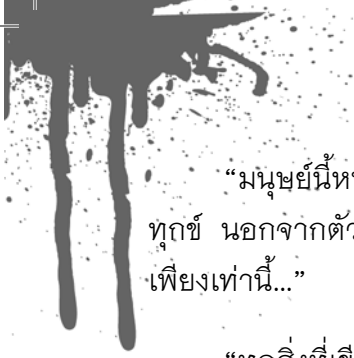
นรกขุม ๗/ แดนลงทัณฑ์ ๑๖

วันจันทร์ที่ ๒๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๓

“มนุษย์ทุกคน เมื่อเกิดมาย่อมมีที่พึงพามาตั้งแต่เกิด ทุกคนย่อมมีกรรมเป็นของ ๆ ตน ไม่มีใครที่จะหลีกเลี่ยงกรรมไปได้ ดังทุกเรื่องนี้มีคติสอนใจอยู่ทั้งสิ้น ทุกท่านที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ จงพิจารณาเหตุเกิดว่ากรรมนั้นใครเป็นผู้แลใครเป็นผู้ทำ ผู้จัดทำทั้งสิ้นคือตนนั้นแลสรรพสิ่งสรรพทุกซ์ทั้งหมด มีคนเป็นผู้บงการ หากจะกล่าวว่าสวรรค์นั้นเป็นผู้ลิขิต ขอดตอบว่ากรรมนั้นเป็นผู้ลิขิต ไม่ใช่ใครที่โหนงจำไว้เกิดเราจะกล่าวคำสอน สอนใจไว้สักหนึ่งบท”

“กรรมนั้นแลคือกรรมอโคก
ที่ทุกโลกต้องมีอยู่ทั่วหล้า
แต่จะมีใครเล่าทำนพพา
ตัวตนให้หลุดพ้นกรรม
กรรมทุกสิ่งที่มีแต่พิภพ
คงเจนนจบสิ้นหล้าด้วยสิ่งของ
สองสิ่งหนึ่งคือกรรมดีที่ใครลอง
สิ่งที่สองลองลิตคิดจะทำ”

“มนุษย์นี้หนอ ต้องสอน ต้องสั่ง ใครเล่าจะพาให้เจ้าพ้น
ทุกข์ นอกจากตัวของเจ้านั้นลึที่จะช่วย เราขอฝากกรรมไว้
เพียงเท่านี้...”

“ทุกสิ่งที่คุณเขียนมานี้ เป็นเพียงคำสอนของพรหมองค์
หนึ่งที่บัญญัติไว้บนพรหมโลก มนุษย์ผู้นี้เป็นผู้ถ่ายทอดมา
ให้ฟังเท่านั้น”

ด้วยกรรมดังกล่าวที่สัตว์ตนนี้ได้กระทำ เราขอกล่าว
กรรมว่า กรรมนั้นมีอยู่จริงใครก็ตามที่สำเร็จ รู้แจ้งในธรรม
ย่อมแจ้งในธรรมอันนี้ ขอให้ท่านผู้อ่านจงคิดเองเถิด

ตรัสบอกไว้บอกพื้นพิภพเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม
พุทธศักราช ๒๕๓๓

มหาพรหมไตรเทพ

ใครก็ตามที่รู้แจ้งในธรรมนี้ ขอบใจได้เปิดดวงตาของท่าน
ให้รู้แจ้งว่าโลกมนุษย์นี้หนอมีแสงธรรมสว่างอยู่แล้ว หากใคร
รู้จักไขว่คว้าก็จะพบแสงธรรมนั้น แต่ถ้าหากใครที่มโห่งอยู่
ในโลกมนุษย์ก็คงจะไม่แจ้งแสงในความมืด เราขอกล่าวไว้

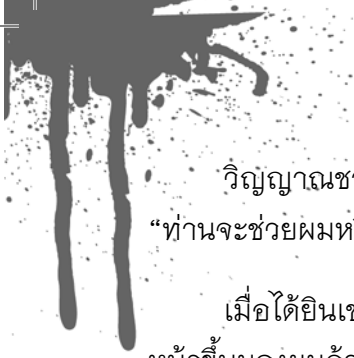
ธรรมบทหนึ่ง ในสังฆธรรมบทบนพื้นพิภพยมัตถ์
แดนสอง

ผมเดินไปอยู่บนพื้นล่างในพิภพยมโลกนี้ ผมเดินตาม
ทางไปเรื่อย ๆ ผมเห็นยมทูตนำวิญญาณคู่หนึ่งมา วิญญาณ
คู่นี้ต้องอยู่ในถุ์เก็บชีพ วิญญาณดังกล่าวนี้มีตัวตนจริง แต่
ไร้สภาพกาย เป็นกรรมของเขาที่ทำให้เขาต้องมาเกิดใน
สภาพร่างนี้ ผมเดินตามพวกเขาไปจนถึงที่แห่งหนึ่ง มีบ่อ
ลึกอยู่เบื้องหน้า ผมเห็นในบ่อนั้นมีเปลวไฟลุกโชนอยู่ และ
ยมทูตก็ได้ทิ้งวิญญาณในถุ์นั้นออกจากถุ์ ด้วยกระแสกรรม
แห่งหลุมนั้น ดูดดึงร่างวิญญาณที่ไร้สภาพกายของวิญญาณ
เหล่านั้นลงไปเ็นหลุม

เสียงร้องโอดโอยดังขึ้นอย่างกังวล เป็นเสียงร้องของ
สัตว์ตนนั้นแต่ไม่นานก็เงียบลงเมื่อวิญญาณนั้นได้แปรเปลี่ยน
สภาพของกายเป็นอย่างอื่นในสภาพที่ไม่ใช่ตัวตน เขาต้องถูก
ยมทูตจับด้วยแสงพิเศษในพื้นพิภพ แล้วนำกลับขึ้นมาจาก
หลุม ปรากฏร่างเป็นวิญญาณสองตนโผล่ขึ้นมาจากหลุม นั้
ชั้นเข้ามามีอยู่บนพื้นเบื้องหน้ายมทูต

ผมได้ถามเขาว่า “เธอทั้งสองได้ทำกรรมไว้อย่างไร จึง
ต้องถูกผลักดันลงไปเ็นบ่อเพลิงพิษเช่นนี้”

วิญญาณชายคนหนึ่งเงยหน้าขึ้นมองผม แล้วบอกว่า
“ท่านจะช่วยผมหรือครับ”

เมื่อได้ยินเช่นนั้น วิญญาณอีกตนหนึ่งที่ก้มหน้าก็เงย
หน้าขึ้นมองผมด้วย แล้วเข้ามาราบผมที่เท้า แล้วกล่าวคำ
ขอความช่วยเหลือ แต่ผมไม่สามารถช่วยพวกเขาได้หากพวก
เขาไม่กล่าวว่า จะทำกรรมให้แจ้งในสถานที่นี้เสียก่อน

ผมกล่าวต่อไป “พวกเธอจะให้เราช่วยได้อย่างไร หาก
พวกเธอไม่แสดงตนว่าทำกรรมอย่างไรบ้าง เมื่อครั้งยังเป็น
มนุษย์ เรามานี้ก็เพื่อสัมภาษณ์พวกเธอถึงเรื่องอดีตกรรมที่
พวกเธอได้ทำแต่ก่อน และต้องตกนรกมาอยู่ในที่นี่ ขอให้
พวกเธอเล่ามาเถิด”

และยมทูตก็ได้เข้ามาบอกกับพวกเขาว่า “ผมเป็นใคร
และต้องใช้คำพูดอย่างไรกับผม และยมทูตก็ได้ลอยฉาก
ออกไป”

เขาได้กล่าวคำที่ถูกต้องกับผมทุกคน เมื่อสัปดาห์เหล่านั้น
กล่าวกรรมจบ เขาก็ได้ขอร้องให้ผมช่วยพวกเขาขึ้นมาจาก
ขุมนรก เพราะว่าเขาเจ็บปวด และรู้สึกทรมานเป็นอย่างมาก
เขาบอกกับผมอย่างนั้น

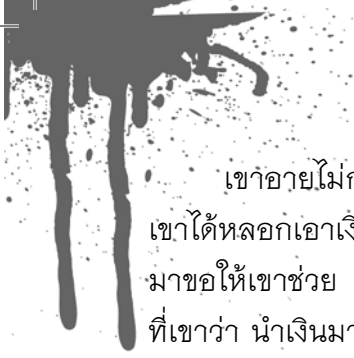
วิญญาณดังกล่าว ได้เล่าถึงการกระทำของเขาถึงครั้ง
ที่เขาเคยเกิดมาเป็นมนุษย์ และสร้างบาปกรรมไว้อย่างไร

วิญญาณชายตนแรกได้เล่าว่าเขาเป็นคนเห็นแก่ตัวเห็นคนอื่นเป็นคนดีไม่ได้ มักจะกลั่นแกล้งเขา และบอกให้เขาเลิกทำดีเสีย นรก สวรรค์ ไม่มีจริงหรอก ส่วนคนใดที่ได้ทุกข์เขาก็จะเข้าไปซ้ำเติม และก็ได้หลอกหลวง เขาบอกว่าตัวเองเป็นผู้มีความรู้ทางแสดงฤทธิ์ สามารถช่วยใครให้พ้นทุกข์ได้แต่ต้องมีเงินมาให้ จึงจะยอมทำให้ ผู้เดือดร้อนเมื่อได้ฟังดังนั้นเกิดความลุ่มหลงต้องการให้ผู้อื่นช่วย จึงยอมเสียเงินมากมาย เพื่อขอให้ช่วยเขาด้วย และเขาก็ได้สวมรอยเป็นอาจารย์สอนกรรมฐาน และได้บอกให้เขาไปทำในสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาซึ่งลาภสักการะให้เขา ในความยินดีปรีเปรมนั้น เขาได้ทำสิ่งไปบนความทุกข์ตรมของผู้อื่นอย่างไร่างอาย คนหลายคนที่ขอมาให้เขาช่วย บางรายก็สำเร็จไปตามที่ขอ บางรายก็ไม่สำเร็จก็ได้มาหาเขา และกล่าวร้ายเขาว่าหลอกหลวง แต่เขาก็ไม่สนใจว่าจะเป็นอย่างไร ขอให้ได้เงินมาใช้ จนใครติฉินไม่ยอมมาหาเขาช่วยจนอาชีพนั้นลึกลง เขาจึงต้องเปลี่ยนอาชีพเป็นอย่างอื่น นี่เป็นกรรมที่เขาได้กระทำขึ้น และส่งผลให้เขาต้องมารับทุกข์กรรมอยู่ในเวลานี้ (เขาเล่าด้วยน้ำตาที่ไหลพราก)

แต่สัตว์ตนนี้ได้ปิดบังกรรมบางอย่างกับผม ผมจึงได้ให้ยมทูตได้ถามเขาทำกรรมอย่างไร

เขาอายุไม่กล้าที่จะบอก แต่เขาก็เฝ้าแอบออกมาว่าเขาได้หลอกเอาเงินเพื่อนของเขาในฐานะที่เพื่อนตกยาก และมาขอให้เขาช่วย เพื่อนของเขาคนนั้นก็ได้หลงเชื่อกระทำตามที่เขาว่า นำเงินมาให้เขาจำนวนหนึ่งและได้ขอให้เขาช่วย และเขาก็ได้เสแสร้งแกล้งทำให้ว่าเป็นผู้อื่นซึ่งมีฤทธิ์สูงกว่าได้กระทำให้แล้ว ขอให้เกิดความเคารพ และปฏิบัติตามที่เขาว่า และทุกอย่างก็จะสัมฤทธิ์ผล

สัตว์ตนนี้ได้เล่าความให้ผมเกิดความไขว้เขว แต่ก็ไม่มีจิตที่จะหลอกผม ผมจึงได้ถามเขาไปใหม่ว่า “เธอทำกรรมไว้อย่างไร ขอให้เล่าให้ชัดแจ้ง”

เขาได้เล่าให้ผมฟังอย่างชัดเจนว่า เขาเป็นคนจังหวัด **“ปราจีนบุรี”** เดิมมีอาชีพค้าขาย และอยู่มาวันหนึ่งมีร่างทรงมาทักเขาว่า มีองค์อยู่นะให้รีบรับเสียอะไรก็ดีขึ้น และเขาก็ได้ปฏิบัติตามที่ร่างทรงคนนั้นกล่าว และผมก็ได้กระทำการรับขึ้นธ และเข้าช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยากเรื่อยมา แต่เขาไม่รู้ว่าองค์ที่มาลงทรงนั้นเป็นใคร และทำอย่างไรบ้างตอนลงทรง แต่ภายหลังองค์นั้นได้จากไป เพราะเขารู้สึกตัวว่าไม่มีใครอยู่กับเขา ยามที่เขาเชิญมาลงทรงกลับไม่มีเทพมาลงทรง เขาจึงแกล้งทำเป็นลงทรงเสียเอง ดังนี้จึงทำให้เขาต้องรับผลกรรมอยู่ในที่นี้

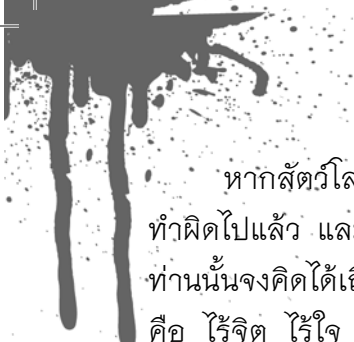
วิญญาณอีกตนหนึ่ง ได้กล่าวขอให้ผมช่วยเหลือเขาให้
พันทูกซ์ หากแต่กรรมของเขานั้นยังมีอีกมาก และการกระทำ
ของเขาหาได้กระทำด้วยจิตที่คิดจะพันทูกซ์ เขาจึงต้องรับ
กรรมอยู่ในสถานีก่อนจนกว่าจะสิ้นกรรม

หลังจากสอบสวนคดีกรรมเก่าในอดีตชาติแล้ว เขาจะ
ต้องชดใช้กรรมในสถานที่แห่งนี้ สำหรับวิญญาณตนที่สอง
แต่วิญญาณตนแรกนั้นได้พันทูกซ์ เนื่องจากเขาได้กระทำ
กรรมดีให้แจ้งชัด และคิดที่จะพันทูกซ์จริง

ด้วยผลกรรมที่สัตว์ตนแรกได้กระทำนั้น เขาจะได้ไป
เกิดเป็นคนที่มิบุญแต่มีกรรมแฝงอยู่ และได้ไปเกิดในสภาพ
ของวิญญาณที่ตกทูกซ์ได้ยาก แต่ต้องขวนขวายเลี้ยงตัวตั้ง
แต่ยังเด็ก และภายหลังประสบความสำเร็จแต่ต้องตายลง
ด้วยผลแห่งบาปที่เขาได้เคยกระทำ ด้วยผลแห่งกรรมในอดีต
ที่เขาได้เคยทำไว้กับใครบางคน

“มนุษย์ผู้ใดที่คิดได้ว่า ตัวเองเป็นใคร กระทำสิ่งใดไว้
บ้าง หากกรรมที่ตนได้กระทำมานั้นจะส่งผลให้ตนได้ในสิ่งที่ดี
ก็ขอให้กระทำต่อไป แต่ถ้าใครคนใดกระทำตนเป็นคนได้
ความคิด หลงความผิด ไร้แสงสว่างในการดำเนินธรรม
กรรมนั้น จะส่งผลให้สัตว์ผู้นั้นรับในบาปที่ตนได้กระทำจน
กว่าจะสิ้นกรรมมาแล”

หากสัตว์โลกตนใด กระทำการณที่สำนึกได้ว่าได้เคย
ทำผิดไปแล้ว และต้องการจะกลับตัวกลับใจเสียใหม่ ขอให้
ท่านนั้นจงคิดได้เถิดว่า มนุษย์ทุกคนมีจิตเดิมอยู่เช่นเดียวกัน
คือ ไร้จิต ไร้ใจ อรูปกายนั้นคือ ที่เกิดแห่งกายท่าน

หลังจากสอบสวนคดีกรรมนี้เสร็จ ผมได้พบกับ
วิญญาณตนหนึ่ง เขาได้เล่าเรื่องของเขาให้กับผมฟังว่า เขาได้
กระทำความบาปไว้อย่างไร แต่กรรมที่เขาเล่ามานั้น ไม่เป็น
ความจริง เลยแม้แต่เรื่องเดียว ความจริงเขาเคยกระทำความ
หนักใช้มาก แต่เขาไม่กล่าวด้วยเกรงว่าบาปกรรมนั้นจะส่ง
ผลให้เขาได้รับบาปนั้นเพิ่มขึ้นไปอีก แต่เขาหารู้ไม่ว่า กรรมใด
ใครสร้างใครกระทำ ไม่มีใครสามารถหลบเลี่ยงกฎแห่งกรรม
นั้นไปได้หรอก

เขาได้โกหกผมว่า เขาเป็นคนดี ไร้ซึ่งบาป แต่ต้องถูก
ยมทูตลงทัณฑ์ เนื่องจากคิดว่าผมเป็นอีกบุคคลหนึ่ง และเกิด
การสอบสวนผิดคดี เขาจึงต้องถูกลงโทษ (สัตว์ผู้นี้ไร้การสำ
นึกในบาปกรรมที่ตนได้กระทำยากที่จะช่วยเหลือให้พ้นกรรม
ไปได้ กรรมใดใครสร้าง ใครหนูน ผู้นั้นรับบาปกรรมนั้นไป
ด้วยตัวเอง)

ชายผู้นี้ได้ถูกสอบสวนคดีกรรม และพบว่าเขาได้เคย
กระทำความอับปางอาจที่มีอาจช่วยเขาไปได้ เขาได้เคยฆ่า
มารดาของเขาด้วยตนเอง และทำความอับปางอาจที่เป็นลูก

ออกตัณญูเท่านั้นที่จะกระทำได้ ด้วยผลกรรมนั้นเขาจึงต้องถูกลงทัณฑ์อย่างหนักดังนี้

วิญญานผู้นี้ ต้องถูกโบยด้วยสายฟ้าฟาดจนตายสิ้นชีพจากกายนี้ และต้องถูกไฟเผาจนตายกว่าจะไหม้เกรียมด้วยผลแห่งบาปที่เขาคิดจะทำ และกระทำลงไปด้วยความพร้อมแห่งจิตที่ประกอบด้วยโมหะในจิตใจ ดังนั้น กรรมบาปที่เขาได้กระทำจึงสนองเขาอย่างรุนแรง ไร้การช่วยเหลือใด ๆ จากสวรรค์

“ใครคนใดกระทำบาปกับมารดาผู้ให้กำเนิด ชีวิตสัตว์นั้นก็สมควรที่จะอยู่ต่อไปบนพื้นพิภพยมโลกนี้ และต้องถูกรับทัณฑ์กรรมอย่างหนัก ในสถานลงทัณฑ์อย่างไร้การช่วยเหลือ บาปกรรมใครสร้าง ใครรับ ขอให้จงสำนึกเถิด... สัตว์โลก”

“กรรมที่นำพาหมุนเวียนให้ใช้ชาติ”

ครั้งที่ ๔๖

นรกขุม ๓ แดนลงทัณฑ์ ๕

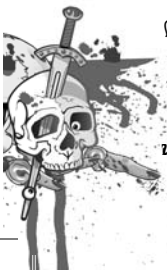
(คดีสาม)

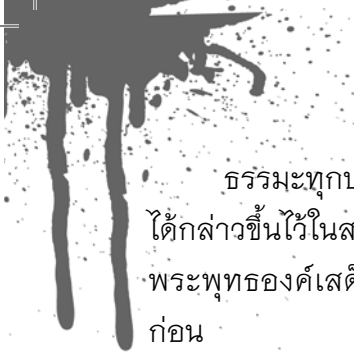
วันพฤหัสบดีที่ ๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

ธรรมะประเสริฐแยกอยู่ด้วยกันหลายกลุ่ม โดยแยก
ได้ดังนี้ กายนจิต (กาย-ยะ-ยา-นะ-จิต-ตะ) มีอยู่ด้วยกัน
ห้ากลุ่มคือ กลุ่มที่มีจิตสองวิญญาณ แต่มีหนึ่งจิต ได้แก่พวก
มีกายนะอันหมายถึง กายที่มีรูปร่างเป็นกายทิพย์แต่ไม่มีจิต
เป็นกาย อันมีรูปร่างเป็นเพียงกายสัมผัสเมื่อแตะจะถูกก็จะ
สลายไป กลุ่มที่สองเป็นวิญญาณกลุ่มพวกที่มีกายเพียงหนึ่ง
แต่มีกายนะที่รับสัมผัสภายนอกได้สามทาง ได้แก่ ทางกาย
ทางอายจิต (จิตที่มีรูปร่างเป็นกาย) ทางอารยกาย (เป็นกาย
ที่มีเพียงกาย แต่ไม่มีรูป ไม่มีร่าง ไม่มีสภาพ ไม่มีการค้า
เนินการ) แยกอยู่ในธรรมเพียงกายเดียว หากเพียงแต่สงสัย
จิต (ความยาวนานของจิตที่มีอยู่ในบรมธาตุ) อยู่ในธรรม
เพียงกายเดียวก็จะมรณะสะ (การตายของจิตมีเพียงกาย แต่

ไม่มีจิต) ด้วยกายทั้งสอง ก็ด้วยการที่จะแก้ไขจิตให้เป็นมัน อยู่ในธรรมสภาวะใด ทุรดาจ มจรดาจ สรรพชุตีจ รวมเป็น สามได้แก่ อนุตฺตโรภิตัสสมมาพุทชุตีจ นี้คือจิตทั้งสามของบรม ธรรมที่มีเกิดด้วยบรมรูป บรมธรรม บรมธาตุ อายตนะทั้ง เจ็ดของร่างกายมีเพียงจิตหนึ่ง ที่ก่อเกิดขึ้นด้วยรูปกายที่เกิด ด้วยสลายรูป แต่ต้องมีกายรูป สุนฺญจิต (เป็นกายที่มีเพียงกาย อันเกิดก่อด้วย อัสนฺสร-สวากธรรม เป็นธรรมที่มีก่อขึ้นด้วย กายธาตุ มโนธาตุ อนันตฺตธาตุ ธาตุทั้งสามเป็นธาตุตั้งเดิม ที่มีอยู่ในกายรูป) อโนธรรม สารธรรม สัสสารธรรม ธรรม ทั้งสามนี้เป็นธาตุธรรมแห่งกายกายนะอัตตาคิต (จิตที่มีทั้ง กาย และจิตรวมกันเป็นหนึ่ง) อโนธรรมคือ ธรรมที่เกิดมี ขึ้นด้วยกายรูป (กายรูปย่ออมมีอัสฺญรูปซ่อนอยู่ในอัสฺญรูป คือ กายรูปที่ไม่มีด้วยจิต) สารธรรมคือ ธรรมที่มีพร้อมอยู่ ด้วยกายธาตุ อสังขธาตุ จิตตธาตุ ธรรมบารมีที่สำเร็จโดย พรหมธรรมะซ่อนมีอยู่ในพรหมโลก สัสสารธรรม คือ ธรรมที่ มีเกิดก่อขึ้นด้วยบรมธรรม อนันตฺตธรรม สัสสารธรรม ที่มี ด้วยกันสามรูปคือ รูปที่หนึ่ง สัสสารธรรม ที่บังเกิดมีขึ้นด้วย บรมธรรมวงค์ (ธรรมอันประเสริฐที่เป็นเครื่องรู้ของพรหม) รูปที่สอง อัสนฺสรสวากธรรม เป็นรูปธรรม ที่มีเพียงกายรูป อัสฺญรูป อยู่ด้วยรวมกัน รูปที่สาม นาคนาตตะสัสสสวาก ธรรม ธรรมนี้คือ ธรรมอันประเสริฐที่เป็นเครื่องรู้โดยจิตของ ตนเป็นผู้ก่อให้เกิด สัสสสาชฺฐสเส สาชฺฐ

ธรรมชาติที่กล่าวไว้ตรงนี้ เป็นธรรมชาติที่บรมพรหม
ได้กล่าวขึ้นไว้ในสวรรค์ชั้นที่สิบเอ็ด เป็นธรรมที่กล่าวขึ้นเมื่อ
พระพุทธองค์เสด็จสนทนาธรรมกับพระพรหมเมื่อครั้งกาล
ก่อน

วิญญานบาปที่ได้รับผลกระทบในครั้งนี้ เป็นวิญญาน
หญิงที่ผมได้สัมภาษณ์เธอได้ความว่า เธอเป็นหญิงกาสิ ที่มัก
มากในกามไม่รู้จักพอ อาศัยความเป็นหญิงที่เยวเสนอดัวต่อ
ชายคนอื่นไม่เลือก แม้แต่สามีของตนเองก็ไม่พอใจในความ
อยากนั้น และสร้างความอุปาทวีให้เกิดขึ้นกับตนอย่างหนัก
ด้วยการแลกเปลี่ยนสามีกับคนอื่น ด้วยกรรมนี้ทำให้เธอ
ต้องรับบาปกรรมอย่างหนักในยมโลก ดังจะเล่าต่อไป

ผมเดินไปเรื่อย ๆ ในแดนยมโลก และพบกับหญิงหลาย
ตนกำลังรับบาปกรรมของเธออยู่ และผมก็ได้เดินผ่านพวก
เธอไป แต่ก็ได้สนใจมาก และผมก็ได้เดินต่อไปจนถึงสถาน
ที่แห่งหนึ่งเป็นที่ ๆ ผมหยุดเดิน และสอบถามเรื่องราว ณ
สถานที่แห่งนี้

ผมพบเธอในสภาพของวิญญาน ที่ถูทหารูณด้วยกรรม
ที่เธอทำ ผมให้เธอลุกขึ้นมาให้สัมภาษณ์

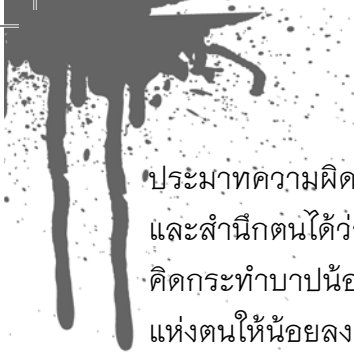
ผมได้ถามเธอว่า “เธอทำกรรมอะไรไว้หรือจึงต้องรับ
กรรมเช่นนี้”

วิญญาณหญิงตนนี้ได้ตอบผมว่า เธอได้รับกรรมนี้เนื่อง
จากกรรมที่เธอได้ทำไว้กับสามีของเธอเอง เธอเล่าว่า ด้วย
ความมักมากในกามของเธอ ทำให้เธอต้องมีหลายตัว เธอต้อง
เป็นชู้กับผู้ชายอื่น และอาศัยความสวย และมีเงินของเธอเป็น
เครื่องหลอกล่อให้ชายเหล่านั้นหลงใหลเธอ และเธอก็อาศัย
เรือนร่างเขาเป็นเครื่องแก้ขัด ในยามที่เธอต้องการทางเพศ
แต่ทุกอย่างย่อมมีวันสิ้นสุด เมื่อเธอตายลง เธอต้องถูกตัด
แขนตัดขาทำลายอวัยวะต่าง ๆ แม้แต่อวัยวะเพศของเธอก็ถูก
ทำลายด้วย เธอถูกโยนลงไปใบบ่อน้ำกรดที่มีพิษรุนแรง เพื่อให้
ให้พิษนั้นกัดกินร่างของเธอ และให้สิ้นสภาพความสวยที่เธอมี
และต้องถูกตรึงด้วยตะปูแหลมทั่วตัว เพื่อให้รู้สึกตนถึงความ
เจ็บปวดและจะให้หลาบจำบ้าง (ชีวิตมนุษย์นี้หนอหากไม่สง
สารตนเอง ใครเล่าจะมาสงสารตน ทุกชีวิตเมื่อสิ้นชีพจาก
ยมโลกแดนมุษย์นี้แล้ว เขาจะต้องไปรับกรรมที่เขาได้กระทำ
อยู่จนกว่าจะสิ้นชีพแห่งภพชาตินั้น ทุกอย่างย่อมหมุนเวียนไป
ตามกรรม และต้องดำเนินทางตามครรลองของมัน ไม่มีใคร
สามารถหลบเลี่ยงหนีไปได้ ขอให้จำไว้)

เมื่อสิ้นภพชาติแห่งการเกิดนี้ เธอจะต้องไปเกิดเป็น
สัตว์ในป่า เพื่อให้สัตว์อื่นในภาคเดียวกันนั้นเสพสมอยู่จน
กว่าจะสิ้นกรรม นี่เป็นวัฏจักรแห่งกรรมในยมโลก หรือที่อื่นๆ
ที่มีกรรมเกิดก่อ สัตว์ตนใดที่ทวนระลึกได้ถึงกรรมนี้ ขอให้ตั้ง
สัจจะวาจาว่า กรรมใดที่เคยได้กระทำไปด้วยความไม่รู้ ความ

ประมาทความผิดพลาดในกรรม หวนรำลึกถึงกรรมในอดีต
และสำนึกตนได้ว่าบาปกรรมนั้นมีจริงอยู่ทุกกาลแล้ว ขอให้
คิดกระทำบาปน้อยลงหันมาสร้างบุญบารมี เพื่อลดชาติภพ
แห่งตนให้น้อยลง เพื่อผลแห่งความสุขในชีวิตเบื้องหน้าโน้น
เทอญ สัตว์โลก

วิญญานหญิงตนนี้ ได้เปลี่ยนชาติสู่ภพภูมิใหม่ในร่างที่
เธอต้องชดใช้กรรมในภพมนุษย์ ด้วยบาปที่เธอได้กระทำดวง
วิญญานทุกดวงที่มีกรรม จะต้องหมุนเวียนกรรมก่อเกิดใน
ร่างของสัตว์ใด จนกว่าเขาเหล่านั้นจะสิ้นกรรมการเกิดแห่ง
ชาติภพภูมิในชาตินั้นด้วยการลุลงมิสู่ภพแห่งอรหัตต์...

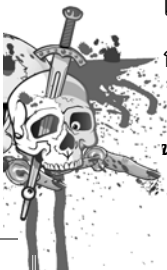
ครั้งที่ ๔๗

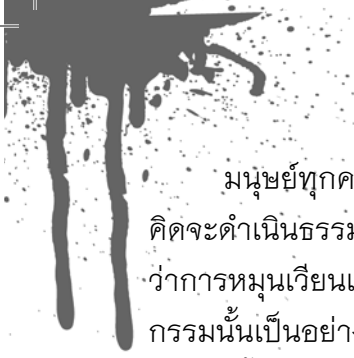
นรกขุม ๑ แดนลงทัณฑ์ ๑๑

บันทึกกรรมสังสารวัฏ

วันศุกร์ที่ ๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

วิภูจักรแห่งกรรมนั้น ล้วนดำเนินไปตามกงจักรแห่งกรรม (การหมุนเวียนของกรรม) จักรแห่งกรรมนั้นหมุนเวียนตลอดในกาลภพ จักรนี้หมุนเกิดด้วยแรงฤทธิ์แห่งสัตว์กระทำ สิ่งทุกอย่างล้วนดำเนินไปตามลิขิตแห่งกรรม ฟาดินนั้นคือ กรรมบาท (ผู้ลงโทษกรรม) ฟ้านั้นคือใจ ใคร คือดิน ดินนั้นคือ ผู้กำเนิดก่อในร่างแห่งมนุษย์ วิภูจักรแห่งกรรมนั้นหมุนเวียนไปตามลิขิตแห่งฟ้า ธรรมบทที่สว่างแจ่มอยู่ในยมโลกทุกแดน แดนฟ้าเมืองแมนทุกคน นั่นคือความรู้ที่มีขึ้นวิภูสงสารแห่งกรรมที่หมุนเปลี่ยนไปอยู่เรื่อยมิได้หยุด

มนุษย์ทุกคนที่กำลังดิ้นรนอยู่ในมนุษย์นี้ ใครก็ตามที่คิดจะดำเนินกรรมอยู่ในสภาพมนุษย์ ขอให้มนุษย์ผู้นั้นคิดได้ว่าการหมั่นเวียนแห่งกรรมนั้นเป็นอย่างไร และหลุดพ้นแห่งกรรมนั้นเป็นอย่างไร ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีล้วนอยู่ในตนเอง สวรรค์นั้นเป็นผู้ประกาศกรรมให้มนุษย์รู้แจ้ง ใครก็ตามที่แจ้งรู้ในธรรมย่อมเป็นผู้รู้ด้วยตนเอง ดังเช่นที่ พระพุทธองค์ตรัสว่า “ธรรมะใดเกิดก่อด้วยกรรม กรรมสงสารนั้นสร้างโลก สร้างธรรม ธรรมบารมีหมั่นเวียนเปลี่ยนก่อให้เกิดชาติภพ ใครลู่วางแห่งกรรมนั้นได้หลุดพ้นอนิจจัง”

“สรรพสิ่งเกิดก่อได้ด้วยรูปร่างสรรพสิ่งกำหนดได้ด้วยรูปธรรม เป็นไปตามกรรมวาระ ไร้อนิจจัง ความไม่เที่ยงในตน ไร้ความเที่ยงในตน ทุกสิ่งย่อมกลับคืนย้อนสู่อนิจกรรม เป็นทั้งสิ้น” นี่คือคำตรัสของพระบรมศาสดาบรมไตรภพแห่งศาสนาจักรกรรม

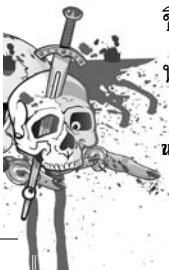
“ทุกขัง สัจจัง กัตตวา เหหิตมา สังสารวัฏฏ์ ปัจจัตตนิมากัจจะณะวะหิ โปเต มะยะยัง นามนิ ธรรมใดเกิด ก่อด้วยบารม ธรรมย่อมเป็นไปตามธรรม ธรรมะนั้นย่อมกลับคืนสู่อนิจกรรมสังสารวัฏฏ์ธาตุทั้งสิ้น มวลสารนั้นก่อขึ้นด้วยอัตรกาย ทั้งสิ้น (ความมิได้ในตนเป็นผู้ก่อ) ไร้ของกำหนดให้เกิด ไร้ของกำเนิดให้ก่อยอมเป็นไปตามสภาพธรรมทั้งสิ้น” นี่เป็นคำตรัสของพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธไตรภพทั้งสิ้น

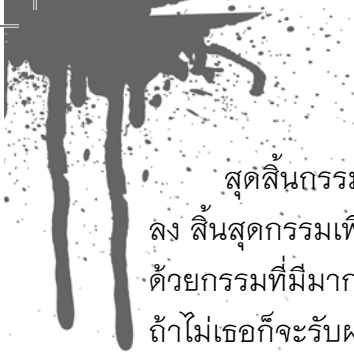

สังสารวัฏธัม (บันทึกเรื่องราวแห่งมนุษย์) บทนี้ สัตว์ตน
หนึ่งต้องได้รับทุกขเวทนาอย่างยิ่งในยมโลก ด้วยความจริต
แห่งตนอันจะได้กล่าวไว้ต่อไป

หญิงผู้หนึ่งเมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์ ได้ก่อกรรมเวทนาเอา
ไว้ อดีตกรรมของเธอเป็นผู้หญิงที่ดำเนินชีวิตไปตามครรลอง
กรรมของมนุษย์ปุถุชน แต่ไม่มีสิ่งเหมือนกับมนุษย์อื่น นั่นคือ
เธอได้กล่าววอนขอ ให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยเหลือเธอ ให้เธอ
ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตนพึงปรารถนา แต่เมื่อหากกรรม
นั้นสำเร็จแล้ว เธอกลับไม่กระทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับผู้รับ
ขอนั้น เธอได้ก่อกรรมอมิจกรรมในตน ด้วยการกล่าววาจา
พล่อยออกไปด้วยความไม่ยั้งคิดว่าจะทำตาม ทำให้เธอต้อง
มารับบาปกรรมของเธอยังนรกภูมิแห่งนี้

บาปกรรมของเธอนั้น ดังความที่จะเล่าไปนี้ อดีตชาติ
ของเธอเป็นผู้หญิงผู้หนึ่ง บำเพ็ญกรรมไปตามวาระกรรมแห่ง
มนุษย์ แต่เมื่อสิ้นสุดวาระกรรมที่ตนอธิษฐานขอความช่วยเหลือ
จากสิ่งศักดิ์สิทธิ์เบื้องต้นแล้ว เธอกลับไม่กระทำตาม
ที่บนบานไว้เมื่อครั้งกระนั้น เธอได้บนบานว่าหากเธอมีสามี
เป็นตัวแทนแล้ว เธอจะนำสามีของเธอมาถวายตัวเป็นผู้รับใช้
ในงานที่เทพนั้นประทาน แต่เมื่อกาลแล้วเสร็จเธอกลับไม่
กระทำตามสัญญาที่เธอได้ให้ไว้ บังอาจก่อกรรมอมิจกรรม
ขึ้น และเธอก็ต้องมารับบาปกรรมนั้น อย่างแสนทุกข์ตรมใน
ห้วงนรกแห่งนี้

สุดสิ้นกรรมนั้น เมื่ออุบัติเหตุรถชาติที่ชดใช้นั้นสิ้นสุดลง สิ้นสุดกรรมเพียงแต่ชาตินี้ หากแม้วิญญูณนั้นไม่เกิดก่อด้วยกรรมที่มีมากกว่านี้ ก็จะมีสิ้นสุดกรรมสภาพไว้เพียงนี้ แต่ถ้ามิเธอก็จะรับผลกรรมนั้นต่อไป ยังสภาพเดิมในขุมนรกแห่งต่อไป

นี่เป็นสภาพกรรมของสัตว์ตัวนั้นได้รับ หญิงผู้นี้ได้รับการทรมานด้วยกรรมวาจาที่เธอได้ก่อกั้น น้ำร้อน ๆ จากเมืองมนุษย์ถูกต้มขึ้นมา โดยอาศัยแรงไฟประมาณสี่สิบท่อนพื้นเผาไหม้ และอาศัยแรงพัดจากลมที่หวนอยู่เวลานั้น สภาพของปากเธอมีรอยแผลเป็นอยู่มากมาย เนื่องจากปากนี้ได้อาศัยความสุข ความมีได้ เป็นได้ ด้วยปากอันนี้ แต่เมื่อสิ้นความสัจของปาก ปากก็ต้องถูกกระทำอย่างรุนแรงตามกฎแห่งกรรม

สภาพกรรมที่สัตว์ตนนี้ได้รับ เพื่อตอบสนองบาปกรรมที่เธอได้กล่าววาจาที่มีจริง ออกจากกายของเธอด้วยใจนั้นบงการ

ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมหวนกลับสู่สถานที่แท้จริง ในสภาพกรรมนั้น ไม่มีใครสามารถหลบเลี่ยงไปได้ หากแม้สัตว์ ตนนั้นกลับคิดได้ ระลึกได้ จากความเป็นจริงย้อนสู่ความไม่จริงในสภาพกายตนนี้มีอยู่อย่างที่มีมนุษย์ไม่เคยนึกถึง นั่นคือสภาพกายภายในกายเรานั้นมีเพียงสองกายที่เรียกว่า กาย

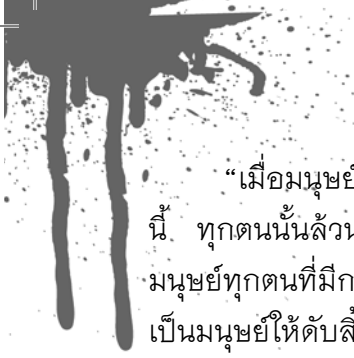
มนุษย์กับกายจิตนั้นเป็นกายที่มนุษย์เกิดก่อขึ้น ได้ด้วยรูป
กาย สัตว์ตนใดแม้เกิดก่อขึ้นด้วยกายสองนี้ จะได้รับสภาพ
ของความเป็นมนุษย์อย่างเต็มพร้อมสมบูรณ์ ทุกสิ่งทุกอย่าง
ตรงกันข้าม สัตว์ตนใดที่มาจากเกิดด้วยรูปกายอันพิกลพิการ
แล้ว แปลว่าสัตว์ตนนั้น มีอาจผ่านกฎแปรเปลี่ยนสภาพกาย
จากกรรมที่ตนได้กระทำได้ จึงต้องมาเกิดในสภาพนี้

ดังนั้น ทุกคนที่ต้องมาเกิด ล้วนมีสภาพกายอยู่สองกาย
นี้ทั้งสิ้น ใครก็ตามที่รู้ได้ว่ากายนั้น อยู่ที่ใดตรงใดกายนั้นย่อม
แสดงอิทธิภาพแห่งมนุษย์ เพื่อหลุดพ้นจากวัฏจักรกรรมนี้
ได้ด้วยตนเอง

“ธรรมะทั้งหลายย่อมสิ้นสุดด้วยกรรม ธรรมะทั้งหลาย
ย่อมเป็นไปตามกรรม ธรรมะทั้งหลายย่อมอยู่ในภาวะแห่ง
กรรม ความแปรเปลี่ยนทั้งหลายย่อมมีอยู่ในสภาพของกรรม
ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเป็นไปตามกรรม”

“เมื่อสิ้นสุดความเป็นมนุษย์ มนุษย์ทุกคนย่อมตกอยู่
ภายใต้สภาพกฎแห่งกรรม มนุษย์ทุกคนย่อมมีอยู่ในตนนั้น
ใครเล่าจะมีดวงตาเห็นธรรม รู้แจ้งในธรรมะว่า ธรรมะที่พระ
พุทธเจ้าตรัสนั้นล้วนถูกต้องอย่างยิ่ง และประเสริฐล้ำยิ่งกว่า
ธรรมะจากผู้ใด”

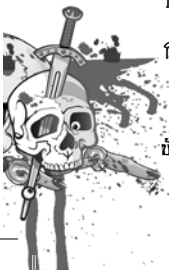
“เมื่อมนุษย์ทุกคนเกิดก่อด้วยธรรมชาติสภาพในกายมนุษย์
นี้ ทุกคนนั้นล้วนกลับเข้าสู่สภาพของการชดใช้กรรมแห่งตน
มนุษย์ทุกคนที่มีกายเป็นเพียงผู้รู้ ผู้ทำ ในหน้าที่ของความ
เป็นมนุษย์ให้ดับสิ้นเพียงแต่ความเป็นมนุษย์ แต่ไม่รู้จักความ
ดับสูญแห่งชาติภพ มนุษย์ตนนั้นจักรู้จักเพียงความดับสิ้นใน
กายอย่างมีรู้จบสิ้น”

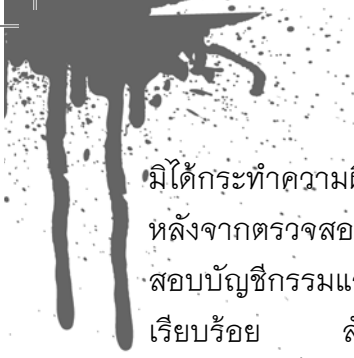

บันทึกกรรมมนุษย์

เรื่องราวในบทนี้ ย้อนเรื่องจากเรื่องก่อนอย่างละเอียด มนุษย์หญิงผู้หนึ่งได้ตกสู่นรกภูมิ ด้วยกรรมที่เธอได้กระทำ เอาไว้ดังที่จะได้เล่าต่อไป

สภาพการลงทัณฑ์ต่าง ๆ ในยมโลกย่อมมีอยู่หลายสภาพ ใครก็ตามที่ได้เห็นย่อมรู้ว่า ไม่ใช่การง่ายที่จะหลุดพ้นไปจากสถานที่นี้ไปได้ ง่ายเลยที่จะทำ ใครก็ตามที่หลุดพ้นจากสถานที่นี้ไม่ได้ ย่อมต้องถูกยมทัณฑ์ให้รับสภาพกรรมนั้นอย่างหนัก เมื่อสามารถกุมตัวได้ไม่ว่าอยู่ในที่ใด ดังที่เคยได้ยินอยู่หลายครั้งว่ามีการจับกุมผิดตัวบ้าง จับกุมแล้วไม่มีความผิดตามที่กล่าวไว้บ้าง นี่เป็นความผิดพลาดของการจดบันทึกกรรมของมนุษย์จากเทพประจำมนุษย์นั้น แต่เรื่องนี้มีการชดใช้ให้จากสวรรค์ หลังจากตรวจสอบพบว่ามนุษย์ผู้นี้

มิได้กระทำความผิดไว้ตามที่กล่าวระบุไว้ ในบัญชีกรรมจริง หลังจากตรวจสอบโดยเรียบร้อย จากเทพที่มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีกรรมแล้ว และประทับตรารับรู้อย่างเป็นทางการเรียบร้อย สัตว์นั้นก็ได้รับการทดแทนขึ้นเป็นสองเท่า จากกรรมดีที่จะตอบให้ผลท่าน

นี่แล้ว ดังจะได้เป็นอุทาหรณ์สอนใจแก่นุชย์หลายท่านว่า กรรมใดใครก่อกรรมนั้นย่อมมีสิ้นสุดไว้เพียงชาติที่ท่านเกิด แต่ท่านจะต้องใช้ชาติใช้กรรมอย่างหนัก หากท่านได้กระทำความผิดเอาไว้ แต่ถ้าท่านก่อความผิดไว้เพียงน้อยแต่มีกรรมดีสร้างไว้โดยมาก ท่านก็จะได้รับการตอบแทนผลบุญของท่านจากสวรรค์ให้ก่อน เมื่อท่านรับเสวยผลบุญนั้นสิ้นสุดแล้ว ท่านก็ต้องมารับสภาพกรรมที่ท่านได้ก่อขึ้นไว้ก่อน ไปเสวยสุขนั้นจนเสร็จสิ้น นั่นแหละจะเรียกว่าสภาพกรรมนั้นสิ้นสุดลง

กุศลกรรมที่ท่านได้ก่อขึ้น กรรมที่ท่านได้ก่อไว้ หากกรรมใดมีสภาพกรรมเป็นกรรมชดใช้กันแล้ว ท่านก็จะได้รับกรรมสภาพเป็นกรรมเช็ดชู ทดแทน อย่างเช่น หากท่านกระทำตอบแทนสิ่ง ๆ หนึ่งต่อบุคคลใด แต่ท่านมิได้หวังแม้เพียงสิ่งตอบแทนจากเขาแล้ว เขาก็จะติดหนี้ค้างท่านอยู่นอนนอน แต่กรรมนี้จะสิ้นสุดได้ หากกรรมนั้นมีความบริสุทธิ์อยู่อย่างไรสิ่งหมองมัวในจิต แต่กรรมนี้จะแปรเปลี่ยนสภาพเป็น

กรรมที่ต้องร่วมบุญกันต่อไป นั่นคือไม่ว่าท่านจะไปเกิดที่ใด หากแม้มีบุญกรรมก่อขึ้นร่วมกันแล้ว กุศลกรรมนั้นก็จักชักนำให้ท่านได้มาร่วมบุญกันอีกตามผลบุญผลกรรมที่ท่านได้ก่อ

บุญบาปใดที่มีขึ้นด้วยผลแห่งบุญหรือบาปนั้น ผลกรรมนั้นจะมีการตรวจสอบอยู่เสมอ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะตาย หรือเป็นอยู่ แต่จะสิ้นสุดกรรมเมื่อบุคคล ๆ นั้นได้เสวยสุขอยู่ในอมตะนฤพาน (ที่เสวยสุขแห่งคุณความดีอย่างมีสิ้นสุด) ใครก็ตามที่จะต้องชดใช้กรรมนั้น เขาจะต้องได้รับการพิพากษากรรมก่อนที่จะไปเสวยสุขในบุญ หรือเสวยผลกรรมในบาปที่ได้ก่อ นี่เป็นความจริงที่ได้เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันเวลาขณะนี้

ในยมโลกแดนสองนั้น มีการตั้งหน่วยสอบบัญชีกรรมกันขึ้นในแดนยมโลก เพื่อตรวจสอบบัญชีกรรมของมนุษย์ว่า บัดนี้มนุษย์ชายผู้นี้ หรือหญิงผู้นี้มีความประพฤติกรรมเป็นอย่างไร ก้าวหน้าหรือตกต่ำเพียงไร หากแม้สัตว์ผู้นั้นกระทำตนดี สวรรค์ก็เมตตาให้ได้ในสุขตามผลบุญที่ได้กระทำ แต่ตรงกันข้าม หากแม้สัตว์ตนนั้นได้กระทำบาปกรรมอันจะเป็นผลให้กุศลกรรมนั้นหมองซำลงแล้ว ด้วยแรงแห่งบาปกรรมนั้นจะมาตัดทอนบุญกรรมนั้น ให้เสวยผลซำลงอย่างทันตา แต่ถ้าใครมีบุญมาเสวยอยู่ในผลบุญแห่งชาติปางก่อนได้กระทำขึ้นไว้ ด้วยเจตนาที่จะมามีผลให้ในชาติปางนี้แล้ว ผลบุญนั้นก็จะต้องสนองเขา ในสภาพของกรรมที่เขาได้เคยตั้งจิตเจตนาเอาไว้ตามความต้องการ

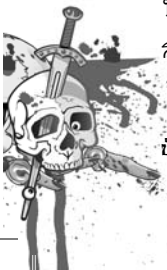

ในงานหน้าที่แห่งยมโลกนั้น จะมีผู้ควบคุมบัญชีกรรม อยู่สองฉบับ นั่นคือเทพสุวรรณและเทพสุวาณ นามนี้เป็นเพียง นามหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการงานต่าง ๆ ในเรื่องบุญหรือบาปได้ ดังจะอธิบายต่อไป นามว่าสุวรรณนั้นหมายถึงทอง ย่อมหมายถึง ถึงคุณความดีที่ได้กระทำ ผู้ที่จะได้มาเสวยบุญเป็นสุวรรณ นั้นจะต้องมีความประพฤติกรรมที่เป็นคนดี ไม่มีความคิดคด ทร้ายในจิตต่อผู้ใด มีความประพฤติที่เชื่อมั่นอยู่ในศาสนา อย่างมีวิวัฒนาการ ย่อมหมายถึงบุคคลที่มีความประพฤติไม่ เพียงแต่ความเป็นมนุษย์ แต่หมายถึงความต้องการหลุดพ้น จากความเป็นมนุษย์ ด้วยแรงกรรมนั้นแต่ผลกรรมบางอย่าง ที่เขาได้ทำ ทำให้เขาได้รับเลือกมาเป็นสุวรรณ ผู้ตรวจสอบ บัญชีกรรมฉบับสวรรค์อยู่ในเวลานี้ ในผลบุญแห่งความเป็น สุวรรณนั้น หากผู้ใดมีความประพฤติจิตที่เที่ยงตรงไม่เอน เอียงหรือไม่เป็นธรรมแห่งมนุษย์แล้ว เขาจะต้องมีความประ เพฤติจิตที่เที่ยงตรง ไม่เอนเอียงหรือไม่เป็นธรรมต่อมนุษย์ผู้ ใด อย่างลำเอียงหรือมีความเอนเอียงในความคิดที่จะช่วย เหลือผู้ใดผู้หนึ่งอย่างฝ่ายเดียว หรือด้วยความคิดที่ว่าเขาเคย เป็นญาติของเรามาก่อน หากผู้มีปัญญาสูงสุดในยมโลกทราบ ถึงพระเนตรพระภรณ์แล้ว สัตว์ตนนั้นจะต้องได้รับบาปแห่ง ผลกรรมนั้นอย่างสาหัสในทุกขกรรมเวทนา

ผู้ที่ตรวจบัญชีกรรมแห่งสวรรค์นั้น ย่อมมีอยู่สองพวก คือ ผู้ที่มีหน้าที่ในงานบุญกับผู้มีอำนาจหน้าที่ในงานบาป ของมนุษย์ หากแม้ตรงกันข้าม ผู้ตรวจบัญชีกรรมสุนทรหานั้น มีความประพฤติที่ยังตรงอย่างตรงไปตรงมา ไม่ อภัยต่อผู้กระทำผิด แต่มีจิตคิดช่วยเหลือต่อผู้กระทำบุญ หากแม้สัตว์ตนใด มีชื่อปรากฏอยู่บนบัญชีหนึ่งหมาหรือหนึ่ง สุนัขตามคำเรียกบนมนุษย์โลกนี้ หรือมีชื่อปรากฏอยู่บนบัญชี กรรมฉบับสวรรค์แล้ว ชื่อนั้นจะปรากฏเป็นอักษรทองปรากฏ ขึ้น ด้วยแรงกรรมที่เขาได้กระทำนั้น จะส่งผลให้เทพพรหม เบื้องบนรับทราบ ว่า สัตว์ผู้นี้ได้กระทำความไว้มตามนั้นจริง เทพก็จะประทานความดีผล (กุศลผลในความดีที่ได้ก่อ) ให้ กับเทพที่รักษาตัวมามอบให้ สิ่งนี้เป็นความลับที่ไม่เคยเปิดเผยที่ใด ขอให้ผู้ที่พึงรู้พึงทราบจงปฏิบัติให้ซัดแจ้ง ไม่ว่าจะบุญ ที่ตนได้กระทำไว้ และความคิดที่จะสร้างบุญขึ้น ขอให้กระทำ บุญเพิ่มขึ้นอย่างมีรู้จักกรรมนั้น จะเสวยบุญในชาติภพที่ตน ได้ก่อขึ้นอย่างมีสูญหายแล

พญายมราช ผู้มีอำนาจหน้าที่ตัดสินคดีกรรมอยู่ใน ยมโลกนี้ ท่านมีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินกรรมคดีต่าง ๆ ของมนุษย์อย่างเที่ยงธรรม ใครก็ตามที่สิ้นสุดแห่งความเป็น มนุษย์ในชาติภูมินี้แล้ว ดวงวิญญาณที่ดับสิ้นจากชาติภพใน ปัจจุบันนี้ ก็จะลอยล่องไปสู่แดนวิญญาณที่รอรับกาย วิญญาณของสัตว์ตนนั้นอยู่ หรือหากแม้ลอยล่องไปสู่ที่ใด

ที่มีอาจเข้าสู่ภพภูมิวิญญูญาณได้ ก็จะมีเจ้าหน้าที่แห่งยมโลก มาตามตัว และนำตัวไปเข้าเฝ้าพิพากษาคดีกรรมจากพญายม

ในสภาพบัญญัติกรรมในสัตว์ตนนั้น เขาจะมีอาจโกหก ได้ว่า เขามีได้กระทำความผิดนั้นขึ้น แต่อาจบอกได้ว่าเขาได้ สร้างผลบุญไว้มากเพียงใด เมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์อยู่ และได้ ประกอบกรรมใดที่เป็นกรรมภาพแห่งจิต (กาย และจิตพร้อม กันช่วยเหลือการพร้อมกัน ช่วยเหลือด้วยความเต็มจิตเต็ม กาย) ไว้เพียงพร้อมแล้ว ผลกรรมก็จะถูกไต่สวน และสอบสวน บัญชีกรรมจากพญายม โดยพญายมจะเป็นผู้ตรวจสอบ และพิพากษาคดีกรรมอย่างเป็นทางการ และมีความประสงค์ที่จะ ช่วยเหลือชาติภูมิแห่งสัตว์นั้น หากแม้สัตว์ตนนั้นมีอาจ กล่าวได้ว่าตนเองกระทำความผิด ที่เป็นที่ช่วยเหลือตนเองได้ องค์ท่านก็จะโปรดช่วยเหลือ โดยการแนะนำทางการระลึก ถึงคดีกรรมดังกล่าวขึ้น หากแม้สัตว์ตนนั้นได้ประกอบกรรม สภาพในภาพกรรม ที่ตนได้กระทำขึ้นอย่างมีอาจจำได้แล้ว แต่ผลบุญปรากฏอยู่จริง ท่านก็จะให้น้ำน้ำดื่มระลึกความจำ จากมือยมทูตซึ่งวางอยู่ใกล้ ๆ องค์ท่านมาให้ดื่ม และเมื่อดื่ม แล้วสัตว์ตนนั้นพอจำความได้ว่า ตนเองกระทำความผิดตามนั้น จริงก็จะช่วยเหลือไป แต่ถ้าหากช่วยแล้วสัตว์ตนนั้น มีอาจจะ จำได้ เนื่องจากผลกรรมมาปิดบังให้ไม่อาจตอบไปได้แล้ว เขาก็จะได้รับการสอบบัญชีกรรมขึ้นอีกครั้ง และเป็นครั้งสุดท้าย ในการช่วยเหลือเขา

ดวงวิญญาณจะถูกสอบสวนด้วยข้อความดังต่อไปนี้

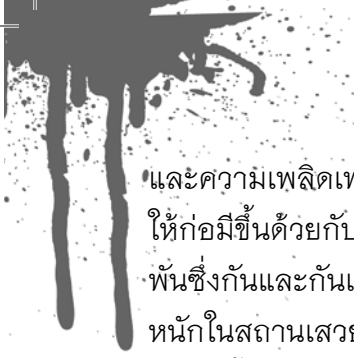
พญายม มึงทำกรรมอะไรไว้เมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์ มึงจงบอกมากูนี่คือพญายมผู้ครองนครแห่งนี้ (พูดจบท่านก็กระเทีบเท้า เพื่อให้สัตว์ตนนั้นรู้แจ้งว่าตนเองได้สิ้นสุดสภาพจากความเป็นมนุษย์แล้ว)

เมื่อสัตว์ตนนั้น ได้รับฟังเสียงกระเทีบเท้าขององค์พญายมแล้ว ก็จะมีพินความทรงจำมาได้ว่าตนเองมาจากที่ใด ตายด้วยเหตุใด และมาที่นี่แล้วปัจจุบันตนเองเริ่มเข้าสู่สภาวะแห่งกายวิญญาณ ตัดขาดจากกายมนุษย์ หากแม้วิญญาณนั้นเป็นสัตว์ ก็จะได้รับทราบว่าตนเองหลุดพ้นจากชาติสัตว์แล้ว ด้วยความเป็นสัตว์นั้นหลุดพ้นไปจากกายตน และกลับเข้าสู่สภาพกายความเป็นมนุษย์เหมือนเดิม

ผู้ตรวจสอบบัญชีผู้หนึ่ง ได้ตอบว่า “พระพุทธเจ้าข้าเกล้ากระหม่อมขอรับราชบัญชา ด้วยเหนือเกล้าเหนือเศียร” ด้วยเศียรนั้น น้อมลงด้วยความเคารพหนึ่งครั้งต่อองค์พญายม

นี่เป็นคำกล่าวคำหนึ่ง ที่กล่าวขึ้นในการสอบบัญชีกรรม ขอให้ท่านผู้อ่านจงคิดไว้ว่า วัน ๆ หนึ่งท่านจะต้องสู่สถานที่แห่งนี้ และต้องรับสภาพกรรมตามที่ท่านก่อ หากใครก็ตามที่ทำความดี เขาก็จะได้ไปเสวยสุขในที่แห่งความงาม

และความเพลิดเพลีน แต่ถ้าใครกระทำตนเป็นผู้สร้างกรรม ให้ก่อมีขึ้นด้วยกับบุคคลอื่น อันจะทำให้กรรมนั้นเป็นห่วงผูกพันซึ่งกันและกันแล้ว เขาจะต้องชดใช้บาปกรรมนั้นอย่างหนักในสถานเสวยบาป ในสถานบาปทัณฑ์แห่งนั้น จนกว่าเขาจะสิ้นกรรมไปจากภพชาตินี้

ด้วยกรรมวาระที่สัตว์ตนนั้นได้กระทำ เขาจะต้องชดใช้บาปกรรมในนรกสถาน ไปจนกว่าบาปกรรมนั้นจะหมด

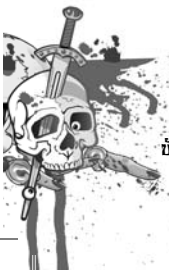
หญิงผู้นี้ได้ก่อกรรมไว้กับสามีของเธอ ดังจะได้กล่าวต่อไป

อดีตชาติของหญิงผู้นี้ เป็นหญิงที่ไม่มีสามีแต่บนบานสานกล่าวต่อเทพยดาฟ้าดินเบื้องบน ขอให้ตนมีสามีเป็นตัวตน และจะกระทำสิ่งตอบแทนต่อสวรรค์ แต่สิ่งที่เธอกล่าวนั้น ไม่สามารถทำได้ ทำให้เธอต้องผิดกรรมวาจาตามที่เธอให้ แต่ด้วยความปราณีจากสวรรค์ที่มีในมนุษย์ จึงได้ประทานความสัมพันธ์ให้กับมนุษย์ผู้นี้ และได้ห่วงผูกพันในกรรมระหว่างเธอกับเขา (สามี) ให้สร้างกรรมมาผูกพันกัน และชักนำจูงให้มาผูกพันกันระหว่างเขากับเธอ ทำให้กรรมนั้นเกิดขึ้น และอาศัยผลกรรมนั้นเป็นผู้สร้าง ทำให้วิจิณฉัยกรรม (กรรมที่เป็นไปตามผลที่เธอขอ) ตามที่เธอขอนั้น เป็นผลสำเร็จแล้ว แต่ความที่เป็นไปว่า ถ้าหากเธอทำสำเร็จแล้วจะทำสิ่งหนึ่งตอบแทน แต่เรื่องนั้นมิสามารถกระทำได้ จึงทำให้กรรมของ

เธอต้องชดใช้กรรมกันในวันรก ด้วยกรรมที่เธอกล่าววาจา
พล่อย ๆ ต่อสวรรค์ และด้วยจิตที่ไม่มีศรัทธาเกรง
ด้วยผลกรรมนั้น จะต้องรับสภาพกรรมของเธอไปจนกว่าเธอ
จะสิ้นกรรม

สัตว์ตนหนึ่งต้องชดใช้กรรม เนื่องจากกล่าววาจาผิด
ออกมาคำหนึ่ง ขอให้ท่านทั้งหลายพึงสำนึกไว้ว่าตนเอง
กล่าววาจาใดออกไปต่อสวรรค์นั้น มีสิ่งรู้สิ่งเห็นว่าตนนั้น
กระทำ จงอย่ากระทำผิดจงคิดกลับตัวเสียเถิด หากกรรม
นั้นได้กระทำไว้อยู่ ขอจงสำนึกเสียเถิด...

ครั้งที่ ๔๘

นรกขุม ๑๐ สถานทัณฑ์ราช

(ลูกอกตัญญู - ผีอกตัญญู)

วันเสาร์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

วิญญาณทั้งหมดในยมโลกแดนสามนั้น ย่อมมีอยู่มากมายหลายชนิด หลายประเภท มีแตกต่างกันตามประเภทกรรมที่ได้สร้างได้ทำมา หากสัตว์ตนใดกระทำความกรรมมากด้วยกรรมนั้น จักส่งผลให้กรรมนั้นแตกต่างกันไป แต่หากตนใดกระทำความกรรมต่างบุพกรรมแต่เก่าก่อน ด้วยกรรมดีมีผลกรรมดีตอบสนองแล้ว สัตว์ตนนั้นจะมีที่พึงในสัมปรายภพในทิศภูมิที่ดีประเสริฐกว่าสัตว์ทั้งหมด ด้วยกรรมที่ตนได้สร้างไว้ในพระกรรมฐาน เพื่อเจริญพระธรรมสติให้ดำรงตนดำรงกายอยู่ในพระธรรมกายโรจนบุตร ด้วยฤทธิ์แห่งธรรมนั้น มนุษย์ผู้นั้นจักได้ไปสู่สรวงสวรรค์ในภพภูมิอันประเสริฐ ในสถานที่ซึ่งมนุษย์เรียกกันว่า **“พระนิพานพุทธสถิตย์”**

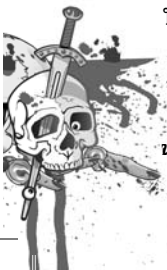

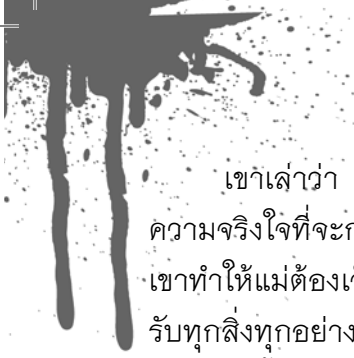
วิญญาณรูปที่วนเวียนอยู่ในภูมิ ที่มีการเกิดแก่เวียนตายด้วยรูปกายอันมีสุดสิ้นนั้น ขอให้มนุษย์ผู้เลือกทางเดินของตนนั้นจงรู้ธรรมในตน ประจักษ์แจ้งในตนด้วยพระธรรมกายฤทธิญาณนั้นเถิด จักแจ้งด้วยตนประจักษ์รู้ด้วยตน ด้วยภูมิธรรมที่ตนสร้างด้วยบารมีธรรม

วิญญาณทั้งหมดที่รวมอยู่ในนรกนั้น มีผลกรรมแตกต่างกันตามแต่สภาพตน ตามแต่กรรมที่สร้างกันมา ด้วยบุญที่ได้สร้างกรรมที่ได้ก่อนนั้น เป็นสิ่งกำหนดชีวิตของบุคคล ๆ นั้นว่าจะไปที่สุด ณ ที่ใด ดังเรื่องที่จะได้เล่าต่อไปนี้

เมื่อลงสู่ยมพิภพ ผมได้ผ่านสถานที่ลงทัณฑ์หลายแห่ง ปลายทางที่ผ่านไป มีวิญญาณชดใช้บาปกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก มีมากมายทั้งหญิงชาย วิญญาณต่างต้องรับกรรมด้วยทุกขเวทนา เพราะกรรมเก่ามีมาก และเป็นไปตามบุญตามกรรม

ผมได้พบวิญญาณตนหนึ่ง ได้สอบถามถึงกรรมเก่าของเขา ที่ทำให้เขาต้องตกลงมาสู่นรกแห่งนี้ วิญญาณตนนี้ได้เล่าให้ผมฟังว่า เขาได้สร้างความอกตัญญูไว้กับบุพการี ไว้มากออย่างไรสิ่งใดมาเปรียบ จักต้องรับกรรมนั้นอย่างหนัก ดังที่บัญญัติบาปกรรมปรากฏไว้ และกรรมโทษกำหนดมิไว้ในบัญญัติสภาพกรรม กรรมที่เขาทำได้ถูกเล่าออกมาอย่างจบสิ้น

เขาเล่าว่า แม้เขาจะมีความรู้น้อยปัญญาไม่มี แต่ก็มี ความจริงใจที่จะกล่าวว่า เขาทำให้แม่ต้องตายเพราะตัวเขา เขาทำให้แม่ต้องเจ็บ และเขาเองทำให้แม่ต้องร้องไห้ เขายอม รับทุกสิ่งทุกอย่าง แม้กรรมนั้นจะหนักสักเพียงไรตัวเขาก็ยอม รับกรรมนั้นโดยผู้เดียว วิญญาณตนนี้เล่าเรื่องที่เขาทำด้วย น้ำตานองหน้า

วิญญาณตนนี้ ได้กระทำความอย่างหนักไว้กับแม่ของ ตน เพราะคำพูดที่เขาเล่าออกมาจากปาก เขาว่าตัวเขานั้น ได้กระทำให้แม่ต้องเจ็บช้ำน้ำใจ เพราะตัวเขาชอบเที่ยวเตร่ เสียเงินไปกับการพนัน ทั้งพนันทั้งการกินเหล้า และเที่ยวจน มีนเมาหลงมองดูว่าแม่ของตนนั้นมีสภาพอยู่เช่นไร เขาได้ใช้ วาจาของเขาพูดกล่าวร้ายว่าแม่

(ตัวแม่นี้พร้อมที่จะให้อภัยลูกทุกอย่าง ถึงแม่ลูกจะชั่ว จะดีก็ตาม คำว่า “ลูก” ก็คือลูกในหัวใจของแม่) แม้กฎ แห่งกรรมจะมีความยุติธรรมก็ตาม บุคคลดังกล่าวมีความ จริงใจ ในการสารภาพความผิด ที่กระทำมากับแม่ของตน และอาจหาญ ที่จะรับว่าตัวเองกระทำให้แม่เดือดร้อนจริง จะมีน้อยคนหรืออย่างไร ที่กล้ารับว่าตัวเองเป็นผู้ที่ทำให้แม่ ต้องเป็นอัมพฤกทั้งตัว

ลัทธิตนนี้ได้กระทำความผิดตามที่ได้เล่ามาว่า ตนเองทำให้แม่ต้องตาย และทำให้ตัวเองต้องตายด้วยการดื่มยาพิษเพื่อแก้ไขชีวิตของตน ทั้งนี้เพราะเขาเกิดความละเอียดภายหลังในตัวเขาว่า ตัวเองเป็นต้นเหตุให้แม่ต้องตาย เขาจึงฆ่าตัวตายเพื่อชดใช้บาป

วิญญาณตนนี้ ได้ถูกลงโทษในสถานลงโทษทัณฑ์ราชโดยมียมทูตสององค์เป็นผู้กระทำการ เขาถูกจับใส่ลงในหม้อใบใหญ่ ในนั้นมีน้ำเต็มไปหมด แต่ไม่ใช่ น้ำดีเป็นน้ำที่เสียของมนุษย์ที่ถ่ายออกมา มีทั้งอุจจาระ ปัสสาวะ น้ำเลือด น้ำหนอง และน้ำเชื้อที่ไหลเวียนในตัวคน อีกทุกสิ่งทุกอย่างรวมอยู่ในนั้น (เขาพูดว่า คนอย่างเขาสมควรแล้ว ที่จะต้องรับกรรมเช่นนี้) กองไฟที่เผาอย่างลุกโชนอยู่ใต้หม้อใบนั้น วิญญาณตนนี้ ร้องขึ้นอย่างเจ็บปวดท่ามกลางน้ำที่เดือด เสียงร้องโอดโอยดังระงมอย่างครวญครางแทบจะสิ้นใจ วิญญาณตนนี้ รู้สึกเจ็บปวดไปทั่วทั้งตัว และมีความรู้สึกร้อนในตัวเองเพราะตัวอ่อนนั้นเป็นผู้ก่อไฟนี้ขึ้น ผมพูดถึงไฟในตัว ไฟที่ตัวเองได้ก่อขึ้นในชีวิต และเป็นผู้ดับมันได้ หากมีความถูกต้องแห่งตนมาช่วยเหลือ ผมอธิบายถึงความมีจิตใจคิดสำนึกในบาปบุญคุณโทษ ความถูกต้องแห่งตนมาช่วยเหลือ ผมอธิบายถึงความมีจิตใจคิดสำนึกในบาปบุญคุณโทษของตน และรับกรรมนั้นไปด้วยความอโลสละ (รับกรรมไปโดยไม่ว่าอะไร) และขอให้ท่านผู้อ่านเรื่องนี้ จงยกเป็นอุทาหรณ์ไว้สอนใจว่า

แม่ที่มีบุญคุณเหลือที่สุดคนานับ แม่ที่มีบุญที่ได้เลี้ยงดูเรามาแม้เราทำผิด แม่นี้พร้อมจะรับผิดแทนลูก หากลูกขอความช่วยเหลือ

ขอวันนี้ วันที่กล่าวเรื่องนี้เป็นวันที่กราบระลึกถึงพระคุณแม่ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อแม่ผู้มีพระคุณ หากลูกนี้มีบุญใดพอที่จะช่วยไว้ได้ ก็ขอให้บุญนี้ช่วยให้แม่ของลูกประสบแต่ความสุขความเจริญ ให้สมหวังในสิ่งที่ปรารถนา และสมคิดในสิ่งที่คิดด้วยตัวแม่เอง ขอให้แม่ของลูกนี้จงนอนหลับฝันดีอย่าได้เจ็บอย่าได้ใช้ในตน และความทุกข์ใดที่บังเกิดอยู่กับแม่ของลูก ตัวลูกนี้จะขอยอมรับกรรมนั้นด้วยความสัตย์ (มีความจริงทั้งกายและใจ) ขอกราบแทบเท้าของแม่ตรงนี้...

“ปิยราช ไกรนรภพ”

ครั้งที่ ๔๙

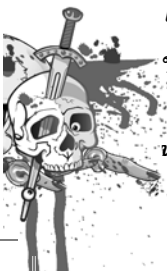
นรกขุม ๑๑ แดนลงทัณฑ์ ๙

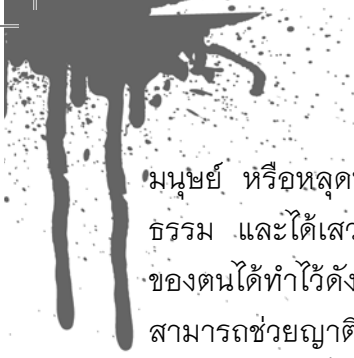
(ลูกอกตัญญู)

วันอาทิตย์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

วิญญาณที่รับบาปกรรมอยู่ในนรกนั้น ต่างต้องรอเวลาใช้กรรมไปจนกว่ากรรมนั้นจะหมดสิ้น หากแม้ใครมีบุญที่จะช่วยตนเองให้รอดพ้นโดยไวนั้น เขาสามารถขอร้องต่อองค์พญายมให้เขาใช้กรรมนั้น ในยมพิภพต่อไปได้เล็กน้อย และให้ไปอยู่ในแดนมนุษย์เพื่อใช้บาปกรรมนั้นต่อไป

หากใครมีความประสงค์ ที่ช่วยญาติของตนให้ขึ้นมาจากนรกนั้นจะต้องมีกรรมฐานสิบ และเขาต้องมีฤทธิ์อภิญญา กายทิพย์ สามารถถอดกายทิพย์ลงสู่โลกด้วยฤทธิ์ตน (ไม่มีใครแสดงฤทธิ์ช่วย โดยมีการตรวจสอบจากยมโลก และแดนมนุษย์ว่า มีการสอบผ่านขั้นตอน ตามที่สวรรค์กำหนดไว้จริง และลงตราประทับในหนังสือยืนยัน) เมื่อนั้นเขาสามารถจะช่วยญาติของตน ที่ตกนรกให้พ้นจากยมโลก ให้พ้นสู่แดน

มนุษย์ หรือหลุดพ้นจากโทษในนรก เปลี่ยนภาพขึ้นสู่แดนสงบ
ธรรม และได้เสวยสุขอยู่บนสวรรค์ชั้นพิภพด้วยกรรมที่ญาติ
ของตนได้ทำไว้ดังนี้ บุคคลใดที่นั่งกรรมฐานในสายนี้จึง
สามารถช่วยญาติของตน ที่ตกนรกให้ขึ้นสู่สวรรค์ได้
ด้วยฤทธิ์ฌานที่ตนปฏิบัติมา และบารมีธรรมที่สร้างมาด้วย
สายบุญแห่งพระกรรมฐานเป็นที่ตั้ง

ด้วยประกาศแห่งยมโลกนั้น ใครก็ตามที่สามารถ
เหยียบลงสู่พื้นภพยมราชได้ เขานั้นจะสามารถช่วยเหลือญาติ
ของตนให้พ้นจากนรกได้ และหลุดพ้นจากโทษกรรมที่ได้รับ
อยู่(นั่นเป็นประกาศแห่งสวรรค์ที่ได้ประกาศไว้ยังแดนยมโลก)

ในเรื่องนี้ ผมได้ลงสู่แดนยมโลกด้วยกรรมฐานฤทธิ์
ธรรมที่ได้ปฏิบัติ มนุษย์ผู้หนึ่งที่ได้รับกรรมในยมโลกนี้มีบุญ
อยู่เพียงน้อย แต่สร้างกรรมไว้มาก จึงต้องรับผลกรรมอยู่ใน
นรกไปจนกว่าจะหมดกรรมจากนรกนี้ไป และในทีนั้นเขาจะ
ได้สูในภพภูมิที่ดีต่อไป แต่เรื่องนี้อยู่ที่แดนลงทัณฑ์ของยม
พิภพนี้ ด้วยสาเหตุแห่งผลกรรม ที่เขาได้สร้างนั้นส่งผลให้
เขาต้องมาใช้กรรมอย่างมิจบสิ้นโดยง่าย ในสถานที่ลงทัณฑ์
ต่าง ๆ กรรมที่เขาได้ก่อขึ้นไว้นั้นมหันต์นัก ใครเล่าจะรู้ว่ากระ
ทำกรรมจบสิ้นนี้ จะต้องได้รับผลเช่นไรในยมโลก และจะต้อง
ได้รับการพิพากษากรรมจากองค์พญายมอย่างยุติธรรม

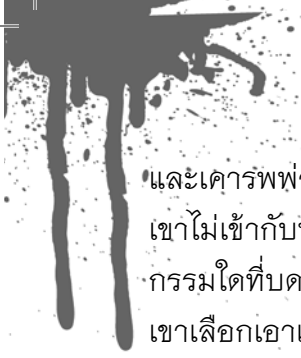
บุคคลผู้ใดที่มีกรรมดีบังเกิดอยู่มาก เขาเหล่านั้นจักได้
ไปสู่ในที่อันชอบ บุคคลใดที่สร้างไว้แต่บาปกรรมอันก่อด้วย
กรรมเจตนาที่ส่อจิตเจตนาแห่งตนไว้กระทำขึ้นนั้น เขาเหล่านั้น
ก็มีที่อันชอบคือ แดนมนุษย์ลงทัณฑ์สาม นั้นหมายถึง ที่
แห่งหนึ่งในยมโลก ที่ไว้ลงทัณฑ์มนุษย์บาปหนาที่สร้างกรรม
ไว้อย่างหนัก

วิญญานตนนี้ ได้สร้างกรรมไว้อย่างมากกับบิดาของ
ตน ดังเรื่องที่จะได้เล่าต่อไป

วิญญานตนนี้ ได้ถูกนำตัวมายังยมโลก และถูกตัดสิน
ให้ชดใช้บาปกรรมที่ก่อขึ้นในระยะเวลากรรม เขาต้องรับบาป
กรรม เนื่องจากผลกรรมที่ได้สร้างไว้กับบิดาของตน

ผมได้สอบถามเรื่องราวความเป็นมา จากปากของเขา
เขาได้บอกว่าเขานั้นเป็นคนจน มีอาชีพรับราชการ และมีเมีย
อยู่คนหนึ่ง เธอเป็นคนมีจิตใจร้าย ไม่เคารพพ่อสามี ไม่ดูแล
พ่อของสามี ทั้งยังไม่เอาใจใส่ดูแล และมักจะหาเรื่องกัน
อยู่เสมอ เขามารู้เรื่องในภายหลัง พ่อของเขาขอย้ายตัวเอง
ออกจากบ้านหลังที่อยู่ และได้ขอเงินลูกเพื่อไปทำกิจการ
เล็ก ๆ ในบ้าน เขามีเงินติดตัวอยู่ ๕๐๐ บาท จึงให้เงินนั้น
แก่พ่อไป เขาทำให้พ่อเดือดร้อนเพราะหลังจากที่พ่อไป พ่อ
ก็ต้องทำงานหนักหาเลี้ยงชีพอยู่ตัวคนเดียว เขาเป็นคนมี
ชีวิตได้ก็เพราะพ่อคนนี้ และพ่อคนนี้เองของเขา ผู้ซึ่งเขารัก

และเคารพพ่อสุดชีวิต เขาเล่าว่าเขารักพ่อมาก แต่เมียของเขาไม่เข้ากับพ่อสามี เขาจึงต้องเลือกเอาทางใดทางหนึ่ง แต่กรรมใดที่บดบังให้เขาหลงกระทำผิดเลือกทางที่ชั่ว ทำให้เขาเลือกเอาเมียเอาไว้ และทอดทิ้งให้พ่อของเขาต้องอยู่คนเดียว เขาเลว (เขาว่าตัวเขาเอง) เลวยิ่งกว่ามนุษย์ใด ๆ เขาคิดว่าเขาเป็นคนที่มีความสุขในชีวิต แต่ตนเองก็หาความสุขนั้นได้ไม่นาน ก็ต้องหมดเงินลง เขาไปหาพ่อแต่พ่อก็ไม่เคยขับไล่เขา เขากราบลงแทบเท้าของพ่อ เขากล่าวลงตรงนี้พร้อมกับน้ำตาซึมออกมา

“พ่อครับ ผมผิดไปแล้ว” เขากราบลงแทบเท้าของพ่อ

พ่อของเขาให้อภัยด้วยการกล่าวว่า “ลูกรัก แม่พ่อจะเจ็บแต่พ่อนี้ก็รู้ว่าลูกนี้มีชีวิตอยู่อย่างไร ไอ้ฮีนางนั้นมันทำกับลูกอย่างไร จงลืมมันเสียเถิดคิดเสียว่าเป็นกรรมเก่าของเรา และรับกรรมไปด้วยหน้าตาแจ่มขึ้นเถิดลูก มนุษย์เราเกิดมาเป็นมนุษย์ได้ก็เพราะสร้างกรรมดีไว้ หากลูกจะกระทำชีวิตของตนเองเดือดร้อน จงหยุดคิดเสียเถิด” พ่อของเขาให้ความคิดแก่เขา เขาก็มกราบแทบเท้าของพ่ออีกครั้ง ด้วยความปลาบปลื้มในตัวพ่อของเขาเป็นอันมาก ตัวเขาได้กระทำผิดเอาไว้กับพ่อหลายอย่าง เขาได้สร้างบาปกรรมมหันต์อันมิอาจจะให้อภัยได้ แต่ด้วยแรงหวังใยของพ่อนั้น ทำให้เกิดความอาทรขึ้นในจิตของพ่อ มนุษย์ผู้ใดที่มีพ่อจงคิดสำนึกเถิด

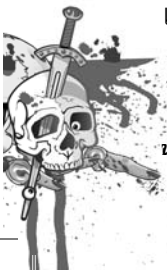

ว่า ใครก็ตามที่เป็นเพื่อนนั้น ย่อมรัก และห่วงลูกขนาดไหน เมื่อตัวเองนั้นประสบกับความเป็นพ่อ ย่อมประจักษ์แจ้งแก่ตน

เขาได้บอกที่มาของเขาแก่ผม และบอกว่าขอให้ผมเชื่อในสิ่งที่เขาพูด

ผมตอบไปว่า “เราเชื่อเธอจะ”

เขายังเล่าต่อไปว่า เขาทำผิดจริง ที่เขาต้องมารับกรรมอยู่อย่างนี้ ก็เพราะว่าเขาเป็นคนติดนิสัยใจร้อน และพบกับเมียคนนี้จึงมีชีวิตไม่ดี ต้องรับกรรมกันไป เขาถูกขมขื่นทุติบให้ตกลงมาจากหน้าผากรรม (เป็นที่ปล่อยตกริฎฎาณให้ลงมารับบาปเป็นสถานที่ลงทัณฑ์แห่งหนึ่ง สร้างไว้เพื่อลงโทษแก่มนุษย์ที่ทำบาปกรรมอยู่ในนรกแดนนี้) ตัวเขาถูกตีปลงมาจากหน้าผากรรมนี้ ลงสู่ถ้ำถ่านแดง ๆ ที่ลุกโชนด้วยพิษไฟมรณะอยู่เบื้องล่าง เขาเจ็บปวดทรมานทั้งตัวด้วยแรงกระแทกที่ตกลงมา แรงนั้นทำให้เขาต้องเจ็บอกเจ็บกระดูก ขึ้นส่วนต่าง ๆ ในร่างกายเขาเริ่มแยกออกจากกัน และถูกไฟเผาไหม้ไปจนหมด เมื่อสิ้นกรรมคดีนี้เขาจะต้องไปเกิดใช้กรรมในคดีต่อไป เป็นคดีที่เขาคิดคดทรยศกับผู้มีพระคุณ สร้างบาปกรรมไว้อย่างหนัก เขาจะต้องถูกกินเหล็กพิษเข้าไปทั้งแท่ง และถ่ายออกมาทางก้นจนกว่าจะหมด นี่เป็นกรรมที่เขาได้รับเพียงส่วนหนึ่งของบัญญัติกรรมที่เขาได้ทำ

ขอท่านผู้อ่านเรื่องราวนี้ จงฟังนิกรไว้เถิดว่าบุคคลที่
เกิดมาในโลกนี้ มีพ่อเป็นผู้ประเสริฐมีผู้ค้าชูอยู่ที่หาเหลี่ยมแล
ไม่ จงกลับไปดู ณ บ้านของท่านเถิดว่ามีใครที่ควรที่จะเสียว
แลบ้าง ขอให้ท่านจงสำนึกว่า พวกเขาเหล่านั้นก็เป็นส่วนหนึ่ง
ในชีวิตของท่าน แล้วท่านจะมีความสุขตลอดชีวิต

กุศลกรรมใดที่ใครก่อไว้กับครอบครัวของตน แม้กรรม
ตีกรรมชั่ว ผู้นั้นจักต้องรับสภาพกรรมนั้นไปจนสิ้นชีพ
และสิ้นกรรม นั้นหมายถึงอดีตกรรมของเขาจะยังมีอยู่ และ
รอการใช้กรรมในภพหน้า นั้นแหละคือสภาพกรรมที่เป็นอยู่
ในภพมนุษย์

“กรรมบาปใดที่สัตว์ตนนั้นได้เป็นผู้กระทำ ขอให้สัตว์
ตนนั้นเลิกกระทำเสียเถิด วิญญาณตนใดได้กระทำกรรมดีอัน
เป็นผลเกิดก่อกำกรรมที่ตนได้สร้างไว้ วิญญาณตนนั้นก็จะ
ได้รับผลแห่งกรรมนั้น ในที่สวรรค์สร้างไว้ในสถานแห่งบุญ
แต่ถ้าวิญญาณตนใด ไม่ประพฤติหรือฟังเสียงแห่งธรรมที่
กล่าวไว้ในมนุษยโลก ดังที่องค์สมเด็จพระพุทธโคดมได้ทรง
ตรัสแจ้งไว้เพื่อให้มนุษย์ได้แจ้ง ทราบในกรรมที่เขาได้ก่อขึ้น
ว่ากระทำกรรมอย่างนี้ มักจะได้รับผลกรรมอย่างนี้ และกระ
ทำกรรมอย่างนี้จะได้รับผลกรรมไว้อย่างไร”

นักปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ (นามแฝงหนึ่งของวิญญาณเทพที่
จุดิบนสวรรค์) และมาช่วยงานเขียนในครั้งนี้ได้กล่าวขึ้น

ครั้งที่ ๕๐

นรกขุม ๖ แดนนรกโลกันตร์

วันจันทร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

“กรรมบาปที่สัตว์ตนใดได้กระทำแล้ว ลิ่นแล้วด้วยกรรม สัตว์ตนนั้นจักเป็นผู้รับกรรมนั้น ตามตนมนุษย์ ผู้ใดมีกรรม มีบาป เขาเหล่านั้น จักเป็นผู้รับผลแห่งกรรมนั้นสนองผลแห่งตน”

วิญญานใดที่รับบาปอยู่ในนรก ด้วยผลกรรมที่ตนได้สร้างนั้นได้ส่งผลให้ตนดับสิ้นชีพ และต้องชดใช้บาปกรรมในนรก

วิญญานต่าง ๆ ที่ถูกลงโทษอยู่ในยมโลก ต้องมีกรรมหนักเบา แยกกันได้ตามอุปสรรคในการก่อสร้างบุญบารมีให้แก่ตัวเอง ถ้าหากเขารับกรรมนั้นมากพอ เขาก็มีสิทธิ์ลดหย่อนโทษ ตัวเขานั้นไม่มีสิทธิ์ร้องขอให้พญายมตัด

‘ลिनให้เขาไปเป็นอย่างใดก็ได้ ถ้าหากเขาไม่มีบุญพอ และบุญบารมีที่เขาได้สร้างสมมาแต่ก่อน และเหตุปัจจัยบุญที่ได้ช่วยเหลือให้เขาได้รับความสุขความสบายในโลกมนุษย์นั้นมาช่วยจากเหตุนี้มีข้อความอยู่ว่า “สัตว์ทั้งหลายที่ตกอยู่ในยมโลก จะได้ทุกข์เพราะตัวเขาสร้างบุญมาไม่พอ ดังนั้นจึงให้มีการสร้างบุญในยมโลก ด้วยการทานอาหารให้แก่กัน และกันเป็นทาน”

ดังนั้น จึงเกิดมีบารมีเกิดขึ้น ยามใดที่ตนได้รับผลบุญที่ญาติของตนได้ส่งมาให้ ก็มีสิทธิ์แบ่งปันอาหารให้แก่ผู้อื่นได้ และอธิษฐานขอบุญนั้น ช่วยปลดกรรมให้แก่ตัวเองได้ไม่มาก แต่ก็พอที่จะให้ตัวเองได้อยู่สุขได้ ยมทูตก็จะมีเวลาให้วิญญาณได้พัก และพักผ่อนให้พอกับเวลากรรมที่ได้สร้างไว้ หากแม้หมดเวลาก็ต้องรับโทษดังเดิมเช่นนี้ทุกตน

สัตว์โลกทั้งหลายจงพึงระวัง แม้ตนเองได้ทำบุญในชาตินี้ก็ขอให้พึงสำนึกไว้ว่า ตัวเองไม่ได้มีบุญไว้เพียงชาตินี้ ตัวเองจะต้องมีบุญไว้ เพื่อกับมนุษย์คนอื่นด้วย ทุกคนจะต้องมีกรรมไว้ในชาตินี้ หมายถึงจะต้องได้กระทำบุญไว้เพียงพอกับตนเองที่จะไปเกิดชาติหน้าแล้วจะสบาย อย่าได้พร้อมเมื่อตาย และให้ญาติของตนเองทำส่งไปให้ มีน้อยคนนักที่จะระลึกถึงญาติของตนเองได้เสมอ แต่ก็ยังมีบ้างที่ญาติของตนนั้นกระทำบุญให้ในวันตรุษเพื่อให้ญาติของตนมารับในส่วนบุญ ทุกคนมีความ

หวังว่าญาติของตนจะมารับสิ่งที่ทำไว้ แต่เขานั้นไม่อาจมาได้ ถ้าเขาต้องรับกรรมอยู่ในนรก โดยมีการบังคับไว้ว่า หากใคร มีบุญที่เกินสามในสิบส่วน จะต้องอยู่รับกรรมต่อในยมโลก ไม่อาจขึ้นไปรับผลบุญจากญาติได้ แม้ผู้ใดอธิษฐานไว้ว่า “เมื่อตัวฉันนี้มีอันเป็นไป ก็ขอให้บุญกุศลที่ข้าฯ ได้ทำไว้มาช่วยให้ข้าได้ในเรื่องที่ต้องการ” แค่นี้ก็จะสำเร็จได้ ขอให้ท่านทุกคน จงคิดไว้เสมอว่า ตัวเองมีกรรมเป็นกำเนิดอย่าได้ปอง พยาบาทใคร ทำให้ใครเดือดร้อน แล้วตนเองจะมีความสุข

เมื่อผมได้ลงสู่พิภพยมโลก ผมได้เห็นสิ่งต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น สัตว์ต่าง ๆ ต่างรับผลกรรมของตนอย่างหนักอย่างไม่มีการช่วยได้ นอกจากบุญที่ตนได้สร้าง ในผลกรรมที่สัตว์ทั้งหลายได้กระทำขึ้นแล้วนั้น ได้ทำให้สัตว์ทั้งหลายนั้นต้องทุกข์ยากในยมโลกอยู่นานแสนนาน จนกว่าจะหมดกรรม ตัวผมนี้ มีความประสงค์อยู่ว่า แม้สัตว์โลกอยู่ที่ใดก็ขอให้ได้รับรู้ได้เห็น เรื่องในธรรมที่เป็นเครื่องรู้ ที่เป็นเครื่องแจ้งแห่งธรรม ประเสริฐแห่งพระพุทธองค์แค่นี้ก็เพียงพอแล้ว สำหรับมนุษย์อย่างผม

วิญญาณตนที่ผมได้พบนี้ ได้กระทำบาปไว้หนัก ใจหาญกล้า ไม่เกรงกลัวบาป กลับกระทำการเหยียดสัตว์ป่า แม้ความเกรงกลัวแต่ก็มีความกล้า ที่จะฆ่าพ่อของตนเอง และนำผู้อื่นเข้าร่วมด้วย ดังที่จะได้เล่าต่อไป

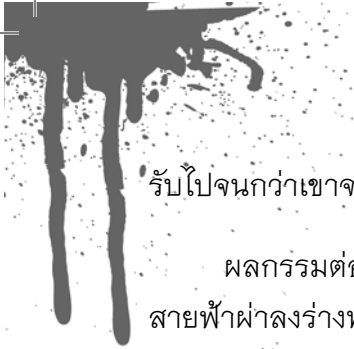
ผมขอเล่าถึงความหลังของชายคนนี้ อดีตชาติของชายคนนี้มีอาชีพเป็นชายชาติทหาร มีความกล้าที่จะออกรบ วัตถุประสงค์ของความกล้านี้ เป็นแค่เครื่องหมายแสดงความกล้าของเขา แต่ไม่ได้หมายถึงว่า ตัวเขาจะมีความเคารพผู้มีพระคุณหรือไม่ เมื่อชายคนนี้กลับมาจากกรรบ เขาก็ได้พบกับแม่เลี้ยงของเขา เขาได้ถามถึงเรื่องสิ่งที่เขาเก็บไว้ แต่แม่เลี้ยงของเขาก็ได้ตอบว่า ตนเองไม่รู้ไม่ทราบเรื่องใด และจะต้องมาใส่ความใดให้กับตน ตนไม่ใช่ใครที่จะมาย่ำยีได้งายๆ วิญญาณตนนี้เกิดความโมโห เขาจึงเข้าไปบีบคอแม่เลี้ยง และแม่เลี้ยงก็ได้สิ้นใจในมือของเขา เขาตกใจหนีไปได้สักครู่ใหญ่ ก็มีเรื่องขึ้นที่บ้านของเขา ทราบเรื่องก็ออกตามหาตัว เขากันใหญ่แต่ก็ไม่พบ เขาอาศัยชายคาวัดเป็นที่หลบอาศัย เขาจนตรอก เขาจึงหนีกลับบ้าน และได้พบกับพ่อของเขา พ่อของเขาได้ถามเขาว่า ใครฆ่าแม่เลี้ยง แต่เขาไม่ได้ตอบพ่อไป พ่อของเขาจึงยกมือขึ้นตบหน้าเขาจนเขาเซล้มลงกับพื้น และเขาก็ได้ชกพ่อของเขาที่ท้อง และตกใจหนีพ่อไปอีกครึ่งหนึ่ง เขาหนีไปเรื่อย ๆ เขาคิดว่าเขาจะต้องตามหาญาติผู้ใหญ่ที่มีอยู่ให้พบ และให้ญาติผู้ใหญ่ของเขานั้นช่วยเหลือ เมื่อพบกันเขาก็ได้กราบลงที่แทบเท้าของญาติ แต่ญาติเขาก็ไม่ยอมรับเขา ญาติของเขาตำว่าเขาคือคนอกตัญญู ไม่เหลียวแลพ่อว่าเป็นอยู่อย่างไร เอาแต่เที่ยวเตร่ไปวันๆ ไม่ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งเสียที และญาติเขาได้เอา

เรื่องที่เขาไปหาญาติไปบอกพ่อเขา เขาบอกผมว่าเขาบป
มาก สุดท้ายเขาคิดว่าชีวิตหนึ่งต้องชดใช้อีกชีวิตหนึ่ง เขาจึง
ฆ่าตัวตายด้วยการดื่มยาพิษเข้าไป และตายลง วิญญาณ
เขาจึงออกจากร่าง และถูกขมทูตที่ประจำตัว นำร่างภูมิ
วิญญาณมาสู่ยมโลก เขาบอกผมว่าเขาได้เห็นผู้พิพากษา
กรรมหน้าตาดีมาก ท่านได้ไต่ถามเขาถึงบาปกรรมที่ได้ก่อ
สร้างขึ้นอย่างรุนแรง และสาปแช่งให้เขาตกนรกอย่างไม่รู้
ผิดเกิดด้วยความโมโห เมื่อเห็นบัญชีกรรมของเขาปรากฏ
บัญชีนั้นปรากฏว่าอกตัญญูต่อบุพการี ไม่สามารถช่วยเหลือ
ได้ เมื่อกรรมนั้นเป็นกรรมหนัก องค์พญายมจึงต้องจัดการ
ไปตามความยุติธรรมอย่างที่สุด ดังนั้น สัตว์ทั้งหลายจึงเกรง
กลัวท่านเป็นอย่างมาก เมื่อสัตว์ตนนั้นได้เข้าพบต่อองค์
พญายมแล้ว เขาจะต้องหมอบกราบลงแทบเท้าลงบนพื้น
และขอถวายบังคมอย่างเป็นทางการ โดยมีเจ้าหน้าที่ภาย
นอกเป็นผู้สอนก่อนเข้ามา นี่เป็นความจริงที่เป็นจริงอยู่ใน
ยมโลก ณ ห้องพิพากษากรรม ณ ยมโลก แดน ๙

เขาเล่าว่า เขาถูกขมทูตจับเขารอกน้ำเข้าปาก น้ำ
นั้นเป็นน้ำที่มีสีดำคล้ายมีพิษแต่ไม่มีพิษ ใครก็ตามที่ได้กิน
เข้าไปจะต้องแสบคันไปทั้งตัว เพราะฤทธิ์แห่งยาที่ผสม
อยู่ในนั้น ถ้าหากสัตว์ตนนั้นไม่ได้กระทำความไว้อย่างหนัก
เขาจะไม่มีรู้สึกแสบคันมาก แต่ถ้าหากเขาทำไว้มากเขาจะต้อง
แสบคันไปจนตาย นี่เป็นกรรมส่วนหนึ่งที่เขาได้รับ และต้อง

รับไปจนกว่าเขาจะสิ้นกรรม

ผลกรรมต่อไปที่เขาได้รับนั้นแสนสาหัสนัก เขาต้องถูก
สายฟ้าผ่าลงร่างทุกวันจนไหม้เกรียม และต้องถูกแม่ธรณี
สูบกินเข้าไป จนกว่าร่างนั้นจะแหลกเหลว และแตกละเอียด
เมื่อนั้นกายเขาก็จะกลับคืนมาใหม่ และต้องถูกชดใช้กรรม
เก่าไปจนกว่าเขาจะสิ้นกรรม

บัญชีกรรมนั้นมีอีกมาก หากเขาไม่สร้างกรรมใดไว้มาก
เขาก็จะได้รับการปลดปล่อยได้โดยไว นี่เป็นความจริงที่เกิด
ขึ้นในยมโลก อยู่ในปัจจุบัน

ครั้งที่ ๕๑

นรกขุม ๓/ ที่ลงทัณฑ์ ๖

(ส่วนหนึ่งของแดนลงทัณฑ์)

วันอังคารที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

มนุษย์ทุกคนมีกรรมเป็นวาระ มีกรรมเป็นลัทธิธรรม
มีอยู่ตามกรรมของตน ไม่มีที่ใดเป็นที่หลบกรรมพ้น เขาจะ
ต้องชดใช้กรรมนั้น เมื่อเขาต้องรับกรรม **“จงอย่าหาว่า
สวรรค์ไม่มีตา และนรกไม่แลเห็น”**

เมื่อผมไปถึงในนรกผมก็เผชิญกับวิญญาณตนหนึ่ง เขา
ถูกมัดอยู่กับต้นไม้ และกำลังถูกลงทัณฑ์อยู่ เบื้องบนเหนือ
หัวเขาไปนั้นเป็น **“รังสัตว์พิษ”** (เป็นวิญญาณหนึ่งที่ถูกใช้
กรรมให้มาเกิดในร่างนี้ และให้กัดกินเลือดเนื้อด้วยตนเอง
จนกว่าจะสิ้นกรรม) เขาถูกสัตว์เล็กเหล่านั้น กัดจนหน้าตา
เหวอะหวะ เลือดออกต่างร่างกายไหลไม่หยุด เป็นผลบาป
กรรมที่เขาได้กระทำไว้ในอดีตปางก่อน

ดวงวิญญาณนี้ถูกลงทัณฑ์เพราะว่า มีกรรมผูกพันกับ
ผู้เป็นแม่ เพราะกรรมที่เขาได้ล่วงเกินต่อผู้มีพระคุณ และผู้มี
พระคุณนั้นได้กล่าวว่า **“หากลูกเราเกิดที่ใดก็ขอให้มียมโลกตามไปเกิดทุกชาติ”** เพราะกรรมที่เขาทำบาปไว้กับ
พ่อแม่ของเขา เขาต้องถูกลงทัณฑ์ ด้วยการให้วิญญาณนี้กัด
กินร่างกายจนเหลวและชอนไชตามร่างกาย

สุดท้ายในชีวิตของเขา มีกรรมเป็นสุดยอดปลายกรรม
(กรรมที่มีปลายกรรมเป็นท้ายสุด) และดำเนินชีวิตในโลก
ธรรม (ธรรมที่มีอยู่ในยมโลก มีสองประเภทคือ ธรรมที่เป็น
เครื่องแจ้งในโลก ธรรมประเภทที่สอง เป็นธรรมที่มีอยู่ใน
โลกุตระธรรม เป็นธรรมที่มีในธรรมญาณ) นั่นเป็น หนทาง
สุดท้ายแห่งชีวิต

หลังจากวิญญาณถูกชอนไชตามร่างกาย ผมก็ได้สอบ
ถามถึงกรรมที่เขาได้กระทำ เขาตอบว่าเมื่อก่อนเขาเป็นคน
ใจหาญรื้ออันคบเพื่อนที่เป็นจิ๊กโก๋ และเป็นพวกคิดหาทางโกง
กินเขาเสียเป็นส่วนมาก

เขาขอมรืบผิด เขาผิดต่อพ่อแม่มาในอดีต เขาทำกับ
พ่อแม่เขาไว้มาก เขาทำให้พ่อแม่ของเขาเดือดร้อน แต่พ่อแม่
ของเขาก็ไม่เคยกล่าวอะไรเขา จนเขาทำตนเหลวและ
อย่างไม่มีทางช่วยได้ เขาไม่กลับบ้านหลายคืนพ่อแม่ของ
เขาก็ออกตามหา เมื่อเขากลับบ้านมา เขาก็ได้ใช้วาจากล่าว

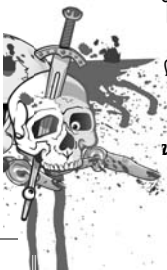
รุนแรงกับพ่อแม่ของเขา และตำว่าเข่าว่า **“เสือก ไม่ต้องมา
ยุ่งเรื่องของกู”** คำ ๆ นี้ทำให้เขาต้องตกนรกอย่างหนักไม่
อาจช่วยได้

ผลกรรมที่สัตว์ตนนี้ได้รับนั้น เป็นกรรมที่เขาได้สร้างไว้
กับพ่อแม่ของเขา บุญคุณที่พ่อแม่ของเขาได้สั่งสอนเขามานั้น
เขากลับไม่สำนึก กลับกระทำการเยี่ยงสัตว์ตำว่าพ่อแม่ผู้มี
พระคุณอย่างรุนแรง ทำให้เขานั้นต้องรับบาปกรรมอย่าง
ทรมาณในที่แห่งนี้

สุดท้ายปลายทางชีวิตเขาในโลกมนุษย์ เขาต้องจบสิ้น
ด้วยความตาย เพราะสาเหตุที่เขาได้พาเพื่อนบุกเข้าปล้นบ้าน
ผู้มีอันจะกินท่านหนึ่ง และถูกเขาใช้อาวุธทำร้ายร่างกายจน
ตาย และต้องถูกยมทูตที่อยู่รักษา นำตัวมาสู่แดนพิภพนี้
และถูกพิพากษากรรม ให้รับผลแห่งกรรมที่เขาได้สร้างไว้ใน
สภาพนี้

“เมื่อเธอได้สารภาพกรรมนี้ ออกมาอย่างแจ่มแจ้ง
เราก็จะช่วยเธอให้พ้นกรรมนี้ไป แต่เธอจะต้องสัญญากับ
เราว่า เธอจะไม่กระทำความผิดนี้อีก เธอจะให้สัญญากับ
เราได้ไหม”

เขาตอบรับสัญญาผม และผมก็ได้นำเขาสาบาน และ
ให้สัตย์ต่อสวรรค์ว่าจะไม่ทำความผิดนี้อีก และหากทำก็จะ
ต้องมีอันเป็นตามที่ได้กล่าวมาทุกอย่าง

ครั้งที่ ๕๒

นรกขุม ๗ ที่ลงโทษที่ ๖

วันอังคารที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

หลังจากที่ผมได้ปฏิบัติธรรมมานาน ผมเริ่มยอมรับว่ามนุษย์ทุกคนนี้ ต้องมีอกุศลกรรมเป็นของตัวเองทั้งสิ้น ไม่มีใครหลบหนีหลีกเลี่ยงไปได้ ใครทำใครก่อเขาคนนั้นย่อมรับกรรมนั้นด้วยตนเองทั้งสิ้น

เมื่อบังเกิดกรรมดีขึ้นในใจของบุคคลนั้น อกุศลกรรมที่ทำให้มีผลให้ตนเอง และครอบครัวเป็นสุข สูดท้ายคนทุกคนก็จะมีความสุข และเป็นความสุขที่เป็นบุญกุศลส่วนตัว มีเป็นบุคคลจะมีเฉพาะในตนเท่านั้น ขอให้ท่านทั้งหลายอย่าละเลยการปฏิบัติธรรม เพราะธรรมนั้นจะช่วยให้พ้นทุกข์จากวิญสสารนี้ได้

ผมลงสู่มลโลกอีกครั้ง ผมได้มองเห็นวิญญาณตนหนึ่ง กำลังถูกลงโทษอยู่เบื้องหน้า ผมเพ่งมองดูก็เห็นวิญญาณตนนี้มีปากไม่ครบส่วน ครึ่งหนึ่งของปากถูกกินไป

สาเหตุที่เป็นเช่นนั้น ผมได้สอบถามจากปากของยมทูต ยมทูตเล่าให้ผมฟังว่า ชายคนนี้ได้ก่อกรรมไว้เมื่อเป็นมนุษย์ เพราะกรรมที่เขาทำว่าพ่อแม่ ผลกรรมจึงตามตกกัน และเขา ถูกเลาะฟันออกจากปากจนหมดสิ้น ให้เหลือแต่ปาก เพื่อให้พูดไม่ได้อีก และต้องถูกบดปากด้วยหินไฟ จนกว่ากาย ที่อยู่นั้นจะสลาย และต้องถูกนำตัวมาลงทัณฑ์อีกไปจนกว่า เขาจะสิ้นกรรม เบื้องหน้าของวิญญูณตนนี้มี “แห่งไฟ” เรียงรายอยู่หลายอัน และมีกรรมที่ต้องใช้อยู่หลายชนิด เขา ต้องถูกนำตัวไปลับคอค เพราะคานั้นเป็นอวัยวะที่ต่อกับปาก จึงต้องถูกพันคอเพื่อดับปาก ต่อจากนั้นเขาจะต้องถูกนำตัว ไปตีเมกินน้ำขี้ น้ำเยี่ยวของตนที่ถ่ายทิ้งไว้ และต้องถูกแมลง พิษ มีลักษณะคล้าย ๆ มด กัดกินที่ปากจนหมด และเหลือแต่ ส่วนที่งอกเป็นปากอยู่ ทำให้เป็นผีปากโหว่อยู่ ด้วยผลกรรม ที่เขาได้ทำไว้ เมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์ ทำให้เขาต้องรับความ ทุกข์ทรมาน เพราะผลแห่งกรรมที่ตนได้กระทำ

“กรรมอันหนึ่งอันใด ที่ตนเป็นผู้กระทำแล้วจบสิ้นด้วยความ สุขแล้ว ผลกรรมนั้นจะสนองด้วยความสุขทั้งสิ้น อีก กรรมใดหากกระทำด้วยความทุกข์ และสุขเป็นที่ตั้งก็จะรับ ผลแห่งกรรมนั้น ตามกรรมที่ตนได้กระทำไว้”

สุดท้าย ผมขอจารึกกรรมไว้บนแผ่นกระดาษแผ่นนี้ไว้ เป็นตัวหนังสือว่า “เมื่อธรรมได้บังเกิดมวลมนุษย์จะสงบสุข”

ครั้งที่ ๕๓

นรกขุม ๒ แดนลงทัณฑ์ ๓

(ผีขุแหย)

วันพุธที่ ๗/ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

เมื่อผมไปสู่นรก ผมพบเห็นชีวิตที่แปรเปลี่ยนจากร่างกายเป็นดวงวิญญาณรอคอยการลงทัณฑ์อยู่ ผมมีความรู้สึกทุกข์ใจมากไม่ว่าจะเป็นใครที่มาเห็นสภาพเช่นนี้ คงต้องมีความรู้สึกที่เหมือนกันนี้

ในนรก การลงทัณฑ์มีความเป็นธรรม ไม่มีความลำเอียงเกิดขึ้นในการลงทัณฑ์ หากใครผู้หนึ่งกระทำผิดจักต้องรับบาปกรรมที่เกิดขึ้นในยมภูมิอย่างหมดสิ้น จนกว่าเขาจะสิ้นกรรมไปจากที่แห่งนี้ และเขาจะต้องรับสภาพกรรมตามบาปกรรมที่เขาได้สร้างไว้ ไปจนกว่าเขาจะหมดไปจากกรรมนั้น ใครทำผิดว่ากันไปตามผิด ถ้าใครผู้ใดมีบุญพอที่

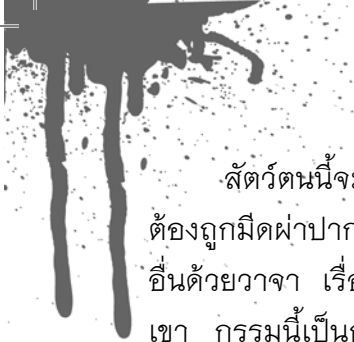
จะช่วยให้ สวรรค์ก็จะปลดปล่อยให้ไปเกิดเป็นมนุษย์ปุถุชน แต่ถ้ามีกรรมเหลือล้น เขาต้องรับกรรมนั้นในนรกเสียก่อน เขาจึงจะมีสิทธิ์พ้นจากขุมนรกนี้ไปได้ ขอให้จำไว้ “ถ้าใครกระทำความผิด ก็จงปล่อยเขาไปสิ้นตามยถากรรมของเขา หากมีการกระทำความดีขึ้น จงร่วมกันกระทำความดีขึ้น จงขยันทำบุญให้มากเพียงพอ เมื่อจบชีวิตแล้วจะได้ไปเสวยสุขในที่ๆ เรียกว่า สรวงสวรรค์”

กฎแห่งกรรมมีจริง ทุกอย่างมีล้วนดำเนินตามครรลองธรรม หากใครดำเนินผิดทางนี้ เขาก็จะได้รับอบายทุกข์เป็นทางปลายชีพแห่งตน

หากใครคนใดสร้างบุญไว้เพียงพอเท่าใด จงจำไว้เถิดว่า บุญนั้นจะเป็นบุญสะสมให้กับท่าน ในสัมปรายภุมิที่ประเสริฐ หากบุญนั้นมีน้อย ท่านก็จะอยู่ได้ไม่นานนี้เป็นความจริงที่อยู่ขึ้นอย่างธรรมในแดนภูมิอันสงบ

เมื่อผมลงสู่ยมโลกแดนนี้ ที่ ๆ ซึ่งมีแต่วิญญาณถูกลงทัณฑ์ และชดใช้บาปกรรม เมื่อผมไปถึงสถานที่แห่งนี้ ผมได้พบกับวิญญาณตนหนึ่ง ได้รับการชดใช้กรรมอยู่ในผลกรรมที่เขาได้สร้าง เนื่องจากการยุแหย่ผู้อื่นให้เกิดความแตกแยกกัน ด้วยกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างกันนั้น ทำให้เขาต้องมาชดใช้บาปกรรมอยู่ในเวลานี้

· ลัทธิที่ตนนี้จะต้องถูกอมดินไฟ (ถ่านลูกโซน) ทุกวัน และต้องถูกมีดผ่าปากทุกวัน ด้วยกรรมที่เขาใช้ปากนั้นทำร้ายผู้อื่นด้วยวาจา เรื่องของผู้อื่นที่มีกรรม กลับเป็นเรื่องสนุกของเขา กรรมนี้เป็นกรรมที่เขาได้สร้าง ไม่มีใครสามารถช่วยเขาได้ เขาจะต้องรับกรรมของเขา ไปจนกว่าเขาจะสิ้นกรรมในกรรมนี้

“มนุษย์ผู้ใด ที่กระทำตนเป็นผู้รู้ผู้เห็นในเรื่องของคนอื่น หากมีกรรมเป็นที่ตั้ง ขอจงอย่ากระทำการในสิ่งที่กล่าว เพราะลัทธิที่เกิดมาต่างมีกรรมเป็นของ ๆ ตน ไม่มีใครอยู่เหนือกรรม ขอจงอย่ามีความประมาทเกิดขึ้นกับตน”

ครั้งที่ ๕๔

นรกขุม ๔ ล็อก ๕

(ล็อกหนึ่งของนรกขุม ๔) (ผีพนัน)

วันพุธที่ ๓/ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

เมื่อผมลงสู่นรก ผมเดินตามเส้นทางไปเรื่อย ๆ ผมเห็นคนหลายคนกำลังเข้าแถวอยู่เบื้องหน้านั้น มีเครื่องลงทัณฑ์ชนิดหนึ่งตั้งอยู่เบื้องหน้า มีเสียงโอดโอยดังขึ้นพร้อมกับเสียงดังของวัตถุหล่นลงมาอย่างแรง

ผมเดินเข้าไปใกล้ และอธิษฐานขอให้วิญญาณที่ร่วมชาติกับผมมาก่อนมารับการช่วยเหลือจากผมในครั้ง นี้ มีวิญญาณตนหนึ่ง ก้าวออกมาด้วยฤทธิ์ฌานที่ผมอธิษฐาน ผมทำให้เขาจำผมได้ว่าในชาติหนึ่ง เขาเคยเป็นอะไรกับผม และเป็นฐานะใด ทำให้เขาจำผมได้ว่าเป็นอย่างไร

เมื่อเขาลืมตาขึ้นอีกครั้ง เขาก็เอ่ยออกมาเป็นคำพูดที่เขากล่าวกับผมโดยเฉพาะ ผมสอบถามเขาถึงบาปกรรมที่เขาได้สร้างไว้เมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์ ว่าได้กระทำความผิดไว้จริงต้องรับผลแห่งบาปกรรมอยู่ในที่นี้ และเขาก็ได้ตอบกับผมเป็นภาษาคำพูดในชาติที่เขาเคยเกิดมาอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน

ผมได้ฟังคำพูดของเขาไปจนจบ ได้ความว่าเขาได้อาศัยความเป็นมนุษย์ โดยไม่ได้สร้างกรรมดีให้เกิดความเกิดก่อขึ้นกับเขา แต่โดยกรรมนั้นทำให้เขาต้องใช้บาปกรรมด้วยกรรมที่เขาได้กระทำไว้ ฟังเขาเล่าต่อไปเถิด

เขาเล่าว่าเขาเป็นคน **จังหวัดอุบลราชธานี** (ย้อนไปชาติหลังจากนี้เขาเคยเกิดในสมัยหนึ่ง เป็นสมัยเก่าที่รุ่งเรืองมากด้วยศาสนธรรมเรื่องรุ่ง ด้วยคำสอนแห่งพระพุทธศาสนา) เขามีอาชีพจับปลา ครั้งหนึ่งเขาได้ใช้มือของเขาในการจับถือสิ่งที่เรียกว่า **วตถุพนัน** ในเมืองมนุษย์ไม่ว่าสิ่งใดที่เกี่ยวกับการพนัน จะเรียกว่าวตถุพนันในยมโลกทั้งสิ้น ไม่ว่าจะไปปั่นกำถั่วหรือแม้แต่ไพ่ เขาเล่นอย่างหลงมกมาย และใช้ทรัพย์สินที่มีอยู่อย่างไม่อดออม ทำให้หมดสิ้นเนื้อตัว และยังพยายามหาหนี้สินเพิ่มขึ้นเพื่อมาต่อทุนให้กับการพนันต่อ เพื่อว่าจะได้ทุนคืนตัวแต่กลับเป็นเช่นนั้นในบางครั้ง แต่ก็ไม่ทุกครั้งที่เขาได้กินเจ้ามือ เมื่อเขาตายเขาต้องถูกยมทูตปล่อยหินเพชรแหลมคมคล้ายมีด หล่นลงมาทับมือทั้งสองข้างจนเหลวแหลก

คล้ายถูกมีดลับ และต้องถูกเอามือไปแช่ในน้ำฟีนคิน เพื่อให้
กระตุกนั้นกลับคืนมาดังเดิม

ในผลกรรมนั้น เพราะเขาคดโกงเพื่อนฝูงในการเล่น
การพนัน ทำให้เขาต้องติดค้างหนี้กรรมระหว่างกัน

ด้วยกรรมนั้น ทำให้เขาต้องรับสภาพกรรมอย่างหนัก
อยู่ในเวลานี้ ด้วยความเจ็บช้ำใจที่เสียรู้เขาให้เขาหลอก เมื่อ
เสียรู้เขาจึงเจ็บช้ำใจทำร้ายตัวเองจนตาย ด้วยมีดแหลมคม
ที่เขาถือ

ผลกรรมที่เขาได้สร้างขึ้น ในกรรมเจตนาแห่งการปลด
ปล่อยตนเองออกจากกรรม ด้วยกุศลกรรมที่เล่าไปด้วยความ
จริงนั้น สัตว์ตนนี้จักพ้นกรรมแห่งนี้ไปด้วยกรรมนี้

ครั้งที่ ๕๕

นรกขุม ๕ ห้องลงทัณฑ์ ๓

(ผีกตัญญู)

วันพุธที่ ๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

บทนี้ผมเขียนเพื่อเตือนสติตนเองว่า อย่าทำบาปกับผู้มีพระคุณแม่ที่มีพระคุณสูงสุด หากลูกคนใดทำให้แม่ของตนร้องไห้เข่าผู้นั้น จะต้องรับบาปจากกรรมนั้นอย่างมหันต์ แม้ใครก็ตามที่กระทำความผิดเมื่อคิดได้ว่าตัวเองผิด ก็จงเข้าไปกราบขอโทษแม่ก็จะพ้นกรรมไป ผมขอฝากเรื่องนี้ไว้เป็นอุทธาหรณ์สอนใจใครหลายคนที่คิดกระทำ หรือจะกระทำขอให้จำไว้ให้มั่น และระลึกถึงเตือนตนอยู่เสมอ

คำว่า **“แม่”** เป็นความหมายลึกซึ้ง แม้ผมเองก็ต้องมีแม่ แม่ผู้ให้กำเนิดเกิดผมมา ผมไม่รู้ว่าใครบ้างที่ช่วยให้ผมเติบโตขึ้นมา แต่ผมรู้ว่าแม่ของผมท่านหนึ่ง ในการช่วยเหลือผมให้อยู่รอดมาได้ ผมยอมรับว่าตนเองเคยคิดว่าตนเองนี้เกิดมาได้ก็เพราะอุปถัมภ์กรรมแห่งกรรมที่ได้สร้างร่วมกันมา ผมก็เช่นกัน ที่ผมได้เกิดมาในท้องของแม่ก็เพราะผมมีกรรมร่วมกันมาก่อนในอดีตชาติ ผมจึงได้มาเกิดร่วมกันกับแม่ของผม

จงอย่าคิดว่ากรรมเก่านั้นไม่มีจริง มีจริง...และเป็นอยู่จริงตามกฎหมายแห่งกาลไม่ว่าจะอยู่ในช่วงใด กรรมนั้นให้ผลได้เสมอ และขอยกเรื่องนี้ไว้เตือนตน และเป็นข้อสำนึกแก่บุคคลอื่นได้คิดหรืออ่านเรื่องนี้

เมื่อผมหลงสู่นรกในครั้งนี้ ผมพบกับวิญญาณหลายตนต่างรับกรรมของตนอยู่ มีสัตว์ตนหนึ่งกระทำการกรรมตามที่ผมได้ขึ้นหัวเรื่องไว้ ผมจึงได้สอบถามกรรมจากเขาถึงกรรมเก่าที่เขาได้ทำ

วิญญาณตนหนึ่งที่ผมพบนี้มีสภาพร่างกาย มีร่าง มีแขน มีขา แต่คือนั้นผิดปกติจากมนุษย์อื่น คือมีหัวงอกอยู่ที่ต้นคอ โดยที่ไม่มีลำคองอกตรงขึ้นไป เพราะกรรมที่ทำให้แม่ของตนนั้นเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับลำดับด้วยตนนั้นเป็นผู้กระทำ

ผีอีกตัวหนึ่งชื่อ **“ผีอาจม”** ลักษณะของผีตนนี้มีอวัยวะเพศด้วยกันถึงสามหัว แต่ไม่สามารถขยับถ่ายสิ่งของได้เหมือนปกติชนเช่นคนอื่น คือจะขยับถ่ายของเสียออกทางปลายอวัยวะเพศพร้อมกันทีเดียวถึงสามอวัยวะเพศ และแต่ละอวัยวะเพศนั้นจะไม่เท่ากัน มีสั้นบ้าง ยาวบ้าง คละต่ำกันไป เพราะกรรมที่เขาทำให้แม่ของตนเกิดความทุกข์ รับความระกำใจอยู่เสมอนี้เป็นผลกรรมที่สัตว์พวกนี้ได้รับ

วิญญาณตนที่สาม เป็นวิญญาณบาปที่ทำให้แม่ของ
ตนระทมใจทุกข์ตรอมใจ เรื่องของวิญญาณตนนี้เกิดจาก
เขาได้ใช้คำพูดคำจาของเขานั้น กระแทกกระแทกน้ำใจแม่ต้อง
หมองคล้ำด้วยความเจ็บปวด หัวใจแม่นั้นปวดร้าวเมื่อได้ยิน
เสียงลูกคำทอเช่นนั้น ผลแห่งกรรมที่เขาได้รับในชาติภพ
นี้ ส่งผลให้เขาต้องสิ้นกรรม ในชาติภพแห่งความเป็นมนุษย์
แล้วย้อนสู่ผลกรรมรับกรรมที่เขาได้ก่อขึ้น ต้องกลายเป็น
เปรตหูหนวกไม่สามารถได้ยินอะไร กรรมนั้นทำให้เขาต้องมี
หูสั้นเล็กด้วยความที่ทำเป็นคนหูทวนลม เมื่อผู้มีพระคุณว่า
กล่าวสั่งสอน กรรมนั้นทำให้สัตว์ตนนี้ต้องระกำลำบากอย่าง
แสนสาหัสทุกคน และความอุบาทว์นัก เมื่อเขาได้กลายเป็น
เป็นมนุษย์เยี่ยงสัตว์เดรัจฉาน เขากลับมาได้แม้กระทั่งแม่
ของตนเอง ด้วยความละโมภของเขาทำให้เป็นผลกรรมที่คิด
ทำชั่วอย่างมหันต์ โดยไม่เกรงกลัวต่อบาปกรรมที่จะตายตก
ตามกัน เมื่อนั้นสัตว์ตนนี้ได้รับผลแห่งกรรมนี้ตอบสนองแล้ว
แต่โดยในข้อที่ได้กล่าวนี้กรรมที่สัตว์ตนนี้ได้รับนั้น ไม่มีให้
ผลปรากฏในชาติภพนี้ แต่จะให้ผลปรากฏเมื่อเขาสิ้นกรรม
จากชาติภพนี้ไปสามชาติ ด้วยกรรมนั้นจักส่งผลให้เขาไม่รู้
จักการเกิดดับสิ้นอยู่ในชาติภพนี้ร้อยวันแสนกับกัลป์ แม้พระ
พุทธเจ้าจะเสด็จลงมาตรัสผ่านไปแล้วสามองค์ ก็ไม่อาจจะ
รอดหลุดจากบ่วงกรรมนั้นไปได้

ผลกรรมที่สัตว์ตนนี้ได้รับนั้น ได้ถูกระบุไว้ในบัญญัติ
กรรมอย่างจบสิ้น ขอยกส่วนหนึ่งขึ้นมากล่าว

- หากชายผู้นี้ได้เกิดเป็นมนุษย์ เขาก็ต้องสิ้นใจในน้ำ
สาคร

- หากชายผู้นี้ได้ไปเกิดเป็นคน ก็ต้องมีเมียสองคน และ
เมียคนหนึ่งของเขาต้องสิ้นใจตาย และเมียอีกคนหนึ่งหนีไปมี
ชู้ ด้วยผลกรรมที่เขาได้ก่อขึ้นกับมารดาของเขา และย้อนจาก
นี้ไปสามชาติ เขาได้ก่อกรรมไว้กับหญิงคนหนึ่ง เขาได้ใช้
วาจาหลอกล่อหญิง ที่เคยร่วมบุญด้วยกันมานั้นให้ตายใจ
และหลอกข่มขืนเธอจนสิ้นความเป็นสาว และทอดทิ้งไป เมื่อ
สิ้นชาตินั้นเขาได้ไปเสวยสุขในภพมนุษย์ ด้วยผลบุญที่เขา
ได้สร้างไว้บ้าง แต่เมื่อกลับชาติมาอย่างจบสิ้นแล้ว และอุปถ
กรรมนั้นกำหนดให้สนอง ผลกรรมนั้นจะสนองเขาให้รับผล
กรรมของเขาในสัมปรายภพ และหลุดขึ้นมาเป็นคนแต่มี
กรรมดังกล่าวด้วยผลกรรมที่เขาได้ทำได้

วิญญาณตนนี้ หลังจากได้รับกรรมดังกล่าวมาข้าง
ต้นในกรรมส่วนหนึ่ง และแล้วเขาจะต้องเกิดเป็นมนุษย์เพื่อ
ใช้กรรม และสุดท้ายของชีวิตเขา เขาจะต้องดื่มยาพิษเพื่อแก้
ปัญหาชีวิตที่คิดไม่ตก ดังนั้นเมื่อชีวิตสิ้นชีพ เขาจะต้องกลับ
สู่ยมโลก และรับผลกรรมของเขาที่เหลือค้างไว้อยู่ ด้วย
การรับผลแห่งกรรมสนองนั้นในที่ ๆ มนุษย์เรียกว่า **“ขุมมรก**

ขุมแห่งความตาย” และจะต้องชดใช้บาปกรรมของเขาดังนี้

– เขาต้องกลืนกินก้อนเหล็กเข้าไปในลำคอ อยู่ในชั่วชีพ
ในกาลปีนั้น

– เขาต้องดื่มกินน้ำเหล้าผสมพิษ ด้วยกรรมที่เขาดื่มกิน
เหล้าแล้วเมา ตบตีแม่ และต้องกลืนกินถ่านไฟหินเข้าไปใน
ท้อง เพื่อกััดกระเพาะลำไส้ให้ขาด

เมื่อวิญญานนี้รับกรรมในนรก วิญญานตนนี้ต้องถูก
ชดใช้กรรมให้เป็นวิญญานไร้ญาติ และถูกกักขेतให้อยู่ใน
เขตแดนลงทัณฑ์ที่ ๒ ณ แดนลงกรรม ๑๑ และเขาต้องถูก
หินไฟบดขยี้หัวใจ และต้องถูกกลืนกินหัวใจหินเข้าไปในท้อง
และสลายลำไส้ทุกอย่างเสีย และต้องถูกนำตัวไปแช่ในบ่อน้ำ
พิษ เพื่อให้พิษนั้นเข้าสู่ร่าง และกััดกินร่างให้เหลวละะ

ด้วยผลกรรมที่เขาทรมาณมารดาให้เจ็บปวดกาย เขา
ต้องกินลูกสมอพิษเข้าไปในท้อง และกลั้นเลือดออกมาทาง
ปาก เพื่อล้างเลือดอกตัณญูออกจากร่างให้หมด เหมือนกับ
ขับพิษความชั่วของใจออกจากร่าง

นี่เป็นกรรมที่สัตว์ตนนี้จะต้องได้รับ และชดใช้กรรมนั้น

ครั้งที่ ๕๖

นรกขุม ๗/ แดนลงทัณฑ์ ๖

(คติศาสนกรรม - มารศาสนา)

วันศุกร์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

ผมลงสู่นรกในครั้งนี่ ผมได้พบเห็นหลายสิ่งหลายอย่างที่ผมไม่เคยเห็น ไม่ว่าจะเป็นการลงสภาพทัณฑ์ที่ดูแล้วแสนสาหัส และทรมานอย่างยิ่ง นี่เป็นกรรม สัตว์เหล่านั้นได้กระทำทั้งสิ้น เขาจะต้องรับกรรมนั้นไปจนกว่าเขาจะสิ้นกรรมจากชาติภูมินี้

ผมท่องเที่ยวไปเรื่อย พบกับสัตว์ตนหนึ่งได้แวะเข้าถามไถ่ถึงกรรมที่เขาได้กระทำ พบว่าเขาเป็นผู้ถ่ายทอดสอนกรรมฐานเหมือนกับผม

ทุกอย่างที่พบในครั้งนี่ย่อมเป็นที่ประจักษ์ว่า ใครผู้ใดที่คิดปฏิบัติธรรม นอกเหนือไปจากที่องค์สมณโคดมทรงตรัสแล้ว เขาผู้นั้นจะต้องได้รับผลแห่งกรรมนั้นตอบสนองไปจนกว่ากรรมนั้นจะหมดสิ้นจากกรรมภาพ

ผมได้ถามเขาว่า “เธอได้ทำกรรมอะไรไว้หรือ จึงต้องมีสภาพกรรมอยู่เช่นนี้”

เขาได้ตอบผมว่า เขาเป็นอาจารย์สอนกรรมฐานในโลกมนุษย์ ปฏิบัติธรรมในสายแนว...เขาได้รอดอ้างตัวพิเศษว่าเป็นพระพุทธรูปเจ้าลงมาตรัส และอยู่ที่ตัวเขาแล้ว เพื่อช่วยเหลือนมนุษย์ให้รอดพ้น

“สัตว์ตนใดที่กระทำตนให้รู้แจ้ง ซึ่งธรรมะที่องค์สมเด็จพระพุทธโธได้ตรัสไว้ เขาจะหลุดพ้นอยู่ในชั้นกรรมใดของความเป็นมนุษย์ หรือแม้แต่เขายังเป็นสัตว์อยู่ในชั้นพรหม เขาก็จะได้รับพิจารณาตรวจสอบว่า เขาอยู่ในชั้นภูมิใด และได้ธรรมชั้นใด เขาจะต้องรับกรรมยอมแห่งกรรมนั้น ด้วยกรรมที่เขาปฏิบัติได้”

ในครั้งนี่เราได้ตรัสไว้

บรมครูแห่งพุทธสัมปรายภาพ

เขาได้เล่าให้ผมฟังว่า เขาได้ปฏิบัติอยู่ในสายธรรมแนว
หนึ่ง... เป็นอาจารย์สอนกรรมฐาน ให้แก่นักฆราวาส และสอน
คนให้รู้ (สิ่งประจักษ์ธรรมแนวนั้นกันมาก) ด้วยดวงจิตแห่ง
ความหมองคล้ำ และอกุศลเข้าครอบงำจิตใจ ทำให้เกิดความ
มืดมัวในดวงจิตนั้น ทำให้เขามีรู้แจ้งในธรรมโดยประเสริฐ
และเข้าใจผิดในหลักธรรมบางข้อ ทั้งยังไม่แจ้งในธรรมในตน
ทำให้เกิดความหลงมัวในหลักธรรมที่ปฏิบัติได้ว่าเป็นหลัก
ธรรมที่รู้แจ้งซึ่งก็เลสโดยแท้จริง... ผู้ปฏิบัติธรรมนั้นย่อมรู้
ธรรมได้ในตน

ทุกคนที่รู้ในหลักธรรมแจ้งแจ้งในธรรม ไม่ว่าจะในธรรมะ
สายใดนั้นย่อมมีองค์ทางเป็นองค์เดินไปสู่ทางมรรคผล ใคร
ก็ตามที่ปฏิบัติสำเร็จสมณธรรมนั้น ย่อมรู้แจ้งในธรรมว่า
สายธรรมนั้นเป็นหนทางพ้นทุกข์โดยแท้จริง ทุกสิ่งทุกอย่าง
ย่อมล้นมืออยู่ประจักษ์อยู่ในผู้ถึงพร้อมแห่งพระธรรมกาย

อันผู้ใดได้ถึงพร้อมแห่งพระธรรมกาย อันเกิดก่อด้วย
รูปองค์แห่งญาณธรรมนั้นผู้นั้นย่อมปฏิบัติได้ รู้ได้ด้วยตนเอง

อนัตตาธรรม สมณธรรม ขอกกล่าวไว้เพียงนี้ นี่เป็น
ธรรมะที่องค์สมเด็จพระพุทธโคดม ได้ทรงตรัสเอาไว้เมื่อครั้ง
เสด็จมาตรัสสู่มนุษยโลก

อนัตตาธรรมนั้น เกิดก่อด้วยรูปฌาณแห่งสมณปฏิบัติ ผู้ใดได้รู้หนทางอันเจิดจ้าในธรรม ธรรมะปฏิบัตินั้นย่อมได้ในธรรมนั้นทุกคน ใครก็ตามที่ปฏิบัติได้ในสายญาณแห่งพระธรรมกายจรุจโรจน์ (เป็นชื่อของพระธรรมกายองค์หนึ่ง ธรรมะกายอันเจิดจ้าด้วยแสงธรรม) บุคคลดังกล่าวนั้นย่อมได้ชื่อว่าเป็นผู้ถึงพร้อม ด้วยความดับสิ้นซึ่งกิเลส

สมณธรรมอยู่ในกายตน ใครได้รู้แจ้งในธรรมนั้น ผู้นั้นย่อมได้ชื่อว่า **“พุทธบุตร”** (ซึ่งแปลว่า บุตรแห่งผู้รู้แจ้งซึ่งกิเลส)

เมื่อสัตว์นี้ได้รับโทษกรรม ดังนั้นกรรมที่เขาได้ก่อขึ้น ในเมืองมนุษย์ ก็ได้มาชดใช้กรรมกันในนรกนี้

วิญญาณตนนี้ได้เข้าสู่ที่ลงทัณฑ์นี้ และถูกยมทูตจับตัวเข้าไปในห้องลงทัณฑ์ ห้องนี้มีเปลวเพลิงลุกโชติช่วงอยู่ตลอดเวลา ใครก็ตามที่ผ่านเข้าไปในกองไฟนี้ ไฟนั้นจะเผาพลาญให้สิ้น หากมีผู้รู้แจ้งเสด็จมา ผู้นั้นย่อมแผ่บารมีถึงสัตว์ทั้งหลายในชาติภพนี้ ด้วยกรรมนั้นกองไฟนี้ก็จะดับลงอันหมายถึงดับสิ้นไปชั่วกาลนาน

วิญญาณรูปนี้ถูกโยนเข้าไปในกองไฟ และถูกจับขึ้นสูง เพื่อให้ตกลงมาบนกองไฟ และต้องถูกสัตว์ดุร้ายในกองไฟนั้น (แมลงป่องไฟพิษ – เป็นสัตว์ชนิดหนึ่ง ที่มีอยู่ในโลกแห่งนี้ มัน

จะคอยกัดกินผู้ที่เข้าไปในกองเพลิงนี้ และตายลงพร้อมกัน
ด้วยกรรมที่ส่งผลให้มาเกิดเป็นรูปสัตว์นี้ เพราะเขาได้ก่อ
กรรมไว้กับศาสนาเช่นกัน)

สถานที่ ๆ ก่อขึ้นด้วยเหล็กสามสิบสองชั้น และก่อรูป
ด้วยหินเพชรไม่อาจหลบหนีไปได้ใครก็ตามที่มาอยู่ที่นี้ ต้อง
มารับกรรมในสภาพนี้ อย่างที่ใครมาเห็นแล้วต้องทุกข์ตรม
ไปด้วยกรรมนั้นอย่างยิ่ง

“เมื่อมีกรรมใจเป็นผู้ก่อ มนุษย์กรรมนั้นต้องมีก่อด้วย
เจตนา” สาธุจงจำไว้ ท่านมนุษย์ชนทั้งหลายขอเจตนากรรม
นี้ จงเป็นสิ่งที่สำเร็จให้ท่านทั้งหลายมีความรู้สึกต่อกรรมอันดี
งาม และความรู้สึกอันดีต่อตนด้วย

“กรรมใดนั้น ใครเป็นผู้สร้าง เขาเหล่านั้นต้องเป็นผู้รับ
กรรมนั้นด้วยตัวเอง”

“มนุษย์ทั้งหลายที่ได้เป็นมนุษย์อยู่นี้ จะต้องมีการมดี
ไว้เป็นฐานแห่งบุญ

แม้มีชีวิตอยู่ เขาจะได้เป็นผู้มีกรรมน้อย แต่ก็พึงอย่า
ประมาทว่า

ตัวเองสิ้นสุดกรรมแล้ว เพราะกรรมนั้นไม่ให้ผลใน
คราวเดียว”

ครั้งที่ ๕๗

นรกขุม ๔ ที่ลงทัณฑ์ ๙

(คดีข่มขืน)

วันอาทิตย์ที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

ทุกสิ่งทุกอย่างในนรกกรรม (กรรมที่ใช้กันในนรก) นั้น มีอยู่มากมายหลายชนิด ขอกล่าวไว้เพียงเป็นสังเขปเพื่อให้ มนุษย์ได้รู้แจ้งในกรรมสภาพที่ได้รับ หากกระทำความผิดนั้น ก็ จงได้ดูเป็นตัวอย่างว่าก่อกรรมนั้นอย่างไร และจะต้องมี สภาพกรรมในยมโลกอย่างไรบ้าง

ใครก็ตามที่สิ้นกรรมจากโลกนี้ และอยู่ในโลกหน้า เขาจะมีกรรมอย่างไร นี่เป็นเรื่องความเป็นมาในชาติหน้า ขอจงเตรียมตัวเตรียมตนไว้บ้าง อย่าให้สิ้นชาติภูมิแล้วค่อย มาแก้กันทีหลัง

ผมลงสู่วิญญาณโลกภูมิทัศน์ในหนนี้ มีเรื่องมากกล่าว
เตือนแก่ผู้มีจิตคิดจะฆ่าทำลายชีพหญิงทั้งหลายว่า ใครก็ตาม
ที่คิดฆ่าทำลายชีพหญิงด้วยการใดก็ดี ด้วยรูปกรรมใด เขา
จะต้องหมดสภาพจากความเป็นมนุษย์ในชาติภูมินี้ แล้วต้อง
กลับสู่ข้อนชาติเข้าสู่การใช้กรรม ในสภาพกรรมที่ตนได้ก่อ
อย่างแน่นอน (ใครทำใครรับ ใครก่อใครรู้...จงจำไว้)

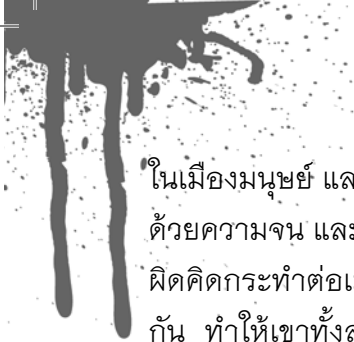
วิญญาณตนหนึ่ง ตกอยู่ในสภาพกรรมที่เขากระทำต่อ
เมียของเขาเอง ด้วยว่าเขาอาศัยความเป็นชายในกายเขานั้น
ฆ่าขึ้นภรรยาที่นอนอยู่ร่วมกันนั้น เป็นเรื่องโดยแท้ที่มักจะปฏิบัติ
กันในสมัยนี้ จึงขอยกเรื่องนี้ไว้เป็นอุทาหรณ์สอนใจไว้บ้าง

สัตว์ตนนี้ได้ก่อกรรมไว้กับภรรยาของตน เขาได้ฆ่าขึ้น
ภรรยาของตนก่อน ที่จะได้เสียกันเป็นผัวเมียกันตามกฎแห่ง
ความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ เขาได้แอบได้เสียกัน และผิด
ชอบด้วยกรรมระหว่างกรรม กรรมนั้นจะตัดสินเมื่อเขามาสู
ยมภูมิแห่งนี้

วิญญาณในเรื่องนี้ เป็นเรื่องจริงที่ได้เกิดขึ้นอยู่จริงและ
มีอยู่จริง ตามบทแห่งกรรมเขาได้เกิดเป็นผีชื่อว่า “ผีอุบาทว์”
มีอวัยวะเพศใหญ่ยาวผิดปกติด้วยกรรมที่เขาได้ก่อขึ้น

เมื่อผมไปสู่นรกนี้ ได้พบกับวิญญาณตนหนึ่ง และเขา
ได้เล่าถึงกรรมที่เขาได้ทำให้ฟังว่า เขาเป็นคนมีฐานะยากจน

ในเมืองมนุษย์ และประกอบอาชีพทำไร่ทำนาตามประสา แต่ด้วยความจนและความรักในการหาคู่ครองนั้น ทำให้เขาหลงผิดคิดกระทำต่อเมียของเขา ด้วยการลักลอบได้เสียระหว่างกัน ทำให้เขาทั้งสองต้องพัวพันระหว่างกรรมกันต่อไปอีก

สัตว์ตนนี้ต้องรับกรรมในสภาพกรรมที่ทุเรศพอควร

เขาต้องถูกยมทูตจับอวัยวะเพศเข้ากับเครื่องลับ... และบิดเกลียวอวัยวะเพศให้เป็นมัด และหมุนเข้ากับเครื่องนั้น ภายในเครื่องนั้น มีมีดแหลมคมปักอยู่หลายด้าม เมื่ออวัยวะถูกเสียบเข้าไปในเครื่องนั้น อวัยวะทั้งหมดนั้นถูกตัดออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย และถูกบดให้สุมัซปากินเป็นอาหาร

จากนั้นเขาจะถูกกินยาเม็ดปลุกชีพให้ฟื้นคืนขึ้นมา เพื่อให้อวัยวะเพศนั้นกลับฟื้นคืนดังเดิม ต่อจากนั้นเขาก็จะถูกนำตัวไปใช้กรรมต่อไป

ที่ต่อไปเขาถูกใช้กรรมนั้นคือ สถานลงทัณฑ์บาปกรรม เป็นสถานลงทัณฑ์ที่ไว้ลงทัณฑ์บาปกรรมสัตว์ทั้งหลาย ในคดีกรรมนี้สัตว์ตนนี้จะต้องถูก **“นกใจร้าย”** เป็นสัตว์ชนิดหนึ่งที่เลี้ยงไว้เพื่อทำร้ายคน อวัยวะแหลมของมันเมื่อเข้าไปถึงในนรกแดนกรรมนี้ นกนั้นก็จะมีปรีเข้ามาทำร้ายทันที ร่างกายที่ไร้สิ่งปิดบัง โดยนกกนั้นจิกตี และทรมาณร่างกายอย่างสาหัส นี่เป็นผลกรรมที่เขาได้ใช้ตัวเขาสร้างบาปกรรมให้เกิด

ขึ้นแก้หญิงคนนั้น

ต่อจากนั้น เขาจะต้องถูกไปใช้กรรมในสถานกินธาตุ (เรียกว่าเป็นห้องอาหารห้องหนึ่งก็ได้ แต่เป็นห้องอาหารที่ไม่มีใครอยากไป) เพราะในห้องนี้ มีสัตว์หลายตัว นอนกินอาหารอยู่บนพื้นในสภาพมูมมาม อาหารที่กินนั้นไม่ใช่อาหารคน แต่เป็นอุจจาระสีเหลืองเหลวใสบ้าง แข็งเป็นท่อนบ้างคละเคล้ากันไป และข้าง ๆ จากนั้นจะมีน้ำดื่มวางใส่จานไว้ให้ เป็นน้ำดื่มที่เรียกว่า “น้ำปัสสาวะหรือน้ำเยี่ยว”

ทุกสิ่งทุกอย่างในห้องกรรมนี้ เป็นของที่มีขึ้นเพื่อลงทัณฑ์มนุษย์บาปหนา มีเพศเป็นชายครึ่งหญิงครึ่งไปจนกว่าเขาจะสิ้นกรรม

ด้วยผลกรรมที่เขาสร้างกรรมที่เขาก่อ เขาจะต้องทรมาณ ในกรรมนั้น ไปจนกว่าหมดกรรม นั้นเป็นปฏิกกรรมที่เขาสร้างไว้ และต้องรับไว้เพียงผู้เดียว

ครั้งที่ ๕๘

นรกขุม ๖ แดนลงทัณฑ์ ๒

(ข่มขืนสามี)

วันอาทิตย์ที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

หญิงคนใดที่คิดกระทำตัวเป็นชายคร่อมบนส่วนอวัยวะ
สามีแล้ว เธอจะต้องรับกรรมนั้นในสภาพนี้

ด้วยกรรมหนึ่งที่หญิงตนนี้ได้ทำทำให้เธอต้องมารับผล
แห่งกรรมนั้นในกรรมเภท (กรรมที่ผิดรูปแบบชาติ) อดีตชาติ
ของหญิงตนนี้เป็นหญิงมีสามีแต่มีความมากในเรื่องหลับนอน
ทำให้เธอต้องทรมานอยากได้ในสิ่งที่ไม่เป็นปกติ คือเธอได้ใช้
อวัยวะของเธอคร่อมอยู่บนของสามี แล้วได้กระทำกิจอันผิด
ปกติอยู่บนกายของสามี ในจิตที่คิดจะข่มขืนสามีให้เป็นผล
โดยที่สามีมิชอบด้วยใจ (พร้อมใจด้วย)

ผลกรรมนั้น ทำให้เธอต้องมารับสภาพกรรมอยู่ในเวลานี้ ดังนี้

หญิงผู้นี้ก่อกรรมดังกล่าวขึ้น ในชาติภพที่เคยเป็นมนุษย์ และอุบัติชาติมาเป็นเปรตหญิงตนนี้ เธอมีอวัยวะเพศที่ผิดปกติไปจากเดิมมาก อวัยวะเพศของเธอมีหนองไหลออกมาจากกาย และหย่อนยื่นออกมาบ้าง เพราะผลกรรมที่เธอได้สร้าง ทำให้เธอต้องมาเกิดในรูปแบบนั้น จากนั้นเธอต้องถูกสว่านทึบ (เครื่องมือเครื่องหนึ่งที่ใช้ขุดทอง) ทะลวงใส่เธอเข้าไปจนถึงอวัยวะเพศ แล้วปล่อยให้มันเข้าไปในช่องคลอดของเธอ และเข้าไปทั่วร่าง เมื่อสิ้นเวลากรรมนี้ เธอจะต้องถูกยมทูตนำตัวไปแช่น้ำกรด และเสพสมกับดอกไม้อีกด้วย

สุดท้ายแห่งบทกรรมที่ลงโทษเธอในภพชาตินี้ เธอจะต้องถูกยอนด้วยเหล็กแหลมยาวเรียกว่า **“เหล็กยมทัณฑ์”** เข้าไปในช่องคลอดของเธอ และทะลวงไปทั่วตัวนั้นแหละเป็นผลกรรมที่เธอได้สร้างไว้กับสามี และตัวเธอด้วย

จบบทนี้ด้วยความทราบ ผมอยากเตือนใจผู้หญิงหลายคน que คิดกระทำจงสังวรไว้เถิด ว่าตนนั้นเป็นผู้หญิงไม่เหมาะแม้กระทำการดังกล่าว

“เมื่อมนุษย์ทั้งหลาย มีกรรม
ของจอย่าสร้างกรรมนี้ให้เกิดขึ้น
แม้ใครก็ตามที่ได้สร้างกรรมนี้
จงสิ้นกรรมด้วยบุญแห่งสัจธรรม
แม้ผู้ใดรู้ว่าตนเองมีกรรมนั้น
ของจอย่างได้สร้างกรรมนี้ให้เกิดขึ้นอีก
ก็จะสิ้นกรรมโดยไว”

“ปิยราช ไกรนรภาพ”

ครั้งที่ ๕๙

นรกขุม ๕ แดนลงทัณฑ์ ๔

(คดีเนรตกนรก)

วันอาทิตย์ที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

นรกขุมนี้ มีผู้ปฏิบัติกรรมท่านหนึ่งตกอยู่เป็นเนรองค์
หนึ่งที่ตกนรก เพราะบาปกรรมที่ได้ทำในศีลแห่งพระพุทธ
ศาสนา

เมื่อผมได้พบเนรองค์นี้ ที่ข้อมือของท่านเนรองค์นี้มี
ผ้าเหลืองอันเป็นผ้ากาสาวพัตร์ผูกติดอยู่ นั่นเป็นเครื่องหมาย
แห่งธงชัยในพระพุทธศาสนาว่า ศาสนาได้ประกาศเรื่องแล้ว
ท่านได้อยู่ในกองน้ำที่หมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา สายน้ำนี้จะ
หมุนเวียนไปตามแรงดูดของโลก และแรงหมุนของกรรมที่
หมุนเวียนไป เนรองค์นี้จะมีความรู้สึกเหมือนกับถูกแรง
เสียดสีของโลกเหวี่ยงไปอย่างมีนง

ผมได้ถามท่านเนรองค์นี้ว่า ทำกรรมอย่างไร จึงมี
สภาพเช่นนี้

ท่านได้ตอบผมว่าท่านได้ปฏิบัติธรรมอยู่ในพุทธศาสนา
และ**แอบกินข้าวเย็น**ในยามค่ำหนหนึ่ง ด้วยกรรมนั้นเมื่อตาย
ท่านก็ต้องมาใช้กรรมในนรก

ผลกรรมเล็กน้อยที่เนรสร้างทำให้เนรต้องใช้ผลกรรม
ที่ก่อไปจนกว่าจะหมดกรรมจากชาติภูมินี้ เมื่อนั้นเนรก็จะ
ได้ไปเสวยสุขตามผลบุญที่เนรสร้าง

“สรรพสัตว์ใดมีกรรมบพ (*กรรมที่ทำแล้วตกนรก*) เป็น
หนทางสุดแห่งชีพ

สรรพสัตว์ผู้นั้น จักเป็นผู้รับกรรมตามกรรมที่ต้องได้
รับในยมภูมิ”

ขอทุกคนจงพึงระมัดระวังใจของตนให้ดี มีธรรมะ
ประจำจิต

เป็นผู้มีกุศลกรรมที่จะนำไปในทางที่ดี อันดำเนินไป
ตามหนที่ที่คิดดำเนินไป

“ปิยราช ไกรนรภาพ”

ครั้งที่ ๖๐

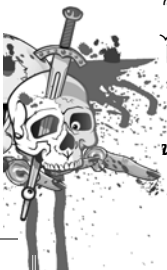
นรกขุม ๓ แดนลงทัณฑ์ ๑

(พระตกนรก)

วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

ด้วยรูปกายแห่งการเป็นสมณะนั้น ย่อมเป็นสัญญาณแห่งผู้สืบทอดพระศาสนา ตัวอย่างในบทกรรมนี้มีให้เห็นว่าเป็นสิ่งใด เกิดสิ่งใดขึ้น โดยเรื่องที่เขียนนี้มีเรื่องอยู่จริงบนพื้นพิภพ และเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในการสัมภาษณ์เพื่อเขียนหนังสือเล่มนี้

ขอเดชแห่งพระพุทธศาสนาจงมาเป็นพยาน ข้าฯ กล่าวเรื่องนี้ไปตามที่ข้าฯ รู้ ข้าฯ แจ้ง กรรมใดที่เป็นผลแห่งความจริงนี้ขอให้สัจธรรมแห่งความจริงนี้ยังคงบังเกิดอยู่ในศาสนาไตรภพ (ศาสนาที่ลือลั่นไปทั้งสามภพ) แห่งนี้เถิด

ดวงจิตผมเปลี่ยนแปรสู่พระธรรมกาย ลอยล่องสู่ภพ
สามที่เรียกว่า “ยมภูมิ” ในครั้งนี้ผมได้สัมผัสภพถึงวิญญาน
บาปตนหนึ่ง ในอดีตชาติของวิญญานตนนี้ เคยบวชเป็น
พระภิกษุในศาสนาอื่นมาก่อน

ย้อนไปสามชาติของพระภิกษुरुปร่างนี้ เคยเป็นพระภิกษุ
บวชอยู่ในพระพุทธศาสนามาก่อน และได้ดำเนินกิจตาม
ศาสนสงฆ์บ้างตามสมควร แต่กรรมที่ทำให้ต้องตกลงมายัง
นรกภูมิแห่งนี้นั้น เป็นกรรมลามกที่ได้ก่อขึ้นกับชายคนหนึ่ง
ดังที่ได้เล่าต่อไป

ดวงวิญญานดวงนี้ได้ก่อกรรมลามกที่เรียกว่า “กรรม
ภาพสาม” เป็นกรรมลามกที่สร้างขึ้น โดยร่วมกับเพศเดียวกัน
เป็นผู้ก่อในคติลามก

อดีตกรรมภาพนี้ ขอยกไว้โดยไม่กล่าวถึงอย่างละเอียด
เพราะกรรมนี้เป็นกรรมที่ปู้ฤษนทั่วไป อ่านข้อความในหนังสือ
แล้วย่อมนึกภาพออกได้ว่าเป็นอย่างไร

ด้วยกรรมภาพนั้น ผมขอเล่าเพียงย่อ ๆ

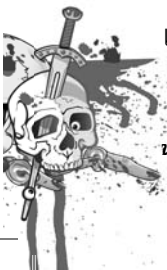
ชายคนนี้ได้สร้างกรรมอุบาทว์ไว้ในพุทธศาสนา โดย
ไม่เกรงบาปกรรมที่ได้ก่ออีกทั้งสิ้น ความเป็นชายในกายตน
อย่างไรกรรมภาพ

ผู้ใดที่ได้กระทำความกรรมเช่นนี้ เขาจะต้องรับกรรมอย่างหนักในยมโลก และต้องถูกแปลงเพศเป็นเพศตรงกันข้าม

ผลกรรมที่พระรูปนี้ได้รับนั้น เขาจะต้องกินน้ำเชื้อของตนที่ออกมา แต่จะต้องถูกกลั่นโดยวิธีพิเศษในยมโลกให้เป็นน้ำพิเศษสำหรับเขา คือน้ำนี้จะมีสภาพเป็นสีดำไม่เหมือนสีปกติของน้ำเชื้อ และจะต้องรับทัณฑ์สภาพในดินแดนนี้อย่างเจ็บปวด เขาจะต้องถูกตอกด้วยหนามยาวกว่าฝ่ามือเข้าไปในร่าง เพราะกรรมที่เขาได้สร้างไว้ อันเป็นผลให้ศาสนาเสื่อมถอยลง

เมื่อพ้นจากกรรมนี้ไป ตัวเขาจะต้องผ่านพิภพกรรมไปเกิดเป็นวิญญานเปรตในนรกภูมิสิบ เป็นเปรตไร้อวัยวะเพศ และมีเครื่องหมายของสัญลักษณ์พระพุทธรักษา ปรากฏอยู่บนเรือนร่างเขา ด้วยความนัยของสวรรค์ต้องการให้ทราบ ว่ามนุษย์ผู้นี้เคยเป็นภิกษุอยู่ในพระพุทธศาสนามาก่อน ถึงแม้จะกระทำผิดแต่ก็ด้วยความพลาดพลั้งไป แต่ก็ยังมีผลกรรมติดอยู่บ้าง จึงมีอาจทอดทิ้งไปเสีย จึงได้มีคำสั่งให้วิญญานใด ที่รับบาปในสถานทัณฑ์กรรมนี้ ถ้ามีอดีตชาติในชาติที่ทำกรรมนั้นเป็นมนุษย์ที่ถือศีล มีศีลเป็นเพศแล้ว จะปรากฏเครื่องหมายสัญลักษณ์แห่งธงชัยนั้น ให้ปรากฏอยู่บนกายเขา เพื่อว่าวันหนึ่ง เมื่อเขาหลุดพ้นจากกรรมนี้ไป เขาจะได้ระลึกได้ว่าผลกรรมนั้น ทำให้เขาต้องมาอยู่ในนรก

และมีกรรมสภาพเป็นเช่นไร และเขาจะได้หวนระลึกอยู่เสมอ พร้อมกับเร่งปฏิบัติทำกรรมดี เพื่อยังไว้ในประโยชน์สุขในภายหน้า นี่เป็นความนัยที่สวรรค์ปรากฏไว้ให้มนุษย์ได้ทราบ

เมื่อพ้นจากกรรมนี้ วิญญาณตนนี้จะต้องผ่านนรกกรรมไปใช้กรรมในนรกขุมต่าง ๆ ที่แสนจะทรมาน และผ่านนรกกรรมนั้น ไปสู่แดนอบรมธรรม ในแดนหนึ่งของยมโลก เพื่ออบรมขัดเกลาจิตให้อ่อนใส ง่ายต่อการปฏิบัติธรรม เพื่อส่งเสริมศาสนาให้อยู่ยืนต่อไป

ครั้งที่ ๖๑

นรกขุม ๖ แดนสายชะลิตาจิต (สถานกลับจิตของเทพ-พรหม)

วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

สถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่ ๆ สร้างขึ้นเพื่อให้วิญญาณ
อณูใดที่คิดว่า ตนต้องการความสงบในธรรมได้มาสู่สถานที่
นี้ และปฏิบัติตนอยู่ในพระศาสนา จะได้รับความสงบในสถานที่
อบรมธรรมแห่งนี้

สถานที่นี้ มีการใช้โทษกรรมอยู่สามประเภทด้วยกันคือ
นั่งขัดสมาธิโดยขัดขาระหว่างกันอย่างไร้ช่องว่าง และนั่งขัด
ขาทำดอกบัว นั่งหงายฝ่ามือออกสองข้าง ท่าที่สามเป็นท่าที่
พระพุทธรูปเจ้าตรีสรูธรรมเรียกว่า “**ท่าวิมานธรรม**”

สามทำนี่ เป็นทำที่วิญญูณในโลกพึงปฏิบัติก่อนรู้แจ้ง แต่มีทำหนึ่งที่มีมนุษย์ไม่รู้ นั่นคือ ทำที่พระพุทฺธเจ้าสำเร็จพระธรรมกาย ท่านนั้นจะยกมือขึ้นข้างหนึ่งเหนืออก โดยมือ นั้น แยกออกจากร่างพอประมาณ แล้วกล่าวคำว่า **“ข้าฯ รู้แล้ว”** คำนี้เป็นคำที่พระองค์กล่าวขึ้น เมื่อสำเร็จธรรมเป็นหนแรก เรื่องนี้มีปรากฏอยู่ในพระธรรมคัมภีร์บนสวรรค์

สามทำที่ได้กล่าวมานั้น จะได้เล่าสู่ให้ฟังต่อไป

ทำหนึ่ง เป็นทำที่สำเร็จโดยธรรมนั้น จะปรากฏใน เสมือนจิต หากจิตตนนั้นถึงวาระจิตรู้แจ้ง ลัทธิตนนั้นย่อมรู้แจ้งในธรรมด้วยตนเอง อายตนะทั้งหมดจะเข้ารวมสู่สาย ธรรมดำเนินทางรู้แจ้งจนสำเร็จ

ทำที่สอง เป็นทำที่รับกรรมไปด้วย ดำเนินธรรมไป ด้วย แต่ก็ไม่สามารถรับกรรมได้ทั้งหมด เพราะว่าการม เก่านั้นมีอยู่ จึงมีอาจรู้แจ้งได้ด้วยกรรมนั้นขัดขวาง แต่เมื่อ ลินกรรมแล้ว เขาจะรู้แจ้งโดยตนเอง

ทำที่สาม นั้น ขอกล่าวได้โดยย่อว่า ผู้ใดปฏิบัติธรรม โดยรู้แจ้งในธรรม ย่อมมีความสุขสงบในธรรมนั้นโดยตน และ จะรู้แจ้งในธรรมนั้นด้วยพระธรรมกาย

ทุกคนที่มาใช้กรรมอยู่ในที่แห่งนี้ ย่อมมีกรรมที่จะใช้แต่ มีจิตที่คิดปฏิบัติดีจึงถือว่า ควรที่จะส่งเสริมให้รู้แจ้ง แต่เมื่อ

กรรมนั้นยังมี เขาจะต้องรับกรรมนั้นไปจนกว่าเขาจะสิ้นกรรม แต่การลงโทษในคดีที่ต้องชดใช้มี ทัณฑ์กรรมอยู่น้อย และสามารถลดหย่อนได้ ดังนั้น สัตว์ทุกคนที่อยู่ที่นี่ จึงพร้อมที่จะไปเกิด เมื่อหมดสภาพกรรมที่เขาทำ และหมดกรรมที่กำหนด

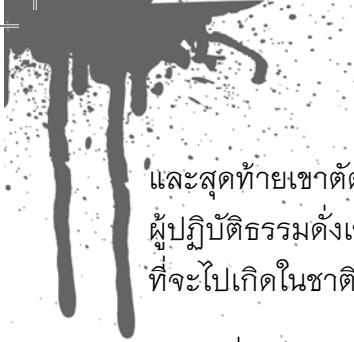
ผมพบกับวิญญาณหลายคน กำลังปฏิบัติธรรมอยู่ใน ถ้ำเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในแดนลงทัณฑ์นี้ สถานที่ชดใช้กรรม และปฏิบัติธรรมไปด้วยนี้เรียกว่า “โพรงธรรม” เป็นรูปธรรมที่ สัตว์ทุกคนเข้าไปอยู่ และปฏิบัติตนให้รู้แจ้งได้

ผมได้สัมภาษณ์กรรมของสัตว์ตนหนึ่ง เขาได้เล่าให้ผม ฟังว่า เขาทำกรรมอย่างไร และปฏิบัติสิ่งใดอยู่

เขาได้เล่าให้ผมฟังว่า เขาได้ปฏิบัติธรรมเพื่อต้องการ ให้หลุดพ้น เพราะเขาเกิดจิตที่คิดว่า กรรมนั้นมีอยู่จริง ให้ผลจริง และสิ่งที่เขาทำ ทำให้เขาต้องมารับกรรมในสถานที่นี้

เมื่อชาติก่อน เขาเป็นผู้ปฏิบัติมีจิตฝึกฝนในกรรมฐาน และมักจะหาทางปฏิบัติอยู่เสมอ แต่ชาติหนึ่งซึ่งทำให้เขาต้อง มาใช้กรรมอยู่ในสถานที่แห่งนี้ เขาเป็นผู้ปฏิบัติ แต่ด้วย กรรมบางกรรม ทำให้เขาต้องมาใช้กรรมในสถานที่แห่งนี้ และเขาเลือกอยู่สถานที่แห่งนี้ด้วยว่า กรรมที่เขาต้องใช้นั้น ใกล้เคียงแล้ว โดยยมทูตเป็นผู้บอกว่า เขาใกล้หมดกรรม

และสุดท้ายเขาดัดสันใจว่า เมื่อสิ้นกรรมแล้วจะหวนกลับเป็น
ผู้ปฏิบัติธรรมดั่งเช่นเก่าอีก จึงได้ปฏิบัติในสถานที่นี้ก่อน
ที่จะไปเกิดในชาติภพใหม่

นั่นเป็นคำพูดที่เขาได้แจ้งกับผม ถึงกรรมเก่าในสภาพ
กรรมที่เขาได้รับในชาติภพนี้

“กรรมมี ใจมี จิตบังเกิดธรรม

ใจมี กรรมมี จิตบังเกิดธรรมประเสริฐ

สูญสิ้นสลายรูปกาย ดำเนินสู่พระธรรมกาย”

ครั้งที่ ๖๒

นรกขุม ๘ แดนลงทัณฑ์ ๔

วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

สถานที่นี้ เป็นสถานที่หนึ่งที่ผมไป และผมเลือกสถานที่นี้ ก็เพราะว่า มีความจริงอยู่ว่าผู้ที่ใช้กรรมนั้น ใครก็ตามที่มี บุญมากกว่าบาป พญายมก็จะตัดสินให้ไปเกิดเสวยบุญของตนก่อนลงมาใช้บาป หากบาปมากก็จะให้ใช้บาปก่อนไปเสวยบุญนี่เป็นความจริงที่เกิดขึ้น แต่มีเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำในยมโลกคือ มีบางคนกระทำบุญ และบาปเท่ากับบุญ เขาจะได้ไปเสวยบุญในชาติวัน (เวลากลางวัน) และมาเสวยกรรมในชาตินรก (ใช้กรรมกลางคืนในนรก) ในนรก เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงที่รู้แจ้งได้ด้วยการศึกษาปฏิบัติ

วิญญาณตนหนึ่งที่ผมได้พบในครั้งนี่ มีกรรมพัวพันตั้ง
เช่นที่ผมได้กล่าวไว้ข้างต้น อดีตกรรมของเขานั้นเคยเป็นเทพ
มาก่อน และต้องลงมาใช้กรรมในนรกจนกว่าจะสิ้นเวลากรรม
ในตอนเช้า และจะต้องไปเสวยบุญเป็นเทพอยู่เบื้องบนจน
กว่าจะสิ้นเวลากลางวัน และจะต้องลงมาใช้กรรมในนรก
เบื้องล่างอีก

เขาได้เล่าให้ผมฟังว่า กรรมของเขานั้นเคยลักลอบกับ
เทพอีกองค์หนึ่งหนีลงมาเกิดยังเมืองมนุษย์ และได้ทำกรรม
ไว้นักจึงต้องตาย ด้วยว่าสวรรค์นั้นเรียกกับด้วยยมทัณฑ์
กำหนดให้กลับ ดังนั้นเมื่อกลับไป เขาจึงถูกพิพากษากรรมให้
เป็นเปรตในเวลากลางคืน และใช้กรรมที่เขาได้สร้างไว้ไปจน
กว่าจะถึงเวลาเช้า เมื่อสิ้นกรรมในเวลานั้น เขาจะได้กลับไป
เป็นเทพเสวยสุขอยู่บนวิมานของเทพตามเดิม

นี่เป็นความจริงที่เกิดขึ้นอยู่บนสวรรค์ และได้รู้แจ้งแก่
มนุษย์ในครั้งนี่ ด้วยประกาศสวรรค์ที่ว่า ต้องการให้มนุษย์รู้
แจ้งในธรรมอย่างแท้จริง และประกอบกับกรรมบางกรรมที่
มนุษย์ยังไม่รู้แจ้งนั้นจึงได้ให้แสงสว่างแก่มนุษย์ด้วยการสร้าง
หนังสือเล่มนี้ขึ้น เพื่อให้มนุษย์ได้รู้ได้ทราบ และได้ระลึกถึง

สาธุ ขอกรรมนี้จงเป็นไปด้วยความสิ้นกรรมเกิด...

ครั้งที่ ๖๓

ห้องเที่ยววรก ตอน ยมทูตหญิง

วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

มีความจริงสิ่งหนึ่ง ที่ผมจะบอกกล่าวแก่นุชย์ทั่วไป
ว่า ยมทูตนั้นหาใช่แต่เพศชายไม่ แต่มีเพศหญิงด้วย

เจ้าหน้าที่หญิงในยมโลกนี้เรียกกันว่า “ยมทูตหญิง”
มีหน้าที่ปฏิบัติกวาดเรือนในยมโลก และปฏิบัติรับใช้ผู้เป็น
ใหญ่ในยมโลก รวมทั้งหัวหน้ายมทูตด้วย สัตว์ต่าง ๆ ที่ได้รับ
การพิจารณาให้เป็นยมทูตหญิงนั้น จะต้องผ่านกฎเกณฑ์บาง
ข้อ ซึ่งไม่ขอกล่าวในที่นี้ แต่เรื่องนี้ต้องการบอกกล่าววว่า
ยมทูตหญิงนั้นมีอยู่จริง

การแต่งกายของยมทูตหญิงนั้น แต่งกายคล้ายยมทูต
ชาย แต่มีผ้าคาดอกตามแนวตรงสีแดง และนุ่งกางเกงด้วย
ผ้าห้ายกรั้ง แต่สวมผ้าคลุมสั้นทับอีกที

ห้องเที่ยวรอก ตอน *เที่ยวตลาดผี*

จากนั้นผมก็ได้ไปเที่ยวยังสถานที่หนึ่ง เป็นสถานที่ ๆ เป็นที่ซื้อขายของกันเรียกว่า “ตลาดผี” เห็นวิญญาณหลายตนเดินกันขวักไขว่ โดยมียมทูตยืนคุมอยู่ จากนั้นผมก็ได้เดินผ่านเข้าประตูไป ในนั้นมีตลาดผีวางอยู่ไม่กว้างนัก มีแต่ของเน่าเสียขายอยู่ทั้งนั้น วิญญาณบางตนถือเงินมาซื้อ บางคนก็ต่อราคา บางคนก็บอกราคาขายอยู่เสียงดัง ตลาดผีนี้เปิดตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง เพราะเวลามนุษย์นั้นผิดแปลกแตกต่างกัน และจะต้องหมุนเวียนกัน สัตว์ตนใดมีกรรมน้อยจึงจะได้รับอนุญาตให้มาซื้อกินของที่มีขายอยู่นี้ หรือแม้สัตว์ที่มีกรรมมากแต่ก็ขอร่องให้ยมทูตช่วยซื้อของให้ได้

ขอท่านผู้รู้จงอย่าคิดเป็นเรื่องคิดหนักเถิด สิ่งต่าง ๆ ที่ผมเล่ามานี้เป็นเรื่องที่ผมเล่าตามที่ผมได้เห็น ขอให้มนุษย์ทุกคนจงเชื่อเถิดว่า เรื่องที่กล่าวมานี้มีอยู่จริง และเป็นจริงในสถานที่แห่งนี้

ผมขอจบเรื่องการท่องเที่ยวรอกไว้เพียงเท่านี้

“ทำบุญ ทำกรรม ผลนั้นได้มากกว่าตัว”

ครั้งที่ ๖๔

นรกขุม ๗/ แดนปรโลก

วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓

ขุมนรกแดนนี้ เป็นแดนที่สร้างขึ้น เพื่อให้มนุษย์ทั้งหลายที่ทำความเวรไว้บนโลกมนุษย์ ได้มีโอกาสศึกษาธรรมะที่เผยแพร่อยู่บนโลกมนุษย์ ดังเช่นที่ได้อยู่ในโลกมนุษย์ ทุกคนย่อมมีสิทธิ์ทราบในกรรมที่ได้ทำ (ย่อมมีสิทธิ์ปฏิบัติได้ทุกคน) ย่อมมีสิทธิ์แจ้งในธรรมะเท่ากันหมด

ผมเดินท่องเที่ยวไปยังสถานที่แห่งนี้ สถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่กว้าง เป็นห้อง ๆ หนึ่ง ที่มีการเผยแพร่ธรรมให้แก่สัตว์ทั้งหลายได้ทราบ โดยจะเชิญเทพพรหมผู้สำเร็จลงมาจากพรหมโลกมาสอนสังสัตว์เหล่านี้

ผมได้พบกับเทพพรหมองค์หนึ่ง ที่ได้มากล่าวธรรมในครั้งนี่ เป็นเทพองค์หนึ่งที่มนุษย์รู้จักนามของท่านคือ **สมเด็จพระพุทธมาจารย์โต** ท่านได้สำเร็จธรรมอยู่ในชั้นพรหม แต่ที่เรียกว่าท่านเป็นเทพนั้น ก็เพื่อเหมือนกับเทพองค์อื่น ที่มีธรรมเป็นเครื่องรู้ ขอกล่าวไว้ย่อเพียงแค่นี้

สมเด็จพระโตได้ทรงเทศนาสอนสัตว์ในวันนี้ ด้วยข้อธรรมที่ว่า “การเกิดเป็นคนในโลกมนุษย์นั้นยากนัก” และข้อธรรม

ที่กล่าวไว้เพียงย่อ เพื่อสอนสัตว์ที่มาฟังธรรมในครั้งนี และ
ฝากข้อคิดไว้ยังมนุษย์ ที่ได้อ่านเรื่องหนังสือนี้ทุกคน ด้วยว่า
การเกิดเป็นมนุษย์นั้นยากนัก ไม่ใช่ใครจะเกิดได้ง่าย ๆ

ความละเอียดดังนี้ ...

ท่านได้เล่าว่า การเกิดเป็นคนในยมมนุษย์ (โลกมนุษย์)
นั้นมีอยู่สองประการในการเกิด คือเกิดเพื่อสร้างบุญ และ
เกิดเพื่อใช้กรรม

สัตว์ตนใดที่กระทำความกรรม และต้องการสร้างบุญ
เพิ่มต่อ จะต้องมาเกิดยังโลกมนุษย์ เพื่อปฏิบัติธรรมต่อใน
ภวามนุษย์นี้ เขาจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เรื่องราวต่าง ๆ
ที่มีอยู่ในโลกมนุษย์ และปฏิบัติธรรมในศาสนาที่เขาต้องการ
เกิด ดังนั้น เมื่อใครก็ตามที่ได้เกิดจงรักษาชีวิตของท่านไว้ให้
มัน อย่าเสียชีวิตในการปฏิบัติ จงเร่งเวลาการปฏิบัติของท่าน
อย่าเสียเวลาอยู่กับสิ่งมัวเมาอีกเลย เพราะนั่นเป็นหนทาง
แห่งความหมองเศร้า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านเห็นนั้น เป็นเพียง
ภาพหลอนที่สร้างขึ้นในภพมนุษย์ หากใครรู้แจ้งในธรรม
ประเสริฐที่องค์สมเด็จพระพุทธโคดมทรงตรัสแล้ว ธรรมะนั้น
จะเป็นเครื่องขัดเกลาให้ท่านรู้แจ้งในธรรมได้ โดยสงบเป็น
หนทางดับทุกข์ที่มีอยู่แล้ว แต่ท่านไม่เลือกทางเดิน ขอจง
คิดดูเถิดมวลมนุษย์ เราสมเด็จเจ้าขอกล่าวไว้เพียงแค่นี้

สมเด็จเจ้าโต

บันทึกของนรกภูมิ

“กรรมนั้นมีผู้ก่อใครก็ตามที่เป็นผู้ก่อกรรมนั้นไว้ จงฟัง
มนุษย์ผู้ใดที่มีกรรมไว้บนโลกมนุษย์ ควรจะตระหนัก
มนุษย์ทุกคนที่ฟังเรื่องนี้ จงสำนึกไว้ให้ดีว่าตนเอง
เกิดมาเป็นมนุษย์นั้นมี อยู่สิบข้อที่พึงปฏิบัติ

ข้อที่หนึ่ง จงเป็นมนุษย์ที่มีกรรมด้วยความเป็นมนุษย์

ข้อที่สอง จงเป็นมนุษย์ที่มีกรรมด้วยความเป็นคน

ข้อที่สาม จงประเสริฐสุดด้วยธรรม

ข้อที่สี่ จงรู้แจ้งในธรรมะ

ข้อที่ห้า ขอให้จงสร้างกรรมดีให้เกิด

ข้อที่หก จงสำรวจในจิตด้วยความสงบ

ข้อที่เจ็ด จงรักษาศีล ภาวนาอยู่เป็นนิจ

ข้อที่แปด จงทำความดีอยู่ทุกเมื่อ เมื่อมีโอกาส

ข้อที่เก้า จงอย่าสร้างโอกาสให้แก่กรรม

ข้อที่สิบ จงหวนรำลึกถึงอดีตก่อน

“ปิยราช ไกรนรภพ”

ครั้งที่ ๖๕

นรกขุม ๙ วังพญายมราช

วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓

ตอนนี้เป็นตอนสุดท้ายของเรื่องนี้ ผมขอจบเรื่องนี้ไว้
เท่านี้ ขอต้อนรับผู้อ่านจงจดจำเรื่องนี้ไว้เป็นอุทธาหรณ์สอนได้
แก่ผู้สืบทอดของท่านว่าอย่าทำบาป กรรมนั้นมีจริง ให้ผล
จริงจงอย่าทำ

ผลแห่งกรรมนั้น ให้ผลตอบสนองท่านได้ทุกโอกาส
และมีกรรมใดที่มีผลกรรม ไม่สามารถตอบสนองท่านได้
ไม่มีเลย ขอกล่าวไว้

หากใครคนใดคิดได้ว่า เคยทำกรรมในอดีตมาก่อน และต้องการปฏิบัติธรรม เพื่อความหลุดพ้นกรรมนั้น ขอจงโปรดตัดสินใจให้มั่น และอธิษฐานขอทำบุญเพื่อล้างกรรม จงปฏิบัติธรรมด้วยความเชื่อมั่นในธรรม และปฏิบัติด้วยความจริง

ผมได้ลงไปในรกครั้งสุดท้ายในครั้งนี่ เพื่อการโปรดสัตว์ ขอจงอย่าคิดว่าผมบ้าที่ผมเปิดเผยเรื่องราวต่าง ๆ ออกมานี้ก็เป็นเพราะความสงสารในสิ่ง ซึ่งรู้ ซึ่งเห็นว่ามนุษย์อีกหลายคนนักที่สร้างกรรมเช่นนี้ แต่ไม่รู้ว่ายาบเวรนั้นจะตกถึงเขาในสภาพเช่นไร ผมจึงได้ไขชี้แจงแกลงให้ผู้ที่ทราบ ผู้ที่มีธรรมกาย ผู้ที่รู้ ผู้ที่เห็น ว่าผมเป็นอย่างไร ขอท่านผู้รู้จงอย่าคิดว่าผมอวดรู้อวดโต ว่าตนเองมีความรู้ถึงขนาดว่าตนเองเป็นเจ้านายยมทูตมีบัญชาต่าง ๆ แต่ทั้งหมดที่เล่ามานี้เป็นเรื่องจริงทุกประการที่เกิดขึ้นกับผม

ผมได้ลงไปในรกในครั้งนี่ เพื่อปิดฉากการลงนรกของผมในเล่มนี้ ในเล่มต่อไปอาจจะมีต่อในเรื่อง “บันทึกสวรรค์” และ “บันทึกพิพากษากรรม” ขอให้ท่านผู้อ่านติดตามต่อไป

เมื่อท่านผู้อ่านติดตามเรื่องราวมาถึงตอนนี้ ผมขอให้ท่านผู้อ่านจงคิดสักนิดว่า ตนเองมีหน้าที่อะไรในขณะที่เป็นมนุษย์ควรสร้างกรรมดีไว้แล้วหรือยัง ขอจงเตรียมคิดได้แล้ว หากหมดเวรไปจากโลกมนุษย์ ก็จะต้องไปเสวยผลกรรมอยู่

ในที่ต่าง ๆ ตามแต่ผลบุญของตน

เมื่อใครเสวยบุญนั้น เขาก็จะเป็นผู้รู้ได้ในกรรมนั้น ด้วยตัวเอง ใครก็ตามที่มีได้เป็นผู้กระทำกรรมเป็นผู้กระทำ เวิร์ชของตนเอง เขาก็จะมีโอกาสรู้ได้ว่าตนเองนั้น มีความรู้สึก เช่นไรในขณะใช้กรรม

ผมขอกล่าวถึงเรื่องหนึ่งในขณะเป็นมนุษย์ ผมได้เห็น ภาพหลายภาพเป็นภาพแต่ละบุคคล ที่ต้องมาใช้เวรกันใน ภาพนี้ มีสภาพแตกต่างกัน ตามแต่ผลบุญของตนจะกระทำมา เขาเหล่านั้นเป็นผู้มีกรรมมีเวร จึงได้มาเกิดเป็นมนุษย์ และได้ มาร่วมใช้กรรมกัน

ผมขอกล่าวเพียงเท่านี้

ที่สุดท้ายที่ผมไปนี้เป็น **“ภพพญายม”** ในภพภูมิสุดท้าย ที่ผมกำหนดไว้ ผมได้พบกับพญายมซึ่งเป็นองค์แทนของ องค์พญายมองค์จริง ด้วยว่าองค์พญายมจริงนั้นปฏิบัติ กรรมภาพอยู่ในโลกมนุษย์ ในฐานะอาจารย์สอนกรรมฐาน ให้แก่มนุษย์ องค์พญายมองค์แทนนี้ ท่านได้นำผมเที่ยวชม แดนต่าง ๆ ของเมืองนรก

มีแดนเก็บบัญชีกรรมของมนุษย์ แดนลงทัณฑ์ ๑๑ ซึ่งเป็นแดนลงทัณฑ์ ก่อนที่จะนำตัววิญญาณนั้นมาตัดสินใช้ กรรม เพื่อให้สำนึกว่าตนนั้น ได้สำนึกว่าตนเองนั้นตายแล้ว

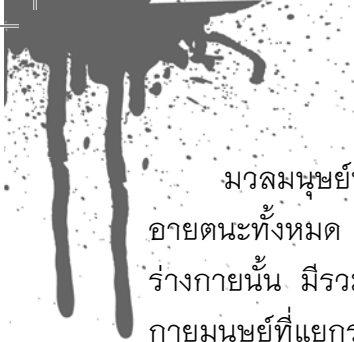

และกลับย้อนมาสู่ภพภูมิใหม่ และที่สุดท้ายเป็นที่ ๆ ผมต้องการบอกมนุษย์ทุกคนว่า ภาพกรรมที่ท่านได้ทำนั้นไม่สามารถหลบเลี่ยงได้ ด้วยว่ากรรมนั้นมีผู้บันทึกภาพอยู่ตลอด ใครก็ตามที่คิดกระทำความผิดในโลกมนุษย์ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ท่านก็จะตกอยู่ในภาพกรรมนี้ ด้วยกรรมนั้นเป็นกรรมที่มีขึ้นในภพภูมิมนุษย์ มนุษย์ทุกคนจะมียมทูตรักษาตัวอยู่ ยมทูตที่รักษาตัวนี้ จะเป็นผู้บันทึกภาพกรรมในการทำคดีต่าง ๆ ของเราอย่างหมดสิ้น ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีในภาพบันทึก และภาพจิตของท่านมีอาจหลีกเลี่ยงไปได้

ทุกสิ่งทุกอย่างก็จบลงมาตรงนี้ ขอบทอ่านผู้อ่านเรื่องนี้ จึงมีความถึงพร้อมในกรรมภาพแห่งตน และสวัสดิ์ในภพภูมิกรรมที่ท่านมี ด้วยสวัสดิ์พิพัฒน์พรชัยอันประเสริฐแต่ท่านทุกท่านนั้นเทอญ...

กรรมนั้นมีอยู่สองประเภท หนึ่งนั้นคือกรรมที่แยกคนแยกกายรวมเป็นกายมนุษย์ สองกายนั้นคือกายอมมนุษย์ รวมอยู่ในตัวคน คนนั้นมีอยู่สองกายแยกรวมอยู่กันในกายรูปกายทั้งหมดนี้เรียกเป็นวิญญาณ กายวิญญาณทั้งสองในกายมนุษย์นี้ มีกายอมมนุษย์ เป็นผู้ทำการ สิ่งทั้งสองนี้แยกเป็นกายภายในกับภายนอก มนุษย์นั้นมีเพียงสองกายนี้เพื่อดำรงชีพ

มวลมนุษย์ทั้งปวงนั้น มีอยู่ภายในกายนั้นเรียกว่า
อายตนะทั้งหมด เรียกเป็นอายตนะด้วยว่า ธาตุทั้งสี่ใน
ร่างกายนั้น มีรวมกันเป็นธาตุขึ้นมาได้เรียกเป็นกายธาตุ แต่
กายมนุษย์ที่แยกรวมอยู่นั้น มีซ้อนอยู่ภายในเป็นกายใน ใน
กายธรรมใครก็ตามที่ถึงธรรมย่อมทราบถึงกายนี้

คำกล่าวนี้ ขอเปิดเผยแก่มวลมนุษย์ทั้งปวง ด้วยความ
สงสัยที่มีของทั้งหมดสิ้นไปด้วยกรรมบาปภาพ

สิบสองภายในมวลมนุษย์ ล้วนลิขิตตามสวรรค์ ใครก็
ตามทีบรรลุถึงพระโพธิธรรม อันเป็นธรรมดำเนินทางพ้นทุกข์
บุคคลผู้นั้นเรียกว่า อายตนะธรรมกาย

สวรรค์ประกาศออกมา “ด้วยกรรมแห่งการเปิดเผยใน
หนนี้ จงเป็นความรู้แจ้งให้แก่มวลมนุษย์ทั้งปวงมวลเทอญ”

บัดนี้ ขอกล่าววาระกรรมวาระทั้งหมดที่มีรวมอยู่ในมนุษย์
โดยเป็นรูปย่อเพื่อความเข้าใจแก่มนุษย์

วาระกรรมที่อยู่ในกรรมรวมนั้น ใครเป็นผู้ลิขิต
ใครเป็นผู้ทำ ใครเป็นผู้สร้าง มนุษย์ทั้งสิ้นเป็นผู้ก่อขึ้น
สิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในมวลมนุษย์ ในวาระกรรมทั้งหมด จะแจ้ง
ให้ทราบได้ในครั้งคราวนี้

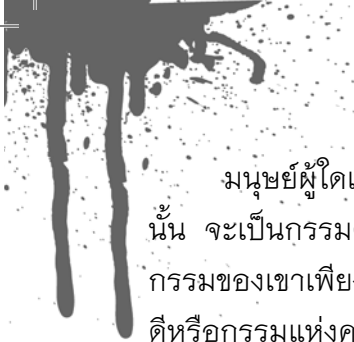
ผู้นี้เป็นผู้เปิดเผยกรรมตามบัญชาสวรรค์...ด้วยบัญชาสวรรค์ให้.....ประกาศกรรมแจ้งให้แก่มวลมนุษย์ทั้งสิ้นทราบในวาระกรรมทั้งหมด ขอมนุษย์จงสดับตรับฟังอัมกรรม (กรรมอันเป็นทางแจ้ง) นั้นเถิด

มนุษย์ทั้งผองนั้น ใครก็ตามที่เกิดมาในโลกมนุษย์ตั้งตนเป็นรูปกายของมนุษย์ได้ เพราะว่ามีพ่อแม่เป็นผู้ให้กำเนิดเกิดก่อรูปกายมา แต่ใครเล่าจะรู้ว่าอดีตชาติแห่งตนนั้นเป็นใคร ก่อกรรมใดไว้ จึงได้กำเนิดมากับกายคนนี้ และเกิดกับผู้มีพระคุณผู้นี้และแม่ผู้นี้ (แม่ผู้มีพระคุณ พ่อผู้ให้กำเนิด)

ตัวตนแห่งกายนั้น ไม่มีใครเกิดสร้างได้แต่กรรมนั้นได้ลิขิตไว้ด้วยสวรรค์กำหนดให้เกิด กรรมวาระที่ตนธรรมนั้นได้หนุนให้ก่อในรูปกายใด มีกรรมทางที่จะต้องให้เป็นในหนทางปลายชีพเป็นอย่างไร ใครผู้นั้นยอมเป็นตัวตนท่านเองทั้งสิ้น จงเป็นตัวแทนด้วยความจริง

สรรพกรรมในมวลมนุษย์โลกนั้น เกิดก่อตามสรรพกรรมที่สรรพสัตว์กระทำ ไม่มีผู้ใดเป็นผู้กำหนดได้ เว้นแต่สัตว์ผู้นั้นเป็นผู้ก่อ ด้วยกรรมกายที่ตนกำหนดในกายตนนั้นทั้งผอง ย่อมเป็นทางแห่งความจริงที่สัตว์ผู้นั้นได้รับ

มนุษย์ผู้ใดเป็นกรรมแก้สัตรีผู้ใด ในหนทางที่ดำเนินไป
นั้น จะเป็นกรรมด้วยกรรมภาพใด แต่เขาเหล่านั้นจะได้รับ
กรรมของเขาเพียงผู้เดียว แม้กรรมนั้นจะเป็นกรรมแห่งความ
ดีหรือกรรมแห่งความชั่ว เขาจะได้รับการตอบสนององแต่ตนผู้
เดียว

ตัวรูปร่างที่เกิดก่ออำนาจจิต ที่ตนมิได้สร้าง
มโนกรรมขึ้นในใจ กรรมใจ (กรรมที่กำหนดขึ้นด้วยใจนั้นเป็น
ผู้บงการ) วาจากรรมนั้นเป็นผู้ลิขิต กรรมกายนั้นเป็นผู้กระทำ
ใครก็ตามกระทำกรรมครบสามอย่างนั้นคือ กรรมกายสาม

กรรมแห่งมนุษย์นั้น

มีอยู่ตามวาระกรรมแห่งตน

สรรพสัตว์ทั้งผองนั้น เป็นกรรมภาพที่ตนต้องเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสารอยู่มิรู้จบสิ้น ด้วยรูปกายที่เกิดก่อไว้สภาพแห่งความดับสูญ จึงต้องเกิดก่อตามกรรมในสภาพกรรมบทไปจนกว่า เขาจะสิ้นสภาพกรรมในตนนั้น และประพฤติธรรมในบทบาท(ธรรมะที่ปฏิบัติในกายธรรมมนุษย์) เมื่อนั้นบุคคลนั้น จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติกรรมวิสุทธิธรรพ์

ทุกสิ่งสรรพ ย่อมผันเปลี่ยนหมุนเวียนไปตามกรรมมนุษย์ผู้ใดที่ใคร่รู้แจ้งในเวรกรรมแต่ปางก่อน ย่อมจะแจ้งประจักษ์ในตนว่า ตนนั้นได้ล่วงพ้นกรรมมาได้ด้วยตน และทดแทนผลกรรมสนองได้ก็เพราะตน ใครก็ตามที่ใคร่รู้แจ้งดังนี้ เขาจะเป็นผู้พร้อมถึงในธรรมะที่พระพุทธรูปของคัมภีร์ และปฏิบัติตนให้ใคร่รู้ ได้ธรรม ได้ในสิ่งที่บริโภครวม (ธรรมอันประเสริฐที่เจริญด้วยญาณทัศนะ อันวิมุตติสุขแสนด้วยบุญกรรมบารมี สุขในภพนิมิตปรมาตติธรรมภาพ)

บุญบารมีแห่งตนนั้น ย่อมทำให้ตนนั้นได้แจ้ง ได้ประจักษ์ว่า ธรรมบารมีได้เกิดก่อขึ้นตามตน สุทธิวัตรสุธรรมนั้น แปลว่า ธรรมที่เกิดก่อด้วยธรรม ประจักษ์แจ้งด้วยธรรม ลังสอนด้วยธรรม บุญกรรมบารมีแห่งตนนั้น จะสอนสั่งตน

ด้วยปัญญาบารมีที่เพียรสั่งสมมา

วาจะกรรมสุทธีวัตติศรเทพอมรพพิมารวัจรุจ แปลว่า
ธรรมบารมีที่มีพระองค์ได้ตรัสแล้ว เป็นธรรมอันประเสริฐที่
เหล่ามวลเทพได้รู้ ได้ทราบด้วยบุญบารมีของตน

สาธกคิลกวัจจธรรม หนนี้ขอสอนสั่งยังสรรพโลก
สัตยาทต (สัตว์ทั้งหลายที่หมุนเวียนเกิดอยู่ในสัมปรายภพ
ทุกขกรรมอย่างมิรู้แจ้ง)

อันบารมีที่พึงปฏิบัติสร้างมานั้น ได้ก่อเกิดอยู่ในรูปของ
ปัญญาบารมี ศิลบารมี วิริยะบารมี สัจจชิตฐานบารมี
บารมีสี่นั้นเกิดก่อด้วยธรรม

บุคคลที่มีความพยายาม ความต้องการรู้แจ้งในมรรค
ธรรม จงเพียรพยายามสร้างความเจริญขึ้นในตน เพื่อความ
หลุดพร้อมซึ่งกิเลสภูมิ (สัมปรายภูมิ นรกภูมิ มนุษยอุบัติ
แปลว่า มนุษย์ผู้ยังเวียนว่ายตายเกิดในภพภูมิแห่งมนุษย์)

เมื่อนั้น เขาทั้งหลายจะได้ประจักษ์แจ้งว่า ธรรมนั้นรู้
ธรรมนั้นแจ้งได้ด้วยตนเองทั้งสิ้นแล

กรรมแห่งมนุษย์นั้น ขอกกล่าวได้เพียงย่อในครั้งนี่ เพื่อ
ความแจ่มแก่มนุษย์ที่ยังสงสัยในกรรม ขอบุพทกรรม (กรรม
ที่เป็นบทสั่งสอน) นี้จึงประจักษ์สิ้นในกรรมทานภาพนี้เกิด

บุคคลใดกระทำสิ้นแล ด้วยความโกรธาหรือไร้ยางอาย

ซึ่งความดี เมื่อนั้นเขาทั้งสองจะต้องสู้อบายภูมิเป็นที่เกิด

ด้วยมนุษยกรรม (กรรมที่มนุษย์ได้ก่อขึ้นโดยเพียงตน)
ที่ตนได้กระทำนั้นแล้ว จงประจักษ์แจ้งในกรรมนี้เถิด

บุคคลใดกระทำสิ้นแล ด้วยความสิ้นมอด้วยความดี
ในสติ (พินิจมองสิ่งที่ไม่ควรมอง) กรรมบทนั้นจะทานแก่เขาผู้
นั้นด้วยกรรมทาสแห่งตา (เขาต้องถูกควักลูกตาในอบายภูมิ)

เมื่อนั้น มนุษย์ตนนั้นจักประจักษ์รู้ได้ด้วยว่า ตนนั้น
ได้กระทำผิดแล้ว

บุคคลใดประกอบกรรมด้วยจิตทาส เมื่อนั้นเขาจะต้อง
รับสนองภพชาติในตน มีรู้อันในภพชาติกรรม จนกว่าเขาจะ
สิ้นภพชาติในกรรมนั้นอย่างแล (จนหมด)

เขาจะต้องถูกขมทูตทัณฑ์ รับสภาพกรรมที่ได้ก่อขึ้นใน
ภพทาสอบายภูมิ ในสภาพแห่งเปรตภพ มือ นิ้ว กาย
อวัยวะทั้งสิ้นในกายตน จักต้องถูกขมทัณฑ์สนองด้วยการ
ตัดสิ้นแลด้วยธาดูบาหวิ (ความอุบาทว์ในเมืองมนุษย์) นั้น

ล้มปรายภพในตนที่ได้ก่อ (หมายถึงกรรมภาพที่ตนได้
ก่อขึ้นอย่างจำนงใจด้วยว่า การณ์ครั้งนี้จะขอทำด้วยความ
ดำริก่อนกระทำ และเจตจำนงในการกระทำนั้นด้วยมิชอบว่า
การณ์นั้นมักมีความถึงพร้อมซึ่งความอุบาทว์ในตน ในเรื่อง
แห่งกรรมในภาพมนุษย์ภูมิ อธิบายโดยย่อได้ว่า กรรมนั้นจัก
สนองท่านเมื่อท่านกระทำกรรมโดยเจตจำนงสติ และกาย

จำนน)

กายดำริชอบ จิตดำริชอบ ด้วยคามมีสติในการคิด
กระทำ ก่อด้วยเหตุอุบาทว์นั้น ดวงวิญญาณรูปลักษณ์จักสิ้นภพ
ชาติภูมิในภพภูมินี้ และด้วยภพชาตินั้นเมื่อนั้นเขาจะสิ้นกรรม
บุญตบสนอง และต้องถูกยมภักดิ์ในภพภูมิอุปาทกกรรม
ในนรก รับสภาพแห่งผลในบุญบาปที่ตนได้กระทำสิ้นนั้น ใน
ภพภูมินั้นด้วยตนเอง (อธิบายโดยย่อได้ว่า เขาผู้นั้นจักต้องถูก
สนองด้วยผลบาปที่ตนได้กระทำมาอย่างแรง ในนรกภูมิชาติ
ไปจนกว่าผู้นั้นจะสิ้นผลกรรมในบาปนั้นแล)

อุปาทกกรรม หมายถึง กรรมภาพที่มนุษย์ได้ก่อขึ้นใน
ตน ด้วยความดำริคิด กระทำไว้ว่า จะกระทำหรือมีจิตคิด
กระทำในตน ด้วยว่า กรรมนั้นจักสนองบุคคลใด ด้วยผลแห่ง
กรรมที่บุคคลผู้นั้นได้คิดก่อขึ้น หรือมนุษย์ผู้ใดได้กระทำขึ้นไว้
ในตนสิ้นแล้ว ด้วยผลแห่งกรรมภาพในภพนี้ กรรมนี้จะตบ
สนองในภพชาติกรรมอย่างมีรู้จบจนกว่าจะสิ้นกรรมกันแล

ธรรมะที่ได้ขอกกล่าวไว้เพียงนี้ จักแจ้งยังมนุษย์ทั้งปวง
ได้ว่า ใครผู้ใดได้อ่านผลทานกรรมภาพอุปาทกบุญทานอันนี้
จักแจ้งด้วยบุญในการลดบาปที่ได้กระทำขึ้น ในสามภพชาติ
ด้วยกรรมประกาศแห่งภพพญาราชนั้นเป็นผู้บอก

อนันตนาคราช ท้าวมหาพรหม

เป็นผู้ตรวจสอบคำทาน และบอกกล่าวแก่ผู้ทานกรรมภาพทุกส

บทอนุโมทนา

วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓

“เราขออนุโมทนาด้วยที่.....ได้สร้างหนังสือเล่มนี้
เสร็จ เพื่อมวลมนุษย์ทั้งปวงได้รู้ ได้เห็นในสิ่งที่ไม่ใคร่รู้
ใครทราบ เราขอให้คนทั้งหลายที่ได้อ่านเรื่องนี้ จงคิด
จงฟัง จงดูด้วยตนเอง แล้วจะเห็นแจ้ง ทราบได้ว่า กรรมนั้น
มีอยู่จริงให้ผลตามจริง จงอย่าประมาท”

พระดำรัส พระสังฆราช

แห่งสยามประเทศ (วาสน์)

“ข้า ขอนุโมทนาด้วยที่.....ได้สร้างหนังสือเล่มนี้
เสร็จโดยสมบูรณ์ ขอให้มนุษย์ทั้งหลายจงคิด จงฟังว่าเรา
พระโพธิสัตว์กวนอิมได้สำเร็จธรรม ตั้งอธิษฐานจิตด้วย
ปณิธานอันยิ่งใหญ่ ที่จะกอบโกยสรรพสัตว์ให้หลุดพ้นจาก
ห้วงทุกข์กรรมห้วงนี้”

บัดนี้ ได้มีผู้ช่วยเหลือให้มนุษย์ได้รู้แจ้งในบาปบุญคุณ
โทษ และได้สร้างกรรมหันต์ให้กับมนุษย์ ด้วยการสร้าง
ธรรมชาติแห่งมนุษย์ให้เกิดขึ้นในจิต

เราขอกล่าวเพียงแค่นี้

พระโพธิสัตว์กวนอิม

พระพุทธโคดมทรงตรัส “ธรรมใดก็ตาม แม้มวลมนุษย์
นั้น ทำมีขึ้นให้เกิดขึ้น ในจิตของตนสิ้นแล้ว ธรรมะนั้นจะเป็น
ธรรมที่ยังประโยชน์ให้มนุษย์ ได้พ้นจากห้วงมหรรพณพอัน
ยิ่งใหญ่นี้โดยเร็ว”

ธรรมะใดที่เกิดมีขึ้นด้วยธรรมกายนั้น ขอให้ท่าน
ทั้งหลายจงคิดว่า กรรมนั้นจะยังมีให้เกิดขึ้น ด้วยโพธิสัตว์
ธรรม และธรรมะโพธิสัตว์ธรรม

จบปริบรูณ

รายนามผู้ร่วมบริจาคพิมพ์หนังสือ
บันทึกทองนรกภูมิ พิมพ์ครั้งที่ ๑
 (กรกฎาคม ๒๕๕๑)

ไม่ประสงค์ออกนาม 34 ท่าน		13,625.50
ร้านทองเพียวพรรณ	1,000	
พระอำนาจ เขมธมโม	100 คุณสามิตร บุญประเสริฐ	900
คุณวราภรณ์ มูลมาก	200 คุณอำพัน กิฎามร	100
คุณธนันย์ธร ศรีภูวรินทร์	100 คุณสกาวัฒน์ สุขเปรม	100
คุณธวากัญจน์ ตรูหม่อง	100 คุณศิริพร สร้อยศรี	170
คุณอัครงวิทย์ ชัยจรูญพร	100 คุณสุพัชร สิทธิบุรณะ	600
คุณพิชิต นียมาคม	170 คุณจรรยา นียมาคม	170
คุณนิติชาญ นียมาคม	170 คุณเพ็ญวิสาข์ นียมาคม	170
อุทิศให้บรรพบุรุษญาติพี่น้องที่ล่วงลับของพิชิต-จรรยา นียมาคม		170
คุณชินนุกรณ์ จุลหงส์ และครอบครัว		510
คุณวิทยา-คุณยุวดี สิริวงศ์รัฐและครอบครัว		100
คุณวราภรณ์ มงคลสกุลลาภ	100 คุณพีรตนย์ เพ็ญวิริยะ	100
และครอบครัว	สกุล	
คุณปิติ เกิดยิ้ม	100 คุณอาภา อัดตโชติ	100
คุณธัญมาส อัดตโชติ	100 คุณมาลัย ปลาทอง	100
คุณธวัชชัย อัดตโชติ	100 คุณพรรณเพ็ญ วยเจริญ	100
คุณศุภนิจ ชัยดี	1,000 คุณวิภา องค์กรณะสุข	100
คุณเกรียงศักดิ์-คุณศุภกพิไล เหลืองขจรวุฒิ และครอบครัว		1,000
คุณศรีสุพร อินศร และ ครอบครัว		200
คุณประธาน ยอดสมุทร	400 คุณศิโรวัลต์ อุดมสถาผล	320
คุณไพโรจน์ สุวรรณมานพ และคุณอลิษา เวชวัฒน์		200
คุณเสมอ-สุนทร-วีริยา-ณัฐวุฒิ แผ่นสุวรรณ		100
คุณรพีพันธุ์ พฤษขพนาศรรค์		1,010
คุณยุวรี โรจนบุรานนท์	250	

รายนามผู้ร่วมบริจาคพิมพ์หนังสือเล่มนี้

คุณรำพรรณ กล่อมจิตร และเจ้ากรรมนายเวรทุกคน	100
คุณดวงใจ พลหล้า	30
คุณวิเชียร เจริญยิ่ง	50
คุณราตรี ทองขาว	20
คุณจินตนา ตุนโนะบุตร	20
คุณสุกัญญา สระทองอ้อย	30
คุณฉัตรพร บุญญะรัตนะ	80
คุณปติพัฒน์ จันทร์ตรีทิกุล	200
คุณมนัสนันท์ ปารีชัยยนต์	150
คุณภิญญาพัชญ์ ปารีชัยยนต์	150
ครอบครัวปัญญาองค์	500
คุณนฤมล หิสาวณิชย์	100
คุณสมรรถยศ จารุณูชและครอบครัว	500
คุณศิวาพร วรรณวีรติกุลและครอบครัว	120
คุณโยธิน โอฬาริการ	100
คุณชรพล จันทร์	100
คุณอภิสิทธิ์-ต.ญ.จุฑารัตน์ วงษ์อินทร์ตา	100
คุณสุกัญญา สามาอาพัฒน์	100
คุณเสกสรรค์ จันทร์ราช	199
คุณนภาพร ปลื้มภิรมย์นาฏ	1,000
คุณอำนาจ พรเจริญและคุณอรพรรณ คำภาภูมิ	108
คุณศราวุธ รวยริน	120
คุณธัญทิพย์ ตริยสิริจรณ์	500
คุณคงสกุล-มยุรี กรชนะและลูก ๆ ,ครอบครัวรอดจริง	100
คุณนรินทร์-เรณู รอดจริงและครอบครัว	40
คุณชนะ แดงภู่งและครอบครัว	500.09
คุณพัชรนันท์ สมบัติธนพัฒน์	100
คุณสุรี สุอ่อนน้อม และครอบครัว	200
คุณกุสุมา สุริยไวหาร	300

คุณ ภิญญาพัชญ์ บุญญาศักดิ์สมบุญและขออุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรทุกภพทุกชาติอุทิศให้เทวดาประจำตัว,คุณภูมิพัฒน์ บุญญาศักดิ์สมบุญ, คุณอนันต์ อุ่นเวสสกุล, คุณเพ็ญศรี คลายคลี	118
คุณกมลพรรณ หอมหวาน	100
คุณสัมมนา เนื่องจำนง	200
คุณทิฆัมพร ประดิษฐ์กนก อุทิศให้เจ้านายเวรที่คอยติดตาม	100
คุณจิรนพ ประดิษฐ์กนกและครอบครัวอุทิศให้บรรพบุรุษ	100
คุณสุวลัย สหุณาฟู	200
คุณวนัชพร พูลสวัสดิ์	100
คุณพัฒนดา สายแดง	100
คุณนภาพารณ์ จันทร์ธานี	100
คุณเคชา เอื้อชูรนนท์	100
คุณประไพพิศ แซ่ลี่	100
คุณสุรางค์รัตน์ โชควัฒนากุล	354
คุณสิริลักษณ์ จินดาพล	1,000
คุณศุภกล, คุณภาสกร, คุณปิยะมาศ, คุณลโมย พวงน้อย และครอบครัว จาดพุ่ม	190
คุณศมภัส อินสตุล ขออุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรทุกภพชาติ	550.50
คุณนรินทร์ สีทิศ	374
ครอบครัวศรีคุณรัตน์	500
คุณ โชลี่ พูนมะเริง คูเปอร์, คุณ เกรก คูเปอร์ Mr. Greg Cooper และครอบครัว Cooper,แม่ สมภาวิล พิรักษา และครอบครัวพิรักษา, คุณ ธมน -ปราณี พูนมะเริงและครอบครัว, คุณสุนทร โพธิจาด และครอบครัว, ด.ช.วิชณุ วิชัยกุล และครอบครัว, คุณ อารียา-เรียน พูนมะเริง และ ครอบครัว, คุณ สมเกียรติ พูนมะเริง และ ครอบครัวพูนมะเริง, บุญก่องพูนพิมพ์หนังสือ	ในครั้งนีขอถวายเป็นพุทธบูชา
ธรรมบูชาสังฆบูชา รวมทั้งให้แก่ เทวดาประจำตัวทุกๆองค์ บรรพบุรุษ ปู่ย่า ตายาย บิดามารดา ครูบาอาจารย์สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ในสากลโลก และให้ถึง แก่เจ้ากรรมนายเวรของท่านทั้งหลาย	
สำนักพิมพ์พลอยชมพู, คุณสิริพร เลหาห์โพบูลย์, คุณรดา	2,020
ตันกิตติยานนท์	

คุณยืนยง, คุณศรัวิไล, คุณมิตรภาพ, คุณสนธยา,คุณศุภโชค, 1,100
คุณศุภชัย, คุณสมจิต อภิรมย์โชคชัย,คุณสมใจ แซ่อ้อ, คุณสมบุญมี
แซ่อ้อ บรรพบุรุษลูกหลาน และ เจ้ากรรมนายเวรทุกคน

คุณเบญจวรรณ กล่อมจิตรและคุณเกษสุวรรณ 100
จันทาและเจ้ากรรมนายเวร

บริษัท ทูเคย์ทราเวล เอเชีย จำกัด Today Travel Asia Co., 2,000
Ltd. และพนักงาน, คุณ นฤกร - นันทน์ภัส ทิมโมธี ซี, คุณ มาร์ค
ทิมโมธี ซี, Mr. Mark Timothy Shee, คุณ กัลยา-นันทน์ภัส
ประทีปรัตน์ และครอบครัวประทีปรัตน์, ด.ช. โอลิวิเย่ เพชรน้ำหนึ่ง
บรามิ Olivier Phetnamnung Brami, คุณ ดิดีเย่ สเตเฟ่น
บรามิ Mr. Didier Stephen Brami และครอบครัว Brami, คุณ
นฤกร - นันทน์ภัส ทิมโมธี ซี ตัวแทน บริษัท สยามมีดี บิสซิเนส
ทราเวล จำกัด Siammedee Business Travel Co., Ltd.และ
พนักงาน,บุญกองทุนพิมพ์หนังสือในครั้งนี้ออกรายเป็นพุทธบูชา
ธรรมบูชา สังฆบูชา รวมทั้งให้แก่ เทวดาประจำตัวทุกๆพระองค์
บรรพบุรุษ ปู่ย่า ตายาย บิดามารดา ครูบาอาจารย์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่
อยู่ในสากลโลก และให้ถึงแก่เจ้ากรรมนายเวรของท่านทั้งหลาย

คุณยายทัน คำมะทิติย์ 1,300 คุณแม่สุขสันต์ คำเจริญ 1,300

คุณสุภารัตน์ คำเจริญ 1,300 คุณไพรวรรณ อุปรโคตร 400

คุณสุภาภรณ์ อุปรโคตร 100 คุณสุรรัตน์ คำเจริญ 200

เด็กชายศุภกิจ อุปรโคตร 200 เด็กหญิงพิชชาพร อุปรโคตร 200

ขออุทิศส่วนกุศลให้คุณพ่อเฉลิม คำเจริญ บรรพบุรุษที่ล่วงลับไป 2,000
แล้วและเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง

คุณชนินทร์, คุณเฉลียวศรี, คุณชนิกานต์, คุณชนันพร พิบูลชล 1,000

คุณไพรัตน์, คุณณรงค์และครอบครัว, คุณสุเมฆ, คุณกัลยา 500

ตรีสุขน ขออุทิศส่วนกุศลให้คุณประภคติ วิจิตรโชติ

คุณสปีนนา เบญจมาศ 505 คุณประสิทธิ์ สิงห์พนมชัย 500

คุณถิ่น-นางละม้าย ขุนฤทธิ์	100	คุณปริดา ขุนฤทธิ์	50
คุณธนวรรณ รัตนแก้ว	50	คุณแสงรวี อรรถสารโสภณ	500
คุณปานิสรา วรพงศธร	152		
คุณนิภาพร บัวคานและครอบครัว			101
คุณจารุพรรณทับเจริญและครอบครัว			200
คุณชยาภรณ์ ปรีชานุกูล			100
คุณศิรดา อีระวัฒนา	100	คุณชัยญาจุฑาภักคทาชัย	1,000
คุณปณิศา อินจันทร์	500	คุณประธาน บุญวังแร่	500
คุณสมพร นันตาและครอบครัว	1,500	คุณถิ่นม่วย แซ่เตียว	200
คุณนิตยา โลหะสวัสดิ์, คุณหริส เปี้ยวโต และคุณเจ้า แซ่เจียง			200
คุณปวี แซ่หั่ง	200	คุณนำชัย นันทราภิวัดน์	100
คุณไพฑูรย์ - คุณฉวีวรรณ กันเกิดแก้ว พร้อมครอบครัว			150
คุณปักนัง-นางฮงบ๊วย อัมพรวิสิทธิ์โสภณและครอบครัว			200
คุณเกศรินทร์ กาญจนภิรมย์และครอบครัว			200
คุณนงนภัส อภิวัดโนกุลและครอบครัว			150
คุณประสิทธิ์ สว่างและครอบครัว			1,000
คุณชุมสาย วิบูลย์สุข	200	คุณพิชากาญจน์ แซ่กู่	100
คุณปพนพัชร โชติพรรณพัฒน์	200	จันทียนผลถั่ง	2,500
คุณภารุจา หามาดีและครอบครัว			100
คุณสุวรรณ แซ่ซื่อ(ศรีวัฒนชัยกุล) และครอบครัว			1,000
คุณเสรี ลพยิ้ม	320	คุณเล็ก พัฒนาการจิต	200
คุณสิวหยุน แซ่ว่อง	100	คุณสุขญา รักษศรี	100
คุณลำไย นิลพันธุ์	100	คุณณัฐจิรา ฉันทวุฒิเศรษฐี	110
คุณกสิณพจน์ พิซติชัยบารมี และครอบครัว			300
คุณนันทา อินทร์แก้ว	500	คุณนัฐวรรณ ภูทอง	100
คุณธีรสวัฒน์ ภูทอง	100	คุณคนเอนศน์ ภูทอง	100
คุณพ่อสกลิต คุณแม่อินทร์ มะลิป่า	100	คุณสุธาทิพย์ เวโรจน์ชัยสิทธิ์	700
คุณแม่เพ็ง อ่อนน้ำคำ	5,000	คุณพรพมา พนมเครือ	5,000
คุณเจริญ-คุณวิยะดา เชื้อจ่าบุญ			200

คุณบล พนมเครือและครอบครัว	825.36
คุณวิรัช กล่อมจิตร และเจ้ากรรมนายเวรตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบัน	100
คุณภัทรพร, คุณเพ็ญแข, คุณสิริพงษ์ เจริญกิจ อุทิศแด่	300
คุณสงกรานต์ เจริญกิจ และเจ้าเวรนายกรรมทุกคน	
คุณฉลวย วิเวก , คุณธนภัทร ปรีชานุกูล	100
คุณวารุณี กลิ่นมณี	250
คุณมณีรัตน์, คุณเสาวณี, คุณสถาพร งามเรืองพงศ์	3,000
คุณจาวรรรณ กิจรัตน์า และคุณประมุท สุทธิโส	1,010
อุทิศให้เทวดาประจำตัว อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรทุกภพทุกชาติจนถึงปัจจุบัน ขอให้หยุดเวรกรรมด้วยกันแค่นี้	
คุณกานุพันธ์- คุณพานทอง พิภลทิพย์	100
คุณใส, คุณสายดี, คุณทองใบ ศรีบุญ, คุณชนานุช, คุณธนัฐพร เจโคกกรวด, คุณประไพ, คุณเพ็ญพร, คุณปรัชญา, คุณธนภัทร ศรีบุญ	600
คุณชัยศ ลีลาวิมลวรรณ 980 พ่อเสาร์ หลวงผัด	100
คุณรารพร นวลเป็นใย และครอบครัว อุทิศให้แก่ บรรพบุรุษและเจ้ากรรมนายเวร	252.50
คุณชุน ทองศรี พร้อมครอบครัว 100 คุณเกียรติคุณ ผุ่งคน	100
คุณพิมพ์วรรณ เตชะใหม่ 100 คุณชจิกัก หลวงผัด	100
สถานธรรมไต่ต่ำ	500
คุณบุญชริกา-นายอัสภา สุทธิวินิช, คุณบุญเรือน-นายชาญวิทย์ กลิ่นหอมคำ, คุณธรรมณูญ กลิ่นหอมคำ, คุณสิริรัตน์ สุทธิวินิช	480
อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร และบรรพบุรุษ	
คุณอำไพ สีอ่อน	200
คุณวิชัย - สุวรรณา เอียรผาติ อุทิศแต่ แต่เตงอง เตียเพ็กเจ็ง	300
เฮ้งเซ็งฮ้อ และ แต่เซียมเตียง	
คุณณัฐวิศา จำปา 505 คุณวัฒนา ตรงค์สุวรรณ	1,500

คุณปาริชาติ จันทร์น่วม, คุณปาริฉัตร โชคสมัย, คุณสิงหา	200
ชัยกัณฑ์ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรและบรรพบุรุษ อุทิศ ให้เทวดาประจำตัว	
คุณไพบูรณ์ เอี่ยมเสริมและครอบครัว อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร และบรรพบุรุษ	100
คุณเขมนิจ นันทาวิมลศรีอุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรและบรรพบุรุษ	100
คุณกฤษรชาติ จอดนอก อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรและบรรพบุรุษ	100
คุณนลินศิริ นพคุณ	200
คุณสุชยิณ - คุณดารารัตน์ - คุณฉัตรชัย สุพรรณบรรจง	309
คุณธัญวรัชญ์ เขม้นดี	50 คุณเยาวเรศ ระดาพันธ์
คุณศิริพรรณ บุตร - คุณเอกราช ภคบวร	121
คุณนฤมล จำปาเงิน	100 คุณสมจิตรา เรือทะมิน 50
คุณอรพิน แสงบุญศร	50 คุณเยาวเรศ ระดาพันธ์ 60
คุณฐิตาภรณ์ นฤภัย	100

พนักงานบริษัทอาซาฮี อินเทค (ไทยแลนด์) จำกัด

คุณนฤมล บุญเม่น และครอบครัว	คุณสะจีมาศ นกยูง
คุณสุพิน อากา	คุณปรัชญ์ ศิริมาตร์พรชัย
คุณพัฒน์นรี นาดอน และครอบครัว	คุณนุทยา แก้วกุนะ
ด.ช มุนินทร์ ดรลิเคน และครอบครัว	คุณผ่องศรี บัวตุ้ม
คุณวชิราภรณ์ ปัดจันทัก	คุณสิทธิลักษณ์ มาณกิจ
คุณเทพินทร์ จันทร์ทัศน์	คุณกัณณิกา โคมลอย
คุณขวัญเรือน ตีบุญมี ณ ชุมแพ	คุณจิราภรณ์ ปานเพชร
คุณดารินทร์ เนตร์เถื่อน	คุณถนอม กอละพันธ์
คุณนวลฉวี กำเนิดบุญ	คุณบุญเรือง คุณสมบัติ
คุณประภารัตน์ สุขเสริม	คุณพวงา เทียงนทริย์
คุณมธุรส คำผอง	คุณวัชรินทร์ ศรียามาตย์
คุณสมบัติ สอนง่าย	คุณสอาด ช่างพงษ์
	คุณวันเพ็ญ ถอนโพธิ์โคกสูง
	คุณสุกานดา อิมอกใจ

คุณสุชาพันธ์ ศรีสุพธี	คุณสุนิสา ศึกษาชาติ	คุณอารยา อุดมคุณ
คุณอุศณีย์ ยงยุทธวิชัย และครอบครัว		คุณโสธรา จันทะเสนา
คุณกัญญารัตน์ ศรีสุข	คุณขวัญเรือน สุธะตา	คุณชาลิณี สมบูรณ์
คุณฐานิดา ทะรินทร์	คุณบุหงา เขาวลัษณ์	คุณผกาแก้ว อินตันกุล
คุณมรทาทิพย์ วิมุขมนตรี	คุณรัตติกา โวหาร	คุณมาลี หุ่นดีและครอบครัว
คุณศรีัญญา สงสนธิ	คุณรัชดาภรณ์ ชยะธวัช	คุณสาส์ ศิริผล
คุณสมคิด ไพโรจน์	คุณเบญจภา กองศิริและครอบครัวอุทิศให้เจ้ากรรม นายเวร	
คุณสุดศิริ พิสิฐานุสรณ์	คุณสุจิตตา บึงศรีสวัสดิ์	สุวรรณิ โพธิ์ดี
คุณอมรรัตน์ ศรีสุวรรณ	คุณมนตรี นิมเดช	คุณมณีวรรณ วิโท
คุณอัญชลี บุตราเพ็ง และครอบครัว		คุณชนิดา กล่อมเกลี้ยง
คุณเรณู สุขศรี	คุณธนัชชา จีนชัย	คุณวรัญญา โคสูงเนิน
คุณแสงจันทร์ บุบผาชาติ	คุณนงนุช ตุ่นลำ	คุณวาสนา มีสันเทียะ
คุณกาญจนา พรหมทอง	คุณบุญเรือง ผลละมุด	คุณวิไลพร ผจง
คุณทิพวรรณ วนาเจริญธรรม	คุณมณีนรัตน์ หาญณรงค์	คุณวิทยา สินทร
คุณศราวุฒิ ณะระยาน	คุณ สำรวย จัษฎ์ทรัพย์ และครอบครัว	
คุณสมพร นามพิมาย	คุณเกียรติศักดิ์ อยู่หล้า	คุณจณิตสตา โพนพุทธ
คุณสุรเชษฐ์ วิหะกะรัตน์	คุณเคธีวัลย์ สุริยะสิงห์	คุณจรรยา อุปมา
คุณหนึ่งฤทัย สิริสุข	คุณเสาวภาคย์ ไทย์านุสรณ์	คุณจรรวรรณ บุปยามวลา
คุณอนุรักษ์ สีสูวอ	คุณไกล่รุ่ง เพ็ชรงาม และครอบครัว	
คุณอารีย์พร ชิดสูงเนิน	คุณกัญญ์วรา ก้อนคำ และครอบครัว	
คุณอุตร อุปมา	คุณบำรุง พกมันและครอบครัว	คุณพรทิพย์ คำทองสุข

คุณจารุวรรณ รัตนภู	คุณประวีณา หันถา และครอบครัว	
คุณจิตติมา เกาศรี	คุณปรียาภรณ์ ป้องแก้ว และครอบครัว	
คุณณิษชดา ดีช่วย	คุณปวีณา เจริญสม	คุณพรศักดิ์ ดาวกระจาย
คุณทิพวัลย์ เสาร์วงษ์	คุณพนม บุญบำเพ็ญ	คุณยุพา เข้มตัน
คุณธัญวรัตน์ เทียงคีน	คุณยุทธนา แก้วสอาด และ	คุณชลลาทิพย์ ศรีอำไพพร
คุณธิดารัตน์ สีแป้	คุณวัลณา รักษากลาง และครอบครัว	
คุณลาวัลย์ พรหมแห่ม	คุณวาริ สร้อยสวรรค์	คุณวิรัช ภูต่องใจ
คุณวาสนา ดนตรีเจริญ และครอบครัว		คุณวิไลพร มหานิล
คุณสายฝน เงินสัจจา และ	คุณชาญณรงค์ ชาวแหลง	คุณศิริธร ชันโท
ด.ช นฤพนธ์ บุญบำเพ็ญ	คุณสำคัญ พรหมทอง	คุณสนอง สอนกลาง
คุณสรศักดิ์	คุณสุธาทิพย์ บุญแทรก	คุณสมนึก พานทอง
ทีลาและครอบครัว		
ด.ญ กมลรัตน์ ทองย้อย	คุณสุธิษา ถานอมรูป	คุณสมพร โยธาโคตร
ด.ญ นฤมล บุญบำเพ็ญ	คุณสุพรรณษา พรหมเวียง	คุณธิดารัก วงศ์เคื่อง
คุณกิตติศักดิ์ เกษแก้ว	คุณสุภารัตน์ ชัยทร	คุณกรองกาญจน์ เนื่องโสม
คุณทัสนา มาลาโกน	คุณสุรีย์ บุญรินทร์	คุณเขี้ยว นิมมอนงค์
คุณบังอร แก้วสุวรรณ	คุณอิทธิพล ต้นประสิทธิ์	คุณเฉลียว, คุณทองเลื่อน
		ทับนิล
คุณรัจนา เรื่องฤทธิ์	คุณอุเทน จีนแดง	คุณเพ็ญภักดิ์ มุ่งบุญ
คุณอุทัย ชำนิสาร และครอบครัว		คุณเพลินจิตร์ รัตนภู
ด.ช เจมส์ศักดิ์ บุญชุ่ม และครอบครัว		คุณเรณู ใจลำปาง
คุณโนรี โภคาศรี	คุณไพริน สายเทพ	คุณแสงดาว ตาใจ
คุณไพวรรณ ภูหลักดำน	คุณณัฐธยาน์ภรณ์	คุณทิพากร ปะโมทะโก
	พงษ์กิ่ง	
คุณกมลชนก โคต	คุณดวงนภา หนูนพลกรัง	คุณธาริดา ไพโรเพียร
คุณกมลวรรณ ถึงทรัพย์	คุณดวงพร อืดสวัสดิ์	คุณนงนุช ถนอมจิต

คุณกมลลาภรณ์ เครื่องงาม	คุณดาวัลย์ มหาวิชิต	คุณนงนุช สุขประเสริฐ
คุณกาญจนา โพธิ์ศรี	คุณดวงดาว ดวงแสง	คุณนริศรา เถารอด
คุณจันทร์เพ็ญ ไชยบัว	คุณทองผิ่ว วิลาวรรณ	คุณนฤมล ปิงเมือง
คุณจิราภรณ์ จันทร์สุวรรณ	คุณทิพวรรณ บัณฑิต และครอบครัว	
คุณชนิกา ฉะบับแหลม	คุณนวลอนงค์ ทับสงค์	คุณพัชรี คำเสมอ
คุณชลิตา พิมมาศ	คุณนันทนา ทรัพย์ประเสริฐ	คุณภควรรณ เม็ดทองกลาง
คุณช่อลัดดา สานสิทธิ์	คุณนิจนา ไหมน้ำคำ	คุณภัสรีร์ สักขามั้
คุณมาลี พุดดี	คุณนิตยา ไกรเพชรพจน์	คุณภัชรา วงศ์ราชพรม
คุณมุกแสง จิรรัตน์พิทักษ์	คุณนิภาพร ฉันทมิตร	คุณภายุรัตน์ วงษ์ชัยเพ็ง
คุณยุวดี บางภูมิ	คุณบัญชา จิตนอก	คุณมณฑาทิพย์ ยามวัน
คุณรสลิน อิ่มชม	คุณบุญล้อม ใจชื่น	คุณมนตรี กิจอรุณ
คุณรักชนก สอนสวัสดิ์	คุณปรภรทร ถิ่นพ่ายัพ	คุณมยุรี การเฉื่อยเฉิน
คุณรัชณี ขวัญมุข	คุณประนอม ช่างใหญ่	คุณมลฤดี ดวงมาลา
คุณรัตมา จำปาจันทร์	คุณประนอม ทับนิล	คุณมลิวรรณ นินขาว
คุณราวดี มะตังทะเต	คุณประสิทธิ์ หนักเพชร	คุณมะลิษา รักเชื้อ
คุณรุ่งทิพย์ สืบอ้วน	คุณปิยะรัตน์ คำด้วง	คุณมาลัย โสมดี
คุณลัดดาวัลย์ บุญอาจ และ คุณสำริด เข้มทอง		คุณลำเพย สืบศรี
คุณสังเวียน ประกอบศรี	คุณวาสนา ผาสุก	คุณลิน หอมกลิ่นเนียม
คุณสายรุ้ง ดาวดอน	คุณวิชุดา น้อยตา	คุณวรรณิตาพิ สุขสอาด
คุณสำเนียง ปะนัดเท	คุณวิภาพร หาวีลี	คุณวรรณพัชร หนูขาว
คุณสิริกานต์ แก้วพรรัตน์	คุณวิภาวดี หาบุปผา	คุณวรรณภา จอดนอก
คุณสุกัญญา หงษ์ยี่น	คุณวิรัญญา ว่องไว	คุณวรรณมา เมืองสุข
คุณสุกัลยา อุคำ	คุณศศิธร สืบบัวบาน	คุณวรรณมา ดวงมาเกิด
คุณสุชาดา ไชยสุวรรณ	คุณศิริณา พระจันทร์	คุณวรรณภา ประมาณ

คุณสุชาดา ชันทองขาว	คุณศิรินุช ภูศรี	คุณวารารณณ์ เบี้ยวอุ้ย
คุณสุดธิดา เอี่ยมสอาด	คุณศิริพร สิ้นคำ	คุณวารารณณ์ วุ่นพ่วง
คุณสุทิน พันธุ์เกตุ	คุณศิริรัตน์ พรหมทะเลสาร	คุณวันเพ็ญ บุญเม่น
คุณสุนันทา พลข้าง	คุณศิริลักษณ์ เพชรมณี	คุณวันเพ็ญ พิงมี
คุณสุนีย์ หาดเพชร	คุณศิริวรรณ ละเอียดออง	คุณวันนิศา อัครศรี
คุณสุปรารงค์ ทองธรรมสิทธิรงค์	คุณสมนึก ไพโรเนียม	คุณวารุณี โนรี
คุณสุพัตรา เงามาม	คุณอารียะ กลิ่นบุปผา	คุณเนาวรัตน์ คำเอี่ยม
คุณสุพัตรา เวชย์ภูมิ	คุณอำพล สิมศิริวัฒน์	คุณเพ็ญจันทร์ ชุ่มเย็น
คุณสุภาวดี ปั่นกระจำง	คุณอิทธิชัย อ่อนสะอาด	คุณเพ็ญศรี เขียวนิล
คุณสุมาลี พันธุ์ชูเพชร	คุณอุไร ทองชุมแสง	คุณเพ็ญคำ ทองดี
คุณสุรภี มณีนิล และครอบครัว		คุณอุไร มีแสง
คุณสุรางค์ รัตโนภาส	คุณอุทัยวรรณ ปาจิตร	คุณเย็นจิตร ทองแรง
คุณสุรียา ความสุข	คุณเกตุมณี อรศรี	คุณเยาวลักษณ์ เรียบไธสงค์
คุณสุรียรัตน์ดา สมนึก	คุณเกรียงไกร เสาศิลา	คุณเรณู อินอัน
คุณหนึ่งฤทัย แสงจันทร์	คุณเกศแก้ว ชะเมียงชัย	คุณแสงจันทร์ หลงละลวด
คุณอริสสา ภัสสรวิชาญ	คุณเกศกนก กองพล	คุณแสงบุหลัน ศรีทธาธรรม
คุณอัจฉราภรณ์ เนตรทิพย์	คุณเกียรติศักดิ์ เกวใจ	คุณโชติกา เจริญรอด
คุณอารียวรรณ ทัดตะศิริ	คุณเครือวรรณ ช่วยดี	คุณโสภิตา ไทยธานี
คุณกรรณิการ์ ศาสตรา	คุณจันจิรา เพ็ชรกล้า	คุณกนกพร ชูบุญ
คุณกัญญารัตน์ ศักดิ์สนธิ์	คุณขจรศักดิ์ เพชรหมื่นไวย	คุณกนกพร พันธุ์หว่า

คุณกาญจนา โพธิ์ยา	คุณขวัญจิตร สร้อยสังวาลย์	คุณจันทร์แรม ทองแย้ม
คุณกาญจนา ชำนาญรักษา	คุณกิริวาร์ก อ่อนมี และครอบครัว	
คุณกาญจนา ตีสม	คุณชนชัย-คุณมยุรี วาลา และครอบครัว	
คุณกาญจนา ผาลัย	คุณจรัญ กล้าอินทร์ - คุณสุนีรัตน์ สวัสดิวิชัยโสภิต	
คุณกาญจนา รวยทรัพย์	คุณจันทิมา ประคองวงษ์ คุณจินตนา แป้นโคตร	
คุณกาญจนา รอดกริต	คุณजारูวรรณ มูลเหล็ก คุณจินตนา ดาราเมือง	
คุณกาญจนา ลาดหนองซุ่น	คุณจำรัส-คุณสมศรี อนุมาศ	คุณจิราพร ปะนามะสา
คุณกัจจกร วังแสง	คุณฉันทิรา อินทร์ทอง	คุณช่วย วังแสง
คุณจิราพร ศรีภูมิภักดิ์	คุณชไมพร สาสึงซ้าย	คุณช่อเพชร ยกฉวี
คุณจิรนนท์ เพ็ชรกล้า	คุณชญาดา มงคลยุทธ	คุณชาณิษาต์ ยะศาลา
คุณจีระนนท์ ภูมิรินทร์	คุณชฎาพร เปรมสกุล	คุณชุดิมา ดวงแก้ว
คุณจุฑามาศ นรธา	คุณชนันญา นินทะคา	คุณญานิศา สร้างสุด
คุณจวีร์รัตน์ เสืองาม	คุณชลลดา ตันกันยา	คุณณัฐญาดา ทาณะระ
คุณณัฐทัศนาศมา ทับน้ำ	คุณชลาลัย ศรีนาค	คุณณัฐธำรัตน์ ไชยนาตรี
คุณณัฐสุดา สาหรัยทอง	คุณทองสา+ต.ญู ชรินทร์ทิพย์ ลิ้มเกษมพันธุ์	
คุณณิชกานต์ พุ่มทับทิม	คุณทองสุข คะลิล้วน	คุณนงลักษณ์ บุตรนนท์
คุณดวงใจ ทิมรัตน์	คุณทัศนีย์ อันสนธิ์	คุณนงลักษณ์ หังราช
คุณดวงงา วังแสง	คุณทัศนีย์ หงษ์เวียงจันทร์	คุณนนท์วิธา เกาพิมาย
คุณดวงนภา บุญจันทร์	คุณทัศนียา มณีจำรัส	คุณนริศรา สุวรรณการ
คุณดวงนภา สวัสดิ์วงศ์	คุณทุเรียน สุขสมบัติ	คุณนวลศิริ ทวีชาติ
คุณดอกไม้ บุญฉิมมา	คุณธัญญา หนูนพลกรัง	คุณนัฐกานต์ แสงใส
คุณดาหวัน เรืองอ่อน	คุณธัญญารัตน์ ไชยสมบัติ	คุณนันทนา กุลด้วง
คุณติ่ม สมโยค	คุณนกเอี้ยง จั๊ยคอนกลอย	คุณนันทนา ชัยชนะ

คุณทองจิตร แจ้งไพร	คุณนงคราญ เสียงใหญ่	คุณนันทิดา อุฬารัง
คุณน้ำฝน พุ่มกล่อม	คุณนงนุช ทองสาย	คุณนาตยา องอาจ
คุณน้ำอ้อย ชอบใหญ่	คุณนงนุช ประกอบคำ	คุณน้ำทิพย์ บุญอี่ยม
คุณนิตยา โพธิ์ศรี	คุณนุชรา เผือกทองใบ	คุณน้ำผึ้ง เบ้าเพ็ญ
คุณนิตา เอี่ยมนาค	คุณบังเอิญ เชิดชู	คุณบุษรินทร์ ใจอ่อน
คุณนิตา ผอบสุวรรณ	คุณบังอร คำแพง	คุณปฎิมากรณ์ สิงห์แก้ว
คุณนิตากร ราศรีสวัสดิ์	คุณบังอร ทองทวี	คุณปทุมดี กำบังกาย
คุณบุญล้อม พุ่มเกษม	คุณบังอร รักยัง	คุณประเทือง แวนน้ำ
คุณบุญส่ง อ่อนสา	คุณบังอร หวานฉ่ำ	คุณประไพ สระทองจุด
คุณบุตติ พิมพ์อักษร	คุณบัวไข ทองล้วน	คุณประกาย พวงคำ
คุณบุปผา ราโช	คุณบัวพัน ลั่นสูงเนิน	คุณประทุม หริกประโคน
คุณประวรรณดา ยะโสธร	คุณพิมพ์พา อินทะชุม	คุณรจนา บรรเทา
คุณประวีณา เกตุสาคร	คุณพิชญ์ ควะระตี	คุณรชรินทร์ อยู่คง
คุณปรีสุรางค์ ปลื้มจิตต์	คุณภีรนนท์ ธาติศรี	คุณร่มเย็น รุ่งเรือง
คุณพจนพร จินาโต	คุณภูวนิดา เทศารินทร์	คุณรวงทอง นิเกदानนท์
คุณพจนา มหาสุวรรณ	คุณมณฑิรา ทองคล้าย	คุณระเบียบ พรหมสุ่ย
คุณพจนีย์ ภูงกลี	คุณมณฑล พรหมมั่น	คุณรัชฎา ถนอมงาม
คุณพจนาวร นาคสวาส	คุณมณีวรรณ กัณหาวงศ์	คุณรัชณี ใจซื่อ
คุณพนิตตา เสถียรอรรถ	คุณมยุรี ศรีหะจันท์	คุณรัชณี พาหะ
คุณพรเพ็ญ ทับทิมศรี	คุณมลฤดี เฉยฉิว	คุณรัตญา สัตยารัฐ
คุณพรพิมล อุตตะกะ	คุณมลฤดี ไชยสมบัติ	คุณรัตติกาล เกตุนอก
คุณพรรรัตน์ ขำยิ่งเกิด	คุณมลฤดี วังคะฮาด	คุณรัตนพร กรุดเงิน
คุณพรวิภา สวงชัยภูมิ	คุณมลิวลีย์ พรหมเมตตา	คุณรัตนฤทัย เชื้อทอง
คุณพัชรา เทพเรียน	คุณมัลลิกา บุญสูงเนิน	คุณรัตนนา เจริญรอด
คุณพัชรินทร์ ยืนยง	คุณมารศรี พุ่มเหมือน	คุณรัศมี มณีดา
คุณพัชรี โพธิ์ศรี	คุณมาลี ศรีเพ็ชร	คุณรัศมี ล้านพุด

คุณพิมพ์ผกา ต๊ะคำ	คุณยอด ผายรัศมี	คุณราตรี มีเจริญ
คุณริณี มณีคะ	คุณยุพา เมฆเปรี้ยว	คุณวราภรณ์ กองสัมฤทธิ์
คุณรุ่งนภา จูมา	คุณยุพิน บุตรสิน	คุณวัชรีย์ จงรักษ์
คุณรุ่งนภา สมโคกสูง	คุณยุวธิดา วงษ์คำ	คุณวัลลีนธ์ มุลสุรินทร์
คุณรุ่งฤดี แก้วเนตร	คุณวรรณนา หลงละลวด	คุณวันทนา เนียมงาม
คุณละออง แพบัว	คุณวรัญญา มงคลทรัพย์	คุณวันวิสา ทองชา
คุณลักขมี ฝ้าทรัพย์	คุณวรางคณาจค์ เรืองขจร	คุณวันวิสาช์ จำเนียรศาสตร์
คุณลัดดา คงยืน	คุณวราพร เหลืองงาม	คุณวารีย์ หวานทรัพย์
คุณลัดดาวรรณ ไชยกุลสิน	คุณวราภรณ์ เจริญตา	คุณวีไลวรรณ โป๊ะสูงเนิน
คุณลำไพ ดัชฎยาวัตร	คุณวราภรณ์ แก้วอำไพ	คุณวิชุดา ตุ่มพงษ์
คุณลำไย-คุณสุจิตณา พันมหา		คุณวิษณุ กัญญากร
คุณลูกปลา สังข์लय	คุณวิลาสินี และ คุณเยาวลักษณ์ วิศวรณะ	
คุณวงเดือน ปะติตั้ง	คุณศรัสุธา กกประโคน	คุณสมนึก ปวงบุตร
คุณวิสาคร ภาณุวัฒน์วงศ์	คุณศุภลักษณ์ อ่างมัจฉา	คุณสมพร แก้วตา
คุณวีณา ขาวขำ	คุณสมใจ พุ่มทอง	คุณสมพร คนดี
คุณวีระญา คันธะเนตร	คุณสมใจ ระดาบุตร	คุณสมพร สระทองคลื่น
คุณศตพร อนุมาศ	คุณสมคิด คำซื่อ	คุณสมัย แสนทัน
คุณศมาพร เวียนอยู่สุข	คุณสมคิด สาสังข์	คุณสรรศรี สอดศรีจันทร์
คุณศรีนวล กาวสันเทียะ	คุณสมชาย ถึงทรัพย์ และครอบครัว	
คุณสวรรยา เพ็ชรประสิทธิ์	และครอบครัว + คุณรัชฎา แซ่โล่	
คุณสาโรจน์ อุบไซย	คุณสุพรรณิ อนุมาศ-คุณกัญญา รอดเพียร	
คุณสามารถ ตีระสา	คุณสุพานี ทิศมี	คุณอนุษา ผอบทิพย์
คุณสายฝน เรืองฤทธิ์	คุณสุพิชญา รังผึ้ง	คุณอรทัย กวางสนิท
คุณสายพิน ศรีคำ	คุณสุพิท สุขะกำ	คุณอรนันท์ สันทาย
คุณสาวตรี แก้วใส	คุณสุพินดา เจ้ากลดี	คุณอรวรรณ นาโสก

คุณสำเนียง ใจมั่ง	คุณสุภัทสร ชัตธรรมศรี	คุณอรอนงค์ กงสะเด็น
คุณสำราญพร มุ่งเกิด	คุณสุภาพร มีชนะ	คุณอริยาพร ละมัยวงษ์
คุณสำลี ศรีหาบุญนาค	คุณสุภารัตน์ แพบัว	คุณอรุณรัตน์ กัลยานี
คุณสิริวิรัญญา ศรีสวัสดิ์	คุณสุภาวดี ฉิมพลี	คุณอ้อย แซ่เฮ้ง
คุณสุซาดา ขตภูเขียว	คุณสุภาวดี ปรีดาเกษมศักดิ์	คุณอ้อยใจ เหล่าสงคราม
คุณสุซาดา ศรีประไพ	คุณสุมาลย์ กลั่นคุ้ม	คุณหนึ่งฤทัย ทองชิตร์
คุณสุตารัตน์ รุ่งเรือง	คุณสุมาลี คำภูเขียว	คุณอนันต์ ประสพจิตร
คุณสุปราณี แสนวัง	คุณสุวรรณาโสภา ทองบ่อ	คุณอัมพวา สุภาราญ
คุณสุปราณี วิบูลย์เชื้อ	คุณสุวรรณา บุตรงาม	คุณอารญา ชันทะวงค์
คุณสุพนิตย์ ศรีโยธา	คุณสุวรรณา วิลาวรรณ	คุณอำพร อินตาสาย
คุณอัจฉนพิมพ์ ฉันทิโต และครอบครัว		คุณอำภา สิงห์หอม
คุณอุไร ไชยศรี	คุณวรรณา ผามั่น และครอบครัว	

รวมยอดบริจาคในนามบริษัท (บาท)	30,598
คุณสมชาย ศิริชนะและชาวพนักงานบุญศิริการพิมพ์	1,000
รวมยอดบริจาค	128,000
ได้หนังสือเล่ม)	2,750
ราคาเล่มละ(บาท)	46.55

รายนามที่ร่วมพิมพ์หนังสือเล่มนี้ทุกท่าน ขออุทิศ ส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษ ปู่ย่า ตายาย ครูบาอาจารย์ คุณบิดา คุณมารดา ญาติสนิทมิตรสหาย และผู้มีพระคุณ ที่ล่วงลับไปแล้ว เจ้ากรรมนายเวรทุกภพทุกชาติ สัมภเวสี และสรรพสัตว์ทั้งหลาย ขอให้ท่านที่มีทุกข์ข้งพันจากทุกข์ ท่านที่มีสุขจงมีความสุขยิ่งๆ ขึ้นไป

รายชื่อหนังสือธรรมะที่เคยพิมพ์แจกฟรีมีดังนี้

๑. ท่องแดนสุขาวดี และแดนพุทธรักษา

๒. นิพพานไปได้จริงหรือ?

๓. ครบเครื่องเรื่องอาหารเจ

๔. ธรรมะแห่งความสุข

๕. มหาโพธิสัตว์

๖. เสี่ยงจากนรกภูมิ

๗. ฟรุ้งก็สายเสียแล้ว

๘. พระสูตรและมงคลคาถา

๙. ข้อเตือนใจ (คุณสุวรรณค์)

๑๐. บำเพ็ญชดถেলাพุทธจิต

๑๑. บันทึกห้องนรกภูมิ

ท่านใดประสงค์จะร่วมสนับสนุน โครงการหนังสือธรรมะแจกฟรี เพื่อไว้ใช้เป็น *ค่าหนังสือ* และ *ค่าแถม* บัญชีในการจัดส่ง โอนเงินในนาม **คุณจิราวุฒิ เวียงวงษ์งาม**

ธนาคาร	สาขา	ประเภทบัญชี	เลขที่บัญชี
กรุงเทพ	บางเขน	สะสมทรัพย์	161-5-47258-4
กรุงไทย	สามแยกเกษตร	ออมทรัพย์	039-1-97331-2
กสิกรไทย	บางเขน	ออมทรัพย์	070-2-76994-9
ไทยพาณิชย์	บางเขน	ออมทรัพย์	041-2-66297-7

หรือธนาคารดีสั่งจ่าย **ปณ.เสนาบดีคม**

ในนาม **คุณจิราวุฒิ เวียงวงษ์งาม**

126/2619 หมู่ 5 ถ.ติวานนท์ ปากเกร็ด นนทบุรี 11120

mindcyber@gmail.com แฟกซ์ 02-964-1136

ติดต่อเรื่องหนังสือ 085-902-3911 **คุณจิราวุฒิ**

